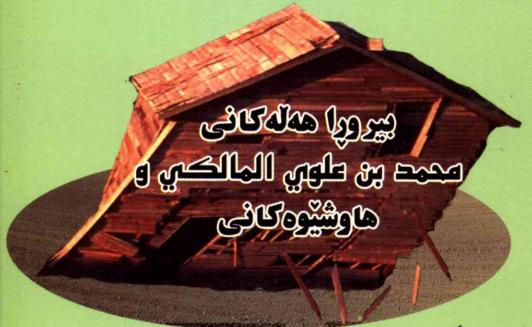
ڰڮۺٛڮۺۺڮۺڰۺۺڰڷۺڰ ڰڛۺڰۺڰۺڰڝۺۺڰڰۺڰ ڰڛۺڰۺڰۺڰۺڰڝۺڰ

وهلاميك بو

ئامادەكردنى

مر. عبد الغفور عبد الله صالح

پيداچونمومي

مر. عبل الكريم محمل قالس

پیّش نویّرُو وتار خویّنی مزگهوتی (ئیمان) له سلیّمانر

رِوِّشن کردنهودی چاوو دلان به روناکی سوننهت و قورئان بۆدابهزاندنی جۆرەها كتيب:سهردانی: (مُنتدی إِقْرا الثَقافِی) لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنتدی إِقْرا الثَقافِی)

براي دائلود كتابهاى معْتلف مراجعه: (منتدى اقرأ الثقافي)

www.iqra.ahlamontada.com

www.igra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى, عربي, فارسي)

کے مافی چاپ و لہبھر گرتنہوہی پاریزراوہ بق خاوہنہ کے م

چاپى يەكەم

۱٤٣١کوچی – ۲۰۱۰ زاینی

زنجیری (٤٥) له زنجیره رینماییهکانی ریگای راست

ژماره سپاردنی (۳٤٦)ی دراوهتی له لایهن وهزارهتی

رۆشنىيري حكومەتى ھەرىمى كردستانەوە

بنكەس بلاۋكردنەۋە:

كتيبخانهي سيما

چەسچىمال – بازارى بۆن فرۇشەكان

ژ.ت: ۰۷٤۸۰۲۰۳۰۲۹ - ۲۰۳۰۲۲۸۹۰۰

كوردستاني عيراق

بغلمه

رۆشن كردنەوەى چـاوو دلأن بە روناكى سوننەت و قورئان

وهلامينك بۆ

ئامادەكردنى م.عبدالغفور عبدالله صالح

پيداچونەوەي

م. عبدالكريم صحه قادر پيش نويژو وتار خويني مزگهوتي (ئيمان) له سليماني

خوای گهوره دمفهرموێٍت:

﴿ ٱلْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَّمَمْتُ عَلَيْكُمْ

نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ ٱلْإِسْلَمَ دِينًا ﴿ اللَّهُ اللَّالَةُ: ٣

ومهدرومها دمفهرمويت:

﴿ وَمَا ءَانَكُمُ ٱلرَّسُولُ فَخُ ذُوهُ وَمَا نَهَنَكُمْ عَنْهُ

فَأَنْهُواْ ﴾ الحشر: ٧

ييشهكي

نوسيس

م.عبدالكريم محمد قادر

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على خاتم النبيين نبينا محمد وعلى آلـــه صـــحبه أجمعين.

خوينەرى بەريز:

ئهم (محمد بن العلوي المالكي)يه و هاوشيوهكانى، فهقيكانى خويان پهروهرده ئهكهن لهسهر بيرو باوه ريك كه پيچه وانهى بيرو باوه ري پيغهمبه و هاوه لانى و زانايان و شوينكه و توانى سوننه تن، له وانه ههر چوار ئيمام و پيشه وا به ريزه كه پيشه وايان (شافعي و أحمد و مالك و أبو حيفة) په حمه تى خوايان ليبيت.

وه بق زیاتر ناسینی (محمد بن العلوي المالکي) بفهرمون لهگه ل پوخته ی بیرو باوه په یوچه له کانی:

۱. پارانهوه به دروست دهزانی له غهیری خوا؛ له پیغهمبهران و پیاو چاکان، به
 (زیندوو مردویانهوه).

گومانی تیادا نیه که پاپانه وهش عیباده ته، هه روه ك پیخه مبه ری فه رمویه تی: (الدعاء هو العبادة) رواه الترمذی وقال حسن صحیح، که واته پاپانه وه کو نویژ عیباده ته، جا ئایا نویژ کردن بن غهیری خوا دروسته ؟! بیگومان نه خیر، بنیه پاپانه وهش له غهیری خوا دروست نیه و به لکو شه ریك بن خوا دانانه و شیرکی گه وره شه، وه هه رکه سیك به مشیوه یه بمریت و ته و به کات جیگه ی دن زه خه و هه تا هه تاییه له ناویدا.

۲. ئەلاين خەلاكانىك ھەنـە بـە نـاوى (أبـدال و أقطـاب و أولىـاء) كـە خـواى گـەورە ھەلسوراندنى دنياى داوەتە دەستيان، خواى گەورەش دەڧـەرمويت كاتيك پرسـيار لـە ھاوبەش پەيداكەران بكريت ﴿ وَمَن يُدَبِّرُ ٱلْأَمْنَ فَسَيَقُولُونَ ٱللَّهُ ﴾ يونس/٣١، سەيرى لاپـەرە (١٥٣)ى ئەم كتيبه بكه.

۳. ئەلىن ھىچ جىاوازى نىه لە نىوان خواو دروست كراوەكانىدا، ھەموى دروست كراوەو
 ھەمويىشى خوايە، چونكە ئەلىن –والعياذ بالله – خوا دەتويىتەوە لەگەل دروست
 كراوەكانىداو دەبن بە يەك.

٤. پلهى (الإحسان) كه بهرزترين پلهى ئيسلامه ئهيبهخشن به مامۆستاكانيان، بۆيشه
 به (موريدهكانيان) ئهلين: ئهبيت ههموو كاتيك كه زيكرى خوا ئهكهن شيخهكانتان له
 ياد بيّت، تهنانهت له كاتى نويژ كردنيشدا.

شیخ (محمد بن جمیل زینق) فهرمویهتی: ناسراویکم ههیه بینیم وینه ی شیخه کهی له پیش خوی دائه نا له قیبله یدا له کاتی نویش کردندا. پیغه مبه ریش شفه فهرمویه تی: (الإحسان أن تعبدالله کأنك تراه، فإن لم تكن تراه فإنه یراك)رواه مسلم.

٥. وه ههروه ها ئه ليّن: خوا پهرستى نابيّت لهبهر ترسى ئاگرى دۆزهخ و به هيواى چونه به ههشت بيّت، وه خواى گهورهش مهدحى پيخهمبهرانى (عليهم الصلاة والسلام) كردووه بهوهى كه داواى چونه به هه شتيان كردووه و په نايان به خوا گرتووه له سيزاى دۆزهخ، خواى گوه ده ده مويّت: ﴿ إِنّهُمْ كَانُوا يُسْرِعُونَ فِي ٱلْخَيْرَتِ وَيَدْعُونَ اللّهُ اللّه اللّه الله الله الله كارى خيرو چاكه دا ويده واته: (ئه وان هه موويان له كارى خيرو چاكه دا به ده وام په له يان ئهكردو له به ده واى ره حمه تى ئيمه دا نزايان ئهكردو له ترسى دۆزه خيش هاواريان ئهكردو په نايان ئهگرت به خوا).

٦. سهما كردن و دهف ليدان و دهنگ به رز كردنه وه له كاتى زيكرى خوادا به حه لال دهزاندن، خواى گهوره شده فه رمويت: ﴿ إِنَّمَا ٱلْمُؤْمِنُونَ ٱلَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ ٱللَّهُ وَجِلَتْ

قُلُوبَهُمْ ﴾ الأنفال/٢. واته: (باوه ردارانی راسته قینه ئه وانه ن که هه ر ناوی خوا هیندرا دلیان لهبه رگه وره یی خوا ئه که ویته له رزو ترسی لی ئه نیشینت).

وه ههروه ها ده نگ به رزکردنه وه له کاتی زیکری خواو دوعا کردندا قه ده غه کراوه، خوای گهوره ده فه رموید: ﴿ اَدَّعُواْ رَبَّکُمْ تَضَرُّعًا وَخُفِیَةً إِنَّهُ لَا یُحِبُ اَلْمُعْتَدِینَ ﴾ خوای گهوره واته: (به کزی و په نامه کی له خوای خوتان بپارینه وه، به راستی خوای گهوره ئه و که سانه ی خوش ناویت که زور ده نگیان به رز ئه که نه وه و له سنوری خوا ده رئه چن و هاوار ئه که ن له کاتی زیکرو دوعادا).

 ۷. له كاتى زيكر كردنياندا ناوى (مەشروب و سەرخۆشى ئەھێنن)، شاعيرەكەيان (ابن الفارض) ئەلۆن:

شربنا على ذكر الحبيب مُدامة سكِرنا بها من قبل أن يخلق الكَرْم

وه لييان بيستراوه كه لهناو مزگهوتدا ئهو هونراوهيان وتوه:

هات كأس الرَّاح واسقنا الأقداح

(المدامة والرَّاح: ناوى دوو جوّر مهشروبه).

وه گومانی تیادا نیه که مزگهوت بن زیکری خوا دروست ئهکرین نهك بن ناو هینانی مهشروب تیایدا.

۸. گۆرانى وتن به ناوى ئافرەتان و خۆشەويستى و عيشق و ليلى و سُعاد، وەك ئەوەى له شىوينى مەشىروب خواردنەوە دانيشتېن، (سەماكردن و باسىي مەشىروب و لەگەل چەپلە ليدان وهاوار كردن) كە ئەمانە پيشەو خوو رەوشىتى هاوبەش پەيداكەرەكانە (المشركين) لەكاتى عيبادەتياندا.

خـــواى گـــهوره دهفــهرموێت:﴿ وَمَاكَانَ صَلَانُهُمْ عِندَ ٱلْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءَ وَتَصَدِينَةً ﴾ وَتَصَدِينَةً ﴾ والأنفال: ٣٥، واته: (نوێڙو پاڕانهوهيان له لاى (كهعبه)دا تهنها ههر فيكهو چهپٽهو ههراو هۆسهيه)، (مكاء: فيكه، تصدية: چهپٽه ليّدان).

 ۹. له خۆدان به ئاسن؛ که ئهمهش له شیعهوه وهرگیراوه نهك له قورئان و سوننهتی پیغهمبهر ﷺ، جاری واش ههیه ئهو کهسانه نویژیش ناکهن، ئیتر چون به ستهم ناوی (کهرامهت)ی لی بنریّت؟!!

۱۰. پروپاگەندەى زانىنى زانياريە نھينىيەكان (علم الغيب) ئەكەن، قورئانىش بە درۆيان ئەخاتەرە.

خوای گهوره ده فه رموینت: ﴿ قُل لَا یَعَلَمُ مَن فِی ٱلسَّمَوَتِ وَٱلْأَرْضِ ٱلْغَیْبَ إِلَّا ٱللهُ ﴾ النمل: ٦٥، واته: (نه ی محمد ﷺ پینیان بلنی: هیچ دروستکراویک له وانه ی له ناسمانه کان و زهوی دان -بیجگه له خوا- ناگایان له غهیب نیه).

۱۱. گومانی به تالیان پنیان ئه لیّت: خوای گهوره (محمدی گل له نوری خوی دروست کردووه.
 کردووه، پاشان له نوری محمد گل ههموو دروستکراوه کانی تری دروست کردووه.
 قورئانیش به درویان ئه خاته وه.

خسوای گسهوره ئه فسه رموید: ﴿ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَى إِلَى أَنَّمَا إِلَهُكُمْ إِلَّهُ وَحِدُ ﴾ الكهف: ١١٠، واته: (ئهی محمد ﷺ پییان بلنی: منسیش ته نها مروقیکم وه ک ئیوه، وه حیم بو دیت که پیتان بلیم: به راستی ته نها الله په رستراوی به حه قی ئیوه یه).

وه دهرباره ی شاده م علیه السلام خوای گهوره فه رمویه تی: ﴿ إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَتَهِكَةِ إِنِّ حَلِقًا بَشَرًا مِّن طِينٍ ﴾ ص: ٧١، واته: (ئهو دهمه ی که په روه ردگاری تق به فریشته کانی فه رموو: وا له قور مرق فیّك دروست ده که م، واته: ئاده م پینغه مبه رعلیه السلام).

وه حهدیشی (اُول ما خلق الله نــور نبیــك یــا جــابر) كـه ئــهوان دهیكـهن بــه بهلگـه بـــۆ شوبههكهیان فهرمودهیهكی مهوضوع و بهتاله.

۱۲. وه وا گومان دهبهن که گوایه خوای گهوره دنیای لهبهر محمد ﷺ دروست کردووه، وه قورئانی پیروزیش به درویات کخاته وه.

خوای گهوره ئهفه رموینت: ﴿ وَمَا خَلَقْتُ ٱلِجِّنَ وَٱلْإِنسَ إِلَّا لِيَعَبُدُونِ ﴾ السداريات: ٥٦، واته: (بۆیه جنۆکه و ئادهمیم دروست کردووه بـۆ ئـهوهی بـه تـهنهاو بـه حـهق بم پهرستن).

وه حهديثي (لولاك ما خلقت الدنيا) ئيمام السيوطي فهرمويهتي: (حديث موضوع) (اللآلئ المصنوعة في الأحاديث الموضوعة ج١ص٢٧٢).

۱۳. گومانیان وایه که خوای گهوره له دنیادا ئهبینریّت، قورئانیش به دروّیان نهخاته وه کاتیّك که موسا علیه السلام داوای کرد خوایه خوّتم نیشان بده.

خوای گەورە ئەفىەرمونىت: ﴿ قَالَ رَبِّ أَرِنِيَ أَنْظُرُ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ تَرَىنِي ﴾ الأعسراف: ١٤٣، خوای گەورە فەرموی: ھەرگىز لەم دىيايەدا تۆ ناتوانى بم بىينى.

۱٤. گومانیان وایه پیغهمبهر گ ئهبینن له دنیادا به زیندویی، وه قورئانیش به در قیان ئهخاته وه.

خواى گەورە ئەفەرموينت: ﴿ وَمِن وَرَايِهِم بَرْزَخُ إِلَى يَوْمِ يُبْعَثُونَ ﴾ النومسون: ١٠٠، واته: (هەتا پۆژى زيندوو بونەوه لەمپەريكى زۆر گەورەيان لـه پيشدايەو ناتوانن بگەريننەوه بۆ دنيا)، ابن كىثير فەرمويەتى: مجاهد فەرمويەتى: (السرزخ: الحاجز مابين اللدنيا والآخرة).

هاوه لانیش ره زای خوایان لی بینت کهسیان نه یان وتووه پینه مبه ری نه بینین له دنیادا به زیندویی له دوای مردنی پینه مبه ری نایا نه مان له هاوه لان چاکترن لای خوا؟!! بینگومان نه خنر.

۱٦. گومانیان وایه راسته وخو زانیاری له خواوه وه رئه گرن، وه قسه یه کیان هه یه و ده نین قلبی عن ربی).

ئەمەش درۆيەكى ئاشكرايەو كەس ناتوانيت راستەوخى زانيـارى لــه خــواوە وەربگريّـت، تەنھا پيخەمبەران نەبن عليهم الصلاة والسلام. ۱۷. كۆر ئەگرن و ئاھەنگ ئەگنرن بە بۆنەى لىەدايك بىوونى پىنغەمبەر ، لە كاتىكدا گويرايلەنى سىوننەتەكانى پىنغەمبەر ، ناكلەن، وە سىرودەكانيان بە ئاشىكرا شىيركى تىدايە كە بۆ دەربرينى خۆشەويستى بۆ پىغەمبەر ، ئەيلىن.

۱۸. زۆر دەمار گیرن بۆ شىنخەكانيان، وە ئەگەر قسەشيان پنچەوانەى قورئان و
 سوننەت بنت ئەوا بە گونزايەلى شىخەكانيان دەكەن نەك قورئان و سوننەت.

خوای گهوره ئه فه رمویّت: ﴿ یَا اَلَّذِینَ ءَامَنُواْ لَا نُقَدِمُواْ بَیْنَ یَدی اللهِ وَرَسُولِهِ ﴾ اخمرات:

۱ واته: (ئهی ئه و که سانه ی باوه رتان هیّناوه ، پیش بریاری خواو پینه مبه ری خوا ﷺ
مه که ون له هیچ کاریّك له کاری دین و دنیادا، وه له خوّتانه وه بریبار مهده ن و قسه ی هیچ که سیّك پیّش قسه ی خواو پینه مهبه رﷺ مه خه ن.

 ۱۹ نوشته دهنوسن و لهناو نوشته کانیاندا ژماره ی جیاوازو هیل کیشانی تاییه ت ئهنوسن، که ئه مانه ش هه موویان بیدعه ن.

وه پینهمبه و الله الله الله الله الله و الله الأمور، فإن كل محدثة بدعة و كل بدعة ضلالة) صحیح رواه أبو داود وابن ماجه. واته: (ثاگاتان له خوتان بیت له ههموو داهینزاوه كان له دیندا بدعهیه و ههموو به دهینزاویک له دیندا بدعهیه و ههموو بدهینزاویک له دیندا بدعهیه و ههموو بدعهیه كیش گومراییه).

وه ههروه ها پیغه مبه ری الله فه رموده یه کی تردا فه رمویه تی: (مَن عَلَقَ تَمیمةً فقد أشرك) صحیح رواه أحمد. (تمیمة: واته: هه رشتیك هه لبواسریت به مه به ستی پاراستن له چاوی پیس، جا ئیتر نوشته بیت، مورو بیت، دار بیت، به رد بیت، ناله که ربیت، هه لی بواسیت به ماله که یدا یان به سه یاره که یدا یان به منداله که یدا یان به خویدا هه مووی شیرکه).

۲۰. ملکهچی شیّوهی صهحیحی صه لاوات نابن له سهر پیّغه مبه ر ﷺ به و شیّوه یه ی که له حه دیثه صهحیحه کاندا هاتووه.

به ڵكو ههريهكهيان جۆرێك صه لاوات ده ڵێن كه زۆرى شيركى تێدايه.

۲۱. ئەلان:دنىا قىلمەت لە بەخشىنى پىغەمبەرە ، وە قورئانىش بە درۆيان
 ئەخاتەوە.

خواى گەورە دەڧەرموينت: ﴿ وَإِنَّ لَنَا لَلَّاخِرَةَ وَاللَّهُ اللَّهِ اللَّهِ: ١٣، واته: (بينگومان ئهم دنياو ئهو دنياش ههر بق ئيمهيه).

مانای (الولی) لای محمد العلوی المالکی و هاوبیرو باوه په کانی بریتیه له و که سه ی که له سه رگوره که ی گومه ریکی گهوره هه بیت یان گوره که ی له ناو مزگه و دابیت، پاشان ریّوانی بی دابنریّت و ته نها نیشی بریتی بیّت له هزندنه و هی کومه لیّك قسه و بیدات ه پال مردووه که ، که نه گونجیّت زوری پاست نه بیّت و دروستکراو بیّت، هه روه کو چون له (مصر – حضرموت – سوریا – عیراق) و شویّنه کانی تر زوره.

وه دروستکردنی گومهزو نهزرگا له داهینزاوهکانه به ناوی ئیسلامهوهو ئهگهریتهوه بنز (دروز) تا خه لکی دور بخه نهوه له مزگهوت و زوریش لهو نهزرگایانه دروست کراون و راست نین.

بۆ نمونه گۆرى إمام حسين ﷺ له محمر نيهو درؤيه، چونكه شهو له عيراق شههيد كراوه.

وه له لایهکی ترهوه بوونی گزر لهناو مزگهوتدا له کردهوهی جولهکهو گاورهکانه، بۆیه پیههمبهری خوا ﷺ لهعنهتی لهعنهتی له گاورو جولهکه کردووه، چونکه گزریان خسته ناو شوینی خوا پهرستیانهوه، وه لهسهر گزری پیغهمبهران علیهم الصلاة مزگهوت دروست کرا.

پاشانیش زوریک له موسولمانان مردویان لهناو مزگهوشدا نه خسته ناو قهبر، وه به تاییه تیش نهوانه ی که هه لنه ستان به دروست کردنی مزگه و ته که.

دواتریش خه لکه که مردوی ناو مزگهوته که ئه پارانه وه ئه یانکرد به شهریکی خوا.

خواى گەورە ئەفەرموينت: ﴿ وَأَنَّ ٱلْمَسَنْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدَّعُواْ مَعَ ٱللَّهِ أَحَدًا ﴾ الحسن: ١٨، واته: (مزگهوته کان تايبه تى خوان، جا له گه ل خوا هاوارو هانا بق که سى تر مه به ن، وه ته نها خوا بيه رستن تيايانداو هاواريش ته نها له خوا بکه ن).

مزگهوت له ئیسلامدا شوینی مردوو ناشتن نیهو نابیت بکریت به قرستان، چونکه مزگهوت تهنها شوینی نویژ کردن و قورئان خویندن و زیکری خوایه.

پینهه مبه ریش ﷺ فه رمویه تی: (لا تجالسوا علی القبور و لا تصلوا إایها)رواه مـــسلم/۹۷۲، واته: (له سهر گۆر).

مانای (الولی) له قورئاندا:

وهلی به کهسانیک ئهوتریّت که ئیماندارو له خوا تـرس بیّت و بـه ئهنقهسـت پیّچهوانهی شهرعی خوا نهکات و شهریك بی خوا بریار نهدات.

خوای گهوره نه فه رموید: ﴿ أَلا إِنَ أَوْلِياءَ اللّهِ لا خُوفُ عَلَيْهِمْ وَلا هُمْ يَحْزَنُونَ اللّهِ يَا حَوفُ عَلَيْهِمْ وَلا هُمْ يَحْزَنُونَ اللّهِ يَا اللّهِ الْ خُوفُ عَلَيْهِمْ وَلا هُمْ يَحْزَنُونَ وَوَرِيابِن كه اللّهِ يَا مَنُوا وَكَانُوا وَرَيَّا وَ وَرَيَّا بِن لَا يَا اللّهِ عَلَيْهِمْ وَلَا يَا اللّهُ عَلَيْهِمْ وَلَا يَا اللّهُ عَلَيْهِمُ وَلَا يَا اللّهُ عَلَيْ اللّهُ عَلَيْهُ وَلَا يَا اللّهُ عَلَيْهُ وَلَا يَا اللّهُ عَلَيْهُمُ وَلَا يَا اللّهُ عَلَيْهُ وَلَا يَا اللّهُ عَلَى اللّهُ عَلَيْهُ وَلَا يَعْهُمُ وَلَا يَعْهُمُونَ وَلَا يَعْهُمُونُ وَلَا يَعْهُمُونُ وَلَا يَعْهُمُ وَلَا يَعْهُمُونُ وَلَا يَعْهُمُونُ وَكُونُ وَلَا يَعْهُمُونُ وَلَا يَعْهُمُ وَلَا يُونُ وَلَا يَعْهُمُونُ وَلَا عَلَا يَعْهُمُونُ وَلَا يَعْهُمُونُ وَلِي يَعْهُمُونُ وَلَا عَلَا يَعْهُمُونُ وَلَا يَعْهُمُونُ وَلَا يَعْهُمُونُ وَلَا يَعْهُمُونُ وَلَا يَعْهُمُونُ وَلَا عُلْمُونُ وَلَا عُلَالُونُ وَلَا عُلَاعُونُ وَلَا عُلْمُونُ وَلَا عُلْمُونُ وَلِمُ اللّهُ عَلَى مُعْمِلًا وَالْمُعُلِّ فَالْمُونُ وَلَا عُلْمُونُ وَلَا عُلْمُونُ وَلِهُ فَالْمُونُ وَلِهُ وَلَا عُلْمُ وَلَا عُلْمُ وَلِهُ وَلَا عُلْمُونُ وَلَا عُلْمُونُ وَلَا عُلْمُ وَلَا عُلْمُ وَلِهُ فَالْمُونُ وَلَا عُلْمُ وَلَا عُلْمُ وَلِهُ فَالْمُونُ وَلِكُونُ وَلَا عُمُ وَلِهُ فَالْمُونُ وَلَا عُلْمُ وَلِمُ لَا عُلْمُ وَلِمُ الْمُولُ وَلِمُ لَا عُلْمُ وَلِمُ فَالْمُوا لِمُعْلِمُ وَلِمُ لَا عُلِمُ فَالْمُ لِمُ اللّهُ عُلِمُ لِمُ اللّهُ عُلُولُولُولُولُولُكُ فَا عُلِمُ اللّهُ فَالِمُ لَا عُلْمُ لِمُ اللّهُ عُلِمُ اللّهُ ع

وه ههروه ها خواى گهوره لمه ئايـه تنكى تـردا ئهفـهرمونيت: ﴿ إِنْ أَوْلِيَآ وَمُو إِلَّا اَلْمُنَّقُونَ ﴾ الأنفال: ٣٤، واته: (تهنها خوّ پارنزانن كه دوّستى خوان).

دۆستى خوا نىن ئەر كەسانەى كە نوپىژ ناكەن، يان بەردەوامن لەسەر گوناھو تاوان كردن، قوروان تەنھا مەرجى ئىمان و تەقواى داناوە بۆ دۆستەكانى خوا، وە مەرج نيە كەرامەت لەسەر دەسىتى ئاشكرا بىت، بەلكو كەرامەت رىزىنىكە خواى گەورە ئەيبەخشىت بە بەندەكانى لە كاتى يىرىستدا.

له كۆتايىدا ئەنيّم:

خوينهري بهريز:

ئه و نوسراوه ی به ردهستت که له ئاماده کردنی برای به پیزو خوشه ویستم (م. عبدالغفور عبدالله)یه، وه لامیکه بق (محمد بن العلوی المالکی) و هاوشیوه کانی له بیرو باوه پداو ئاشکرا کردنی گوم پاییه کانیان.

بۆیه به پیویستمان زانی که بیخه ینه به ردهستی به پیزیتان به ئومیدی ئه وه ی که پووناکیه که بیخ د له کانتان و پوشین کردنه وه ی چاوه کانتان بیت و ووریابن و به فروفیلی ئه م جوّره که سانه فریو مهخوّن که به چه واشه کاری به ناوی ئیسلامه وه ئه یانه ویت پوله کانمان گومرا بکهن و به درق خوّیان به خه مخوّری ئیسلام ئه زانن.

وه تهنها مهبه ستمان لهم نوسینه و نوسینه کانی تسری دواییدا په زامه ندی خوایه و گهیاندنی پاستیه کانه به پوله ی موسولمانان و دیفاع کردن له حه قیقه تی ئیسلام، وه له لومه ی لامه کارانیش ناترسین پشتیوان به الله که شه ریکی نیه له هیچ شتیکدا.

خوای گهوره جهزای خیری نوسه رو خوید هران بداته وه به و شیوه یه ی خوا خوی ته یه خشیت به به نده کانی.

چاوه روانی نوسینی پاك و وه لامی راست بن له داها توودا إن شاء الله.

المرازية برايات من من من موسود المرازية من من موسود المرازية من ما موسود المرازية من ما موسود المرازية من ما موسود

ېيشه کی:

إن الحمد لله نحمده ونستعينه ونستغفره ونعوذ ببالله من شرور أنفسنا وسيئات أعمالنا إنه من يهده الله فلا مضل له ومن يضلل فلا هادي لـه وأشهد أن لا إلـه إلا الله وحده لا شريك له وأشهد أن محمداً عبده ورسوله .

﴿ يَتَأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا ٱتَّقُوا ٱللَّهَ حَقَّ تُقَالِهِ وَلَا تَمُوثُنَّ إِلَّا وَأَسْمُ مُسْلِمُونَ ﴾ (١٠).

﴿ يَتَأَيُّهَا ٱلنَّاسُ ٱتَّقُواْ رَبَّكُمُ ۚ لَذِى خَلَقَكُمْ مِّن نَفْسِ وَحِدَةٍ وَخَلَقَ مِنْهَا ذَوْجَهَا وَبَثَ مِنْهُمَا رِجَالًا كَثِيرًا وَنِشَاءً ۚ وَاتَّقُواْ ٱللَّهَ ٱلَّذِى تَسَاءً لُونَ بِهِ وَٱلْأَرْحَامُ إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلَيَكُمْ رَقِيبًا ﴾ (*).

﴿ يَتَأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱتَّقُواْ ٱللَّهَ وَقُولُواْ قَوْلًا سَدِيلًا يُصْلِحْ لَكُمْ أَعَمَلُكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمُن يُطِعِ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ فَازَ فَوْزًا عَظِيمًا ﴾ (").

أما بعد:

فإن أصدق الحديث كتاب الله، وخير الهدي هدي محمد ﷺ، وشر الأمور محدثاتها، وكل محدثة بدعة، وكل بدعة ضلالة، وكل ضلالة في النار.

به راستی خوای په روه ردگار بی هه موو توممه تیك له سه ر رووی زه وی پیغه مبه ریکی ناردووه بی نهوه ی بنچینه کانی دینیان بی روون بکه نه وه و فیری ته وحید و به ته نها په رستنی خوای گه وره و با لا ده ستیان بن، وه هه روه ها مه رچی شیرك و کوفرو ها و به بی خوا دانانیشه بی خوای گه وره لینی دوور بکه و نه وه خیانی لی بیاریزن،

⁽١) سورة آل عمران:(١٠٢).

⁽٢) سورة النساء: (١) .

٣) سورة الأحزاب: (٧٠-٧١).

وه ههروهها له ماوهی (۲۳) سالّی زیّرینی پیّغهمبهرایهتی پیّغهمبهردا شاه ئهم ئایینه پیروزهی به سهردا تهواو کرده ههموو بنه ماکانی به تهواوی بی توممه ته کهی پوون کرده وه و نهویش وه کی پیشه نگیّکی چاک و لهبهر چاوی هاوه لانی ههمووی خسته بواری چی به چی کردنه وه و هاوه لانیش په زای خوایان لی بیّت به ههمان شیّوهی ئه و نهمه شروهی که س نه لیّت چی به چی کردنی ئه م ئایینه قورس و گرانه و له توانای مروّقه کاندا نیه، وه ههروه ها به شیّوه یه کیش هاوه لانی به چی هیشت که هیچ لیّلی و تهمومریّک له سهر ئایینه کهی نه بیّت وه ک ده فهرمویّت: (قد ترکتکم علی البیضاء لیلها کنهارها لا یزیغ عنها بعدی الا هالك)(۲).

(وه ههروهها خوای گهوره واجبیشی کردووه لهسهرمان که گویّرایه لّی تُهوو گویّرایه لّی پیّغهمبهر الله بیّنه بکهین، وه خوای گهوره کوّمه لیّك حهق و ماف بوّ خوّی داناوه لهسهر بهنده کانی که هیچ که سیّك هاویه ش نیه لهگه لیدا نهییّغه میهران و نیّردراوان و نه

⁽١) سورة النحل: (٣٦) .

⁽٢) صحيح: صحيح سنن ابن ماجه (٤١).

فریشته نزیکه کان، وه ههروه ها کومه لیک مافیشی بو پیغه مبه ره که گسته داناوه که هیچ که سیک یک سان نیه و وه ک نه و نیه له دروست کراوه کانیدا.

پيشهوا ابن القيم ده لينت:

ولعبده حمق هما حقمان مسن غير تمييز ولا فسرقان

لله حسق ليسس لعسده لا تجعلوا الحقين حقاً واحداً

وه حەق و ماڧ يێغەمبەريش ﷺ لەسەرمان ئەوەپيە كـە خۆشمان بوێت و گوێراپـەڵى بکهین و شویننی بکهوین و ریزی بگرین و به گهورهی دابنیین بهبیزیادهرهوی کردن و تيّپهراندن، وه دهفهرمويّت ﷺ: (لا تطروني كما اطرت النصارى ابن مريم، فإنحا أنا عبد، فقولوا عبدالله و رسوله)(۱) ، واته: (زیاده رهوی مهکهن له مهدح کردنی مندا وهك چۆن گاورەكان زيادە رەويان كرد لە كورى مەريەم سەلامى خواى لى بېت لە بە گەورە دانان و مهدح کردنیدا ههتا گهیشته رادهیهك که جگه له خوای گهوره دهیان پهرست؛ الأمور فإن كل محدثة بدعة وكل بدعة ضلالة)(٢) واته: (وه خوتان بهاريزن له كارى داهپندراو، لەبەر ئەرەى ھەمور داھپندراوپك بىدعەيەر ھەمور بىدعەيەكىش گرمراييە) به لام له دوای کوچی دوایی پیغهمبهر ﷺ کوتایی هاتن بهو سی سهده پر خیرهی که پیغهمبهر ﷺ شاهیدی بر داون که باشترین سهدهو سهردهمن، بهره بهره گرویه لادهرهکان له قورئان و سوننهت سهریان هه لداو ئههلی بیدعه و بیدعه کاران زوربوون و خه لکیان خسته ناو گیژاوی بیدعه وه و موسلمانانیان یارچه یارچه کردو کردیانن به

⁽۱) صحيح: اخرجه البخاري (۳٤٤٥)، ومسلم (۱۲۹۱)و أخرجه مالك في (موطئه)في الحسدود (۱۵۵۸)، وأحمسد (۳۹۱)، وأبو داود (٤٤١٨)، والترمذي (۲۶۳۲)، وابن ماجه (۲۵۵۳)، وغيرهم.

 ⁽٢) صحيح: أبو داود (٤٦٠٧)، والترمذي (٢٦٧٦)، وأحمد (١٢٦/٤)، وصححه إمامنا الألباني (رحمه الله) في (السلسلة الصحيحة)(٢٧٣٥)، (صحيح الجامع)(٢٥٤٩).

⁽٣) تقريظ الشيخ صالح بن فوزان بن عبدالله الفوزان لكتاب حقوق النبي ﷺ بين الإحلال والإحلال.

چەندىن گروپ و تاقمەوم كە ھەر يەكەيان دلخۆش بوون بەومى كە لە سەرى بوون بى ئاگا لەومى كە لەسەر بىدعەن،

(وه یه کی له خراپترین جوّره کانی ئه و بید عه و گوم پاییه ی که سه ری هه لداو شه پو فیتنه که ی به شیر ه دور به ریّر به ریلا و بلا و بوّه و به ریّر کی نوممه تی نیسلامی گرت و عه قلّی زوّریّك له خه لکی تیّکدا، بید عه ی صوّفیه ت و ته صهوف بو و له گه ل نه و هه مو شیرك و خورافه و کاره بی بنه مایانه ی که تیاید ابوون، وه هه ر نه و تاقمه ش هرّکارو یارمه تی ده ر بوون بر بلاوبونه وه ی قه برپه رستی و زیاده په وی له پیاو چاکانداو داوای به فریاکه و تن و یارمه تی لیّیان و باوه په بوون به وه ی که نه وان غه یب د مِزانن و له گه ل خوای گه و ره دا ده ستیان هه یه له به پیوه بردنی گه ردوندا، و ه چه نده ها گوم پایی گه و ره تریش که له ژماردن نایه ن) (۱).

وه یه کی له و که سانه ی که ئه مرق له جیهانی ئیسلامیدا هه لگری ئه م بیدعه شه پو خراپه یه و ده عوه و بانگه وازی بق ده کات و هه و لی زیاتر بلاو کردنه وه ی ده دات (دکت قر غمد بن علوی المالکی)یه! ئه گه رچی ئه ویش به ته نها نیه و ورده ده رویشی زقری به ده ورده و لیره و له وی به شان و بالیدا هه لده دریّت و به (فضیلة السیخ العلامة) ناوده بریّت!!! وه و ته کانی وه ک قه وانیکی سواو لی ده دریّت هوه و کتیّب و بلاو کراوه کانیشی به خقرایی و بی به رامبه ر به و لاتانی ئیسلامیدا بلاو ده کریّنه وه و هیچ سانس قریّکی شی له سه ر نیه و له گه ل ئه وه شدا چاره نوسی ئوممه تی ئیسلامی و موسلمانان ده خاته مه ترسیه وه .

وه نهم پیاوه ههر بهوهوه نهوهستاوه که له کوّره تایبهتیهکانی قسه بکات و بهس، به لکو چهندین کتیّب و بلاوکراوهی ههیه که تیایاندا ژههری شیرك و کوفرو بیدعهی رشتووه و ههولی بلاوکردنه وهیان ده دات، وه له بلاوترین کتیبهکانی که پرن له شیرك و کوفرو قسهی بی بنه ما هه ردوو کتیبی (النخائر المحمدیة) وه (شفاء الفؤاد

⁽١) كشف زيف التصوف وبيان حقيقته وحال حملته، لشيخ العلامة ربيع بن هادي المدخلي.

بزیارة خیر العباد)ن، که ههموو لاپه پهکانی پهش کردونه ته وه به سه رپیچی فهرمانه کانی خیوای که ورهو زیاده په ویک کردن له پیغهمبه ران و پیاو چاکانداو هه لوه شاندنه و ههموو بنه ماکانی دین، و ه تیایاندا:

- ✓ له دهیان شوینی ئهم کتیبانهیدا ههستاوه به هه لوه شاندنهوه و درایهتی کردنی ته و میدو به ته نها پهرستنی خوای گهوره و بانگه شه کردن بن شیرك و هاوبه ش بن خوا دانان.
- √ وه درنو بوهتان کردن به بهناوی خوای گهورهو پیفهمبهر شگو فریشته بهریزهکانی.
- ✓ گۆرىنى ماناى راستەقىنەى ئايەتەكانى خواى گەورەو تەحرىف كردنىان لە
   چەندەھا شوين بە پيى راو بۆچۈن و ليكدانەوەى خۆى و بەناو پيشەواكانى.
- ✓ وه هینانهوهی چهندهها شوبههو گومان بو زیاتر پازاندنهوهی ئهو کاره پیپو
   پوچ و بهتالانهی که خوی و هاوشیوهکانی لهسهری دهپون بو چهواشیه کردنی
   موسلمانان.

وه لیّرهدا به پیّویستی ده زانم که ناماژه به وه بکه م که نه م کتیبه مه له سه رخواست و داوای ماموّستای نازیزو خوّشه ویستم (م.عبدالکریم) پیّش نویژو و تار خویّنی مزگه و تی نیمان ناماده کردووه، که داوای لی کردم کتیبیّك ناماده بکه م بو نهوهی و هلامیّك بیّت بی نهم پیاوه و هاوشیّوه کانی، له وانه ی که وا لاف و گه زاف به قسه کانیه و هدکه ن، بی نه وه ی برزان که نهم پیاوه ی نه وان کردویانه به پیشه نگ و پیشه وای خوّیان و به (زانای به پیّزو پایه به رز) ناوی ده به نیاویکی گومرایه و که و توّته ناو گیژاو و زوّنگاوی بیدعه و شیرك و خوارافه و ه و نوسینه کانی دژایه تی کردنی پاسته و خوّیان تیادایه له به رامبه رئه و دینه پاسته قینه ی که وا پیّنه مبه ریی هیناویه تی.

وه منیش به پشتیوانی خوای گهوره دهستم پین کرد، وه بنچینه و سهرچاوهی سهرهکیشم له نوسین و ئاماده کردنی ئهم کتیبه، کتیبیکه بهناونیشانی (جلاء البصائر فی الرد علی کتابی شفاء الفؤاد والذخائر)ه، که له نوسینی (سمیر بن خلیل المالکی)یه،

که دهکاته کوره ئاموزای ئهم (محمد العلوي)یهی که رهددی دراوه تهوه، لهگه ل به کارهینانی چهند سه رچاوه یه کی ترکه له کوتایی کتیبه که دا ناماژه یان پی ده که ین اِنشاءالله.

وه دووباره سوپاسی ماموّستای خوّشهویستم (م.عبدالکریم) دهکهم که له پاش تهواو بوونی کتیّبه که م دهرفه تی پیّدام و پیّداچونه وهی کتیّبه کهی گرته نهستوّی خوّی، بو نهوهی شتیّك پیشکه شی خویّنه رانی خوّشهویستی کورد زمان بکهین که نهوه ندهی له توانادا بیّت دوور بیّت له هه له و کهمو کووری، خوای گهوره به باشترین شیّوه پاداشتی ماموّستای به ریّن بداته وه له سه ر نه رك و ماندوو بوونی.

وه خوێنهري بهرێز:

ئەوەى بەر دەستت كارى مرۆشە، بە دلانياييەوە بى كەمو كووپى نابيىت، بۆيە لەوەياندا كە صەوابەو راستە داواى خيرو پاداشت دەكەم لە خواى گەورە لەسەرى، وە داواى لى خوش بوونيش دەكەم لە خواى گەورە لەوەى كەوا ھەلەيەو دركىم پى نەكردووە ھەتا راستى بكەمەوە، وە تۆش دەتوانى لاى خۆت راستى بكەيتەوەو بەھەر ريكىيەكىش بيت مىن ئاگادار بكەيتەوە بىز ئەوەى لە چاپەكانى داھاتوودا راسىتى بكەينەوە بەلادى دىلىدى داھاتوودا راسىتى بكەينەوە بىرىگەيدى داھاتوودا راسىتى

وصلى الله على نبينا محمد وعلى آله وصحبه وسلم

ناما دوکار

۱۸/ سعان /۱۶۳۰ کۇچى ۹/ ئاب /۲۰۰۹ زايينى

بەندى يەكەم:

پوخته یهك دوربارهی بیروباو دری راسته قینه

به تەنھا خوا پەرستى

- حوای گهوره دهفهرمویّت: ﴿ وَمَا خَلَفْتُ ٱلْجِنَ وَٱلْإِنسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴾ '' واته:
   (جنوٚکه و مروّفه کانم دروست نه کردووه ته نها بن شهوه نه بیّت که به ته نها بم په رستن)
- ۲- خوای گهوره ده فه رمویّت: ﴿ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِی كُلِ أُمَّةِ رَسُولًا أَنِ اَعْبُدُوا اللّهَ وَاجْتَنِبُوا الطّنعُوتَ فَمِنْهُم مَّنْ هَدَى اللّهُ وَمِنْهُم مَّنْ حَقَّتَ عَلَيْهِ الضَّلكَاةُ اللّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّنعُوتَ فَمِنْهُم مَّنْ هَدَى اللّهُ وَمِنْهُم مَّنْ حَقَّتُ عَلَيْهِ الضَّلكَاةُ فَضِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ المُكذِّبِينَ ﴾ ("، واتسه: فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَقِبَةُ المُكذِّبِينَ ﴾ ("، واتسه: (بهراستى بق ههموو توممه تيك پيغهمبه ريّكمان ناردووه بق تهوهى به قهومه كهى رابگهيه نيّت كه به ته نه نها خوا بپهرستن و دووركه ونه وه و خريان بياريّن له تاغوت و پهرستنى غهيرى خوا، جا له ناوياندا هه نديّكيان هيدايه تيان وهرگرت و شويّن پيغهمبه ران كه وتن و هه نديّكيشيان شويّن ريّجكه هيدايه تيان وهرگرت و شويّن پيغهمبه ران كه وتن و هه نديّكيشيان شويّن ريّجكه

⁽١) سورة الذاريات: (٦٠).

⁽٢) سورة النحل: (٣٦).

گومراکان و ههوای ئارهزوهکانی خوّیان کهوتن، ده کهوایه به لاشه و دلهکانتان به زهویدا بروّن ئنجا دهبینن عاقیبهت و داهاتووی کهسانی دروّزن چوّنه، که جگه له به هیلاك چوون هیچی ترنیه).

- خوای گهوره ده فه رموید: ﴿ لَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ عَظَيْمٍ اَعَبُدُوا اللهَ مَا لَكُمْ مِنَ إِلَهٍ غَیْرُهُ وَ إِنِی آخَافُ عَلَیْکُمْ عَذَاب یَوْمِ عَظِیمٍ ﴾ (() واته: (به راستی ئیمه (نوح)مان نارد بو لای قهومه کهی و پینی و تن: ئهی قهومه کهم به ته نها خوای تاك و ته نها بپه رستن، چونکه به راستی جگه له و هیچ په رستراویکی تر نیه به حه ق، به راستی من ده ترسم له عه زاب و سزای روزیکی زور گهوره که توشتان دید).

وه ههموو پیغهمبهران سهلامی خوایان لی بیت یه که م شتیك که قهومه که یان بی بانگ ده کردن ئهوه بوو که پییان ده وتن: ﴿ أَعَبُدُوا أَلِلَهُ مَا لَكُمْ مِّنَ إِلَه ٍ غَیَرُهُ وَ ههروه ك (نوح و هو دو صالح و شعیب و ابراهیم و موسی و عیسی و محمدو ههموو پیغهمبهران) سهلامی خوایان لی بیت وتویانه (۲۰).

وه به ههمان شیوه کوتا پیغهمبهریش شی بی ههمان شت بانگهوازی قهومه که ی و ههمو خه کمی ده کرد، وه فهرمانی پی ده کردن به ته نها پهرستنی خوای گهوره و وتنی (لا إله إلا الله)، به لام پشتیان هه لکرد ته نها که میکیان نه بیت که ئیمانیان هینا، وه ههروه ها نامه ی بی پاشاکان ده نارد و بانگی ده کردن بی به ته نها خوا پهرستی، ههروه که نامه یه یه بی باتووه که بی (هرقل)ی نارد: (و شُوَّلُ یَتَاهَلُ اَلْکِنْ ِ تَعَالُوا إِلَىٰ وه که بی راه ده کردن بی به ته نها می نارد نامه یه یه کردن بی به نامه یه که بی نامه یه کردن بی به نامه یه کردن بی نامه یه کردن بی نامه یه کردن بی به نامه یه کردن بی نامه یا کردن بی نامه یه کردن بی نامه یا کردن بی کرد

⁽١) سورة الأعراف: (٩٥).

⁽٢) (الإرشاد الى صحيح الإعتقاد تأليف الشيخ صالح بن فوزان الفوزان ص١٧).

كَلِمَةِ سَوَلَعَ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُو أَلَّا نَعْبُدُ إِلَّا اللَّهَ وَلَا نُشْرِكَ بِهِ عَشَيْنًا وَلَا يَتَخِذَ بَعْضُنَا بَعْضُنَا بَعْضًا أَرْبَابًا مِن دُونِ ٱللَّهِ ﴾(')).

وه ههروهها کاتیکیش ویستی (معاذ) بنیریّت بو یهمهن پیّی فهرموو: (تو دهچیت بو لای قهومیّك که ئههلی کیتابن، وه با یهکهم شتیّك که بانگیان دهکهیت بولای شاهیّدی دانی ئهوه بیّت که هیچ پهرستراویّکی به حهق نیه جگه له (الله) وه من واته: (پیّغهمبهر الله) نیّردراوو پیّغهمبهری خوام)، وه له ووتهیه کی تردا هاتووه (بو عیباده ت کردن بو خوای گهوره)، وه له ووتهیه کی تردا (بو به تهنها دانانی خوای گهوره).

وه ههموو ئه و ئايه ت و فه رموده پير قرانه و جگه له وانيش به لگه ن له سه رئه وه ي كه ده بيت خواى گه وره به ته نها بيه رستريّت و ها وه ل و ها وبه شي بي دانه نريّت، وه هه رئه وه شبخينه ي دين و ماناي راسته قينه ي ﴿ لاَ إِلهَ إِلّا اللهُ ﴾ يه به وه وه ك پيشتريش تمان هه رئه مه بانگه وازي گشت پيغه مبه ران بووه سه لامي خوايان لي بيّت، چونكه ئه وه وه ئه و ئيسلامه راسته قينه يه خواي گه وره پيني رازيه، وه ك ده فه رمويّت: ﴿ إِنَّ الدِّينَ عِندَ اللهِ اللهُ اللهُ كه دره وه ره لاي خواي گه رره وه ره دو الدّين عِندَ اللهِ الإسكام في الآخِرة مِن الخواي هه روه ها ده فه رمويّت: ﴿ وَمَن يَبّتِع نِيرَ أَيْ سِلَم دِينَا قَنَن بُعُريت ديني ئيسلامه)، وه هه روه ها ده فه رمويّت: ﴿ وَمَن يَبّتِع نِيرَ أَيْ سِلَم دِينَا قَنَن بُعُوره ليّي قه بول ناكات و له دوا ريْ رئيسشدا له غه يرى ديني ئيسلام بيّن ئه وا خواي گه وره ليّي قه بول ناكات و له دوا ريْ رئيسشدا له خه ساره تمه ندو زه ره رمه ندان ده بيّت)

⁽١) صحيح: رواه البخاري (٣٢/١) ومسلم (١٧٧٣) والآية في آل عمران: ٦٤.

⁽٢) صحيح: رواه البخاري(٢٦١/٣) و (٣٢٢/٣) و (٣٤٧/١٣) ومسلم (١٩).

⁽٣) سورة آل عمران: (١٩).

⁽٤) سورة آل عمران: (٨٥).

وه ههروهها بق قهبول بوونی ئه و عیباده ت و پهرستنانه شکه بهنده ئه نجامیان ده دات ینویسته چهند مهرجیک ههبیت، ئه وانیش ئه مانه ن:

- ۱. (صدق العزیمة): واته: بوونی عهزیمهتیکی پاست لهسهر گویپپایهایی
   کردنیکسی کردهوهیسی و واقیعسی، بسه بسهجیهینانی فهرمانسهکان و
   دوورکهوتنهوه له قهده غهکراوه کان، که نهمهش مهرجی بوونی عیباده ته.
- ۲. (الإخلاص الله): واته: بوونى ئيخلاصيكى پاك و تهواو بن خوا له پهرستندا،
   دوور له ريايى و شهريك بن خوا دانان.
- ۳. (موافقة السنة): واته: بوونی پێکاو پێکیهکی تهواو (الموافقة) لهگهڵ سوننهتی پێغهمبهر الله خوا پهرستنهکهدا، بۆ ئهوهی خوا پهرستیهکه دوور بێت له بیدعهو داهێنراو.

وه دوو مەرجى دواييش مەرجى گيرابوونى عيبادەتەكەن، واتـه كـه هـەر كـام لـەم دوو مەرجە نەبن؛ ئەوا عيبادەتەكە گيراو قەبول نابيت.

وه ئهم ئايەتەش (الكھف، ١١) بەلگەيـە لەسـەر ھەرســىێ مەرجەكــە:﴿﴿ قُلَ إِنَّمَاۤ أَنَاْ بَشُرُّ مِّقْلُكُمْ لُوْحَىٰۤ إِلَىٓ أَنَمَاۤ ٓ إِلَاھُكُمْ إِلَهُ ۗ وَحِلَّا ۚ فَهَنَكَانَ ۚ يَرْجُواْ لِقَآءَ رَبِّهِـــ

- ١. فَلَيْعُمَلْ .....(صدق العزيمة)
- ٢. عَمَلًا صَالِحًا .....(موافقة السنة)
- ٣. وَلَا يُشْرِكَ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ عِ أَحَدُا ﴾.....(الإخلاص لله)(١).

⁽۱) به کهمیّك كورت كردنهوهوه وهرگیراوه له كتیبی خوا پهرستی نهك شهخس پهرستی نوسینی م.عبسداللطیف آخمد مصطفی لایهره (۱۷).

موشریکهکانیش دهیان ووت خوا ئیّمهی درووست کردووه

﴿ وَلَمِن سَأَلْتَهُم مِّنْ خَلَقَهُمْ لَيَقُولُنَّ ٱللَّهُ ﴾

وه ئه و موشریکانه ی که خوای گهوره پیغهمبه ری گوی بر ناردن دانیان ده نا به بوونی خوای گهوره و به پهروه ردگارو جی به جیکاری هه موو کرداره کانیان داده نا، وه ده یان ووت هه رخوا دروستکارو روزی ده رو ژینه رو مرینه ره، وه ئه و پهرستراوانه ی که ئه وان ده یان پهرستن هیچ کام له م کارانه یان پی ناکرینت، به لکو لیّیان ده پارانه وه و په نایان پی ده گرتن بی ئه وه ی شه فاعه تیان بی بکه ن له لای خوای گهوره، وه ده یان کردن به واسیته و ته وه سولیان پی ده کردن بی ناموه ی پیداویستیه کانیان له ریّگه ی ئه وانه و بگهیه نن به خوا، وه وا گومانیان ده برد که خوای گهوره وه لامیان ناداته وه تاوه کو ئه و پهرستراوانه ی که هه یان بوون شه فاعه تیان نه کرد با لای خوای گهوره وه لامیان ناداته وه به لگه شمان له سه ره وه به له وانه :

١. خــواى گــهوره دهفــهرمونيت: ﴿ قُلْ مَن يَرْزُقُكُم مِنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ أَمَّن يَمْلِكُ ٱلسَّمَّعَ وَٱلْأَبْصَارَ وَمَن يُحْرِجُ ٱلْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ ٱلْمَيِّتَ مِنَ ٱلْحَيِّ وَمَن يُدَبِّرُ ٱلْأَمْنَ ۚ

فَسَيَقُولُونَ اللهُ فَقُلَ أَفَلَا نَنَّقُونَ ﴾ (۱) واته: (بهو موشریك و هاوبهش دانهرانه بلّی: کی پزق و پوزیتان دهدات له ئاسمانه کان و زهوی؟ وه کی بیستن و بینیینی دروست کردووهو خاوه نیه تی؟ وه کی زیندوو له مردوو له مردوو ده ده ده هینیت؟ وه کی زیندوو ده رده هینیت و مردوو له زیندوو ده رده هینیت؟ وه کی ته دبیری هه موو کاروباره کان ده کات و به پیوه یان ده بات؟ ئه واله وه لامدا ده لیّن: (الله)، ئنجا پیّیان بلّی: ئه ی که وایه بی له خوا ناترسن و عیباده ته ته نها بی ئه و نه نجام ناده ن؟).

⁽١) سورة يونس: (٣١).

٢. وه هــــهروه ها ده فــــهرمويّت: ﴿ قُل لِّمَنِ ٱلْأَرْضُ وَمَن فِيهِكَ إِن كُنتُمَّ تَعْلَمُونَ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ ۚ قُلْ أَفَلَا تَذَّكُّرُونَ فَلُ مَن رَّبُّ ٱلسَّمَـٰوَتِ ٱلسَّبْعِ وَرَبُّ ٱلْعَـٰرَشِ ٱلْعَظِيمِ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ قُلْ أَفَلَا نَنَّقُونَ قُلْ مَنْ بِيدِهِ مَلَكُونُ كُلِّ شَيْءٍ وَهُوَ يُجِيرُ وَلَا يُجِكَازُ عَلَيْهِ إِن كُنتُمْ تَعَلَمُونَ سَيَقُولُونَ بِلَّهِ قُلُ فَأَنَّى نُسْحَرُونَ ﴾ (١)، والسه: (بهوانه بلّی که زیندوو بوونهوه به درق دهزانن: زهوی و ئهوهی که تیایدایهتی کی دروستی کردووهو خاوهنیهتی؟ ئهوا دهڵێن: (الله)، وه ئهگهر دانیان بهوهدانا، پێیان بلِّيّ: ئمهى كهوايمه بن بير ناكهنهوهو ناگهرينهوه بن لاى خواى گهوره، وه ههروهها دیسان لیّیان بیرسه: کی پهروهردگاری ههر حهوت ئاسمانه کانه ؟ وه کی پهروهردگاری عەرشىي گەورەپـە؟ دېسان لـە وەلامىدا دەلىنن: خىواي گـەورە پـەروەردگارى ھـەموو ئەمانەيە، ئنجا ينيان بلى: ئەي كەوايە بى لە خواي گەورەو تاك و تەنھا ناترسىن؟ وە هەرودها ينيان بلى: ئەي كى خاودنى ھەموو ئەو شىتانەيە كە لە گەردووندا ھەنە لهوهی که دهیانبینین و نهوهش که نایان بینین؟ وه ههر نهو شهرو به لاو نارهصهتی لهسهر بهنده کانی لا دهبات و کهس ناتوانیت ئهمانه لهسهر خوّی لاببات، وه هیچ کهس ناتواننت بهبی ئیزنی ئه و شهفاعهت بکات، له وه لامی ئهمه شدا ده لین: ههمووی به دەستى خواي گەورەپە، ئنجا تۆش يێيان بڵێ: ئەي كەواپىە عىەقل و ژيريتان بۆ كىوێ جووهو بۆچى به تەنھا خوا ئايەرستن؟).

وه ههروهها دانان و گیرانی بت و پهرستراوهکانیان به شهفاعهتکارو واسیته بو لای خوای یهروهردگار ئهم ئایهتانه دهیانگریتهوه:

١. خــواى گــهوره دهفــهرمونيت: ﴿ وَيَعْـبُدُونَ مِن دُونِ ٱللّهِمَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنَعُـرُهُمْ وَلَا يَنَعُـهُمُ وَلَا يَنَعُـهُمْ وَلَا يَنَعُـهُمْ فَي يَنْعُمُهُمْ وَيَعْمَدُونَ اللّهَ بِمَا لَا يَعْـلُمُ فِي يَنْعُمُهُمْ وَيَعْمُهُمْ وَيَعْمُمُ وَيْعَامُمُ وَيَعْمُمُ وَيُونِ وَيَعْمُمُ وَيَعْمُ وَيْ وَيُعْمُمُ وَيُونَ وَيُونِ وَيَعْمُمُ وَيُونِ وَيَعْمُمُ وَيُونِ وَيَعْمُمُ وَيَعْمُ وَيُونِ وَيَعْمُمُ وَيُونُ وَيَعْمُمُ وَيُونُ وَيَعْمُونُ وَنَا وَيَعْمُمُ وَيُونِ وَيَعْمُونُ وَيَعْمُونُ وَيَعْمُونُ وَيْعُونُ وَيَعْمُونُ وَيَعْمُونُ وَيَعْمُونُ وَيَعْمُونُونَ وَلَا مُعْمَونُونُ وَيَعْمُونُ وَيَعْمُونُ وَيَعْمُونُ وَيَعْمُونُ وَيَعْمُونُ وَيَعْمُونُ وَيَعْمُونُ وَيَعْمُونُ وَيَعْمُونُ وَيْ وَيْعَمُونُ وَيَعْمُونُ وَيْعُونُونَ وَالْمُونُ وَيَعْمُونُ وَالْمُوالِقُونُ وَالْمُونُ وَالْمُونُ وَالْمُونُ وَالْمُونُ وَالْمُعُمُونُ وَالْمُونُ والْمُونُ وَالْمُونُ وَالْمُونُ وَالْمُونُ وَالْمُونُ وَالْمُونُ وَالْمُونُ وَالْمُونُ وَلِكُونُ وَالْمُونُ وَالْمُونُ وَالْمُونُ وَالْمُونُ وَالْمُونُ وَالْمُونُ وَالْمُونُ وَالْمُونُ وَالْمُوالِمُونُ وَالْمُونُ وَالْمُونُونُ وَالْمُونُ وَالْمُونُ وَالْمُوالِمُونُ وَالْمُونُ وَالْم

 ⁽١) سورة المؤمنون: (٨٤ - ٨٤)

٧.وه هـهروه ها ده نه مويّت: ﴿ أَمِ اتَّخَذُوا مِن دُونِ اللّهِ شُفَعَاءً قُلْ أَوَلَوَ كَانُواْ لَا يَمْ لِكُونَ شَيْعًا وَلَا يَعْقِلُونَ قُل لِلّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ السَّمَوَتِ وَالْلاَرْضِ ثُمُ لَا يَالِيهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ السَّمَوَتِ وَالْلاَرْضِ ثُمُ لَا يَالِيهِ السَّمَو مَوشريكانه جكه له خواى گهوره ئه وانهى كه دهيان پهرستن دهيان كهن به شه فاعه تكارو هاواريان دهكه ني تنا بيني له خوا نزيك ببنه وه؟ ئهى محمد على به مو موشريكانه بلني: ئايا ئهوانه به شه فاعه تكارى خوتان ده زانن له كاتيكذا هيچيان به دهست نيه و ئاگاشيان له هاوار كردنى ئيوه نيه، وه پييان بلي: شه فاعه تهمووى مولكى خوايه و ههر خيرى خاوه نيه تى، وه ههر ئهويش خاوه ني راسته قينهى زهوى و ئاسمانه كانه، وه له كوتاييشدا گه رانه وه هه ربي لاى ئهوه).

له ئايهتى يهكهمدا خواى گهوره ههوال دهدات دهربارهيان كه هۆى پهرستن كردنيان بۆ پهرستراوهكانيان ئهوهيه كه بيان كهن به تكاكارو شهفاعهتكار، وه خواى گهورهش كردهوهكهيانى به شيرك و هاوبهش بۆ خوا دانان دانا، وهك فهرموى: ﴿ سُبَحَانَهُۥ وَتَعَالَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴾.

⁽۱) سورة يونس: (۱۸).

⁽٢) سورة الزمر: (٤٣ – ٤٤).

وه ئایسهتی دووهمسیش ته نگیسدو جسه خت کردنه وه پسه به به په به به به کسه م، وه پوون کردنه وه په کی تره بن نه وه ی که به پاستی شه فاعه ت هه به همووی هی خوایه و به ده ست خوایه و هی هیچ یه کی که دروست کراوه کانی نیه ، وه به ته نها مولکی ئه وه و به ویستی خزیه تی ده یدات به کی و بن کی ده کات ، به پیچه وانه ی شه فاعه ت و واسیته ی خه لکی بن یه کتری له نیوان خزیاندا له دنیادا، وه ک شه فاعه ت و واسیته ی که سیک لای سه رؤکیک ، که ئه م شه فاعه ته شایانی لاوازی و بی ده سه لاتی دروست کراوه کانه ، وه شه فاعه تی خوای گه وره شایسته و شایانی گه وره یی و تسه واوه تی و ده سه لات و شه هامه ت و ده و له مه ندی خوای گه وره یه به سه ر دروست کراوه کانیه وه ، وه هه رکه سیک نه م دوو جزری شه فاعه تانه تیکه ل بکات و وه ک یه کیان حیساب بکات ، نه وا به پاستی هه له یه کی زور گه وره و پوون و ناشکراو در و بو هتانیکی گه وره ی کردووه .

سەرەتاي سەرھەڭدانى ھاوەل و شەرىك بۆ خوا دانان

دیاره سه ره تای سه رهه لدانی شه ریك و هاوه ل بق خوا دانان ده گه پیته وه بق قه ومی نوح سه لامی خوای لی بینت، هه روه ك خوای گه وره له قورنانی پیرفردا ده فه رمویت:

﴿ وَقَالُوا لا نَذَرُنَ ءَالِهَ تَكُمُ وَلَا نَذَرُنَ وَدًا وَلا سُواعًا وَلا یَغُوثَ وَیَعُوقَ وَنَسَرًا ﴾ (۱) واتـــه:

(موشریکه کان ده یان وت: واز له په رستراوه کانتان مه هینن، واز مه هینن له و ه ددو سواع و یه غوث و یه عوق و نه سر).

ابن عباس رهزای خوای لی بینت له ته فسیری شه م ثایه ته دا ده فه رموینت: (ئه وانه ناوی پیاو چاکانی قه ومی نوح بوون، کاتیک مردن شه یتان هات بو لای قه ومه که و پینی و و تن که له و شوینه ی ئه وان لینی داده نیشتن په یکه ریان بو دروست بکه ن و به ناوی ئه وانه و ه ناوی ئه وانه و ناویان بنین، ئه مانیش ئه مه یان کرد به لام نه یان په رستن، هه تا شه و کاته ی شه وانیش مردن و پاش ئه وانیش عیلم و زانستیان ده ریاره یان نه ماو په رستیان) (۲).

وه یه که م که سیکیش که له ناو عهره بدا ده ستی دابیته بت په رستی (عمرو کوری لُحَیِّ کوری لُحَیِّ کوری قمعة الخزاعی) (۲۰ بووه، ئه ویش به هوّی ئه وه که جاریّك چوو بوّشام و خه تکه که ی بینیوه بتیان په رستووه، ئه ویش دانه یه کی له گه ل خوّی هیّناوه و له که عبه دایناوه، ئه و بته ش هو به ل بووه).

⁽۱) سورة نوح:(۲۳). د وواه البخاري (۲۱۷/۸).

م بواه مسلم (۲۸۵۹).

رِیْگری کردن له هۆکارهکانی هاوبهش بۆ خوا دانان

بی گومان بز گهیشتن به هه ر مه به ست و نامانجیک پیویسته ده ست بگیریت به چه ند هرکارو رینگایه که وه، وه نه و هی هی کارو رینگایانه ش به شیکی گرنگن له و مه به ست و نامانجه ی که هه ولی بی ده دریت. بی نمونه نه گه رخوای گه وره شتیکی حه رام کردبیت له سه ر به نده کانی، نه وا نه و هی کارو رینگایانه ش که ده یان گه یه نیت به و شته حه رام و قه ده نه کراوه، نه ویش حه رامه.

وه ههموشمان دهزانین کهوا شهریك و هاوه ل بق خوا دانان له گهوره ترینی تاوانه کانه، بقیه پیویسته ریگری بکهین له ههموو ئهو ریگاو هق کارانه ی که سهر ده کیشن بق شیرك و هاوه ل بق خوا بریاردان، وه گهوره ترین ئهو هق کارانه ش بریتین له سورانه وه و مانه وه له سهر قهبری پیاو چاکان و به گهوره دانیان و زیاده رهوی کردن له خقشویستن و به گهوره دانیاندا.

وه وهك پيشتريش ئاماژهمان پيدا كه سهرهتاى شيرك و هاوه ل بـ ف خـوا دانان دهگه ريته وه بو قهومى نوح سه لامى خواى لى بيت، ئه ويش به هوى مانه وه و داواكردن و پارانه وه لهسه ر قه برى پياو چاكان، كه ئه وانيش (ود و سواع و يغوث و يعوق نسر) بوون.

وه عیباده تکردنی گاورهکان بن عیسی سه لامی خوای لی بیت و عیباده تکردنی جوله که کانیش بن (عُزیر) سه لامی خوای لی بیت، هه مووی هن کاره کهی بریتی بوو له زیاده ره وی کردن له به گهوره دانیان و به رزکردنه وهیاندا، هه و بن بنیه شه به نگهی زفر توندو وریاکه ره وه هاتوون له سه رینگرتن له م دوو هن کاره، نه وانیش: به گهوره دانیانی قه برو زیاده ره وی کردن له و که سانه ی که له ناو قه بره کان دان واته (پیاو چاکان)

قهبره کان مه کهن به مزگهوت و شوینی سوجده بردن بو خوا القبور مساجد ألا فلا تتخذوا القبور مساجد

وهك پیشتر وتمان یه كیك له گهوره ترین ئه و هو كارانه ی كه سه ر ده كیسیت بو قه بر یه رستی و هاوه ل بق خوا دانان و كردنی ئه و قه بره به بتیك و جگه له خوای گهوره أب به رستریت، بریتیه له مانه و ه لای و سه ردان كردنی بو نویژ لی كردنی و پارانه و لیسی و په رستن بو كردنی و هموو ئه و عیباده تانه ی كه بو خوای گهوره و لی نزیك بونه و هه نوام ده درین.

وه الهم پرووه وه ههرموده ی زور هاتون باق نه هی کدردن و پی گرتن الهم کاره، وه دهسته واژه ی زور تووند هاتووه اله بهرامبه ریدا وه ک له عنه تا و کوشتن و توویه بوون، وه ههروه ها نه نجام ده ره که شی به خرابترین دروستکراو لای خوای گهوره وه صف کراوه، له م فه رمودانه ش:

ا. له نهبو مرثد الغنوي رهزاى خواى لى بيت پيغهمبهر شاه فهرمويهتى: (لا تجلسوا على القبور ولا تصلوا اليها)^(۱) ، واته: (لهسهر قهبره كان دامه نيشن، وه رووه و ئهويش نويز مهكهن).

۲. وه له ئەنەسەوە رەزاى خواى لى بيت دەليت: (أن النبى نهى عن الصلاة الى القبور)^(۱)، واته: (بەراسىتى پيغەمبەر شى نىەھى كىردووە كىه نويىژ رووەو قەبرەكان بكريت).

۳. وه له عائیشه وه ره زای خوای لی بیت: (ئوم حهبیبه و ئوم سلمه ره زای خوایان لی بیت بق پیغه مبه ریان شخص باس کرد که وا له حهبه شه که نیسه یه کیان بینیوه وینه ی تیادا بووه، پیغه مبه ریش شخص فه رمووی: (إن أولئك إذا كان فیهم الرجل

⁽١) صحيح: أخرجه مسلم (٩٧٢).

⁽٢) صحيح:أخرَجه إبن حبان (ح٣٤٣) وصححه إمامنا الإلباني (رحمه 🚵 👵 (صحبح 🕬).

الصالح فمات بنوا على قبره مسجداً و صوروا فيه تلك الصور، فأولئك شرار الخلق عندالله يوم القيامة) (۱) ، واته: (ئهوانه ئهگهر پياو چاكيك لهناوياندا بوايه و پاشان بمردايه، لهسهر قهبرهكهى مزگهوتيان دروست دهكرد، پاشانيش ئهو وينانهيان تيدا دروست دهكردن، ئا ئهوانه خراپترين دروست كراون لاى خواى گهوره له روّژى قيامهتدا).

- 3. وه له (عائیشه) هوه ره زای خوای لیّ بیّت وتویه تی: پیّغه مبه رسی اله کاتی تووش بوونی به و نه خوشیه یکه لیّس هه لنه سبتایه وه فه رمووی: (لعس الله الیه و و النصاری اتخذوا قبور أنبیائهم مساجد) (۱) واته: (خوای گهوره له عنه تی کردووه له جوله که و گاوره کان، گوری پیخه مبه رانیان ده کرد به مزگهوت) ، وه له ریوایه تیّکی تردا ها تووه که هه رله سه ره مه رگیدا فه رموویه تی: (لعنه الله علی الیه و د والنصاری اتخذوا قبور أنبیائهم مساجد) (۱) واته: (له عنه تی خواله جوله که و گاوره کان بیّت که گوری پیخه مبه رانیان ده کرد به مزگهوت).
- ه. وه له (جندب كورى عبدالله) هوه ره زاى خواى لى بيت كه پيغهمبه رسي به پينج رفز پيش مردنى فه رمويه تى: (ألا وإن من كان قبلكم كانوا يتخذون قبور أنبيائهم وصالحيهم مساجد، ألا فلا تتخذوا القبور مساجد، إنبي أنهاكم عن ذلك)⁽³⁾ ، واته: (به راستى ئه وانه ى كه له پيش ئيوه دا بوون قه برى پيغه مبه ره كانيان و پياو چاكانيان ده كرد به مزگهوت، ووريابن ئيوه قه بره كان مهكه ن به مزگهوت، به راستى من نه هيتان لى ده كه مه له سه رئه و كاره).

⁽١) صحيع:أخرجه البخاري (٢١/٥)، ومسلم (٢٨٥).

⁽٢) صحيح: البخاري (٢٠٠/٣) ومسلم (٢٩٩).

⁽٣) صحيح: أخرجه البخاري (٥٣٢/١) ومسلم (٥٣١).

⁽٤) صحيح: أخرجه مسلم (٥٣٢).

مساجد) (۱) ، واته: (خوایه گیان قهبرهکهم نهکهیت به بتینک، خوای گهوره به عنه نه که دره به مزگهوت). اله عنه تی کردووه له قهومیک که قهبری ییغهمیه رهکانیان دهکرد به مزگهوت).

۷. وه له (عطاء کوری بسار) هوه ره زای خوای لی بینت که پیغهمبهر شاه فهرمویه تی:
 (اللهم لا تجعل قبری و ثناً یعبد، اشتد غضب الله علی قوم اتخذوا قبور أنبیائهم مساجد)^(۱) ، واته: (خوایه گیبان قهبره کهم نه کهی به بتیک و بپهرستریت، توره یی خوا زوره له سهر قهومیک که قهبری پیغهمبه رانیان ده کرد به مزگه وت).

وه پیشهوا ابن القیم پهحمهتی خوای لی بینت ده رباره ی سوننهتی پیغه مبه ر هم بو فه روه ها ته وه شکه بو قه برو ته و فه رمان و نه هیانه ی که کردونی له سه ری و هم روه ها ته وه شکه هاوه لان په زای خوایان لی بینت له سه ری بوون، له گه ل ته وه ی که زوربه ی خه لکی ته مرفق له سه ری ده پون پینچه وانه یه له گه ل یه کتریدا، وه هه روه ها ته م دوانه ش به یه که وه کوناینه وه .

وه هەروەها كۆمەلنىك بابەتى هىناوە كە پىغەمبەر الله ئىلى ئىدىن كىدون كەچى خەلكىكى زۆر ئەمرۆ ئەنجاميان دەدەن، لەوانەش:

- أ. پێغهمبهری خوا ه نهی کردووه که نوێیژ پووهو قهبران بکرێت، کهچی شهوان نوێژ پووهو قهبران دهکهن.
- ب. وه ههروهها نههی کردووه که قهبرهکان بکرین به مزگهوت، کهچی ئهوان مزگهوت لهسهر قهبرهکان دروست دهکهن.
- ت. وه ههروهها نههی کردووه لهوهی که چراو رووناکی لهسهر قهبر دابگیرسیننریت، کهچی به پیچهوانهوه تهوان چراو رووناکی لهسهر دادهگیرسینن.
- ث. وه همهروهها نمهی کردووه لمهوهی که بگهرینهوه بو سمریان و بیانکه نبه شوینی عیباده ت و لمه بونه و شوینی عیباده ت و لمه بونه و

⁽١) صحيح: رواد أحمد (٢٤٦/٢)، وصححه إمامنا الالباني (رحمه الله) في (احكام الحنائز).

⁽٢) صحيح: رواه مالك في الموطأ (١٧٢/١) مرسلاً، وصححه إمامنا الالباني (رحمه الله) في (مشكاة المسعمابيح) (٧٥٠).

يادەكان كۆدەبنەوە لىنى ھەروەك چىقن لە جەرنەكان كۆدەبنەوەو زىاترىش لەوە.

ج. وه ههروه ها فهرمانی کردووه به تهخت کردنی قهبره کان، که چی ئه وان له پووی زمویه و های نه وان له پووی زمویه و های خانوو و ه گومه زیان له سهر دروست ده که ن

وه شیخ أحمد البنا الساعاتی ده لیّت: (ئهم فهرمودانه به لگهنه له سهر ئه وه ی که حه رامه قه بری پیفه مبه ران و پیاو چاکان بکریّن به مزگه وت، چونکه نویِّژ کردن تیایاندا شویّن که وتنی سوننه تی جوله که و گاوره کانه، وه به راستی ئیمه ش لیّمان قه ده غه کراوه که خوّمان بچویّنین به وان له عاده ت و هه لس و که وتدا چ جای له عیباده تدا، وه پیفه مبه ریش الله عاده تی لی کردن به هوّی ئه م کارانه یانه و ه).

⁽١) به كورت كراوه بي وه ركيراوه له كتيبي (إغاثة اللهفان) (١٤٢/١ -١٥٤).

⁽۲) شرح النووي علي مسلم (٤/١٣/٥).

⁽٣) الفتح الرباني (٧٥/٣).

زيادەرەوى لە دىنەكەتاندا مەكەن

لاتغلو في دينكم

هۆكارىكى تر لەو هۆكارانەى كە سەر دەكىشىت بۆ بىت پەرسىتى و زىيادەرەوى كىردن، زىادە رەوى كردنە لە پىغەمبەان و فرىشتەكان و پىاو چاكان و جگە لەوانىش لە بەنىدە بەرىزدكانى خواى گەورە.

وه خوای گهوره له قورئانی پیرۆزدا ههوائی پیداوین دهربارهی ئهو زیاده رهویه که جوله که و گاورو موشریکه کان کردویانه له بهرامبه رههندی له دروستکراوه کانیدا، که عیباده تیان بق ده کردن جگه له خوای گهوره و لییان دهپارانه وه و تومید و هیوایان پی هه بوون و خوشیان ده ویستن وه ک خوشویستنی خوای گهوره، وه لهم نایه ته پیروزانه ش:

۱.خوای گهوره ده فه رمویّت: ﴿ لَقَدْ كَفَرَ اللّهِ سَتْیَا إِنَ اللّهَ هُو اَلْمَسِیحُ اَبْنَ مُرْیَمَ قُلُ فَمَن یَمَالِكُ مِنَ اللّهِ سَتْیَا إِنَ اَرَدَاْن یُهَالِكَ اَلْمَسِیحَ اَبْنَ مُرْیَمَ وَاُمّکُهُ, وَمَن فِی اَلْأَرْضِ جَیعًا وَلِلّهِ مُلْكُ السّمَواتِ وَالْأَرْضِ وَمَا مَرْیَمَ وَاُمّکُهُ، وَمَن فِی اَلْآرْضِ جَیعًا وَلِلّهِ مُلْكُ السّمَواتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَیْنَهُمَا یَخَلُقُ مَا یَشَاهٔ وَاللّهُ عَلَیٰ کُلِ شَیْءِ قَلِیرٌ ﴾ (۱) واته: (به پاستى نه وانه كافر بوون كه دهیان وت: مهسیحی كوری مه ریه م خوایه! بلنی نهی محمد گی كن لای خوای گهوره شتیكی به دهسته كاتیك خوای گهوره ویستی كه مهسیحی كوری مه ریه م و دایه به هیلاك ببات؟ وه مولكی ناسمانه كان و دایكی و ههموو نه وانهی كه تیایدان هی خوای گهوره یه ته نها، وه با نه وه شیان زموی و ههمو و نه وانهی كه تیایدان هی خوای گهوره یه ته نها، وه با نه وه شیان به لاوه سهیر نه بیّت كه خوای گهوره عیسای به بی باوك دروست كردووه، چونكه خوای گهوره چی بویّت و چونی بویّت دروست دهكات، كه بیه ویّت مروقه له دایك و باوك دروست دهكات وه كه بیه ویّت له باوك به بی دایك و باوك دروست دهكات وه كه بیه ویّت له باوك به بی دایك و باوك

⁽١) سورة المائدة: (١٧).

حه وا، وه که بیه ویّت له دایك به بی باوك وهك عیسا، وه که بیه ویّت به بی دایك و باوك وهك ناده م، وه خوای گهوره ده سه لات و توانای به سه ر هه موو شتیّکدا هه یه).

۲. وه ههروه ها ده فه هرمويّت: ﴿ لَقَدْ كَفَرَ اللَّهِ مَنِي قَالُوا إِنَ اللّهَ هُو الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَدَ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَكَبَى إِسَرَةٍ يِلَ اعْبُدُوا اللّهَ رَبِي وَرَبّكُمْ إِنّهُ مَن يُشْرِكَ يِاللّهِ فَقَدْ حَرَمَ اللّهُ عَلَيْهِ الْمَجَنّة وَمَأْوَلَهُ النّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنصَادٍ ﴾ (١) واته: (به راستى ئه وانه كافر بوون كه دهيان وت: مه سيحى كورى مه ريه م خوايه! وه مه سيح دهى وت: ئه وانه كافر بوون كه دهيان وت: مه سيحى كورى مه ريه م خوايه! وه مه سيح دهى وت: ئه يسرائيل ته نها ئه و خوايه بپه رستن كه په روه ردگارى من و ئيوه يه ، به راستى هه ركه سيك شه ريك و هاوه ل بي خواى گهوره دابنيّت، ئه وا خواى گهوره به هه شتى له سه رحه رام ده كات و مه ئواو شويّنى ئه و كه سه ش ناو ئاگرى دۆزه خه ، وه كه سى زالم و سته مكارو موشريك هيچ سه رخه ريكى نيه).

يُوَّفَكُوُكَ ﴾ (۲) ، واته: (به راستی كافر بوون ئه وانه ی كه ده یان وت: سی خوا هه ن (الله ، و عیسی ، و مریم) ، پاكوبینگه ردی بی خوای گهوره له وه ی كه شه و موشریكانه ده یلین ، وه میچ په رستراویکی به حه ق نیه جگه له (الله) ، وه ئه گه ر واز نه هینان له و شتانه ی كه ده یلین ، ئه وا به راستی ئه وانه ی كافر بوون توشی سزاو عه زابیكی زور توندو

⁽١) سورة المائدة: (٧٢).

⁽٢) سورة المائدة: (٧٣ ~ ٧٥).

به ئیش دهبن، پاشان خوای گهوره بانگیان دهکات بو تهویه کردن و دهفهرمویّت: ئایا ناگهریّنه وه بو لای خوای گهوره و پهرستنی ئه و به ته نهایی؟ وه ئایا داوای لی خوش بوون ناکهن له و قسانه ی که ده تانکردن؟ به پاستی خوای گهوره زوّر به به زهیی و لی خوش بووه، وه عیسا سه لامی خوای لی بیّت ته نها پیّغه مبه ریّکه که خوای گهوره نوره و هیسا شه لامی خوای لی بیّت ته نها پیّغه مبه ریّکه که خوای گهوره ناردوویه تی و له پیش ئه ویشدا پیّغه مبه رانیّکی زوّر ها توون، وه دایکیشی ئافره تیّکی ته واو پاستگریه که ئه وه ش پله و پایه یه کی زوّر به رزه که خوای گهوره پیّی به خشیوه، که وایه مادام هه ردوکیان مروّفن ئه ی چوّن ده یان که ن به دوو خوا له گه ل خوای گهوره و پاك و تاك و ته نها؟ وه ئه وان خواردن ده خوای گهوره ن و وه ك هه موو به نده کانی تر پیّویستیان به خواردن و خواردنه وه هه یه، سه یرکه چوّن حه ق و به لگه کانی خوّمانیان بیّویون ده که ینه وه که چی ئه وان هه رسه رکه شی ده نویّن و واز ناهیّنن له و دروّو بوه تاله ی دروّو بوه تاهی که باسی ده که ن).

وه هه روه ها ده فه رمويد: ﴿ وَقَالَتِ ٱلْيَهُودُ عُنَيْرٌ ٱبْنُ ٱللّهِ وَقَالَتِ ٱلنّصَرَى ٱلْمَسِيحُ ٱبْنُ ٱللّهِ ذَالِكَ قَوْلُهُم بِأَفْوَهِهِ مِّ يُضَعِعُونَ قَوْلُ ٱلّذِينَ كَوْفَكُو مِن قَبْلُ قَدَ نَلَهُ مُ ٱللّهُ أَنَّ يُؤْفَكُو مَن النَّيْ اللهِ عَلَى اللهِ اللهِ عَلَى اللهِ عَلَى اللهِ اللهِ عَلَى اللهِ عَلَى اللهِ عَلَى اللهِ عَلَى اللهِ عَلَى اللهِ عَلَى اللهِ اللهِ عَلَى اللهُ اللهِ عَلَى اللهِ عَلَى اللهِ عَلَى اللهِ عَلَى اللهِ عَلَى اللهِ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهِ عَلَى اللهِ عَلَى اللهُ اللهُ اللهُ عَلَى اللهُ اللهُ عَلَى اللهُ اللهُ عَلَى اللهُ اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ اللهُ اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ اللهُ اللهُ عَلَى اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ اللهُ عَلَى اللهُ ا

⁽١) سورة التوبة: (٣٠ – ٣١).

زاناو عابیده کانیان ده کردن به خواو زیاده پهویه کی زوریان تیادا ده کردن، وه حه رامیان بق حه لال ته کردن و حه لالیان لی حه رام ته کردن وه ته وانیش گویزیه لیان ته کردن، ته مه هاوبه شبق خوا دانانه له گویزیه لی کردن له ناشه رعیدا، وه هه روه ها به هه مان شیوه زیاده پهویه کی زوریان له مه سیحی کوری مه ریه میشدا ده کرد، وه هیچ فه رمانیکیان پی نه کرابوو ته نها ته وه نه بیت که به تها خوای گه و ره بپه رستن، ته و خوایه ی که هیچ په رستراویکی به حه ق نیه جگه له و، پاکو بیگه ردی بی ته و خوایه ی له وه ی که موشریکه کان ده یکه ن).

٥. وه هـه روه ها ده فـه رمويّت: ﴿ يَتَأَهْلَ الْكِتَٰبِ لَا تَغْلُواْ فِي دِينِكُمْ وَلَا تَغُولُواْ عَلَى اللّهِ وَكَلِمَتُهُ وَ الْقَلَهُ الْمَسِيحُ عِسَى ابْنُ مَرْيَمَ رَسُوكُ اللّهِ وَكَلِمَتُهُ وَ الْقَلَهُ الْمَلْهُ إِللّهُ وَرُسُلِهِ وَكُلْ تَقُولُواْ ثَلَاثَةٌ أَنتَهُواْ خَيْرًا لَكَ مُ أَيْمَ اللهُ إِلله وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُواْ ثَلَاثَةٌ أَنتَهُواْ خَيْرًا لَكَ مُ إِنّما اللهُ إِلله وَرُسُلِهِ وَلَا تَقُولُواْ ثَلَاثَةٌ أَنتَهُواْ خَيْرًا لَكَ مُ إِلَيْهِ وَحَدِيثٌ سُيْحَكَنَهُ وَلَا يَكُونَ لَهُ وَلَدُ لَهُ مَا فِي السَّمَونَ وَمَا فِي الْأَرْضُ وَكَفَى بِاللّهِ وَرَحِدٌ لَهُ مَا فِي السَّمَونَ وَمَا فِي الْأَرْضُ وَكَفَى بِاللّهِ اللّهِ اللهِ اللهِ اللهُ الل

⁽١) سورة النساء: (١٧١).

٦. وه هـ ه روه ها ده فـ ه رمويت: ﴿ قُلْ يَكَأَهُ لَ ٱلۡكِتَٰبِ لَا تَغْلُواْ فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الۡحَقِّ وَلَا تَتَبِعُواْ أَهُواۡ ءَ قَوْمِ قَدْ ضَالُواْ مِن قَبْلُ وَأَضَالُواْ صَالُواْ عَن الْحَقِّ وَلَا تَتَبِعُواْ أَهُواْءَ قَوْمِ قَدْ ضَالُواْ مِن قَبْلُ وَأَضَالُواْ صَالُواْ عَن الْحَقِي وَلَا تَتَبِعُواْ أَهُواَ أَهُ وَالْمَالُواْ عَن الْحَقِي وَلَا تَتَبِعُواْ أَهُواَ أَهُ وَالْمَالُواْ عَن اللّهُ وَالْحَالَ وَاللّهُ عَلَى اللّهُ اللّهِ عَلَى اللّهُ عَلَى اللّهُ عَلَى اللّهُ عَلَى اللّهُ عَلَى اللّهُ اللّهُ عَلَى اللّهُ عَلَى اللّهُ عَلَى اللّهُ اللّهُ عَلَى اللّهُ عَلَى

سَوَآءِ اَلسَّرِيلِ کُهُ (۱) واته: (ئهی ئه هلی کیتاب (جوله که و گاوره کان) زیاده په وی له دینه که تاندا مه که ن و ته نها شوین حه ق بکه ون، وه شوین هه واو ئاره زوی ئه وانسه مه که ون که له پیشودا گوم پابوون، وه خه لکانیکی زوریان گوم پاکردو لارییان کردن و له ریگای راست لایان دان).

ابن کثیر په حمه تی خوای لی بینت ده نینت: (خوای گهوره نه هی ده کات له ئه هلی کیتاب (جوله که و گاوره کان اله زیاده په وی کردن، وه ئه وه شه له ناو گاوره کاندا زوّر زیاتره، وه ئه وان له و پله و پایه یه یه که عیسی سه لامی خوای لی بینت بوّی دانرابوو زیاتر زیاده په ویان کرد، تا گهیشته ئه و ئاسته ی که له و پاده یه زیاتر به رزیان کرده وه که خوای گهوره پیّی به خشیبوو، وه له پله ی پیغه مبه رایه تی گواستیانه وه بو ئه و ئاسته ی که کردیان به په رستراوو جگه له خوای گهوره په رستنیان بو ده کرد هه روه ك چوّن په رستنیان بو خوای گهوره ده کرد، وه هه روه ها زیاده په ویان کرد له شوین که ورتوان و په رستنیان بو خوای گهوره ده کرد، وه مه معصوم و پاریزراویان ده زانین و شوینیان ئه وانه ی که له سه ر دینه که ی ده یان وتن، جا ئه و قسانه حه ق و پاست بونایه یان باطل و نادروست، یان گوم پایی بونایه یان رینمایی و پی نیشانده ر، یان پاست بونایه یان ده که رون الله و نادروست، یان گوم پای بونایه یان رینمایی و پی نیشانده ر، یان پاست بونایه یان در و هه رون الله و نادروست، یان گوم په که وره ده رباره یان ده فه رموید: (اتخذوا أحبارهم و رهبانهم از بابا من دون الله) (۲۰۰۰).

وه ههروهها ابن جریر رهحمه تی خوای لی بیت ده لیّت: (لاتغلوا فی دینکم) واته: (له دینه که تاند! زیاده رهوی مه که ن و له حه ق لامه ده ن وه ده رباره ی عیسی سه لامی

⁽١) سورة المائدة: (٧٧).

⁽٢) تفسير ابن كثير (٤٣٠/٢).

خوای لیّ بیّت جگه لهوه ی که حهقه هیچی تر مه لیّن، لهبه رئه وه ی ئه وه ی که ده یلیّن که گوایه عیسی سه لامی خوای لیّ بیّت کوری خوایه، ئه وه قسه یه که له ئیّوه وه یه ده رباره ی خوای گهوره هیچ منالی بر خوّی دانه ناوه، وه عیسی سه لامی خوای لیّ بیّت و جگه له ویش منال و کوری دروست کراوه کانی خوای گهوره ن) (۱).

به هنری ههموو ئه ریاده رهوی و تیپه راندنه ی که گاوره کان کردیان ده رهه ق به عیسی سه لامی خوای لی بیت که پینی گهیشتنه ئاستی کافر بوون و کردیان به په رستراوو په رستنیان بی نه نجام ده دا، پیغه مبه ری خوشه ویستمان و وریاییه کی زوری پیداوین ده رباره ی زیاده رهوی کردن و تیپه راندن له سه رکه سایه تی پیغه مبه رمان نه بو نهوه ی کردن و تیپه راندن له سه رکه سایه تی پیغه مبه رمان نه وه ده و اله زور شه و می می که گاوره کانی تیکه و تن و می اماره به وه ده کات اله وانه ش:

- ۱. پیغهمبهر شخ فهرمویهتی: (زیاده رهوی له مندا مهکه ن ههروه ک گاوره کان زیاده رهویان کرد له کوری مهریه مدا، به لکو من عهبدو به ننده ی خوام، ئیده ش بلین عهبدو نیردراوی خوایه)^(۱).
- ۲. وه ههروهها دهفهرمویّت: (ووریابن و خوّتان بپاریّن له زیاده پهوی کردن له دیندا، چونکه به پاستی ئهوانه ی پیش ئیّوه به هیلاك چوون به هوی نیاده پهوی کردن له دیندا) (۲).
- ۳. وه ههروه ها پیغه مبه ر شی نینکاری کرد له به رامبه رئه و که سه دا که پینی ووت: (ماشاء الله و شئت)، ئه ویش پینی ووت: (ثایا منت کرد به شه ریکی خوای گه وره؟ به لکو بلی: (ماشاء الله و حده)(۱).

⁽١) تفسير ابن جرير (١٧٠/-١٧١).

⁽٢) صحيح: أخرجه البخاري (٤٧٨/٦) من حديث عمر بن الخطاب رضي الله عنه.

 ⁽٣) صحيح: رواه أحمد (٢١٥/١)، والنسائي (د/٢٦٨)، وابن خزيمة (٢٧٤/٤)، وصححه إمامنا الالباني (رحمسه الله) في
 (السلسلة الصحيحة) (٢١٤٤).

3. وه ههروهها پێی ناخوش بووه که هاوه لانی لهبهری ههستن، ههروه ك ئهنهس پهزای خوای لی بیّت ده لیّت: (هیچ کهسیّك لای هاوه لان پهزای خوایان لی بیّت له پیّغهمبهر شخ خوشهویستتر نهبوو، کهچی کاتیّکیش دهیان بینی هه لنه دهستان لهبهری کاتیّك که زانیان حهزی لهوه نیه)(۲).

٥. وه ههروه ها پنی ناخوش بوو کاتیک هاوه لان پیبان دهوت: (أنت سیدنا)، ئهویش دهیفه رموو: (السید الله تبارك و تعالی)، له گه ل ئهوه شدا که له فهرموده ی شهفاعه تدا هه والی داوه که واگهوره ی نهوه کانی ئاده مه، به لام بن پیگرتن له زیاده ردوی له سه ری، به به لگهی ئهوه ی که فه رمویه تی: (أیها الناس قولوا بقولکم أو بعض قولکم و لا یستجرینکم الشیطان) (۲).

⁽١) صحيح: رواه أحمد (ح١٨٣٩)، وصححه إمامنا الالباني (رحمه الله) في (السلسلة الصحيحة) (٢٦٦).

⁽٢) صحيح: رواه الترمذي (٩٠/٥) وصححه إمامنا الالباني (رحمه الله) في (مشكاة المصابيح) (٢٦٩٨).

⁽٣) صحيح: رواه أبو داود(٥/٤٥٥)،وصححه إمامنا الالباني(رحمه الله)في(صحيح سنن ابي داود) (٤٨٠٦)

بەندى دووەم:

بانگهوازی کردن بۆ هاوبهش بۆ خوا دانان

بەشى يەكەم:

هاوبهش بۆ خوا دانان له عیبادهتدا.

بەشى دووەم:

هاوبهش بۆ خوا دانان له پەروەردگاريّتيدا.

بەشى سێيەم:

هاوبهش بۆ خوا دانان له ناوو سيفهته جوانهكانيدا.

بەشى يەكەم:

هاوبهش بۆ خوا دانان له عيبادهتدا.

وهك پیشتر باسمان كرد كه ئايینی ئیسلام بریتیه له به تهنها زانینی خوای گهوره له پهرستن و ملكه چی بق نواندندا، وه ههموو پیغهمبه رانیش سهلامی خوایان لی بیت بق ئهوه نیر دراون كه بانگهوازی بكه ن بق به تهنها پهرستنی خوای گهوره و سرینه وه و لابردنی شیرك و هاویه ش بق خوا دانان لهناو ئوممه ته كانیاندا.

وه ههروه ها به ته نها زانینی خوای گهوره له پووی پهروه ردگاریّتیه وه ، بریتیه له داننان به وه ی که ته نها خوای گهوره دروستکارو روّزی ده ره و ئاسمانه کان و زهوی و ئهوهیش که تیایاندایه ههر ههمووی به ده ستی خوای پهروه ردگاره، وه وتمان موشریکه کانیش بروایان وابوو، به لام گومانی تیدانیه که به بروا بوون به پهروه ردگاریّتی خوای گهوره به ته نها مروّف نایه ته ناو بازنهی ئیسلامه وه.

وه باسمان کرد که سهرهتای سهرهه لدانی شیرك و هاویه ش بق خوا دانان دهگه پنته وه بق سهرده می قه ومی نوح که زیاده په وی زوریان کرد له پیاو چاکانداو له پله و پایه ی خقیان زیاتر به رزیان کردنه و هو لهگه ل خوای گهوره ده یان په رستن، که نهمه ش به دهه می زیاده یه وی و تیپه یاندن بووله پله و پایه ی به نده کان.

وه ئهم زیاده پهوی و پهرستنهش تهنها له پیاو چاکان و پیغهمبهران و فریشتهکان و ئه و پهیکهرانه دا نهبوو که دهیان پهرستن، به لکو زوّر شتی تریشیان دهپهرست وهك دارو به ردو ئه نجامدانی پهرستن له و شوینانه ی که وا ئه و پیغهمبه رو پیاو چاکانه پیایدا رویشتوون یان لیّی ماونه و ه .

وه ئهم پیاوهش (محمد بن علوي المالکي) یه کنکه له وانه ی که به ته واوی پنچه وانه ی ئه و فه رمانانه یه که به هزیانه وه به ته نها زانینی خوای په روه ردگار له پووی په رست و په روه ردگاریتی و ...... هتد به دهست ده هندرین، وه هه موو قسه و هه لویسته کانی هه لوه شینه ردگاره له هه موو روویه که وه.

وه گومانی تیدا نیه که نهم پیاوه هاوشیوه هاووینه ی زورن که دوورن له به ته نها دانان و زانینی خوای گهوره دا، وه بروایان به عیباده ت کردن بخ غهیری خوا هه به به خویشیان نه زانیوه که وتونه ته ناو شیرك و کوفرو هاو به شدانان بز خوای گهوره. بزیه لیره دا ناماژه به به شیک له و قسه و بابه ت و هه لویستانه ده که ین که ناوبراو ناماژه ی پیداون و پیچه وانه ن له گه ل بنچینه کانی به ته نها زانینی خوای گهوره، وه پشت به خوای گهوره له وه لامی شوبه و گومان و سه رلی شیواویه کانیدا پشت به نایه ت و فه رموده ی صه حیحی پیغه مبه ر هم و فه توای راست و دروستی زانایان ده به ستین.

چەند نمونەيەك لە وتەكانى ئەم پياوە لە شيركى عيبادەتدا

۱. ئەم پیاوە دەلاّیت: (هیچ شەفاعەتكاریّك نیه ئەی پیٚغەمبەری خوا جگه له تـۆ
 كە هیوامان پی بیّت، وه هیچ ئومیّدیّك نیه جگه له دەرگای تۆ كه بمان گەیەنیّت)(۱).

۲. وه ههروه ها دهرباره ی سهردان کردنی گوری پیاو چاکان ده نیست: (وه ئهگهر هاتی بو لایان ئه وا خوت زهلیل و مل که چ و فه قیرو موحتاج بکه و با دل و خه یالت لایان بیت، به چاوی دل نه ک به چاوی بینین)، تا نه و شوینه ی که ده لیت: (وه دروسته داوای به فریا که و تنیان لی بکه یت و پیداویستیه کانی خوتی لی داوا بکه یت)^(۱).

٤. وه ههروهها چهند شعريكيشي هيناوه لهوانه:

انت الشفيع وآمالي معسقة هذا نزيلك أضحى لا ملاذ لم

٥. وه ههروهها دهليّت:

فلذ به من كل ما تشتكي ولذ به في كيل ميا توتجي

وقد رجوتك ياذا الفضل تشفع لي إلا جنابك يا سـؤلي ويا أمـــلي^(٤)

> فهو شفيع دائما يقبل فبإنه الميامين والمبعقل

⁽۱) سفاء الفارد (ص٣٦).

رات ، شفاع الفناد را ٩٠٠ م.

⁽٣٠ اللَّحَاشِ (فين ١٠١): وشفاء الفؤاد (ص ٢٠٩).

رَاءُ عَلَمُاءِ لَعَارِكُ (صَرَاعُ).

فإنه المرجع والموئل أظفارها واستحكم المعضل وخير من فيهم به سأل فرجت كربا بعضه يذهل فإن توقفت فمن ذا أسأل؟

وحط أحمال الرجى عنده و ناده إن أزمة أنشبت يا أكرم الخلق على ربه قد مسني الكرب وكم مرة عجل بإذهاب ألذي اشتكي

پاشان ئهم پیاوه ده لیّت: (ئهوه تاقی کراوه ته وه بوّ داواکردن و دابین کردنی پیداویستیه کان که له کوّتایی شهودا بخویّنریّت.. وه ئه و دیّره ش (عجل یا فه الله الله الله الله کوّتایی شهودا بخویّنریّت.. وه ئه و دیّره ش (عجل یا فه الله کوّتایی شهودا بخویّنریّته وه) (۷۳) جار دووباره بکریّته وه) (۷۳) .

٦. وه ههروهها دهليّت:

ورجاء لكل دان وقصى فوجه اليه وجه الولي^(٢)

يا مسلاذ الورى وخير عيان لك وجهى وجهت يا أبيض الوجه

٧. وه دهڵێت:

منجي الطريد ومنجا كل معتصم فأنت ملجأ خلق الله كلهم

فالآن لیس سوی قبر حللت به وإن رمتنا الخطایا وسط مهلکة

فالعفو شيمتك العظمى التي شهرت إذ كانت الموبقات الدهم من شيمي (٣)

٨. وه ههروهها دهليّت:

يا سيدي يا رسول الله خذ بيدي إنــي إذا ســــامني ضــيـم يروعــني

مسالي سواك ولا ألوي على أحد أقسول يا سيد السادات يا سندي

⁽١) الذخائر (ص ١٥٨).

⁽٢) الدخائر (ص٢١).

⁽٣) شفاء الفؤاد (ص١١).

وانظر بعين الرضا لمي دائما أبدأ واعطف على بعفو منك يشملني ٩. وه دهليّت:

يا سيدي إنسي رجوتك ناصراً فأقل عثار عبيدك الداعي الذي واكتب له ولوالديه براءة واقمع بحولك باغضيه وكل من واشفع لـه ولمن يليه وقم بهم ۱۰. وه ههروهها دهلّید:

ألا يارسول الله عطفاً ورحمةً ألا يا حبيب الله غوثاً وغارة

ألا يا صفى الله قم بى فإننى

واستر بفضلك تقصيري مدى الأمد فیاننی عنك یا مسولای لمه أحمد (

> من جور الدهر خائن متقلب يرجوك إذ راجيك غير مخيب من حر نار جهنم المتهلب يؤذينه من متمارد متعصب في كل حال يا شفيع المذنب^(٢)

لمستزحم مستنظر للمبارر لذي كربة مسودة كالدياجر بكم واليكم يا شريف العناصر^(٣)

دەلىد، ئەوەى كە تۆ بىنىت و خويندتەوەو لىرەدا ھىنداوەتەوە، ئەوە دالاپەيەكە له دهریایه کی گهوره، وه بینیت که شیرك و هاویهش بق خوا دانان و کوفری ناشکرای تيدايه، بهشيوهيهك كه هيچ شتيكي له پهرستندا بن خواي گهوره نههيشتوتهوه، وهك بارانه وه و ئومید یی بوون و داوای کومه و بارمه تی کردن و به فریا که وتن و.....هتد، وه ههموو ئهو شتانهش که موشریکهکانی سهردهمی ییغهمبهر علی بر بتهکانیان ئەنجامیان دەدا که دروست نیه هیچ شتیك لهوانه بق غهیری خوای گهوره ئهنجام بدريت.

⁽١) شفاء الفؤاد (ص٢٠٣).

⁽٢) شفاء الفؤاد (ص٢١٣).

⁽٣) شفاء القواد (٢٢٢-٢٢٣).

وه پوختهی قسهی پاقه کارانی قورئانیش ئه وه یه که خوای گهوره نه هی کردووه له پنغه مبه ره که هاوار بکاته غهیری خوای گهوره له کاتیکدا هیچ سودو قازانجیکیان به دهست نیه، وه مه به ستیش له وه ئه وه یه همه مور شتیک جگه له خوای گهوره نه سودیان به دهسته نه زهره ر، وه له وه شدا پیخه مبه ران و پیاو چاکان و جگه له جگه له وانیش ههموویان چین یه ک و وه ک یه ک وان، وه ک خوای گهوره ده فه رمویت:

﴿ وَأَنَّ ٱلْمَسْنَجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُواْ مَعَ ٱللَّهِ أَحَدًا ﴾ (١) ، واته: (بهراستى مزگهوته كان هى خواى گهورهنه، بۆيه لهگه ل خواى گهورهدا هاوار مه كهنه هيچ شتيكى تر).

وه ههروه ها پیخه مبه ریش ای به (ابن عباس)ی فهرموو: (نهگهر داوای شبتیکت کرد نهوا داوا له خوا بکه، وه نهگهر داوای یارمه تیشت کرد نه وا هه در داوا له خوا بکه، وه

⁽۱) سورة يونس: (۱۰۱ - ۱۰۷).

⁽٢) سورة الجن: (١٨).

بزانه که ئهگهر ههموو ئوممهت کۆبېنهوه لهسهر ئهوهی که سودنکت پی بگهیهنن ئهوه هیچ سودنکت پی بگهیهنن ئهوه هیچ سودنکت پی ناگهیهنن تهنها ئهوه نهبینت که خوای گهوره بوی نوسیویت، وه ئهگهر کوشبېنهوه لهسهر ئهوهی که زهرهرنکت لی بدهن ئهوا ناتوانن تهنها ئهوه نهبینت که خوای گهوره لهسهری نوسیویت) (۱۰).

وه ئه و ئایه ته ئه وه ی تیدا به دی ده کریت که ده بیت ئه و که سه ی هاواری ده کریتی خاوه نی سود و قازانج بیت و به ده ستی بیت، بی ئه وه ی هه ر که سیک هاواری کردی و داوای شتیکی لی کرد پینی ببه خشیت یان هه ر که سیک سه رپیچی کرد پینی نه به خشیت، وه ئه وه شه وه نه وه شه وه نه وه شه وه نه وه شه وه که سه ی هاواری ده کریتی و پیشتی پی ده به ستریت ته نها خوای گه وره یه و به سه وه که ده فه واری ده کریتی و پیشتی پی ده به ستریت ته نها خوای گه وره یه و به سه وه که ده فه واری ده کریتی و پیشتی پی ده به ستریت ته نها خوای گه وره یه و که واته هه رگه و ره یک ده و به می که و ده فه و رای گه و ره نه و کاته له گه ن الظّار می که که و اته هه ده دریت.

وه ئهمه ش وه ك ئه م ئايه ته وايه كه خواى گهوره ده فهرمويند: ﴿ فَلَا نَلْعُ مَعَ اللّهِ إِلَهًا الْخَرَ فَتَكُونَ مِنَ الْمُعَذَّبِينَ ﴾ واته: (له گه ل خواى گهوره هاوار مه كه هيچ پهرستراويكى تر، چونكه ئه گهر ئه وه بكه يت ئه وا ئه و كاته له و كه سانه ده بيت كه سزاو عهزاب ده درين)، وه شه و ئايه ته ش كه ده فه رمويند: ﴿ وَلَقَدْ أُوحِى إِلَيْكَ وَإِلَى النَّيْنَ مِن قَبْلِكَ لَيِنَ أَشَرَكْتَ لَيَحْبَطُنَ عَلَكَ وَلَتَكُونَنَ مِن الْخَسِرِينَ ﴾ واته: (به راستى شهى پيغه مبه ربه وه حى بن تن ها تووه وه بن پيغه مبه رانى پيش تن شهك كه ئه گه رهاوه ل بن خوا دابنين ئه وا به راستى هه موو كرده وه كانت هه ل ده وه شينه وه و له و كه سانه ده بيت

⁽١) صحيح: رواه الترمذي (٢٦٧/٤)، وصححه إمامنا الالباني (رحمه الله) في (صحيح الحامع) (٧٩٥٧) .

⁽٢) سورة الشعراء:(٢١٣).

⁽٣) سورة الزمر:(٥٥).

کمه خهساره ته مه ندو زهره رمه ندن)، وه همه روه ها شهو نایه تمه شکمه ده رساره ی پیغه مبه ران سمه لامی خوایان لی بینت ده فه رمویّت: ﴿ وَلَوْ أَشَرَكُوا لَحَیِطَ عَنْهُم مّا كَانُوا مُهمو نَه و كرده وانه ی یَتَمَلُونَ ﴾ (۱)، واته: (نه گهر هاوه لا و شهریك بق خوا دابنین نه وا هه موو نه و كرده وانه ی که کردویانن هه لا ده و شینه وه).

وه خوای گهوره له زوّر شوینی قورئانه پیروزه که بدا پوونی کردوته وه که ته نها خوّی سود و قازانج و زهره ری به دهسته و جگه له خوّی به دهستی همیچ که سینکی تر نیسه، ته نانه ته هه مان پیغه مبه ریش که باشترین دروستکراو و به پیزترین و گهوره ترین که سه، که چی له هه مان کاتدا سود و قازانجی بو نه فسی خوّیشی به دهست نیه چ جای ئه وه ی که سود و قازانج به که سانی دی بگه یه نینت و زهره ریان له سه ر لاببات، خوای گهوره ده فه رموین: ﴿ قُل لا آ مَلِكُ لِنَفْسِی نَفْعًا وَلا ضَرًّا إِلّا مَا شَآءَ الله و کُنتُ اَعْلَمُ لَهُ مَن الْخَیْرِ وَمَا مَسَنِی اَلسُّوءً إِنْ اَنَا إِلّا نَذِیرٌ وَبَشِیرٌ لِقَوْمِ

يُؤُمِنُونَ ﴾ واته: (بلّی نهی محمد: به راستی من هیچ قازانج و زهره ریّکم بق نه فسی خوّم به دهست نیه ته نها نهوه نه بیّت که خوای گهوره ده یه ویّت، وه نهگه ر من غهیبم زانیبایه نهوا خیرم بق خوّم زیاد ده کردو به لاو شه ریشم له خوّم دوور ده خسته وه، به راستی من ته نها وریاکه رهوه و مژده ده رم بق نیمانداران)، وه هه روه ها ده نه رمویّت:

﴿ قُل لَّا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَاشَآءَ ٱللَّهُ ﴾ (٢).

که واته ئهگهر پینغه مبه ر هسال سود و قازانج و زهره ری بن نه فسی خنری به دهست نه بینت، ئهی چنن هیچی به دهست ده بینت بن غهیری خنری له خه لکی؟ لهگه ل پوونی و پزشسنی ئه وه شدا، زفر به پاشکاوی خوای گهوره ده فه رموینت: ﴿ قُلُ إِنِّي لَاۤ أَمْلِكُ لَكُمُ ۖ ضَرَّا وَلَا

⁽١) سورة الأنعام:(٨٨).

⁽٢) سورة الأعراف: (١٨٨).

⁽٣) سورة يونس: (٤٩).

وه ههروه ها ده رباره ی پیشه وای به ته نها خوا په رستان ابراهیم سه لامی خوای لی بینت ده فسه می رود ده نیست ده فسه رود نیست و از این و جه های گذر السیم و از این و بینه آوم آآنا و را آن این و به را آن این و به راستی من رووی خوم کردونه شه و که سه ی که دروستکاری ناسمانه کان و زهویه و هیچ هاوه آل و شهریکیکی نیه، وه بویه منیش له موشریك و هاو به شداران نیم).

⁽١) سورة الجن: (٢١).

⁽٢) صحيح: متفق عليه. اللؤلؤ والمرجان (٥٢/١).

⁽٣) سورة غافر: (٦٥).

⁽٤) سورة الأنعام: (٧٩).

وه پينهمبهريش الله نويزه كانيدا دهيفه رموو: (وجهت وجهي للذي فطر السموات والأرض حنيفاً وما أنا من المشريكين)(١).

به لام ئهم پياوه (محمد بن علوي المالكي) ههموو ئهمانه هه لدهوه شينيتهوهو ده ليّت: لك وجهي وجهت يا أبيض الوجه فوجه اليه وجه الواي

وه ئسهوهش کسوفرهو دژایسهتی کردنسی ئایهتسه پیرۆزهکسانی قورئسان و فسهرموده صهحیحهکانی پینغهمبهره ﷺ، چونکه رووی له دروستکارو بهدیهینهر وهرگیراوه بـۆدروستکراوو بهدیهینراویک.

وه موشریکه کانی سه رده می کونیش خوایان ده په رست و لینی ده پارانه و ه په نایان پی دهگرت، و ه ك خوای گهوره ده رباره یان ده فه رموینت: ﴿ وَمَا بِكُم مِّن نِعْمَةِ فَمِنَ ٱللَّهِ ثُمَّ إِذَا مَسَكُمُ ٱلضُّرُ فَإِلَيْهِ تَجَمَّرُونَ ثُمَّ إِذَا كَشَفَ ٱلضُّرَ عَنكُمْ إِذَا فَرِیقٌ مِّنكُمْ بِرَبِّهِمْ

يُشْرِكُونَ ﴾ واته: (ههر نيعمه تنكى كه هه تانه ئه وه له په روه ردگاره وه يه ، وه ئهگه ر توشى هه ر زهره رو زياننكيش ببن ئه وا روو ده كه نه خواى گه وره به دوعا و پارانه وه كردن، پاشانيش ئه گه ر ئه و زهره رو زيانه ى له سه ر لابردن، ئه وا كۆمه لنكتان ها و به شه ريك بۆخواى گه و ره داده ننينه وه).

وه هـه وه ها ده فـه رمو يَت: ﴿ قُلُ أَرَء يُتَكُمُ إِنَّ أَتَلَكُمُ عَذَابُ اللَّهِ أَوَ أَتَلَكُمُ السَّاعَةُ أَلَسَّاعَةُ الْعَيْرَ اللَّهِ وَتَدْعُونَ إِلَهُ إِن شَآءَ وَتَنسَوْنَ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِن شَآءَ وَتَنسَوْنَ مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِن شَآءَ وَتَنسَوْنَ مَا تَتُمْرُكُونَ ﴾ واته: (به و موشريكانه بلّي: ثايا تُهكه و هاتوو سزاو عهزابي خواي گهوره به سهرتاندا دابه زي، يان تُهكه و قيامه تهات به سهرتاندا، نهوه هاوار دهكه نه غهيري خوا له په رستراوه كانتان يان هاوار دهكه نه خواي په روه ردگاري تاك و ته نها؟

⁽١) صحيح: رواه مسلم (٢٧١).

⁽٢) سورة النحل: (٥٢ – ٥٤).

⁽٣) سورة الأنعام: (٤٠ – ٤١).

به لکو له و کاته دا هاوار ده که نه خوای گهوره، چونکه باش ده زانن نه وانه ی نه وان هاوان ده که نی هیچ سود و قازانج و زهره رو زیانیکیان به ده ست نیه).

وه ههروهها دهفهرمونيت: ﴿ وَإِذَا مَسَ ٱلْإِنسَىٰنَ ضُرُّ دَعَارَبَهُ, مُنِيبًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا خَوَّلَهُ, نِعْمَةً مِنْهُ لَيْ مَاكَانَ يَدَّعُوَا إِلَيْهِ مِن قَبْلُ وَجَعَلَ لِلَّهِ أَندَادًا لِيُضِلَ عَن سَبِيلِهِ ۚ قُلْ تَمَتَّعُ بِكُفْرِكَ

قَلِيلًا إِنَّكَ مِنَ أَصْعَبِ ٱلنَّارِ ﴾ (۱) واته: (ئەگەر مرۆف توشى نارەحەتيەك ھات ئەوا بە مل كەچيەوە ھاوار دەكاتە پەروەردگارى، پاشان ئەگەر خواى گەورەش بەلاكەى لەسەر لابرد ئەوا ئەو بەلاو موصيبەتەى لە بىر دەچىتەوە كە پىشتر لەسەرى بووەو لە خواى گەورە دەدەنىت و خواى گەورە دادەنىت و جواى گەورە دادەنىت و بەھۆيەوە خۆيشى و خەلكىش گومرا دەكات، تۆش ئەى محمد بەو كەسە نەفامە بىن: كەمىك چىژو تام وەربگرە لەو كوفرەى كە ھەلتېۋاردو نىعمەتەكەى خواى گەورەت پى گۆريەوە، بەلام بزانە كە تۆ لە داھاتوودا لە ئاگرى دۆزەخ دايت).

وه ئايەت لەو بوارەدا زۆرترە لەومى كە تەنھا ھەر ئەوەندە بهينرينتەوە، بەلام مەبەست تەنھا ئەومىيە كە ئەوانىش خوايان دەپەرست و پەنايان پى دەگرت، بۆ لابردنى ئەو زەرەرو نارەحەتى و بەلايانەى كە توشيان دەھات.

به لام له گه ل نه وه شدا خوای گه وره حوکمی له سه رکردن به موشریك و کافرو گوم پاو چاره نوسیانی بق داده ناو له وانیش ده پارانه و هاوید شه در کیان بق داده ناو له وانیش ده پارانه و ه داوایان لی ده کردن له و کاتانه ی که له دی خی ناساییدا بوون.

كه چى ئه م پياوه جگه له خواى گهوره په رستراوه كهى خوّى به ته نها داده نيّت له هه موو كاتيّك اله پارانه وه و داوا لى كردن و .... هند، ئه ويش كاتيّك كه ده ليّت: هذا نزيلك أضحى لا ملاذ له إلا جنابك يا سؤلى ويا أملى

سورة الزمر: (٨).

وه ههروهها دهليّت:

منجى الطويد ومنجا كل معتصم

فالآن لیس سوی قبر حللت به

وه ئهم پیاوه بهوه شهوه نهوهستاوه به لکو دهیه ویّت له هه موو پوویه که وه وه که موشریکه کانی سه ره تا بکات، ئه وه تا دهیه ویّت عیباده تا بقر بات و صه نهم بکات به لاّم به شیّوازی کی تازه و زوّر سه یرتر له و شیّوازه کوّنه ی که هه بووه، به لیّ، شتیّکه که ترسناکی و کوفره کهی زوّر گهوره تره له هی ئه وانه ی کوّن.

چونکه به راستی ده یویست بتیّك دروست بكات له سه ر شیّوه ی پیّغه مبه ر هه مه روه ك چون موشریکه کان ده یان کرد بق گه وره کانی خوّیان، به لام شه و بی ده سه لات بوو له کیّ شانی ویّنه و شیّوه ی پیروزی پیّغه مبه ر هی ، بوّیه به ناچاری په نای برده به ر دروست کردنی نه عله کانی پیّغه مبه ر هی ، که له وه شیان ده سته و وه ستان بوو، ئنجا شهیتان وه حی بق کرد و فه رمانی پی کرد که په نا بباته به ر خه یال و ویّنه یه ك بق نه عله کان دروست بكات، پاش ئه وه ی که ئه م خه یاله بوو به راستی و ویّنه یه نه عله کان دروست بکات، پاش ئه وه ی که ئه م خه یاله بوو به راستی و ویّنه ی نه عله کان کیشا، ننجا داوای به فریا که و تن و ها و کاری و کوّمه کی لی ده کرد.

هذه صورة مثال النعل النبوى الشريف"

عل فيميع إلحابي تحت ظمليله المناس هذا الكون نعل محمد غياري وتبجارن الوك خواسية خوالمصطفى الأسل و روح به رائع لعبي المعيش فالدارين تحت

وه ئهمه لهبهر چاوتهو دهیبینیت که بانگهوازی کردنیّکی ئاشکرایه بو شیرك و پهرستنی بت و پهیکهر، وه بهوهوه ناوهستیّت که دروست کراویّك بپهرستریّت و دوعاو پارانهوهو داوای یارمهتی و کوّمه کی لیّ بکریّت، به لکو پیشت به خهیال دهبه سبتیّت و نه عله کانی پیغهمبهر هی دروست ده کات و بانگی خه لکیش ده کات بو پهرستنی، ئهمه ش بو زیندوو کردنه وه ی ریبازی سامری که خوای گهوره ده رباره یان ده فه رمویّت:

ئهمهش بۆ زیندوو کردنهوهی ریبازی سامری که خوای گهوره ده رباره یان ده فه رمویت: ﴿ فَاَحْرَجَ لَهُمْ عِجْلاً جَسَدًا لَهُ خُوارٌ فَقَالُواْ هَذَاۤ إِلَهُ صُمَّمَ وَالِنَهُ مُوسَىٰ فَسَى أَفَلاً يَرُونَ اللهَ يَرَحِعُ إِلَيْهِمْ عِجْلاً جَسَدًا لَهُ خُوارٌ فَقَالُواْ هَذَاۤ إِلَهُ صُمَّمٌ وَالِنَهُ مُوسَىٰ فَسَى أَفَلاً يَرُونَ الله وَ الله وَ

وه بۆمان هەيە لەم پياوه بپرسين كە ئايا ئەو خەياللەى ئەو ھەمان ئەو نەعلەپ كە پيغەمبەر شخصى ھەيبووه؟ وە ئاشكرايەو گومانى تيدا نيە كە شىتىك نەبىنرابىت ھەرگىز بە خەيال ناتوانرىت ھەمان شىت دروست بكرىتەوە.

به لام والله نهمه هه رچیه ک بیت و هه رچونیک بیت، به لگه یه کی روون و ناشکرایه له سه رکه م عه قلّی و گومرایی و کهم نرخی نهم پیاوه و هاوشیوه کانی، وه هه روه ها به که م زانین و گالته کردنیکی ناشکرایه به خه لکی به وه ی که شتی له م شیوه یه یان به گویدا ده ده ن و نیشانیانی ده ده ن ن

كاميان گومرا ترن؟!

شُفَعَتُونَا عِندَ اللّهِ ﴾ (۲)، واته: (وه پهرستن و عیبادهت بق غهیری خوای گهوره ئهنجام دهدهن که نه زهرهریان لهسهر لادهبات و نه سودیکیشیان پی دهبه خشینت، وه ده لینن: ئهوانه شه فاعه تمان بق ده کهن لای خوا).

به لام له ههمان کاتیشدا ئهوان به بهردهوامی رانههاتبون لهسهر ئهم حاله، به لکو ههندیک جار پارانهوه و نومیدی ته واویان به خوای گهوره هه بو له هه ندی بواردا:

خوای گهوره ده فه رمویند: ﴿ فَإِذَا رَكِبُواْ فِي ٱلْفُلُكِ دَعُواْ اللّهَ مُغَلِصِينَ لَهُ ٱلدِّينَ فَلَمّا نَحَمْهُمْ إِلَى ٱلْبَرِّ إِذَا هُمُ يُشْرِكُونَ ﴾ (⁽⁷⁾)، واته: (ئه گهر ئه و موشریكانه سواری به له م ده بوون و ده ریاكه شه پۆلی ده كرد، به ئیخلاسه وه هاواریان ده كرده خوای گهوره و كاتیكیش خوای گهوره پزگاری ده كردن و ده یگه یاندنه وه وشكانی، له و كاته دا هاوبه ش و شه ریكیان بۆ خوای گهوره دا ده دنایه وه).

⁽١) سورة الزمر:(٣).

⁽۲) سورة يونس: (۱۸).

⁽٣) سورة العنكبوت: (٦٥).

وه ههروهها دهفهرمونيت: ﴿ قُلْ مَن يُنَجِّيكُم مِّن ظُلُمُنتِ ٱلْبَرِّ وَٱلْبَحْرِ تَدَّعُونَهُۥ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةَ لَيِنْ أَنجَننَا مِنْ هَلَاهِۦلَنَكُونَنَّ مِنَ ٱلشَّكِرِينَ قُلِ ٱللَّهُ يُنَجِّيكُم مِّنْهَا وَمِن كُلِّ كَرْبِ ثُمَّ أَنتُمْ

تُشَرِّكُونَ ﴾ (۱) واته: (به موشریکه کان بلّی: کی پزگارتان ده کات له ناپه حه تیه کانی و ناو ناودا کاتیک توشتان دهبیت؟ وه له و کاته دا هاوار ده که نه خوای گهوره به دلیّکی زهلیل و مل که چه وه و ده لیّن: نه گهر له و ناپه حه تیه پزگارمان بکات نه وا به پاستی نیّمه له سوپاس گوزاران ده بین، بلّی: خوای گهوره پزگارتان ده کات له هه موو نه مانه، به لام کاتیّك پزگارتان بوو نیّوه سه رله نوی هاوه ل و شه ریك بو خوای گهوره داده نیّنه وه).

وه ئهمه حالی موشریکه کونه کان بوو له عیبادهت کردونیان بو بت و پهرستراوه کانیان که له کاتی ئاساییدا له گهل خوای گهوره دهیان پهرستن و دهیان کردن به وهسیلهو

⁽١) سورة الأنعام: (٦٣ – ٦٤).

⁽٢) سورة لقمان: (٣٢).

شهفاعهتکار، وه کاتیکیش توشی ناره حهتی و به لا دهبوون له بیریان دهچونهوه و پشتیان تی دهکردن و به تهواوی روویان له خوای گهوره دهکرد.

وه پیشتر بوّمان پوون بوّوه که محمد العلوي به تهواوی مانا کوّك و هاورایه لهگه ل موشریکه کاندا له و عیباده تانه ی که بوّ بته کانیان ده یانکرد، به لاّم با بزانین ئه و به م کوّکی و هاوراییه واز ده هینینت؟

بیّگومان نهخیر، به لکو زور لهوان زیاتر کهوتوّته ناو شیرك و کوفرو گومراییهوه، جا با زیاتر روونی بکه پنهوه و بزانین وایه ؟!

محمد العلوي دەلىّىت:

توجه رسول الله في كل حاجة

وه ههروهها دهليّت:

لدى اليسر والإعسار والسهل والصعب

لنا ومهم في المعاش و في القلب

عليك سلام الله أنت ملاذنا

بهم شنوهیه و به پنی قسه کانی هیچ پنویستیه ک له پنویستیه کانی بن خوای گهوره به جی نه هنشت، به لکو هه موو ئه وانه ی بن په رستراوه که ی خنوی دانا و وازی له په روه ردگاری جیهانیان هننا.

وه ههروهها دهڵێِت:

يا غياث الخلق يا ذا الفضل

واجود والإحسان في بحر وبر

كل المواطن عدتي وندائي

وه ههروهها دهليت:

فلأنت في الدني وفي الأخرى وفي

وه هەروەھا دەلىّت:

واعطف على بعفو منك يشملني فإنني عنك يا مولاي لم أحد

ئه مسهی سسه رهوه بنیچینه ی کسوفرو گوم پاییه ، وه هسه موو دوعساو هیواکانی دا به په رستراوه که ی و په رستراوی حهق و ته نهای پیشت گوی خست و بی به شمی کرد که خوای گهوره و بالا ده سته ، وه نه ك هه ر په رستراوه که ی خوی نه کرد به و هسیله و

شهفاعه تکار" به لکو به ته نهای دانا له هه موو بواره کانی په رستنداو وازی هینا له و خوا بالا ده سته ی که په رستراوه که ی ده پیه رست.

وه له پیشتر زانیمان که شیرکی موشریکه کونهکان وانهبوو، به لکو ئهوان بتهکانیان دهکرد به وهسیله بر نزیك بونه وه له خوای گهوره و خوای گهوره یان به پهرستراوی گهوره داده نا، به لام ئهم پیاوه گومرایه زوّر به پوون و ئاشکرایی و له زوّر شویّن لهم دوو کتیبهیدا تهواوی عیباده تی خوّی بو غهیری خوا ده رده بریّت و واز له پهرستنی خوای گهوره دههیّنیّت، وه داوای ههموو پیداویستیهکانی خوّی له و دهکیات، وه ك لهم شویّنانه دا که دهلیّت: (توجه رسول الله فی کل حاجه)، وه دهلیّت: (فلذ به مین کیل ما تشکی)، وه له ههموو کاتیکیشدا هاواری دهکردی، وهك دهلیّت: (ذا الفیضل واجود والاحسان فی بحر وبر)، وه دهلیّت: (أنت ملاذنا لدی الیسر والاعسار والسهل والصعب)، یان دهلیّت: (فلأنت فی الدنی وفی الأخری وفی کل المواطن عدتی و ندائی). وه زوّر لهوه ش زیاتر دهلیّت، بو نمونه: (عجل بإذهاب ألذی اشتکی فإن توقفت فمن ذا أسال؟)، وه دهلیّت: (هذا نزیلک أضحی لا أسال؟)، وه دهلیّت: (هذا نزیلک أضحی لا

وه همه موو ئمه و قسانه ش كۆكمه رهوه و و درگيراوى يمه كوشه ن مهويش (لا إلمه إلا أنت)!!!!

 بەشى دووەم:

شیرك و هاوبهش بۆ خوا دانان له پهروهردگاریّتیدا

ههروهك پیشتر ئاماژهمان پیدا که شیرك و هاوبهش دانانی کوّن تهنها له پهرستن و عیباده تدا بوو، به لام له پهروه ردگاریّتیدا (الربوبیة) ئهوان بروایان وابوو که تهنها خوای گهوره دروستکارو روّن دهرو ژینه رو مریّنه رهو به ریّوه بردنی ههموو کاروبارهکان تهنها به دهستی خوای پهروه ردگاره و به س، وه دانیان به ههموو ئهمانه دا دهنا به بی هیچ گومان و دودلیهك، ههروه ك خوای پهروه ردگار له زوّر شویّن له قورئانی پیروز ئاماژه به و راستیه دهکات، لهوانه ش:

خــوای گــهوره دهفسه رموید: ﴿ وَلَهِن سَأَلْتَهُم مَّنَ خَلَقَ ٱلسَّمَوَتِ وَٱلْأَرْضَ لَیَقُولُنَّ اللَّهُ ﴾ (۱) واته: (وه ئهگهر پرسیاریان لی بکریّت که کی ئاسمانه کان و زهوی دروست کردووه، ئه وا دهیان وت: خوا دروستی کردوون).

وه هـ هروه ها ده ف مرمویّت: ﴿ قُلْ مَن رَبُّ السّمَوَتِ السّبْعِ وَرَبُ الْعَرْشِ الْعَظِیمِ

سَیَقُولُونَ لِلّهِ قُلْ اَفَلَائِنَقُونَ قُلْ مَنْ بِیرِهِ مَلَکُوتُ کُلِّ شَیْءِ وَهُو یَجِیرُ وَلَا

یُجُارُ عَلَیْهِ إِن کُنتُم تَعَامُونَ سَیَقُولُون لِلّهِ قُلْ فَاَنْنَ یُسْحَرُون ﴾ (۱) واته: (پییان
بلی: کی پهروه ردگاری هه در حه و تئاسمانه کانه ؟ وه کی پهروه ردگاری عه رشی
گهوره یه ؟ له وه لامدا ده لین: خوای گهوره پهروه ردگاری هه موو ئه مانه یه، ئنجا پییان
بلی: ئهی که وایه بی له خوای گهوره و تاك و ته نها ناترسن؟ وه هه روه ها پییان بلی:
ئهی کی خاوه نی هه موو ئه و شتانه یه که له گهردووندا هه نه له وه ی که ده یانبینین و
ئهوه شه یو به لاو ناره حه تی له سه ربه نده کانی لا ده بات
و که س ناتوانیّت ئه مانه له سه رخی لاببات، وه هیچ که س ناتوانیّت به بی ئیزنی ئه و
شه فاعه ت بکات، له وه لامی نه هه شدا ده لین: هه مه مووی به ده ستی خوای گه ورده یه، نبجا

⁽أ) سورة لقمان: (٢٥).

⁽٢) سورة المؤمنون: (٨٦ – ٨٩).

تۆش پێيان بڵێ: ئەى كەوايە عەقل و ژيريتان بۆ كىوى چووەو بۆچى بە تەنھا خوا ناپەرستن؟).

وه هـهروه ها ده فـهرمويّت: ﴿ وَمَا يُؤْمِنُ أَكَّ مَرُهُم بِأَلَّهِ إِلَا وَهُم مُشْرِكُونَ ﴾ (١)، واتسه: (زوربه یان ئیمان و بروایان به خوای گهوره نیه، به لکو موشریکن و هاوبه شیان بن داناوه).

وه ابن عباس پهزای خوای لی بیت دهفهرمویت: (ئهوان بپوایان وابوو که پییان وترابا: کی ئاسمانی دروست کردووه؟ وه کی زهوی دروست کردووه؟ وه کی چیاکانی دروست کردووه؟ دهیان ووت: (الله)، لهگهل ئهوه شدا موشریك بوون)، وه (مجاهد) په حمه تی خوای لی بیت ده لیت: (ئیمان لای ئهوان ئهوه بوو که بلین: خوا دروستکارمانه، وه پیزی دهرو مرینه رمانه، ئهوه ئیمانه کهیان بوو لهگهل ئه نجامدانی عیباده ت بی غهیری خوای یه روه ردگار)(۲).

به لام نهم پیاوه (محمد العلوی) ههر بهوهوه نهوهستاوه شیرکی ههبیّت له بواری عیباده ت و پهرستندا، به لکو لهوهش زیاتر زوّر سیفه تی خسوای گهوره له پهروهردگاریّتیدا دهداته پال پیخهمبهر شی و زوّر پیّداگریشی لهسهر دهکات، بو نمونه:

۱. له وهصفی پیغهمبهردا شی ده نیست: (الخلیفة الأکبر، الممد لکل موجود)^(۱)،
 واته: (گهوره ترین جینشین و به فریا که وتوی هه موو به دی هینراویک).

⁽۱) سورة يوسف: (۱۰٦).

⁽٢) تفسير ابن جرير (١٦/٢٨٦-٢٨٧).

⁽٣) الذخائر (ص٢٣٣).

⁽٤) شفاء الفؤاد (ص١١٣).

وه ههروهها دهربارهی تایبه تمه ندیه کانی پیغه مبه رشی ده نیت: (توانیویه تی زمویه کان ببریت له پیش کرانه وه یاندا، چونکه خوای گهوره هه موو زه وی کردووه به مولکی ئه و ....)^(۱).

به راستی ئه مه شیرك و هاوه ل دانانیكی روون و ئاشكرایه له پهروه ردگاریتی خوای گهورهدا، چونكه ئهوه ی كه خاوهنی راسته قینه ی زهویه ته نها خوای گهورهیه و به س، وه به لگه ش له سه رئه م راستیه زوره، له وانه ش:

✓ خــوای گــهوره دهفــهرمویّت: ﴿ لِلَّذِینَ أَحۡسَنُواْ فِی هَاذِهِ الدُّنیا حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللّهِ
وَسِعَةٌ ﴾ (۲) ، واته: (بق ئهوانهی کارو کردهوهی چاك ئه نجام دهده ن له دونیادا،
ئهوا خوای گهوره چاکهیه کی زقریان له گه لدا ده کات به پی به خشینی پزق و
پقزیــه کی فــراوان و دل و دهروونیکــی ئاسـوده، وه زهوی خـوای گــهوره ش زقر
فراوانه و ده توانن که له شویّنیک پیگریان کرد له عیباده ت کردن بق خوای گــهوره
ئهوی به جیّ بهیّلن و کوّج بکه ن بق شویّنیکی تر).

✓ وه هــــهروه ها ده فــــهرمويّت: ﴿ يَعِبَادِى ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا إِنَّ أَرْضِى وَسِعَةٌ فَإِيّنَى وَالْمَعَ وَالْمَعُ وَالْمَعْ وَالْمَعْ وَالْمَعْ وَالْمُعْ وَالْمُعْمِ وَالْمُعْ وَالْمُعْ وَالْمُعْ وَالْمُعْ وَالْمُعْ وَالْمُعْ وَالْمُعْمِ وَالْمُعْلِقِ وَالْمُعْ وَالْمُعْ وَالْمُعْ وَالْمُعْمِ وَالْمُعْ وَالْمُعْ وَالْمُعْ وَالْمُعْ وَالْمُعْ وَالْمُعْ وَالْمُعْلَى وَالْمُعْلَى وَالْمُعْلَى وَالْمُعْلَى وَالْمُعْلَى وَلِيْمُ الْمُعْلَى وَالْمُعْلَى وَالْمُعْلَى وَلِيْمُ وَالْمُعْلَى وَالْمُعْلَى وَالْمُعْلِقِيْمُ وَالْمُعْلِمُ وَالْمِعْلِمُ وَالْمُعْلِمُ و

◄ وه ههروه ها له سه رزمانی عهبدو به نده ی خوی پیغه مبه رصالح سه لامی خوای لی بیت ده فه رموید: ﴿ وَیَكَفَوْمِ هَا ذِهِ عَالَةَ اللّهِ لَكُمْ عَالَةَ فَاذَرُوهَا تَأْكُلُ فَى بیت ده فه رموید: ﴿ وَیَكَفَوْمِ هَا ذِهِ عَالَةَ اللّهِ لَكُمْ عَالَةَ فَاذَرُوهَا تَأْكُلُ فِي بیت ده فه رموید: ﴿ وَیَكَفَوْمِ هَا ذِهِ عَالَحَ سه لامی خوای لی بیت به قه ومه که ی

⁽١) شفاء الفؤاد (ص٢٢٣).

⁽٢) سورة الزمر: (١٠).

⁽٣) سورة العنكبوت: (٥٦).

⁽٤) سورة هود: (٦٤).

وت: ئهی قهومه که م ئه مه حوشتریکه له لایه ن خواوه و به لگهیه بن ئینوه له سه ر پیغه مبه رایه تی من، وه وازی لی بهینن و دهستی بن دریژ نه که ن، وه با له زهوی خوای گهوره دا بله وه ریت و گژوگیا بخوات).

✓ وه هــهروهها دهفــهرمویّت: ﴿ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اَسْتَعِینُواْ بِاللّهِ وَاصْبِرُوٓا ۚ إِنَّ اللّهَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اَسْتَعِینُواْ بِاللّهِ وَاصْبِرُوٓا ۚ إِنَّ اللّهَ یُورِثُها مَن یَشَاءٌ مِنْ عِبَادِهِ عَلَاهِ الله واته: (موسا به قهومه کهی وت: پشت به خوا ببهستن و داوای کوّمه کی له و بکهن و تارام بگرن لهسه ر تهوهی که توشتان دیّت، وه به راستی زهوی مولّکی خوایه و دهیبه خشیّت به و به ندانه ی که خوی تاره زووی لیّیه تی).

وه ههروه ها له زیاتر له (۳۰) شوین له قورنانی بیروزدا خوای گهوره مولکیه و خاوه نداریّتی ئاسمانه کان و زهوی و ئهوه ی که تیایدایه تی ته نها بو خوی بریار ده دات و دهیدات پال خوی، وه ک خوای گهوره ده فهرمویّت: ﴿ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَ اللهَ لَهُ مُلْكُ اللهَ مَنْكَ وَرَهُ وَ لَهُ وَيَ هُمُووی مُهُمُووی الله خوای پهروه ردگاره).

وه هـهروهها دهفهرموید: ﴿ يَتَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَوَتِ وَمَا فِي ٱلْأَرْضِ ﴿ أَنَّ وَاتَـه: (نهوه ی لـه ماسمانه کان و زهویدا هه یه ههمووی مولکی خوای گهوره یه).

وه ههروه ها ده فه دمویّت: ﴿ قُل لِمَن مَّا فِی ٱلسَّمَوَتِ وَٱلْأَرْضِ قُل لِلَّهِ ﴾ ''، واته: (به و کافره موشریکانه بلّی: ئایا ئه وه ی که له ئاسمانه کان و زهویدایه هی کییه؟ پییان بلّی: ته نها هی خوای په روه ردگاره).

⁽١) سورة الأعراف: (١٢٨).

⁽٢) سورة البقرة: (١٠٧).

⁽٣) سورة البقرة: (٢٨٤).

⁽٤) سورة الأنعام: (١٢).

وه ههروه ها ده فه رموینت: ﴿ وَلِللَّهِ مِیرَاثُ ٱلسَّمَاوَتِ وَٱلْأَرْضِ ﴾ (۱)، واته: (ئهوه ی که له ئاسمانه کان و زهویدایه هه مووی مولکی خوایه و ههر بن لای ئه ویش ده گه رینته وه).

وه هـهروهها دهفـهرمویّت: ﴿ لَٰهُ مَقَالِیدُ ٱلسَّمَوٰتِ وَٱلْأَرْضِ ﴾ (۱)، واتـه: (کلیــل و گهنجینهکانی ئاسمانهکان و زهوی ههمووی هی خوای پهروهردگارن).

وه هــه روه ها ده فــه رمویّت: ﴿ وَلِلّهِ خَزَآبِنُ ٱلسَّمَوَتِ وَٱلْأَرْضِ وَلَكِكِنَّ ٱلْمُتَفِقِينَ لَا يَقْقَهُونَ ﴾ (*)، واته: (گهنجینه و خهزیّنه ی ئاسمانه کان و زهوی هه موویان هـی خوای پهروه ردگارن، به لام مونافیق و دوو رووه کان لیّی تیّناگهن).

وه ههروه ها ده فه رمويد: ﴿ قُلِ اُدْعُواْ اللَّذِينَ زَعَمْتُمْ مِّن دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ فِ السَّمَوَتِ وَلَا فِي اللَّرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهِ مَا مِن شِرْلِئِ وَمَا لَهُ مِنْهُم مِّن ظَهِيرٍ ﴾ (°)، واته: (به و موشريكانه بلّي: بانگ كهن و هاوار بكه نه نهوانه ی كه جگه له خوای گهوره هاواريان ده كهني و هاواريان ده كهني و هاواريان ده كهني و هاواريان ده كهني و ليّيان ده پاريّنه وه به پاستى ئه وانه ی ئيره هاواريان ده كهني و ليّيان ده باريّنه وه به پاستى ئه وانه ی ئيره هاواريان ده كهني نييان ده باريّنه وه به پاروه ردگاره و ئه وان هيچ هاو به شي و شهراكه تيكيان نيه له گه وره و هيچيان ييّ ناكريّت).

⁽١) سورة آل عمران: (١٨٠).

⁽٢) سورة طه: (٦).

⁽٣) سورة الزمر: (٦٣).

⁽٤) سورة المنافقون: (٧).

⁽۵) سورة سبأ: (۲۲).

به پینی شهم تایه ته پیرفزانهی قورشانی پیرفز بوّمان ده رکهوت که هه رچی له تاسمانه کان و زهوی و تهوهی که له نیّوانیاندایه، ههمووی مولّکی خوای گهوره یه هدیچ هاو به شهریکیکی نیه و به تهنها درستکارو به ریّوه به ری ههموویانه.

بۆیه ههر کهسیّك گومان ببات و پیّی وابیّت که ههر کهسیّك له دروست کراوه کان ته نها یه گهردیله ی به دهسته و به شداره له گه ل خوای پهروه ردگاری دروستکاردا، ئه وا به پاستی شیرك و هاویه شیری روون و ناشیکرای دانیاوه، وه دروّو بوهتانیّکی گهوره ی کردووه، وه ههروه ها نایه ته کانی قورنانی پیروّز که ووته ی خوای پهروه ردگارن به دروّ ده زانیّت، نه ی چ جای نه وه ی کهسیّك وا گومان ببات و پیّی وابیّت که وا همه موو زهوی مولّکی راسته قینه و ته واوی دروست کراویّکه ؟!!

وه به سه بق نه و پیاوه که نه وه نده زالم و سته مکار بیت و کافر بیت به و شبته ی که وا بت په رسته کونه کان بروایان پینی هه بوو، نه وانه ی که قورئان شاهیدیان بق ده دات ده رباره ی دان پیادا نانیان به په روه ردگاریتی دروستکارو خاوه نداریتی ته واوی به سه ر زه وی و هه موو نه و شتانه ی که تیایه تی، وه ك خوای گه وره ده رباره یان ده فه رمویت:

﴿ قُلُ لِمَنِ ٱلْأَرْضُ وَمَن فِيهِكَ إِن كُنتُمْ تَعْـَامُونَ سَيَقُولُونَ لِلَّهِ ۚ قُلُ أَفَلًا

تَذَكَّرُونَ ﴾ (۱)، واته: (بهوانه بلّی که بروایان به زیندوو بونهوه نیه: ئایا زهوی و ئهوهی که تیایدایه تی مولّکی کنیه؟ له وه لامدا ده لنین: هی خوای گهورهیه، توش پیّیان بلّی: دهی کهوایه بو بیر ناکهنه وه و به ته نها ئه و ناپه رستن؟).

وه ئهگهر خوای گهوره له کارو شتیکی کهم بایه خدا ختری بی شهریك و بی پیویست بزانید، که ئهویش زهوی دونیای براوهیه، که لای خوای گهوره باله میشولهیهك ناهینید، ئهی دهبیت دهربارهی زهوی نهبراوهو بی کوتایی بهههشت چون بیت؟! بیگومان بهههشتیش به ههمان شیوه چهندهها ئایهتی لهسهره که ههمووی به دهستی

خوای گهورهیهو ههر ئهو خاوهنیهتی، وهك خوای گهوره دهفهرمویّت: ﴿ رَبِّكَ ٱلْجَنَّةُ

⁽١) سورة المؤمنون: (٨٤ - ٨٥).

اَلَتِي نُورِثُ مِنْ عِادِنَا مَن كَانَ تَقِيًّا ﴾ (۱)، واته: (ئهو بههه شتهی که ئامادهمان کردووه دهیبه خشین به و به نده چاکانه مان که له خوا ترسن و تهقوای خوای گهوره دهکهن).

وه هـهروه ها ده فـهرمویّت: ﴿ وَقَالُواْ ٱلْحَمَدُ لِلَّهِ ٱلَّذِی صَدَقَنَا وَعُدَهُۥ وَأَوْرَثَنَا ٱلْأَرْضَ نَتَكَوّاً مِنَا الْحَمَدُ لِلَّهِ ٱلَّذِی صَدَقَنَا وَعُدَهُۥ وَأَوْرَثَنَا ٱلْأَرْضَ نَتَكَوّاً مِنَ ٱلْحَنْدُ لِلَّهِ ٱلَّذِی صَدَاران لَمَ مَنْ اللَّهُ مَنْ اللَّهُ عَلَى اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ الللّهُ اللّهُ اللّهُ الللللّهُ الللّهُ الللّهُ الللللّهُ الللّهُ الللللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ اللّهُ الللّهُ الللّهُ الللّهُ الللللّهُ الللللللللّهُ الللّهُ اللللللللّهُ اللللللللللللللّهُ الللللللللللللللللللل

وه هــهروه ها ده فــهرمويّت: ﴿ يَكَأَيّنُهَا ٱلنَّفْسُ ٱلْمُطْمَيِّنَهُ ٱرْجِيِىٓ إِلَى رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَةً فَأَدْخُلِي فِي عِبْدِى وَٱلْتُخُلِي جَنَّيْ ﴾ (آ)، واته: (ئهى نه فسسى پاك و چاك و ئارام گرتوو، بگه ريّوه لاى پهروه ردگارت كه هه موو نبعمه ته كانى خيرى به سه ردا رشتى، وه رازى به هه موو ئه و نبعمه تانه و له و پاداشته ى كه برّت ئاماده كراوه، بچرّره ناو به نده چاكه كانمه وه و ناو به همه وه).

۳. وه ههر دهربارهی تایبه تمه ندیه کانی پیغه مبهر گشده ده لیّت: (وه زانیاری هه موو شتیکی پیدراوه، ته نانه ت روّح و ئه و پینج شته شکه له ئایه تی ﴿ إِنَّ الله عِندَهُ, عِلْمُ السَاعَةِ ...... ﴾)(4).
 السَاعَةِ ...... ﴾)(4).

وه ههر له شوینیکی تردا دهربارهی پیغهمبهر الله ده نیت: (وه هیچ جیاوازیه نیه له نیوان ژبان و مردنیدا له بینینی توممه ته کهی و زانین و تاگادار بوونی له کاروباریان و

⁽۱) سورة مريم: (٦٣).

⁽٢) سورة الزمر: (٧٤).

⁽٣) سورة الفجر: (٢٧ – ٣٠).

⁽٤) الذخائر (ص٢٥)، والآية في سورة لقمان: (٣٤).

نیهت و ههموو نهو شتانهی که دهیکهن و دهیانهویّت بیکهن، وه نهوهش لهلای من زور روونه و هیچ گومانیّکی تیادا نیه)(۱)

گرمانی تیادا نیه که نهم بوچونهشی شیرك و هاوه ل دانانیکی زوّر پوون و ناشكرایه و هیچ تهمومژیکی لهسه ر نیه، وه درایه تی کردنی خوای گهورهیه له گرنگترین ئه سیفه تانهی که ههیه تی، وه ك خوای گهوره ده فه رمویت: ﴿ إِنَّ الله عِندَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ مِیْرُالُ الْغَیْتُ وَیَعْلَمُ مَافِی الْاَرْحَامِ وَمَا تَدُرِی نَفْشُ مَّاذَا تَحْسَیْ عَدُّا وَمَاتَدُرِی نَفْشُ السَّاعَةِ بِایُ الله عَید مُوتِ اِنْ الله عَید مُوتِ الله عَید مُوتِ الله مُوتِ الله عَید می الله عنوای گهوره باسیان ده کات و جگه له خوای گهوره باسیان ده کات و جگه له خوی هیچ کام له دروست کراوه کانی نایزانن، ئهوانیش: هاتنی پوری قیامه ته ته نها گرتووه خیرو به ره که مو ئهویش ده زانیت و وه ئهوه ی هه لی خوی ده بیاریت و وه ئهوه ی له ناوه ی که مین که نافره تدایه نیره بیان مین، وه که سیکی باش ده رده چیت بیان خراپ، وه هیچ که سیکیش که سیکیش نازانیت که به یانی چی ده کات و چی به سه ردید، وه هیچ که سیکیش نازانیت که به یانی چی ده کات و چی به سه ردید، وه هیچ که سیکیش نازانیت که له کوی و له سه رچ زهویه ک ده مریت، به پاستی هه رخوای گهوره شاره زاو به نازانیت که له کوی و له سه رچ زهویه که ده مریت، به پاستی هه رخوای گهوره شاره زاو

وه ئهمانه شكليلى زانياريه كانى غهيبن كه تايبه تى خواى گهورهن و ته نها خۆى شاره زايانه و دهيان زانينت، وهك ده فه مرمويد: ﴿ وَعِندَهُۥ مَفَاتِحُ ٱلْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَاۤ إِلَّا هُوَ وَيَعْدَهُۥ مَفَاتِحُ ٱلْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَاۤ إِلَّا هُوَ وَيَعْدَهُۥ مَا فِي ٱلْبَرِّ وَٱلْبَحْرُ وَمَا تَسَقُطُ مِن وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلاَ حَبَّةٍ فِي ظُلُمَتِ

ٱلْأَرْضِ وَلَا رَطْبٍ وَلَا يَابِسٍ إِلَّا فِى كِنَابٍ مُّبِينٍ ﴾ "، واته: (وه كليلهكانى غهيب و زانيـارى

⁽١) شفاء الفؤاد (ص٧٩-٩٧).

⁽٢) سورة لقمان: (٣٤).

⁽٣) سورة الأنعام: (٩٥).

بوون دهربارهیان تهنها لای خوای پهروهردگاره و هیچ که سیک نایانزانیت تهنها ئه و نهبیت، وه ههر ئه ویش ده زانیت که چی له وشکانی و ناو ده ریاکاندا ههیه، وه گه لای ههر دره ختیک هه لاده وه ریّت ئه وا خوای گه وره پیّی ئاگادره، وه دهنکی هه ر به رهه م و کشتوکالیّکیش که له تاریکایی زه ویدایه و هه ر به رهه میّکی ته رو وشکیش هه ر هه مووی زانیاریه کانی لای خوای گه وره ن و له (لوح المحفوظ) دا نوسراوه)، وه که ده فه رمویّت: (لای مَعْلَمُهُمَّ الله الله هو نور راشکاوانه نه فی زانینی ئه و زانیاری و شبته په نهانانه ده کات له جگه له زاتی گه وره و ده سه لات داری خوّی له فریشته و نیردراوه کانی.

وه هه روه ها خوای په روه ردگار به پیغه مبه ر ها ده فه رمویت: ﴿ قُل لَا یَعَلَمُ مَن فِی اَلْسَمَوَتِ وَٱلْأَرْضِ ٱلْغَیْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا یَشَعُونَ أَیّانَ یُبْعَثُوک ﴾ (۱)، واته: (بلی نهی محمد: هه ر شتیك که له تاسمانه کان و زهویدایه غهیب نازانیت ته نها خوای گهوره و با لا ده ست نه بیت، وه ناشزانن کهی زیندوو ده کرینه وه).

⁽١) سورة النمل: (٦٥).

⁽٢) سورة الأنعام: (٥٠).

وه هـه روه ها ده فـه رمونيت: ﴿ قُل لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِى نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَآءَ ٱللَّهُ ۚ وَلَوَ كُنتُ أَعْلَمُ ٱلْغَيْبَ لَاسَّمَةً وَلَوْكُنتُ أَعْلَمُ ٱلْغَيْبَ لَاسَّمَةً وَبَشِيرٌ وَبَشِيرٌ وَمَا مَسَنِيَ ٱلسُّوَّ ۚ إِنْ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِقَوْمِ

يُوْمِنُونَ ﴾ (۱) واته: (بلّی ئهی محمد: به راستی من هیچ قازانج و زهره ریّکم بن نهفسی خوّم به دهست نیه ته نها ئه وه نهبیّت که خوای گهوره ده یه ویّت، وه ئهگه ر من غهیبم زانیبایه ئه وا خیرم بن خوّم زیاد ده کردو به لاو شه ریشم له خوّم دوور ده خسته وه، به راستی من ته نها وریاکه رهوه و مژده ده رم بن ئیمانداران).

وه هـهروه ها دهربـاره ی کـاتی رقری دوایـی ده فـهرمویّت: ﴿ یَسْتُلُونَكُ عَنِ السَّاعَةِ أَیّانَ مُرَسَنَهَا قُلُ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِندَ رَقِی لَا یُجُلّیها لِوَقِبْها إِلَّا هُو تَقَلَتُ فِی السَّمَوَتِ وَالْاَرْضِ لَا تَأْتِیكُمْ اِللّا مُرْسَنَها قُلُ إِنَّما عِلْمُها عِندَ اللّهِ وَلَاکِنَ اَکْثَرَ النّاسِ لا یَعْلَمُونَ ﴾ (")، واته: (پرسیارت لی ده که ن ده رباره ی هاتنی رقری دوایـی و ده لمین که ی روو ده دات؟ توش پییان بلی: به راستی زانینی کاتی روودانی تـه نها خـوای گـهوره ده یزانیّت و همیچ که سیکی تر زانیاری نیـه ده رباره ی و زانینی شهو کاتـه زوّر گـران و قورسه له سهر شاسمانه کان و زهوی، وه به کتوپری دیّت و کهس ناتوانیّت له و کاته دا خوّی بـو ئاماده بکات، وه وا پرسیار لـه تـو دهکهن وه ك شـهوی کـه تـو زوّر بـه دوای شـهو پرسیاره دا

⁽١) سورة الأعراف: (١٨٨).

⁽٢) سورة الإسراء: (٨٥).

⁽٣) سورة الأعراف: (١٨٧).

بگهریّیت و نازانن که تق لهگه ل ئه و ههموو باوه په تهواوه ی که خوا هیّناوت و رخوت به و پرسیاره و هرفتار ناکه یت و بیری لی ناکه یته و پرسیاره و هرفتار ناکه یت و بیری لی ناکه یته و پرسیان بلی نایزانیّت ته نها خوای گهوره خوّی نه بیّت، بوّیه پیّیان بلی : زانیاری بوون به و پوّره ته نها خوای گهوره دهیزانیّت).

وه هـهروه ها ده فـهرمویّت: ﴿ یَسْتُلُک اَلنّاسُ عَنِ اَلسّاعَةُ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِندَ اللّهِ وَمَا یُدْرِیكَ لَعَلّ اَلسّاعَةُ تَكُونُ قَرِیبًا ﴾ (۱)، واته: (خه لاکی پرسیارت لی ده که ن ده رباره ی رفری قیامه ت، توش پییان بلی ته ته الله خوای گهوره زانیاریه کانی ئه و رفره ده زانیت، وه هاتنی رفری قیامه ت و زانینی کاته که ی که زوو دیّت یان دره نگ ئه وه نده گرنگ نیه به ئه ندازه ی ئه وه ی که مرفق له و رفره دا رزگاری ده بیّت و ده چیّت بی به هه شت، یان شایانی سزاو عه زابه و ده خریّته دوره خه وه).

وه هــهروه ها ده فــهرمویّت: ﴿ یَسْتُلُونَكَ عَنِ ٱلسَّاعَةِ أَیّانَ مُرْسَهَا فِیمَ أَنتَ مِن ذِکْرَبَهَا إِلَى رَیِّكَ مُنتَهَهَا إِنَّمَا أَنتَ مُنذِرُ مَن یَخْشَنها ﴾ (۱) واته: (پرسیارت لی ده که ن ده رباره ی قیامه ت که که ی دیّت، تایا زانینی کاتی هاتن و روودانی چ سودیّکی ههیه بوّتان، به لکو سوده که ی له وه دایه که به نهیّنی بمیّنیّته وه و خوّتانی بو تاماده بکهن، وه زانینی کاتی روودانی هه ر لای خوای گهوره یه به ته نها، وه تو ته نها ترسییّنه رو وریا که ره وه بویان، وه هه ر به وریا که ره وه یانی ده وریا که ره وه یانیان، وه هه ر به وریا که ره و هازانجی تیادایه بو ته وان).

ئهوهبوو خوای گهوره بنری روون کردینه وه که عهبدو نیردراوهکهی هم دهربارهی کاتی هاتنی قیامه ت و روّح هیچ شتیک نازانیت و فهرمانی پی دهکات که ته نها ئه و شتانه رابگهیه نیت که خوّی فهرمانی پی کردووه، که چی لهگه ل ئه وه شدا ئه م پیاوه ئایه تی خوای گهوره به دروّ ده زانیت و ره خنه له فهرمان و حوکمی خوا بگریّت!!!

⁽١) سورة الأحزاب: (٦٣).

⁽٢) سورة النازعات: (٢٦ - ٤٥).

وه چهندهها فهرموده ی صهحیحیش له پیغهمبه ری خواوه گی گیردراونه ته وه هموویان نه وه ده رده خه ن که وا پیغهمبه ری هیچ شتیک له غهیب و له وانه ی که باسمان کردن نازانیت، به لام له به ردریژبونه وه ی بابه ته که فه رموده کان باس ناکه ین و به نایه ته کان کوتایی پی ده هیزین، وه که سیکیش به نایه ته کان بروا نه کات که هیچ گومانیک ناهی لنه وه، نه وا به دلنیاییه وه به فه رموده کانیش بروا ناکات، وه وه کوتوشیانه: نه و که سه که سه که سه یه که حه رفی به سه.

ووتەي پێشينە چاكەكان سەبارەت بە عيلمى غەيب

جگه لهم ههموو ئایهت و فهرمودانهی که به نگهن لهسهر ئهوهی که زانیاری بوون دهربارهی (غهیب) ههمووی لای خوای پهروه ردگاره، وا باشه ئاماژه به ووتهی پیشهوایانیش بدهین که ههموویان یه ده دهنگن لهسهر ئهوهی که هیچ یه کین له دروست کراوه کانی خوای گهوره، تهنانه ت فریشته و پیغه مبهرانیش سه لامی خوایان لی بینت که م و زور زانیاریان نیه ده رباره ی غهیب ته نها ئه وه نه بینت که خوای گهوره خوی پیی راگهیاندون و فیری کردوون، له و ووتانه ش:

أ. دایکی ئیمانداران (عائشة) رِهزای خوای لی بیّت:

به صهحیحی لیّوه ی گیّردراوه ته وه که فه رمویه تی: (من حدثك أنه یعلم ما فی غد فقد کذب) ثم قرأت: ﴿ وَمَا تَدَرِی نَفَسُّ مَّاذَا تَکَیِبُ غَدًا ﴾ (۱) ، وفی لفظ: (من حدثك أنه یعلم الغیب فقد کذب) ، واته: (هه رکه سیّک پیّی وتی که وا پینغه مبه رشی ده زانیّت به یانی چی روو ده دات، ئه وا به راستی ئه و که سه درو ده کات) پاشان ئه م ئایه ته ی خویینده وه: ﴿ وَمَا تَدَرِی نَفَسُّ مَّاذَا تَکُسِبُ غَدًا ﴾ ، وه له ووته یه کی تردا: (هه رکه سیّك پیّی وتی که وا پینغه مبه رشی غهیب ده زانیّت، ئه وا به راستی ئه و که سه دروّ ده کات).

ب. پیشهوا ابن کثیر رهحمهتی خوای لی بیّت:

له ته فسیری ئایه تی ﴿ یَسَّتُلُونَكَ عَنِ ٱلسَّاعَةِ آیَانَ مُرَسَنها قُلُ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِندَ رَبِّی ﴾ دا ده لایت: (خوای گهوره فه رمان به پیغه مبه ر ﷺ ده کات که ئه گه ر پرسیاریان لی کرد ده رباره ی کاتی قیامه ت، ئه وا ئه م زانیاری و ئاگا لی بونه بگیره وه بق لای خوای گهوره، چونکه

⁽١) صحيح: متفق عليه، اللؤلؤ والمرجان (١/١٤).

⁽٢) صحيح: أخرجه البخاري (٢١/١٣).

به راستی هه رئه و به ته نها کاته که ی ده زانینت و ده زانینت که ی روو ده دات، وه ئه مه ش هیچ که س نایزانینت ته نها ئه و نه بینت) (۱).

ج. پیشهوا ابن حجر العسقلاني رههمهتي خواي لي بیت:

ابس حجر له شهرحی چیروکی خضر لهگه ل موسی سه لامی خواییان لی بیّت و دهریارهی ته و پرسیارانه ی که وا خضر له موسای ده کات تا بیناسیّت، ده لیّت: (ئهمه ش به لگهیه له سهر ئه وه ی که پیخه مبه ران سه لامی خوایان لی بیّت و ئه وانه ش که له خوار پله ی ئه وانه وه نه هیچ شتیک ده ریاره ی غه یب نازانن ته نها ئه وه نه بیت که خوای گه وره فیری کردون، چونکه تگه ر خضر هه موو غه یبی زانیبایه ئه وا موسای ده ناسی پیش ئه وه ی پرسیاری لی بکات) (۱).

وه وتهی پیشهوایان و زانایان زور لهوه زیاتره که بهینرینهوه بو پوچه کل کردنهوهی شوبهه کانی تهم پیاوه و هاوشیوه کانی، به لام به وه نده کوتایی ده هینین و بو زانیاری زیاتر ده توانیت بگه رئیته وه سه رته فسیره کانی قورئان و شهرحی فه رموده کانی یغه مبه رسی هاده ده کوتایی ده توانیت با به در ده توانیت با به در ته نانی ده توانی توانی ده توانیت با به در ته نانی ده توانیت با به در تا با در تا به در تا با در

3. وه یه کیکی تر له و تایبه تمه ندیانه ی که تایبه تی پیغه مبه ره الله که گرمانی خوی، ئه وه یه که ده لیّت: (به راستی ئه و گوی بیستی جوله ی هیواشی باله کانی جبریل ده بوو له کاتیکدا زور دوور بوو له (سدرة المنتهی)، وه هه روه ها بونی ئه وی ده کرد کاتیک رووی تی ده کرد بق هینانی وه حی) .

وه ههروهها دهلیّت : (ئهی ئهو کهسهی بانگی دهکهین و گویّی لیّمانه لهگهل دووری ماوهی نیّوانیشمان ئهو نزیك نزیك دهیبستیّت) (³⁾.

⁽۱) تفسیر ابن کثیر (۲/۲۲-۲۷۳).

⁽٢) فتح الباري (٢/٠/١).

⁽٣) الذحائر (ص٢٢٨).

⁽٤) شفاء الفؤاد (ص٢١٢).

بهسه بن وه لامی ئهم زیاده رهویانه که بوتریّت: ئهم دروّو بوهتان و قسه بی بنچینانهت له کویّوه هیّناوه که پیّغهمبهر الله گویّی له جولّه ی هیّواشی باله کانی جبریل بووه و بوّنی ئهوی کردووه، له کاتیّکدا ئهو له (سدرة المنتهی) بووه ؟

خـوای گـهوره دهفـهرمویّت: ﴿ إِنَّمَا یَفْتَرِی اَلْکَذِبَ الَّذِینَ لَا یُوّمِنُونَ بِعَایَتِ اللّهِ وَاللّهِ وَالْکَذِبَ الّذِینَ لَا یُوّمِنُونَ بِعَایَتِ اللّهِ وَاللّهِ وَاللّهِ اللّهِ وَاللّهِ اللّهِ وَاللّهِ اللهِ وَاللّهِ اللهِ وَاللّهِ اللهِ وَاللّهِ اللهِ وَالله وَ اللهِ اللهِ وَالله وَ الله وَ اللهُ وَاللّهُ وَاللّهُ وَاللّهُ وَاللّهُ وَ اللهُ اللهُ وَ اللهُ وَ اللهُ وَ اللهُ وَاللّهُ وَاللّهُ

بِالنَّهَارِ ﴾ (۱) واته: (هه ریه کیکتان قسه یه که ده رببریّت یان بیشاریّته وه ، یان هه ر گیانله به ریّك به تاریکایی شه و خوّی بشاریّته وه یان له به ر روناکی خوردا خوّی ئاشکرا بكات، له لای خوای گه وره و ه ك یه ک وایه و ناگای له هه موویان هه یه).

وه هـهروه ها ده فـهرمو ينت: ﴿ قَدْ سَمِعَ ٱللّهُ قَوْلَ ٱلَّتِي تَجُكِدِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشَتَكِي إِلَى ٱللّهِ وَٱللّهُ يَسَمَعُ تَحَاوُرُكُمُا أَإِنَّ ٱللّهَ سَمِيعُ بَصِيرٌ ﴾ (""، واته: (ئهى محمد: خواى گهوره قسهى ئه و ئافره تهى بيست كه له گه لندا كه و تبووه گفتو گؤو سكالاى خوى بو لاى خواى گهوره به رز كرده وه، خواى گهوره ش گفتو گؤكهى بيست و به راستى خواى گهوره زور بيسه رو بينه ره).

⁽١) سورة النحل: (١٠٥).

⁽٢) سورة الرعد: (١٠).

⁽٣) سورة المحادلة: (١).

وه ههروه ها دایکه عائشه په زای خوای لی بیّت ده فه رمویّت: (سوپاس بق ئه و خوایه ی که بیستنی فراوانه و ههمو و ده نگیّك ده بیستیّت، به پاستی گفت و گویه ك پوویدا له گه ل پینفه مبه رسیسی گفت و گویه ك پوویدا له گه ل پینفه مبه رسیسی و قسه ی ده کرد، وه من له گوشه یه کی ماله که بووم نه م ده بیست که ئه وان چی ده لیّن، که چی خوای گهوره ئه م ئایه ته ی دابه زاند: ﴿ فَدْ سَمِعَ اللّهُ قُولَ الّیّی به فَران الله فَران فَرَانِه فَران الله فَران فَران فَران فَران الله فَران فَران الله فَران فَران الله فَران الله فَران الله فَران فَران فَران فَران فَران فَران الله فَران فَرَانِ فَرَانَ فَرَانَ فَرَانَ فَرَانِهُ فَرَانِ فَرَانِ فَرَانِهُ فَرَانِهُ فَرَانِ فَرَانِ فَرَانِهُ فَرَانِهُ

وه ههر دهربارهی نهم روداوه و له ووته یه کی تردا ده لیّت: (گهوره یی بیّ نه و خوایه ی که وا بیستنی فراوانه و ههمو و شتیّك ده بیستیّت، که چی می هه ندی له قسه کانی خه وله ی کچی شه عله به م ده بیست و هه نیّکیشیم نه ده بیست) (۱).

وه ئهم دوو سیفه ته شکه سیفه تی (بیستن و نزیک بونن) له سیفه ته گهوره و به میچ به رزه کانی خیوای په و و درگارن و ته نها شایان و شایسته ی ئهون و به میچ شیخ ه هیکیش سیفه تی کورت و که م توانای دروست کراوه کان له هی خوای گهوره ناچن، وه باسی ئه م دوو سیفه ته شله فه رموده ی صه حیح و قورئانی پیروزدا زود هاتووه.

بۆ نمونه كاتىك پىغەمبەر الله گويى لە ھاوەلان بوو بە دەنگى بەرز (الله أكسى)يان دەكرد، پىيى فەرموون: (بەراسىتى ئىيوە بانگى كەسىتكى كەرو غائىب ناكەن، بەلكو بانگى كەسىك دەكەن كە زۆر بىسەرەو نزىكەو لەگەلتاندايە)"

وه سیفه تی نزیکی (القسرب) به ته نهایی له قورئاندا هاتووه که خوای گهوره ده فسیفه تی نزیکی (القسرب) به ته نهایی له قورئاندا هاتووه که خوای گهوره ده فسیست مرمویّت: ﴿ وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِی عَنِی فَإِنِی قَرِیبٌ أُجِیبُ دَعُوهَ الدّاع إِذَا دَعَانِ ﴾ (۳)، واته: (ئهگهر عهبده که م داوام لی بکات و لیّم بهاریّته وه، ئه وا به راستی من زور نزیکم، وه وه لامی ئه و که سه ده ده مه وه که هاوارم ده کاتی و لیّم ده پاریّته وه).

⁽١) صحيح: أخرجه البخاري تعليقاً (٣٧٢/١٣)، وانظر نفسير ابن كثير (٣١٨/٤).

⁽٢) صحيح: متفق عليه، اللؤلؤ والمرحان (٢٢٧/٣).

⁽٣) سورة البقرة: (١٨٦).

وه لیرهدا ده لیم: باشه کهسیک گویی له جولهی هیواشی باله کانی جبریل ببیت له کاتیکدا ئه و له (سدرة المنتهی) بووه و زوریش لیی دوور بووه، ئه ی باشه دهبیت چون ئه و قسه و ووتانه نه بیستیت که به چه ندان قات زیاتر له وه لیوه ی نزیک بووه ؟! بی و هلامی ئه مه به سه رهاته بکه ین که عمرانی کوپی حصین په زای خوای لیبیت باسی به سه رهاتی خه و لیکه و تنی پیغه مبه رسی و هاوه لانی ده کات له سه فه ریکیاندا که به خه به رنه هاتوون بی نویژی به یانی تیابدا ده لیت: (هیچ شتیک خه به ری نه کردینه و ه ته نها گه رمای تیشکی خوره که نه بیت، وه پیغه مبه رسی کاتیک خه و هوه که ی نه و داوه، وه کاتیک که (عمر) په زای خوای لی بیت خه به ری بووه، وه بینی که نه م خه لکه توشی چی بوون، (الله أکبر)ی کرد و ده نگی خوی به رز ده کرده وه تا نه و کاته که کرده وه وه به رده وام (الله أکبر)ی ده کرده وه تا نه و کاته که کرده وه وه به رده وام (الله أکبر)ی ده کرده وه تا نه و کاته ک

که واته: ئهگهر پیغه مبهر گویی له (الله أکبر)ی (عمس) نه بوبیت په زای خوای لی بیت ته نها دوای ئه و کاته نه بیت که وا ده نگی زیاتر به رز کردوّته وه، ئه وه له کاتیکدا که (عمر) په زای خوای لی بیت له ته نیستیه وه بووه، ئه ی چوّن گویی له ده نگی ئه و که سه ده بیت که له دوره وه بانگی ده کات و ها واری ده کاتی و لینی ده پاریّته وه ؟!! وه جاریّکیان (جبریل) سه لامی خوای لی بیّت هات بو لای پیغه مبه ره هو پرسیاری شیّوه ی که سیّکی نه عرابی و چوّکه کانی نوساند به چوّکی پیغه مبه ره وه و پرسیاری لی کرد و قسه ی له گه لاا کرد و دواتر پویشت، که چی پیغه مبه ره هی (جبریل)ی نه ناسی تا نه و کاته ی که به چیّی هیشت.

که پێغەمبەر 🕮 بە دەنگى ئەو بەخەبەر ھات) 🗥.

⁽١) صحيح: رواه البخاري (١/٢٤)، ومسلم (٦٨٢).

ابن حجر ره حمه تی خوای لی بیت ده لیّت: (ئه م ریوایه تانه به لگه ن له سه ر ئه وه ی که پیّغه مبه ر شی (جبریل)ی نه ناسیوه ته نها له کوتایی کاته که دا نه بوبیّت)(۱).

٥. وه ههروهها ئهم پياوه له مهدحي پيغهمبهردا الله دهٽيت:

بنور رسول الله أشرقت الدنيا ففي نوره كل يجئ ويذهب(٢)

واته: (به نوری پیفهمبهری خوا الله دونیا رووناك بوتهوه، وه به هـوّی نوری ئـهوهوه هموو شتیك دین و دهرون).

وه ههروهها دهليّت:

أنت سر الله والنور الذي سار موسى نحوه في طور سنين (٣) فهو نـور لا يسامى إنـه قبـس من نـور رب العـالمــين كيف لا والسيد الهادي به يغمــر الـدنيا بنـور مســتبين (٤)

هیچ گومانی تیادا نیه که به راستی ئه مه ش لادانی ئه م سیفه ته یه خوای گهوره و ده ید ده یداته پال پیغه مبه ری خوا که دروست کراوی خوای گهوره یه، وه هه روه ك چون خوای گهوره یه مسیفه ته وه صف ده کات، به هه مان شیره ش پیغه مبه را ش به و سیفه ته ی خوای گهوره وه صف ده کات، وه قسه ی ئه م پیاوه ش به در فر زانینیکی راسته و خوی فه رموده کانی خواو پیغه مبه ری خوشه ویستمانه گ

ئه وه تا خوای گه وره له قورئانه پیر قزه که پیدا خوی به نور وه صف ده کات و ده فی سه نور وه صف ده کات و ده فی سه ده فی سه نور و آلله نُورُ السّماوَ بِی اللّه نُورُ السّماوَ بِی اللّه نُورُ السّماوَ بِی اللّه نُورُ السّماوَ الله کان و زهویه، وه وینه می نوره که می وه و ده وینه که وره که که وره می تیادا بیت).

⁽١) فتح الباري (١٢٥/١).

⁽٢) شفاء الفؤاد (ص٢٠٥).

⁽٣) له کتیبه که دا نو سراوه (في طور سین).

^(؛) شفاء الفؤاد (ص٢٣٢).

⁽٥) سورة النور: (٣٥).

وه ههروهها دهفهرمویّت: ﴿ وَأَشْرَقَتِ ٱلْأَرْضُ بِنُورِ رَبِّهَا ﴾ (()، واته: (وه زهوی رووناك و رؤشن بغوه به نوری پهروهردگاری)، کهچی نهم پیاوهش ده لیّت: (به نوری پیغهمبهر الله دونیا رووناك بوّته وه)!!!

وه هـهروه ها لـه فـهرموده ی صـهحیحی پیغهمبه ردا هی هـاتووه کـه ابن عباس دهیگیریته وه و ده لیّت: کاتیّك پیغهمبه رهی له شهودا هه لدهستا بو ئهوه ی شهونویّژ بکات دهیفه رموو: (اللهم لك الحمد أنت نور السموات والأرض.....)(۱) ، واته: (خوایه گیان سویاس و ستایش بو تو، وه تو نوری ئاسمانه کان و زهویت).

وه ههروه ها له ئهبو ذهره وه ره زای خوای لی بیت ده لیّت: پرسیارم له بینه مبهر گه کرد، ئایا پهروه ردگارت بینی به ئهویش فهرموی: (نور أنی آراه)، وفی لفظ: (رأیت نوراً) واته: (نوره و چوّن بیبینم)، وه له ووته یه کی تردا: (نوریکم بینی).

⁽١) سورة الزمر: (٦٩).

⁽٢) صحيح: متفق عليه اللؤلؤ والمرحان (١٤٧/١).

⁽٣) صحيح: أخرجه مسلم (١٧٨).

بەشى سێيەم:

هاوبهش بۆ خوا دانان له ناوو سيفهته جوانهكانيدا

ئهم پیاوه ههر بهوه نهوهستاوه که شیرك و هاوبهش بق خوای گهوره دابنیّت له سیفهت و کردارهکانیدا، به لکو شیرکی گهوره ترو کوفری زیاتریشی کردووه، وه خقی گهیاندوّته ناوه جوانه کانی خوای گهوره و نه و ناوانه ی که خوای گهوره تایبهتی کردوون بو خوی و خوی و خوی پی وهصف کردوون، نهو ههستاوه به پیدانی زوریّك لهو ناوه جوان و سیفهته بهرزانه به ههندی له دروست کراوه کانی، له کاتیّکدا نهم ناوانه و ه ك نامارهمان پیدا تایبهتی خوای گهوره ن، له وانه ش:

- ✓ یه کی له و زیکرانه ی ئه م پیاوه دایه ی ناوه بریتیه له سه لام کردن له کاتی سه ردانی قه بری پیغه مبه رشی به م شیوه یه که ده لیّت: (السلام علیت یا أول، السلام علیت یا آخر، السلام علیت یا باطن، السلام علیت یا ظاهر)(۱).
- √ وه لهوهش زیاتر دهربارهی تایبه تمهندیه کانی پینهه مبهر شکی ده لیّت: (سمی من اسماء الله تعالی بنحو سبعین اسماً)^(۱) ، واته: (به نزیکه ی (۷۰) ناو له ناوه کانی خوای گهوره ناونراوه).
- √ پاشان بهم زیاده پهوهیه ش واز ناهینینت، به لکو ده گاته نه و په پی هاوبه ش بق خوا دانیان و ده لیّن: (له ناوه کانی دانیان و ده لیّنت: (فالأسماء الإلهیه له أیضاً آسماء)^(۲)، واته: (له ناوه کانی یه رستراویّتیدا نه ویش به هه مان شنوه ناوی هه به).

ئهمه ئه و پیاوهیه که قسه کانیتان بینی و خویندتانه وه ، که پینه مبه ری است کردووه به شهریك و هاوه نی کردووه به شهریك و هاوه نی خواری گهوره له ناوو سیفه ته جوانه کانیدا، له کاتیکدا ههموو ئه و ناوه جوانانه تایبه تی خوای گهوره ن و به س.

⁽١) شفاء الفؤاد (ص١٢٠).

⁽٢) الذخائر (٢٠٢).

⁽٣) شفاء الفؤاد (١٢٦).

خوای گهوره له قورنانی پیرۆزدا ده فه رمویّت: ﴿ وَیِلّهِ اَلْأَسّمَاءُ اَلْحُسُنَی فَادْعُوهُ بِهَا وَذَرُوا الّهِ وَاللّهِ اَلْأَسّمَاءُ الْلَّسَيَّةِ وَ اَسْمَنَ بِهِ مَسَالِهِ مَا كَانُوا یَعْمَلُونَ ﴾ (۱) واتسه: (خسوای گسهوره كرمه لیّك ناوو سیفه تی جوان و به رزانه لیّی بی و مه ناوو سیفه ته جوان و به رزانه لیّی بیاریّنه وه وه ته وانه ی لاده ده ن له و ناوه جوانانه و ماناکه یان ده گورن، بیان به کاریان ده هیّن بو که سانیک که ده یان په رستن، و ه ک ته وه ی که موشریکه کان به و ناوانه بت و په رستراوه کانی خویانیان پی ناو ده نا، ئه وا توشی سزاو عه زابیّکی توندو به نیش ده بن).

(ابن جریرو جگه لهویش له راقه کارانی قورئان باسیان لهوه کردووه که لادانی موشریکه کان له ناوه کانی خوای گهوره دا ئهوه بوه که ئه م ناوانه یان بو بته کانی خویان به کارهیناوه، وه ک ناوی (اللات) که له (الله) وه ریان گرتووه، وه ناوی (العزی) که له ناوی (العزیز) وه ریان گرتووه، وه ریان گرتووه، وه (المنات) که له ناوی (المنان) وه رگیراوه)(۱).

که واته ئهگه ر ناونانی چهند بت و صهنه میّك به ههندیّك له ناوه جوانه کانی خوای گهوره، ئهگه ر یه ک ناویش بیّت، به کوفرو شه ریك بق خوا دانان له قه لهم بدریّت، ئهی ده بیّت ئهگه ر هه موو ناوه کانی خوای گهوره بق دروست کراویّکی به کار بهیّنریّت ده بیّت جقن بیّت؟!!

وه نهگهر وهرگرتنی ناویّك له ناوهكانی خوای گهوره و دانانی به سهر په رستراویّكدا جگه له خوای گهوره وهك (لات وعوزا) خاوه نه که یه موشریك دابنریّت و بچیّته ریزی مولحیده کانه وه و هه په شهی توندی لیّکرابیّت، نهی ده بیّت حالّی نه و که سه چوّن بیّت که زوّربه ی هه ره زوّری ناوه کانی خوای گهوره بو دروست کراویّك له دروست کراوه کانی خوای گهوره بو دروست کراویّك له دروست کراوه کانی خوای گهوره به والطّاهر واللّخر والظّاهر والباطن)، وه بیگه یه نیّت ه ناستیّك که (۷۰) ناو له ناوه کنانی خوای گهوره ی بو داینیّت؟!!

⁽١) سورة الأعراف: (١٨٠).

⁽٢) انظر فتح القدير (٢٦٨/٢).

بهندی سیّیهم:

درۆ كردن به دەم فريشه بەرێزەكانەوە

پاش ئهم بابهتانهی پیشوو، با بزانین ئهم پیاوه دهست هه لده گریّت و پهشیمان دهبیّته وه لهم ههموو شیرکه ئاشکراو رونانهی باسی لیّوه کردوون؟

بیّگومان نهخیّر، به لکو زیاتر لهوهش ده لیّت و دهگاته سهر فریشته به ریّزه کانیش که پاریّزراون له ههموو گوناهو تاوانیّك و سهرپیّچی فهرمانه کانی خوای گهوره ناکهن.

وه به تنه نها بناس لنه کومه لیکینشیان ناکنات، بنه لکو به شنیوه یه کی گشنی هنه موویان ده گریته و ه، ته نانه ت (جبریل)یش سه لامی خوای لی بینت.

وه له و قسانه ش که ده یلنت به رامبه ر به فریشته کان:

✓ دەربارەى تايبەتمەندىيەكانى پێغەمبەر ﷺ دەلێـت: (ذكـر الملائكـة لـه في كـل سـاعة)^(۱) ، واتـه: (فريشتەكان لـه هـەموو كاتێكـدا زيكـرو يـادى پێغەمبـەر ﷺ دەكـەن).

 ✓ وه ههروهها دهليّت: (لسناك حين بدا بآدم أقبلت رعياً لسيماك الملائك تسجد)^(۲).

✓ وه ههروه ها ده ليّنت: (كلما لحت للملائك خروا في السموات سجداً وباكياً)^(٣).

√ وه ههروه ها كاتيكيش باسى ئه و سه لام كردنه داهيندراوو پــ پـ لـه شــ بركه دهكات له لاى قه برى پيغه مبه ر السالام عليك يا أول، السلام عليك يــا آخـر، السلام عليك يا باطن، السلام عليك يا ظاهر)، له دواييدا ده نيّـت: (ويقال: إن ذلك من تحيــة جبريــل للنبــى ﷺ) (٤)، واتــه: (وه ئــه وه ش لـه ســه لام كردنــى جبريــل بــووه بــ قيغه مبه ر ﴾).

ŧ

⁽١) الذخائر (ص٢٠٢).

⁽٢) شفاء الفؤاد (ص٢١٦).

⁽٣) شفاء الفؤاد (ص٢٣٥).

⁽٤) شفاء الفؤاد (ص ١٢٠).

گومانی تیادا نیه که ئهمهش ئهوپه پی سته م و در نو بوهتانه که ئه م کوفره گهورهیه بدر نیته پال به پیزترین و پاکترین دروستکراو که دوورن له ههموو عهیب و ناته واویه ک و پار نیزراون له ههموو گوناهو سه ر پیچیه ک ههروه ک خوای گهوره شاهیدی ئهمه یان بی دهدات و ده فیسه رموین ت این بی ناسته کان سه رموین ت این بی ناسته کان سه رپیچی فهرمانه کانی خوای گهوره ناکه ن، وه هه ر فهرمانی کیشیان پی کرابیت ئه وا ئه نجامی ده ده ن).

لهوانه یه له وه لامی نهم پرسیارانه دا یه کیک بلیّت: مه به ستی نه م پیاوه صه لاوات دانه له سه در پیغه مبه ردی هم پرسیارانه دا یه کیک بلیّت: مه به ستی نه م پیاوه صه لاوات دانه له سه ربیخه مبه ربی مبه در این الله و مَلَیْهِ وَمَلَیْهِ وَسَلِمُواْ نَسْلِیماً و اَنه : (به راستی خواو فریشته کانی سه لاوه ت له سه ربیغه مبه رسی ده ده ن نه ی نه وانه ی نیمانتان هیناوه نیوه ش سه لاوه تی له سه رلی بده ن).

له وهلامدا دهلیین: گریمان مهبهستی ئهم پیاوه ئهمهیه، بهلام ئهمهش ههلهیه له همموو روویهکهوه:

⁽١) سورة التحريم: (٦).

⁽٢) سورة الأحزاب: (٥٦).

یه که هم بیاوه کاتیک ئه م قسانه ی ووتوه پوونی نه کرد قه وه به مه به سستی قسه که ی دیاری نه کردووه ، وه ئه و شوینه ی ئه ویش ئه و قسه یه ی تیادا کردووه پیویستی به پوون کردنه وه هه یه به تایبه ت یه کیک که قسه یه کی پر له شیرك و کوفر بکات.

<u>دوودم</u>: وه ههروهها کاتیشی بق دیاری کردووه که هیچ به نگهیه کی له سهر نیه، وه ده نیت به موو کاتیکدا، به لام ئه و نایه ته باسی صه لاواتی فریشته کان ده کات له سهر ییفه میه رسی باسی کردووه و کاتی بق دیاری نه کردووه.

وه ئەرەش كە زياتر ئەرە دەسەلمىنىنىت كە ئەم پىيارە مەبەسىتى شىتىكى تىرە جىگە لە صەلارات دان، ئەرىش ئەر تايبەتمەندىانەيە كەرا بىق پىغەمبەرى شۇ دانابور بە پىنى راوبىق چونى خىقى، وە ھەررەھا دانانى ئەر تايبەتمەندىانەى كە تايبەتى خواى گەررەن لە رووى پەرسىترارىتى و پەروەردگارىتى و نىارو سىيفەتە تەرارو جوانەكانىيەرە بىق يىغەمبەرى خوا

⁽١) رواه النسائي (٤٩/٣)، صححه الامام الالباني(رحمه الله) في (صحيح سنن النسائي)(٢٩٢إ.).

وه ئهم قسه یه شی که ده لیّت: (لسناك حین بدا بآدم أقبلت رعیاً لسیماك الملائك تسجد)، چه ند سه رییچیه ك له خوّده گریّت، له وانه ش:

ئەم قسەيەي بە درق زانىنى قورئانى بىرۆزى تيادايە، بەۋەي كىە چەندىن ئايەت ھەيە که باسی سوجده بردنی فریشته کانی تیادایه، که ئهمهش گویّرایه لی و جی بهجی کردنی فهرمانی خوای گهورهیه کاتیک که فهرمانیان یی دهکات به سوجده بردن بو ئادهم سەلامى خواى لىن بېيت، وەك خواى گەورە دەڧەرمويىت:﴿ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَتَهِكَةِ ٱسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُواْ إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى وَأَسْتَكْبَرُ وَكَانَ مِنَ ٱلْكَنفِرِينَ ﴾ (١) ، واته: (كاتنيك که به فریشته کانمان وت سوجده ی ریّن بق ئادهم ببهن، هه موویان سوجده یان برد تەنھا ئىبلىس نەبىت پشتى ھەلكردو خۆى بە گەورە زانى، بەوەش بوو بە يەكىك لە كـــافـران)، وه هــــهـروهها دهفـــهـرمويّنت: ﴿ إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَتَبِكَةِ إِنِّ خَلِقًا بَشَرًا مِّن طِينٍ فَإِذَا سَوِّيْتُهُ, وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِي فَقَعُواْ لَهُ, سَنجِدِينَ فَسَجَدَ ٱلْمَلَتِيِكَةُ كُلُّهُمْ أَجْمَعُونَ إِلَّآ إِبْلِيسَ أَسْتَكْبَرُ وَكَانَ مِنَ ٱلْكَنْفِرِينَ ﴾ (^(۱)، واته: (خوای پهروهردگار به فریشته کانی فهرموو: به راستی من که سیک دروست ده که م له قور، وه که دروستم کردو ته واو بوو، وه رؤحم به بهردا کرد سوجدهی ریزی بو ببهن، فریشتهکان خویان ئاماده کرد بو بهجی گەياندنى فەرمانى خواى گەورەو ھەموويان سوجدەيان بۆ برد تەنھا ئيبليس نەبيت كە خۆى به گەورە زانى بەسەر ئادەمداو بەم كارەشى خۆى خستە رىزى كافرەكانەوە). وه ههروهها له فهرموده دریزهکهی شهفاعهتدا هاتووه کهوا خه لکی دهچن بولای ئادهم سهلامی خوای لی بیت و پیی ده لین: (تی باوکی ههموو مروقه کانی، وه خوای گەورە بە دەسىتى خۆى تۆى دروست كىردووه، وە ئـه لايـەن خۆيـەوە رۆحـى بـە بـەردا

⁽١) سورة البقرة: (٣٤).

⁽٢) سورة ص: (٧١- ٧٤).

کردویت، وه فهرمانی به فریشته کان کردو ئه وانیش سیوجده یان بی بردیت) (۱). که واته ده قده کانی قورنان و سیوننه ت وه ک یه ک بیون له سه رئه وهی که وا سیوجده بردنی فریشته کان ته نها بی ثاده م بووه سه لامی خوای لی بیت و جگه له و بی هیچ که سیکی تر نه بووه.

کهچی قسه کانی نه م پیاوه پیچه وانه ی ده قه کانی قورنان و سوننه ت بوون و نایه ت و فهرموده کان به درق ده زانیت و واگرمان ده بات که وا نه م سوجده بردنه له به رخاتری پیغه مبه ربووه هی استیک دا خوای گهوره ده فه رموین : ﴿ فَمَنْ أَظُلُمُ مِمَن عِیْفه مبه ربووه هی الله وَکَذَب عَلَی الله وَکَذَب عَلَی الله وَکَذَب عِلَا الله و سته مکارتر هه یه که درق به ناوی خواوه ده کات و کاتیک و اته : (کی له و که سه زالم و سته مکارتر هه یه که درق به ناوی خواوه ده کات و کاتیک حه ق و راستیشی بق هات به درق ده درق بی ناکات، نایا ته نها دوزه خشوین و مه نوای کافران نیه ؟).

وه بهوهشهوه ناوهستیت و ده لیّت: (کلما لحت للملائك خروا في السموات سجداً وباکیاً)، که به راستی نهمه گهوره ترین دروّیه و زیاده رهوی و سته م و بوهتانیکی زوّری تیادایه، بهوهی که فریشته به ریّزه کان تاوانبار ده کات به گهوره ترین تاوان لای خوای گهوره و لای پیّغه مبه رسیّی و لای نیمانداران و فریشته به ریّزه کان.

خوای گهوره ده فه رموید: ﴿ وَمَن یَکْسِبْ خَطِیَّنَهُ اَوْ اِیْمَا ثُمَ یَرُمِ بِهِ عَبِرِیّاً فَقَدِ اَحْتَمَلَ بَهُتَنَا وَ إِثْمَا ثُمِینًا ﴾ (۱) واته: (ههر که سیّك گوناهیّکی گهوره ئه نجام بدات بان بچوكتر لهوه، وه پاشان بیداته پال که سیّکی پاك و بی تاوان، ئه وا به راستی گوناهو تاوانیّکی زور گهوره ی داوه به کوّلی خویدا).

⁽١) صحيح: متفق عليه.

⁽٢) سورة الزمر: (٣٢).

⁽٣) سورة النساء: (١١٢).

وه به سه بق نه م پیاوه درقبن و بوهتان کاره که لینی بپرسین: نه م سوجده بردنه بق پیغهمیه روشه با کویوه هاتووه؟ نایا له وه حی قورنان و سوننه و وه رگیراوه؟ بان له بیرکردنه وه وه حی کاهن و فالچی و شهیتانه کانه وه ؟ بان له وه حی کاهن و فالچی و شهیتانه کانه وه ؟ بان له وه حی کاهن و فالچی و شهیتانه کانه وه ؟ وَمَنْ أَظُلُمُ مِمَّنِ أَفَرَى عَلَى الله کُذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِی إِلَیَّ وَلَمْ یُوحَ إِلَیّهِ شَیْءٌ ﴾ (۱)، واته: (کی له و که سه زالم و سنه مکارتر هه یه که دروو بوهتان به ناوی خواوه بکات؟ وه یان بلیّت: نه وه م به وه حی بو هاتووه و هیچ وه حیشی بو نه هاتبیّت؟).

پاشان ئایا کی فهرمانی ئهم سوجده بردنهی کردووه؟ ئایا خوای گهوره فهرمانی کسردووه؟ گُو قُلُ إِنَّ ٱللَّهَ لَا یَأْمُنُ بِٱلْفَحْشَآءِ ٱتَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴾ (۱) واته: (بلی: بهراستی خوای گهوره فهرمان به کارو کردهوه ی خراپ و به تال ناکات، ئایا شتیك به ناوی خواوه ده لیّن که هیچی لیّ نازانن؟).

یان فریشته به پیزه کان خویان و به بی ئیزنی خوای گهوره نهم سوجده یه یان بردووه؟!! نه خیر به هیچ شیوه یه که شتی وا نابیت، خوای گهوره ده فه رمویت: ﴿ بَلُ عِبَادٌ مُّكْرَمُونَ لَا یَسْبِقُونَهُ, بِٱلْقَولِبِ وَهُم بِأَمْرِهِ، یَعْمَمُلُونَ ﴾ (۱)، واته: (به لکو

فریشته کان عهبدو بهنده ی بهریزی خوای گهورهن و پیش هیچ وته یه کی خوای گهوره ناکهون و ههموو ئهمرو فهرمانه کانی جی بهجی ده کهن).

وه له (ابن عباس)هوه رهزای خوای لی بینت ده لینت: پینههمبه رسی به (جبریل)ی فهرموو: (ئایا چ شتیك ریدگریت لی ده کات که لهوه زیاتر سهردانمان بکهیت و بییت بی لامان؟ شهم ئایه ته دابه زیه خوارهوه: ﴿ وَمَانَنَانَزُلُ إِلَا بِأَمْرِ رَبِكَ لَهُ, مَا بَانَ أَيْدِينَا وَمَا خَلْفَنَا وَمَا بَيْنَ وَمَاكَانَ رَبُكَ نَسِيًا ﴾، واته: (ئیمه دانابه زینه خوارهوه ته نها به

⁽١) سورة الأنعام: (٩٣).

⁽٢) سورة الأعراف: (٢٨).

⁽٣) سورة الأنبياء: (٢٦ - ٢٧).

ئهمرو فهرمانی خوای گهوره نهبیّت، ههموو کردارهکان لهوانهی که رابردوون و لهوانهی ئهمرو فهرمانی خوای پهروهردگاره، وه ئیستاو ئهوانهش که له داهاتوودا دین ههمووی ههر به دهستی خوای پهروهردگاره، وه خوای پهروهردگار هیچ شتیکی بیر نهچووه) (۱۰).

لهوانهیه بوتریّت: چوّن سوجده بردنی فریشته کان بن پیّغه مبهر ه شیرك دادهنیّن، له کاتیّکدا ئهوان سوجدهیان بن ئادهم بردووه سه لامی خوای لیّ بیّت؟!

له وه لامی نهم شوبههیه دا ده لیّین: سوجده بردنی فریشته کان بق ناده م سه لامی خوای لی بیّت بریتی بوو له گویّپایه لی کردن و په رستنی خوای په روه ردگار، وه له ههمان کاتیشدا سوجده ی ریّز لیّنان بوو له ناده م سه لامی خوای لیّ بیّت.

ابن جریر ره حمه تی خوای لی بینت ده لینت: (سوجده بردنی فریشته کان بن شاده م سه لامی خوای لی بینت ریز لینان بوو بوی و گویزایه لیش بوو بو فه رمانی خوای گهوره، نه ك په رستن بوبینت بو ئاده م سه لامی خوای لی بینت) (۲).

وه ههروهها شیخی ئیسلام ابن تهیمیه په حمهتی خوای لی بینت ده نینت: (سوجده بردنی فریشته کان بی ناده م سه لامی خوای لی بینت عیباده ت و گویپرایه نی بوو بی خوای په روه ردگارو هی کاریک بوو بی زیاتر نزیک بوونه وه لینی به هی یه وه ههروه ها پیز لینان و به گهوره زانین بوو بی ئاده م سه لامی خوای لی بینت) (۲).

⁽١) صحيح: رواه البخاري (٢٨/٨)، والآية من سورة مريم: (٦٤).

⁽٢) تفسير ابن حرير (٢/١٥).

⁽٣) مجموع الفتاوي (٤٦٠/٤).

وه ههروهها شتیکی تریش که به لگهیه لهسه رئه وهی که سوجده بردنی فریشته کان بق ئادهم سه لامی خوای لی بینت ته نها سوجده ی پیز لینان بووه و به س، به لگه که ی (ابلیس)ی له عنه ت لیکراوه که به هزیه وه سوجده ی بق ئادهم نهبرد، که ووتی:

﴿ ءَأَسَجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طِيلَنَا قَالَ أَرَءَيْنَكَ هَنَذَا ٱلَّذِي كَرَّمْتَ عَلَىٰ لَبِنْ أَخَرْتَنِ إِلَى يَوْمِ

اَلْقِیَامَةِ لَأَحْتَیٰكُنَّ ذُرِیَّتَهُ اِلَّا قَلِیالًا ﴾ (۱۱) واته: (ئایا من سوجده ببهم بق که سیّك که تق له قور دروستت کردووه؟ پاشان که ئیبلیس زانی خوای گهوره فهزلی ئادهمی داوه بهسه رئهودا، وتی: ئایا دهتهویّت من مل که چ بکهم و سوجده ببهم بق ئهو کهسهی که ریّزیت داوه بهسه ر مندا؟ ئهگهر مقلهتم بدهیت و بمهیّلیتهوه تا رقری قیامه ته نه وا ههموو نه و کارو سهر شیّواو ده کهم ته نها کهمیّکیان نه بن).

که واته پاش ئه وه ی که پوون بوّوه سوجده بردنی فریشته کان بوّ ئاده م سه لامی خوای لی بیّت ته نها بوّ ریّز لیّنان بووه، وه هه روه ها به ئیزن و فه رمانی خوای گه وره شروه" ئه وا به راستی قیاس کردنی جگه له ئاده م سه لامی خوای لیّ بیّت به سوجده بردنی فریشته کان بوّی شیرك و هاوه لّ دانانه بوّ خوای گه وره له شه ریعه ت داناندا،

خواى گەورە دەفەرمونىت: ﴿ أَمْ لَهُمْ شُرَكَنَوُّا شَرَعُوا لَهُم مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنَا بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمْ عَذَابُ اَلِيمٌ ﴾ [1]،

واته: (ئایا ئه و هاوبهش دانه رانه هیچ هاوه ل و هاوبه شیکیان ههیه که ئه و شیرك و بیدعه یه یان هیناوه ته ئاراوه و خوای گهوره ش ئیزنی پی نه داون؟ وه ئه گهر ئه و به لیننه نه بوایه که خوای گهوره داویه تی به وه ی که سیزایان دوا بخات ئه وا هه ر له دونیا دا خوای گهوره سیزای ده دان، وه به راستی عه زاب و سیزایه کی زور توند و به ئازار چاوه رینی زالم و سته م کاره کان ده کات).

⁽١) سورة الإسراء: (٦١ – ٦٢).

⁽٢) سورة الشورى: (٢١).

وه ههر کهسیکیش سوجده بردنی فریشته کان بق غهیری ئاده م سه لامی خوای لی بینت به دروست دابنیت به قیاس کردنی بق سهر ئاده م، ئهوا به راستی ئه و که سه خوی به دانه ری شهرع دانه وه له گه ل خوای گه و ره دا، وه ئه مه شخودی شیرك و کوفرو گومراییه که یه.

وه ههروهها له لایهکی تریشهوه ئهم پیاوه تهنها به سوجده بردنی فریشتهکان نهوهستاوه، به لایهکی تریشهوه ئهم پیاوه تهنها بریتی نیه له رپز لینان و سهلام شتیکی روون و ئاشکرایه که مهبهستی ئهم پیاوه تهنها بریتی نیه له رپز لینان و سهلام کردن، به لکو ئهمه سوجده بردنیکه تهنها بی عیباده ت و پهرستنیکی پاك و تهواو دهبریّت، وه دروست نیه بی هیچ کهسیّکیش بکریّت تهنها بی خوای پهروه ردگار نهبیّت. وه خوای پهروه ردگار نهبیّت. وه خوای پهروه ردگار فریشته به ریزه کانی پاراستووه له وه ی که هاوبهشی بی دابنین له هه و به جوره کانی هاوبهش دانان، نه که هه رئه وه شه به لکو پاریزراون له هه موو گوناهیّک، وه ئه وان تاوانی بچوك ئه نجام ناده ن ئه ی چون تاوانی به هیلاک ده رو گهوره ترینی تاوانه گه و ره کان نه نجام ده ده ن

وه ههرهوها دهربارهی ئه و بوهتان و درۆیهی که به ناوی (جبریل)ه وه سه لامی خوای لی بیّت ده یکات که گوایا به م شیّوه یه سه لامی له پیّغه مبه رشی کردووه: (السلام علیك یا أول، السلام علیك یا آخر، السلام علیك یا باطن، السلام علیك یا ظاهر)، که به پاستی ئه مه بوهتانیکی گهوره یه له و بوهتانانهی که بو فریشته به پیّزه کانی خوای گهوره ده یکات، وه ئه م کوفرو لادانه ش له ناوه جوانه کانی خوای پهروه ردگاردا دووره له (جبریل الأمین) سه لامی خوای لی بیّت.

وه له ههموو ئهو فهرموده پیرۆزانهی لهبهر دهست دان، هیچ فهرمودهیهکی صهحیح یان ضهعیف تهنانه ته مهوضوعیش نیه که باس لهم جوّره قسانه بکات کهوا جبریل سهلامی خوای لی بیّت له کاتی گفتوگو کردنی لهگهل پیّغهمبهردا هم ناوای وتبیّت، بهلکو زوربهی بانگ کردن و گفتوگوکانی لهگهل پیّغهمبهر شم به (یامحمد) بووه، وه ههندی جاریش وتویهتی (یا رسول الله).

وه تۆش بۆت هەيە كە بپرسيت: ئايا بۆچى (جبريل)ى سەلامى خواى لى بيت لەناو فريشتەكاندا تايبەت كردووه بەم كوفرو شيرك و گومراييه؟

لِلْمُؤْمِنِينَ مَن كَانَ عَدُوًّا تِلَّهِ وَمَلَتَهِكَتِهِ، وَرُسُـلِهِ، وَجِبْرِيلَ وَمِيكَـٰلَ فَإِكَ اللّهَ عَدُوٌّ

لِلْكَافِرِينَ ﴾ (۱) واته: (به و جوله كانه بلّى كه ده ليّن بوّيه ئيمان ناهيّنين چونكه جبريل وه حي بق تو ده هينيّت وه دورثمنايه تي (جبريل) ده كهن ئه وه خواي گهوره فه رماني پي كردووه كه به سه رتودا قورئان دابه زيّنيّت، وه به راست دانه ري كتيّبه كاني پيش خوّيشيه تي كه (ته ورات و ئينجيل)ن، وه هه روه ها هيدايه ت و ريّنوم ويي و مـرده ي تيادايه بق ئيمانداران، وه هه ركه سيّكيش دورثمنايه تي خواي گهوره و فريشته كان و پيّغه مبه راني و جبريل و ميكال بكات، ئه وا به راستي خواي گهوره دورثمني كافرو بي بيّغه مبه راني و جبريل و ميكال بكات، ئه وا به راستي خواي گهوره دورثمني كافرو بي باوه ره كانه و .

وه یه کسان و وه ك یه که ه و کاره که نهمه بیت یان جگه لهمه، چونکه به پاستی ئه م دوو کومه له دژایه تی و دوژمنایه تیان بو جبریل سه لامی خوای لی بیت وه ك یه ك وایه و له یه یه ك ده چین، به لكو ته نانسه ت دوژمنایه تی و دژایه تی ئه م پیاوه زور توند ترو سته مکارانه ترو گه و ره تره له هی ئه وان خوای گه و ره په نامان بدات.

⁽١) سورة البقرة: (٩٧ – ٩٨).

بەندى چوارەم:

بەشى يەكەم

خوشويستنى پێغەمبەر ﴿ اللَّهُ ا

بەشى دووەم

زیاده رهوی کردن له پیاو چاکاندا.

بەشى سٽيەم

خستنه رووی شوبههکان.

. بەشى چوارەم

به گەورە دانانى پێغەمبەر ﷺ دەبێت چۆن بێت؟

بەشى پينجەم

خوای گەورە بۆ ھەموو شتێك ئەندازەي داناوه.

بەشى شەشەم

بۆچى ئەم پياوەو ھاوشێوەكانى زيادەرەوى دەكەن لە وەصفى پێغەمبەردا ﷺ؛

بەشى يەكەم:

خوشويستنى پيغهمبهر

زۆرن ئەوانەى بانگەشەى خۆشويستنى پێغەمبەر گەدەكەن ر باش دەردەبىپن كە ئەوان لە پێش ھەموو كەسەوەن و زۇر زياتر لە خەلكى تر پێغەمبەريان كەخۆش دەوێت، وە يەكەم كەسانێك كە لەلاى خۆيانەوە شانازيان بەم بانگەشە كردنـه كردووه شيعەكان بوون، كە بانگەشەيان بۆ خۆشويستن و بە گەورە دانانى پێغەمبەر كو ئال و بەيتەكەى دەكرد، تا گەيشتە ئەو ئاستەى كە كۆمەلێكيان (على كورى أبوطالب)يان بە خوا دەزانى، ئەويش بە ئاگر سوتاندنى.

وه ئهمانه خوشویستنه کهیان کورت هه لهبنابوو تهنها بو ئال و به یته که ی جگه له خوشویستنی پیغه مبه ر گه که ئهمه یان کروک و بنچینه که به وانی تر لاوه کین، چونکه ده بیت خوشویستنی پیغه مبه ر که بنیت و ئنجا خیران و ئال و بهیته که ی و هاوه له به ریزه کانی ره زای خوایان لی بیت.

پاشان له نیوان ئهم کومه لانه دا کومه لی ته صه وف سه ری هه لدا، که تیکه لاو کراوی چه ندین بیرو بوچونی جیاوازه، وه ئهم ته ریقه ته له سه رئه وه دروست بووه که گوایا بانگه شه ی خوشویستنی خوای گهوره ده که ن و فه نا ده بسن تیایدا، وه له وه شد! زیاد دره ویه کی زوریان کرد تا گهیشته ئه و ناسته ی که باسی (و حدة الوجیود و الحلول رالا تحاد) و هه روه ها بانگه شه یان بوخوشویستنی پیغه مبه را بیگه ده کرد و به

⁽۱) ئەمەش بېروباوەرى رۆرىك لە صۆقبەكانەر پىشەوابان لەمەدا لىن عربى صۆفبە كە لە دىمەشق نىپرراوەر پىيان وابىه كىه خىوا تواۋەتسەۋە لىەناۋ دروسىت كراۋەكانىيداۋ خىوا ھىەمۇۋ شىتىكەۋ ھىەمۇۋ شىتىكىش خوابىمە پاكوبېنگەردى بى خواى گەورە ئەۋەى خە ئەۋان دەيىئىن ۋ بروايان پىئيەتى، ۋە ئەمەش ئەسەر زمانى زۆربەي پىشەواكانيان دەردەبردرىت، بى نمونە ابن عربى دەئىت:

العبد ربٌّ، والربّ عبدٌ يا ليت شعري مَن المكنف؟

وه هەرودها شاعیریکی صوف ترکه ههمان بیرو باودپی گومپی ههیه دەلیّت:

وما الكلب والخترير إلاّ إلهنا 💎 وما شَّ إلاّ راهبٌ في كنيسة

پاکو بینگەردى بق خواى گەورەو پەنا بە خواى گەورە لەۋەى كە ئەمان دەيلىّىن. لەكتىّبى (منهاج الفرقسة الناجیسة) لايەرە (۲۰-۹۰) رەرگىراۋە.

گهورهیان دادهناو خوشهویستیان بو نال و بهیته که ی ده رده بری و زیاده رهویه کی زوریان له به رامبه ر زیاده ره به به رامبه ر عیسی سه لامی خوای لی بیت کردیان.

وه ئوممه تى ئىسلامى توشى هىچ به لايه ك نهبوو كە گەورەتر بىت لە هى ئەم كۆمەللە گومرايە، چونكە ھىچ بنچىنەيەكى ئەم دىنە نىيە كە ئەوان ھەلايان نەوەشاندبىتەوە، ھەر لە بەتەنھا زانىينى خواى گەورەوە بىگرە لە پەرسىتن و عىبادەت بۆكردن و پەرستراوىتى و پەروەردگارىتى و ناوە جوانەكانىدا تا دەگاتە ئەوپەرى بنچىنەكانى ترى ئەم ئايىنە تەواوو بى كەمو كووريە.

وه لهناو گهلانی پیشودا بانگهشهی لهم شیوازه کراوه و ههبووه، وه کگاورهکان که بانگهشهی خوشویستنی (عیسی)یان دهکرد سهلامی خوای لی بیت و به گهورهیان دهزانی و زیاده رهویه کی زوریان تیادا کرد تا گهیشته ئه و ئاسته ی که بلین: عیسی کوری خوایه، یان ههر خوی به تهنها خوایه، یان سییهمینی خوایهکانه، پاکو بیگهردی بو خوای بالا دهست لهم زیاده رهویانه.

وه هەروه ها يەهوديەكانيش (جولەكەكان) بانگەشەيان دەكرد بۆ خۆشويستنى (عزيس) سەلامى خواى لى بيت و زيادە دەويەكى زۆريان كرد تيايداو دەيان وت: عوزەبر كورى خوايه، بەلام خواى بالا دەست بانگەشەكەيانى بە درۆ خستەرە و لەعنەتى لى كردن، وه دەربارەيان فەرمووى: ﴿ وَقَالَتِ ٱلْبَهُودُ عُزَيْرٌ ٱبْنُ ٱللَّهِ وَقَالَتِ ٱلنَّصَدَى ٱلْمَسِيحُ ابْرَ اللّهِ اللّهُ اللهُ اللهُ

قَــَنَلَهُــمُ اللَّهُ أَنَّــ يُؤَفَكُونَ ﴾ (۱) واته: (جوله که کان دهیان وت: (عوزهیر) گاوره کانیش دهیان وت: (عیسا) کوری خوایه، وه نهمه ش ته نها قسه یه که و هیچ به لگه یه کیان یی نیه له سه ری، نهمه ش هه روه ک قسه ی موشریکه کونه کان وایه که

⁽١) سورة التوبة: (٣٠).

گهورهیان دادهناو خوشهویستیان بو ئال و بهیته که ی ده رده بری و زیاده رهویه کی زوریان له و بواره دا کرد تا گهیشته ئاستی ئه و زیاده رهویه ی که گاوره کان له به رامبه را عیسی سه لامی خوای لی بیت کردیان.

وه ئوممهتی ئیسلامی توشی هیچ به لایه ك نهبوو كه گهوره تر بیّت له هی ئه م كوّمه له گومرایه، چونكه هیچ بنچینه یه كی نهم دینه نیه كه ئهوان هه لیان نهوه شاند بیّته وه، هه را له به ته نها زانینی خوای گهوره وه بیگره له پهرستن و عیباده ت بوّكردن و پهروه ردگاریّتی و ناوه جوانه كانیدا تا ده گاته ئهوپه پی بنچینه كانی تری ئه م ئایینه ته واوو بی كه مو كووریه.

وه لهناو گهلانی پیشودا بانگهشهی لهم شیوازه کراوه و ههبووه، وهك گاوره کان که بانگهشهی خوشویستنی (عیسی)یان ده کرد سهلامی خوای لی بیت و به گهوره یان ده زانی و زیاده رهویه کی زوریان تیادا کرد تا گهیشته نه و ناسته ی که بلین: عیسی کوری خوایه، یان ههر خوی به تهنها خوایه، یان سییه مینی خوایه کانه، پاکو بیگهردی بو خوای بالا دهست لهم زیاده رهویانه.

بەلگەيەكيان يى نىيە لەسبەرى، ئەملەش ھەروەك قىسەى موشىرىكە كۆنىەكان وايلە كلە

⁽١) سورة التوبة: (٣٠).

دهیان وت: فریشته کان کچی خوان، خوای گهوره بیان کوژیّت و لهناویان بهریّت و لهناویان بهریّت و لهناویان بهریّت و له عنه تیان نیریّت له سهر نه و دروّو بوهتانه ی که ده یکهن).

وه هــــه رده ها فــــه رمووى: ﴿ لَقَدَّ كَفَرَ ٱلَّذِينَ قَالُواْ إِنَّ ٱللَّهَ هُوَ ٱلْمَسِيحُ ٱبْنُ مَرَّيَمَ ﴾ أَنْ اللَّهَ هُو ٱلْمَسِيحُ ٱبْنُ مَرْكِيمَ ﴾ أَنْ اللَّهَ هُو ٱلْمَسِيحَ كورى مهسيحَ كورى مهريهمه!).

وه هه روه ها في رمووى: ﴿ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُواْ إِنَ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةُ وَمَا مِنْ إِلَاهِ إِلَّا إِلَاهٌ وَحِدُّ وَإِن لَدَ يَنتَهُواْ عَمَّا يَقُولُونَ لَيَمَسَّنَ الَّذِينَ كَفَرُواْ مِنْهُمْ عَذَابُ

اَلِيمُ ﷺ '''، واته: (به پاستی کافر بوون ئه وانه ی که ده یان وت: سی خوا هه ن (الله، و عیسی، و مریم)، پاکوبی گهردی بر خوای گهوره له وه ی که ئه و موشریکانه ده یلین، وه هیچ په رستراویکی به حه ق نیه جگه له (الله)، وه ئه گهر واز نه هینن له و شتانه ی که ده یلین، ئه وا به پاستی ئه وانه ی کافر بوون توشی سزاو عه زابیکی زور توند و به ئیش ده بین).

وه خوای پهروهردگار له زوّر شویّنی تـری قورئانی پـیروّردا باسـی زیاده پهوی ئههلی کیتابی کردووه له بهرامبه رپینهٔ همبه ران و پیاو چاکاندا، وه به تایبه تی گاوره کان که له همهموو که س زیاتر زیاده پهویان کردووه له پینه همبه ران و پیاو چاکاندا، وه جگه له وانیش ئه م بانگه شه می خوشویستن و زیاده پهوی کردنه جگه له گاورو یه هودیه کانیش ده رکه و تووه، وه ک صابیئه و مهجوس و ئه ستیره په رست و موشریکه عهره به کان و بت په رسته کان و جگه له وانیش که زیاده په ویان کردووه له فریشته و پیاو چاکاندا، ههروه ک خوای گهوره له زور شوینی قورئانی پیروزدا ئاماژه یان پی ده کات، له وانه ش:

⁽١) سورة المائدة: (١٧).

⁽٢) سورة المائدة: (٧٣).

خــوای گــهوره دهفـهرمویّت: ﴿ وَقَالُواْ اَتَّخَـٰذَ ٱلرَّحْمَانُ وَلَدَاً سُبْحَنْهُ بَلْ عِبَادُّ مُّكُرِمُونَ ﴾ (۱) واته: (وه موشریکه کان دهیان وت: خوا مندالی ههیه و فریشته کان کچی ئهون، پاکو بیّگهردی بی خوای گهوره لهوهی که تهوان دهیلیّن، به لکو تهو فریشتانه عهبدو بهنده ی به ریّن خوای گهورهن).

وه هه روه ها ده فه مرمویّت: ﴿ وَیَجْعَلُونَ لِلّهِ ٱلْبُنَتِ سُبْحَنَهُ وَلَهُم مَّا یَشْتَهُونَ ﴾ (^(۲)، واته: (موشریکه کان مندالّیان بق خوای گهوره بریار ده داو ده یان وت فریشته کان کچی خوان، پاکو بیّگهردی بق خوای گهوره له وهی که ته وان ده یلّیّن، وه مندالّی کوریشیان بق خویان داده نا که خویان حه زیان لی بوو).

وه هـــه روه ها ده فـــه رمويّت: ﴿ وَجَعَلُواْ بَيْنَهُ، وَبَيْنَ ٱلْجِنَّةِ نَسَبًا وَلَقَدْ عَلِمَتِ ٱلْجِنَّةُ إِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ سُبْحَنَ ٱللَّهِ عَمَّا يَصِفُونَ ﴾ (⁽⁷⁾)، واته: (موشريكه بت پهرستهكان دهيان وت فريشتهكان كچى خوان و جنوّكه ش دايكى فريشتهكانن، وه جنوّكهكان باش ده زانن كه ئهوانيش له روّژى دواييدا زيندوو دهكريّنهوه، پاكو بيّگه ردى بوّ ئه و خوايهى كه موشريكهكان ئاوا وه صفى دهكهن).

وه ههموو ئهوانهش که زیاده په ویان کرد له فریشته و پیاو چاکاندا ده بیان په رستن و ده ههموو ئهوانهش که زیاده په ویان کرد له فریشته و پیاو چاکاندا ده بیان په رستن و ده بیان کردن به شه فاعه تکارو واسیته و ته وه سولیان پی ده کردن بی نه وه ی له خوای گهوره یان نزیك بخه نه وه، ههروه ک خوای گهوره ده فه مرمویّت: ﴿ وَالَّذِینَ الْقَیْنَ اللهِ مُنْفَقِ مِنْ اللهِ مُنْفَقِ اللهِ مُنْفَقِ اللهِ وَلَفَی اللهِ مُنْفَقِ اللهِ وَالله اللهِ مُنْفَقِ اللهِ مُنْفِقِ اللهِ مُنْفِقِه الله خوامان نزیك بخه نه وه).

⁽١) سورة الأنبياء: (٢٦).

⁽٢) سورة النحل: (٥٧).

⁽٣) سورة الصافات: (١٥٨ - ١٥٩).

⁽٤) سورة الزمر: (٣).

وه هـــهروه ها ده فـــهرمويّت: ﴿ وَجَعَلُوا ٱلْمَلَتَهِكَةَ ٱلَّذِينَ هُمْ عِبَدُ ٱلرَّمْنِ إِنَانًا الشَهِدُوا خَلَقَهُمْ سَتُكُنَدُ شَهَدَتُهُمْ وَيُسْتَلُونَ وَقَالُوا لَوْ شَآءَ ٱلرَّمْنُ مَا عَبَدُنَهُمْ مَّالَهُم الشَهِدُوا خَلَقَهُمْ سَتُكُنَدُ شَهَدَتُهُمْ وَيُسْتَلُونَ وَقَالُوا لَوْ شَآءَ ٱلرَّمْنُ مَا عَبَدُنَهُمْ مَّالَهُم بِذَالِكَ مِنْ عِلَمِ إِنَّ هُمْ إِلَّا يَخُرُصُونَ ﴾ (١)، واتعه: (موشريكه كان شهو فريسشتانه ى كه بهنده ي خواى گهوره نه كچ دادهنين و ده لين: كچى خوان!! وه ئايا شهوان ئاگادار بوون كاتيك كه خواى گهوره دروستى كردن تا ئهوه بزانن؟ وه به راستى شهو شاهيدى دانه يان لهسهر دهنوسريّت و لهسهرى ليپرسينه وه يان لهگه ل ده كريّت، پاشان ده لين: ئهگهر خوا بيويستايه شهوا ئيمه شهوانمان نه ده پهرست، وه بي شهو كاره شيان هيچ به لگه يه كيان پي نيه و ته نها شوين دري خويان كه وتون).

وه همهروه ها ده ف مهرموینت: ﴿ ذَلِكَ عِیسَى اَبْنُ مَرْیَمٌ قَوْلَکَ اَلَدَی فِیهِ یَمْتَرُونَ مَا كَانَ لِلّهِ أَن یَنْجُذَ مِن وَلَدِّ سُبْحَنَهُ وَ إِذَا قَضَی آمْرا فَإِنْمَا یَقُولُ لَهُ کُن فَیکُون ﴾ (۱) وات، (ئسهوه عیسای کوری مهریه مه که نه و وهصفانه ی بغ کراوه، وه ههر نهوه ش قسه ی حه قه نه له نهوه ی نهوان دهیلین و گومانی بغ دهبهن، وه مندال دانان بغ خوای گهوره شایانی شهو نیه و نهو له و پهری سیفه تی ته واو دایه و پاکو بیگهردی بغ شه و ده ریاره ی شهوه ی که شهوان دهیلین، وه نه گهر خوای گهوره هه رکاریکی بوین شه وا ده لینت به شهویش دهبیت .

وه هـهروهها لـه چـهندهها شـوێنی قورئـانی پـیروٚزدا هـاتووه کـه خـوای گـهوره نـه فی پهرستراوێتی کردووه له ههموو کهسێکدا جگه له زاتی خوٚی نهبێت، وهك دهفـهرموێت:

⁽١) سورة الزخرف: (١٩ ~ ٢٠).

⁽۲) سورة مريم: (۳٤-۳۵).

﴿ وَإِلَهُكُورُ إِلَكُ ۗ وَحِدُّ لَآ إِلَكَ إِلَا هُوَ ٱلرَّحْمَانُ ٱلرَّحِيمُ ﴾ (١)، واته: (به راستى په رستراوى ئيوه تاك وته نهايه، وه هيچ په رستراويكى به حهق نيه جگه له و نه بيت كه خوايه كى زور به به زه يى و به خشنده يه).

وه ههروهها دهفهرمونیت: ﴿ وَمَا مِنْ إِلَاهٍ إِلَّا اللَّهُ وَإِنْ اللَّهَ لَهُوَ اَلْمَزِيرُ اَلْحَكِيمُ ﴾ (^(۲)، واته: (هیچ پهرستراویکی به حهق نیه جگه له (الله)، وه به پاستی خوای گهوره زوّر به دهسه لات و کار به جیّیه).

وه ههروهها دهربارهی بانگهوازی پیغهمبهران سهلامی خوایان لی بینت دهفهرموییّت: ﴿ يَنُوَوْ اَعَبُدُواْ اَللَّهُ مَا لَكُمْ مِّنَ إِلَامٍ غَیْرِهُۥ ﴾ (۳)، واته: (به تهنها خوای گهوره بپهرستن، چونکه جگه لهو هیچ پهرستراویکی تری به حهق نیه).

وه ههروهها ده فه ورمويّت: ﴿ لَقَدْ كَفَرَ اللَّهِ مَنِي وَرَبَكُمْ إِنَّهُ مَن يُشَرِكَ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَمَ اللّهُ وَقَالَ الْمَسِيحُ يَبَنِيَ إِسْرَةِ مِلَ اعْبُدُوا اللّهَ رَبِي وَرَبَكُمْ إِنَّهُ مَن يُشَرِكَ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَمَ اللّهُ عَلَيْهِ الْمَخَنَّةَ وَمَأْوَلُهُ النّارُّ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ أَنصَارٍ ﴾ ((3)) واته: (به راستى ئه وانه كافر بوون كه دهيان وت: مه سيحى كورى مه ريه م خوايه! وه مه سيح دهى وت: ئه ى كافر بوون كه دهيان وت: مه سيحى كورى مه ريه م خوايه! وه مه سيح دهى وت: ئه ى به نيسرائيل ته نها ئه و خوايه بپه رستن كه په روه ردگارى من و ئيوهيه، به راستى هه ركه سيك شه ريك و هاوه ل بن خواى گهوره دابنيّت، ئه وا خواى گهوره به هه شتى له سه رحه رام ده كات و مه ئواو شوينى ئه و كه سه ش ناو ئاگرى دوزه خه ، وه كه سى زالم و سته مكارو موشريك هيچ سه رخه ريكى نيه).

⁽١) سورة البقرة: (١٦٣).

⁽٢) سورة آل عمران: (٦٢).

⁽٣) سورة الأعراف: (٦٥،٧٣،٥٩).

⁽٤) سورة المائدة: (٧٢).

وه هـه روه ها ده فـه رمونيت: ﴿ مَّا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَهُ إِلَّا رَسُولُ قَدْ خَلَتْ مِن قَبَـالِهِ الرَّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِيقَةٌ كَانَا يَأْكُلُونِ الطَّعَامُ ٱنظُرْ كَيْفَ نُبُرِّتُ لَهُمُ

آلآیکتِ ثُمَّ اَنظُر آنَ یُوَفَکُوک هُ^(۱)، واته: (وه عیسا سهلامی خوای لی بینت تهنها پینهمبهریکه که خوای گهوره ناردوویهتی و له پیش نهویشدا پینهمبهرانیکی نقد هاتوون، وه دایکیشی ثافرهتیکی تهواو راستگو داوین پاکه که نهوهش پلهو پایهیه کی نقر بهرزه که خوای گهوره پینی بهخشیوه، کهوایه مادام ههردوکیان مرقفن نهی چقن دهیان کهن به دوو خوا لهگه ل خوای گهوره و پاك و تاك و تهنها ؟ وه نهوان خواردن دهخون که نهمهش بهلگهیه کی تره لهسهر نهوه ی که نهوان دوو بهنده ی لاوازی خوای گهورهن و وه که شهمو بهنده کانی تر پیویستیان به خواردن و خواردنهوه ههیه، سهیرکه چقن حهق و بهلگه کانی خومانیان بق روون ده که ینهوه که چی نهوان ههر سهرکهشی دهنوینن و واز ناهینن له و دروو بوهتانه ی که باسی ده کهن).

وه ههروهها جيني ئاماژه پي كردنه كه ئهم ئايهته پيرۆزه رهدده لهسهر دوو كۆمهانى جياواز ئهوانيش:

یه که میان: ئه وانه ن که زیاده په ویان کرد له به گه وره دانانی عیسی و دایکیدا سه لامی خوایان لی بیّت که کردیانن به خوا له گه ل خوای تاك و ته نهاو بالا ده ستدا، که ئه وانیش گاوره کان بوون.

دووهمیان: ئهوانهن کهوا ئهزیهت و ئازاری (عیسی)یان دهداو بهدروّیان دهزانی و دهیان و بیست که بیکوژن و له خاچی بدهن و ئهزیهت و ئازاری دایکیان دهداو بوهتانیان به دهکرد، که ئهمانهش یههودیهکان بوون.

وهك دهف مويّت: ﴿ مَّا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَهَ إِلَّا رَسُولُ قَدْ خَلَتْ مِن قَبَسْلِهِ الرُّسُـلُ وَهُك دهف موروه في الرَّسُـلُ وَاللهِ مُعْدِيقَ مُن وَاته: (عيسى نه خوايه و نه كورى خواشه، هـه روه في گاوره كان وا

⁽١) للائدة: (٧٥).

بەشى دووەم:

زیاده رهوی کردن له پیاو چاکاندا

وهك پیششتر باسمان کردو بزمان روون بوه، که سهرهتای سهرهه لدان و زیاده رهوی کردن له پیاوچاکاندا دهگه ریته وه بق سهرده می قه ومی نوح سه لامی خوای لی بیت، که زیاده رهویان کرد له خوشویستن و به گهوره دانانی (ود و سواع و یغوث و یعوق و نسر)دا، وه پاشان نهم زیاده رهویه به رده وام بوو تا زوربه ی سهر رووی گرته وه.

وهك خواى گهوره ده فهرمونيت: ﴿ يَتَأَهَّلَ ٱلْكِتَابِ لَا تَغَلُوا فِي دِينِكُمُ وَلَا تَعَلُوا عَلَى اللَّهِ إِلَا اَلْحَقَ ﴾ (۱)، واته: (ئهى ئههلى كيتساب (جوله كه و گاوره كان) زياده رهوى له دينه كه تاندا مه كهن، وه هيچ شتنك له سه رخواى گهوره مه لنن ته نها حهق نه بنت).

وه ههروه ها ده فه رمويت: ﴿ قُلْ يَتَأَهَّلَ ٱلۡكِتَٰبِ لَا تَغَلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ ٱلۡحَقِّ وَلَا تَعَلِّمُوا أَهْوَآ مَ قَوْمٍ قَدْ ضَالُواْ مِن قَبْلُ وَأَضَالُواْ كَثِيرًا وَضَالُواْ عَن سَوَآ مِ

اًلسَّكِيلِ ﴾ (۱)، واته: (ئه ی ئه هلی كیتاب (جوله كه و گاوره كهان) زیباده ره وی له دینه كه تاندا مه كه ن و ته نها شوین حه ق بكه ون، وه شوین هه واو ئاره زوی ئه وانه

⁽١) سورة النساء: (١٧١).

⁽٢) سورة المائدة: (٧٧).

مه که ون که له پیشودا گومرابوون، وه خه لکانیکی زوریان گومرا کردو لارییان کردن و له ریگای راست لایان دان).

وه ههروهها خوای گهوره وهصفی عیسی و ههموو پینههمبهران سه لامی خوایان لی بینت دهکات بهوه ی که همهموویان مروّق و خواردن ده حوّن و دهخوّنه و و ده وروّن و ژن دهینن و منالیّان دهبیّت و پیر دهبن و لاواز دهبن و نهخوّش ده کهون، که وابوو توشی ههموو نهم شتانه دهبن که مروّقی ناسایی توشی دهبیّت، وه ههروهها وه صفیان دهکات به وهی که نه وانیش عیباده ت بو خوای گهوره ده کهن و پهرستنی بن نه نجام دهده ن نهمه ش له زور نایه تی قورناندا خوای گهوره باسی کردووه، له وانه ش:

اُللّهِ وَلِيّاً وَلَا نَصِيرًا ﴾ (۱) واته: (عیسا ئهوه به که م نازانیّت که بهندهیه کی خوای گهورهیه، وه ههروه ها فریشته نزیکه کانیش به ههمان شیّوه، وه ههر که سیّکیش ئه و بهندایه تی کردنه بی خوای گهوره به که م بزانیّت و خیّری به گهوره بزانیّت، ئه وا به پاستی ههر ههموو خه لکی به کافرو خیّ به گهوره زان و ئیماندارانه وه به یه که و به به پاستی ههر همموو خه لکی به کافرو خیّ به گهوره زان و ئیماندارانه وه به یه که و حشر ده که ین، به لام نه وانه ی که ئیمانداران و کرده وه ی چاکیان ئه نجام داوه نه وا پاداشتیان ده ده دینه و ه و و فه زلّ و به خششی خیّمانیانی به سهردا زیاد ده که ین، وه نه وانه ش که به ندایه تی کردنی خوای گهوره یان به که م زانیوه و خیّیان به گهوره ده زانی نه وا مه و پیّره شدا هیچ ده زانی نه وا مه رو و سزایه کی زیّر توند و به نیّشیان ده ده دین، وه له و پیّره شدا هیچ

⁽١) سورة النساء: (١٧٢ - ١٧٣).

كهسيّكيان دهست ناكهويّت جگه له خواى گهوره كه پشتيوانيان بيّت و لهو سزايه رزگاريان بكات).

وه هـهروهها دهفـهرمويّت: ﴿ فَأَصّبِرُ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَكُن كَصَاحِبِ ٱلْحُوتِ إِذْ نَادَىٰ وَهُو مَكْظُومٌ لَوْلا آن تَدَرَكَهُ بِغَمَةٌ مِن رَبِهِ لَيُبِذَ بِالْعَرَاءِ وَهُو مَذْمُومٌ فَأَجْلَبُهُ رَبُّهُ, فَجَعَلَهُ مِن الصّلِحِينَ ﴾ (١) واتــه: (صهبرو ئارامت ههبيّت لهسهر حوكم و قهده رى خواى گهوره و وهك يونس مهكه كه توشى ئهوه بوو وازى له قهومه كهى هيّناو كهوته ناوسكى حوته كهوه و لهويّنشدا لاهمهى نهفسى خوّى دهكردو پاشان خواى گهوره سوّزو بهزهيى خوّى بهسهردا پرژاندو پرنگارى كرد لهوهى كه حوته كه فريّى بداته زهويه كى وشك و بى دهرامه تهوه ، وه هه لى برژاردو كردى به يهكيّك له بياو چاكان).

وه ههروهها دهفه رمویّت: ﴿ قَالَ یَكَفَّوْمِ أَرَءَیْتُمْ إِن کُنتُ عَلَى بَیِّنَـةِ مِّن زَّیِّ وَءَاتَـنِی مِنْهُ رَخْمَةُ فَمَن یَضُرُفِی مِن یَصُرُفِی مِن الله اِنْ عَصَیْنُهُ فَمَا تَزِیدُونِی غَیْرَ تَخْسِیرِ ﴾ (۱) واتـــه: (ئـــهی قهومه کهم: ئایا نابینن که من لهسه ر به رنامه یه کی روون و ئاشکرام که خوای گهوره بوی ناردووم، وه ههروه ها ره حمه ت و سۆزو به زهیی خوّی پیّی به خشیوم؟ وه ئه گهر

⁽١) سورة الزمر: (٦٥ – ٦٦).

⁽٢) سورة القلم: (٤٨ – ٥٠).

⁽٣) سورة هود: (٦٣).

بیّتوو سهرپیّچی فهرمانه کانی بکهم کی سهرم دهخات جگه لهو؟ وه تیّوهش جگه له زمره مهندی و خهسارهت مهندی هیچی ترم بق زیاد ناکهن).

وه هـ مروه ها ده فـ مرمونيت: ﴿ يَلْدَاوُرِدُ إِنَّا جَعَلْنَكَ خَلِيفَةً فِي ٱلْأَرْضِ فَأَحَمُ بَيْنَ ٱلنَّاسِ بِٱلْحَقِّ وَلَا تَنَّيِعِ ٱلْهَوَىٰ فَيُضِلَّكَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ إِنَّ ٱلَّذِينَ يَضِلُونَ عَن سَبِيلِ ٱللَّهِ لَهُمْ عَذَابُ شَدِيدُ أَبِمَا

نَسُواْ يَوْمَ اَلْخِسَابِ هُوْ اَنه: (ئەى داود: ئىنمە تۆمان كردووه بە خەلىفە لەسـەر زەويـداو خوكم لە نىنوان خەلكىدا بكە بە حـەق و شـوىنى هـەواو ئارەزوەكان مەكـەوە بە هـۆى نزيكى و خزمايەتيەوە، چونكە بەراستى ئەو ھەواو ئارەزووە لـە رىنگاى راسـتى خـواى گەورە لات دەدات، وە بەراستى ئەوانەى لە رىنگاى راستى خـواى گـەورە لادەدەن ئـەوا توشى سىزايەكى زۆر توند دەبن، لەبەر ئـەوەى كـەوا حيـساب و لـىن پرسـينەوەى رۆژى دوايى بىر چۆتەوە).

وه هەروەها ئايەت دەربارەي پێغەمبەر ﷺ زۆرن لەوانەش:

خوای گهوره ده فه مرموید: ﴿ يَتَأَیُّهَا الرَّسُولُ بَلِغٌ مَا أُنزِلَ إِلَيْكَ مِن رَّبِكٌ وَإِن لَّمَ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللّهَ لَا يَهْدِى الْقَوْمَ الْكَيْفِرِينَ ﴾ (۱) واتـــه: (ئهی پیغهمبه ر: ئه وه ی که له لایه ن خواوه بنرت ها تووه رای بگهیه نه ، وه ئه گهر ئهمه نهکهیت ته وا به راستی په یامی خوای گهوره ت رانه گهیاندووه ، وه خوای گهوره ده ت پاریزیت له شه ری خه لکی ، وه به راستی خوای گهوره کافران هیدایه ت نادات).

ابین جریس دهربارهی شهم تایه ته ده لیّت: (خوای گهوره فیّری ده کات و تاگاداری ده کات و تاگاداری ده کاته و که مته رخه می بکات له راگه یاندنی به شیّك لهوه ی که به سه ریدا دابه زیوه، نه وا به راستی وازی له گه یاندن و راگه یاندنی هیّناوه)(۲).

⁽١) سورة ص: (٢٦).

⁽٢) سورة المائدة: (٦٧).

⁽٣) تفسير الطبري (١٠/١٠).

وه ههروه ها القرطي له ته فسيره كهيدا ده ليّت: (ئه وه پهروه رده كردنه بن پيغه مبه روه و هه روه رده كردنه بن پيغه مبه ر شور زانايان و هه لگرانی زانست و زانياری له ناو ئوممه ته كه ياندا كه هيچ شتيك له شهريعه ته كه ی نه شارنه و ه خوای پهروه ردگار ئاگاداره به وهی كه پيغه مبه ره كه ی شه سيچ شتيك له وه حی خوای گهوره ناشاريّته و ه) (۱) .

وه هـهروهها خـوای گـهوره دهفـهرموێت: ﴿ قُلَّ إِنِّ أَخَافُ إِنَّ عَصَيْتُ رَبِّی عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴾ واته: (بلّی: بهراستی من لـه سـزاو عـهزابی رفزژێکـی زور گـهوره دهترسم لهوهی که سهرپێچی فهرمانی خوای گهوره بکهم و هاوه لی بو دابنێم).

وه هـهروهها دهفـهرمونيت: ﴿ فَلَا نَدْعُ مَعَ ٱللَّهِ إِلَاهًا ءَاخَرَ فَتَكُونَ مِنَ ٱلْمُعَذَّبِينَ ﴾ (⁽¹⁾) واتـه: (لهگهڵ خوای گهوره هاوار مهکه هیچ پهستراویکی تر، چونکه ئهگهر ئهوه بکهیت ئـهوا. تق لهو کهسانه دهبیت که سزا دهدرین).

وه هـهروهها دهفـهرمويّت: ﴿ مَا كَانَ لِنَبِيِّ أَن يَكُونَ لَهُۥَ أَسَرَىٰ حَقَّنَ يُشْخِنَ فِي ٱلْأَرْضِّ تُرِيدُونَ عَرَضَ ٱلدُّنْيَا وَٱللَّهُ يُرِيدُ ٱلْآخِرَةَ ۚ وَٱللَّهُ عَزِيزُ حَكِيدٌ ۖ لَوْلَا كِنْبُ مِنَ ٱللَّهِ سَبَقَ

لَمَسَّكُمُ فِيمَا أَخَذَتُمُ عَذَابُ عَظِيمٌ ﴾ ('')، واته: (هیچ پیخهمبهریک نهبووه که له شهردا دیل بگریت تا زور به توندی هیرشیان نهکردبیته سهر دوژمن و زوریان لی نهکوشتبن، وه ئیدوه دونیای بی بایهختان دهویت به لام خوای گهوره دواپوژی دهویت، وه خوای گهوره زور به دهسه لات و کار بهجییه، وه ئهگهر خوای گهوره تهقدیری لهسهر ئهوه نهبوایه که بوی نوسیون ئهوه بهراستی توشی سزایه کی زور توندو به ئیش دهبوون).

⁽١) تفسير القرطبي (٢٤٢/٦).

⁽٢) سورة الأنعام: (١٥).

⁽٣) سورة الشعراء: (٢١٣).

⁽٤) سورة الأنفال: (٦٧ -٦٨).

وه هـهووه ها ده فـهومونيت: ﴿ وَلَوْ نَقَوْلُ عَلَيْنَا بَعْضَ أَلْأَقَاوِلِ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِٱلْيَمِينِ ثُمَ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَبِينِ فَمَا مِنكُر مِنْ أَحَدِ عَنْهُ حَدِينَ ﴾ (١)، واته: (ئهگهر محمد ﷺ له خوّيه وه قسه ی بکردایه و بیدابایه پال ئیمه، ئه وا ده مانگرت و نه مان ده هیشت به رده وام بینت له سه ری، وه ئه و کاته ده مان مراند و هیچ که سینکیش نه بوو له ئیوه که رینگای شه و کاره مان لی بگریت).

وه هــــه روه ها ده فــــه رموید: ﴿ وَلَوَلا أَن ثَبَنْنَكَ لَقَدُ كِدتَ تَرَكَنُ إِلَیْهِمْ شَیْنًا وَلِیلًا إِذَا لَّاذَفَنَكَ ضِعْفَ ٱلْمَمَاتِ ثُمَّ لَایَجِدُلَكَ عَلَیْنَا نَصِیرًا ﴾ (۲) ، واته: (نهی محمد: ئهگهر دامه زراومان نه کردبای له سهر دینه که مان، له وانه یه بغ ئه وهی هیدایه ت وه رگرن که میّك مهیلت به لایاندا چوبا، وه ئهگهر ئه و کاره ت کردبا ئه وا سزاو عهزابیکی چه ند جاره مان توش ده کردی و له لای ئیمه شه وه هیچ سه رخه ریّکت ده ست نه ده که وی).

که واته نه م نایه تانه گه وره ترین به نگه ن نه سه ر نه فی کردنی بانگه شه ی نه و که سانه ی که زیاده په وی ده که ن نه دروست کراوه کانی خوای گه وره دا، نه گه رچی نه م دروست کراوانه نزیکیش بن له خوای گه وره وه نه هه مو و بواره کانی دیندا نه نه مرو نه هی و شه ریعه ت داناندا، هیچ که سیک به شدار و شه ریك نیه نه گه ن خوای گه وره دا، نه پیخه مبه ران و نه هیچ که سیکی تریش، به نکو هه مو و پیغه مبه رانیش به نده ی خوای گه وره ن و فه رمانیان پی کراوه به پاگه یاندنی په یامی خوای گه وره، وه هیچیشیان شه ریك و ها و به شای گه وره نین و هیچ شتیکیشیان نه به رده ستدا نیه که تا یبه تی خوای گه وره بیت.

⁽١) سورة الحاقة: (٤٤–٤٧).

⁽٢) سورة الإسراء: (٧٤- ٧٥).

بەشى سىيەم:

خستنه رووي شوبههكان

ههروهك له پیشتر بوّمان روون بوّوه که ئهم جوّره کهسانه به ناوی خوّشویستن و به گهوره دانانی پیّغهمبهر چونه ناو خه لکهوه و شوبههیان بوّ دروست کردن، وه لهوه شدا زیاده ره ویه کی زوّریان کرد هه روه ک چون گاوره کان زیاده ره ویبان کرد له که سایه تی عیسی سه لامی خوای لیّ بیّت، وه موشریکه کانیش له و بت و پهیکه رانه ی که ده یان په رستن، وه له هه مان کاتیشدا هه ولیشیان ده دا بو بلاوکردنه وه ی ئه و شیرك و گومرایی و بیدعه یه ی که له سه ری بوون، وه به هوی ئه م ده ربرینه شیان بو بانگه وازی کردنه که یان خه لکیکی زوّر باوه ری پی کردن و شوینیان که وتن، که هوکساری سه ره کیشی نه زانین و ناشاره زایی خه لکه که خوّیان بوو له ئایینه پیروزه که یان له لایه ک و زمان لوسی و ده ربرینی ئه وانیش به ناوی خوّشویستنی پینه مبه ره وه چه واشه کردنی خه لکی به وه ی که ئه وان له هه موو که س زیاتر له پینه مبه ره وی نزیکن و هاوه ل و نه ولیای ئه ون له لایه کی تره وه .

وه چیون دهبیّت ئهوانیه خوشهوییست و ئیهولیای ئیهوبن لیه کاتیکیدا پییچهوانهی فهرمانه کانی ئهو ده کهن و دژایهتی سوننه ته کهی ده کهن و پهخنه له حوکم و فهرمانی ئهو ده گرن؟!!

وه چۆن ئەو كەسە دەبيت بە ئەولياى ئەو لە كاتيكدا ھەول دەدات و تى دەكۆشيت بۆ لەناو بردنى شەريعەتەكەى و ھەلوەشاندنەودى بانگەوازى كىردن و بنچينەو بناغەى سەرەكى ئايينەكەى، كە بە تەنھا زانين و پەرستنى خواى گەوردو وازھينانە لە ھەموو مەرستراوى راستەقىنەمان؟!!

با به ووردى و به جوانى سهير بكهين و بزانين ئهم پياوه (دكتور محمد العلوي المالكي؟!!) چى ده ليّت:

√ دەلایت: دەبیت بوەستى (واتە: لە بەرامبەر قەبرەكەى) بە ملگەچى نوانىدن و
ریکوپیکى و خۆشكاندنەوەو زەلیلى نوانىدن، وە دەسىتى راسىتت بخەيت سەر
دەستى چەپت ھەروەك چۆن لە كاتى نویژدا)(().

√ وه ههروهها دهڵێِت:

نقبل الترب إجلالاً لساكنه فكل موطئ أقدام مقر فم (١٠).

واته: (خۆلەكەى ماچ دەكەين بۆ بە گەورە دانانى ئەوەى كە تيايدايەتى وە شەموو شوين ينيەكى شوين و بارەگاى (دەم) ، بۆ ماچ كردنى).

وه ئەوەش زۆر گەورەپ لەسەر ئەوانەى كە پێچەوانەى ئەمەن و دەڵێن: (ئەو (واەتە: پێغەمبەر ﷺ) سودو زەرەرو خێرو شەرىشى بە دەسىتە!) سبحانك هذا بهتان عظيم.

✓ وه ههروهها ده لنت: (پاشان بزانه که ههر شتنك بۆ به گهوره دانانی پنغهمبهر
 بنت ، ئهوا بۆ هیچ کهسنك نیه که لنی بكۆلنتهوهو داوای به لگه بکات له
 سهری، چونکه ئهوه بی ئهده بی کردنه بهرامبه ر به پنغهمبه رشاه، وه ههر

⁽١) شفاء الفؤاد (ص١٨٩-١٩٠).

⁽٢) شفاء الفؤاد (ص ١١٤).

⁽٣) سورة الأعراف: (١٨٨).

⁽٤) سورة الجن: (٢١).

شتیک که ئارهزوی دهکهیت له رووی مهدحهوه دهربارهی پیغهمبهر علیه بیکهو میچ گرفت و گومانیکی تیادا نیه)(۱).

سەير بكەن و بزانن چ بىن ئەدەبىيەك گەورەترە لەوەى كە وترا بەرامبەر بە پىنغەمبـەر گۇڭ؟!!

ئەوەتا پىغەمبەر الله دەفسەرمويىت: (لا تطرونىي)، وە ھسەروەھا ئىنكىارى لىه بەرامبسەر ئەمانەشدا كرد كە دەيان ووت: (أنت سىدنا، وأفضلنا فضلاً وأعظمنا طولاً)، وە ئەوەش كە وتى: (ماشاءالله وشئت)، وە ئىنكارى ئەو كچە بچوكەشى كرد كە وتى: (وفينا نبى يعلم مافي غدى.

كهچى ئهم پياوه رەخنه له ههموو ئهمانه دەگريّت و بهو پهرى بى ئهدەبيهوه دەليّت: (قل ماشئت في رسول الله ﷺ على سبيل المدح ولا حرج)!!!

وه ههروهها تهم پیاوه و هاوشیوه کانی لیکدانه وهیه کی زوّر سهیرو ناموّیان ههیه بوّ فهرموده ی (لا تطرونی)، که تهوهش له راستیدا گورینی ماناکه ی و لادانیه تی له و مهبه ست و داخوازیه ی که فهرموده که ههیه تی، یه کیّ لهوانه ی که بهم شیّوه ناموّیه فهرموده که ی لیکداوه ته و (البوصیری) خاوه نی قهصیده ی (البردة)یه، که ده لیّت:

(دع ما ادعته النصارى في نبيهم واحكم بما شئت قولاً فيه واحتكم)

واته: (واز بهینه و دوور بکه وه له وه ی که گاوره که بانگه شه ی بق ده که ن ده رباره ی پیغه مبه ره که یان، وه چون ئاره زوو ده که یت حوکم بده به سه رئه و قسانه دا که ده رباره ی پیغه مبه رشی شاک ده کرین).

پاشان ئهم پیاوه ئهم دیّپه شیعره دههینیّت و بهم شیّوهیه شهرحی دهکات و دهلیّت: (ههر کهسیّك مهبهستی مهدح کردنی پیّغهمبهره شی نهوا ریّگهی پیّدراوه به ههر شیّوهو جوّریّك دهیهویّت مهدحی بکات، تهنها نوره نهبیّت که گاورهکان دهربارهی عیسی سهلامی خوایان لی بیّت دهیان وت، که نومهش دروست نیه چونکه سهر دهکیّشیّت بیّ شیرك! به لکو بلّی: عهبدو نیردراوی خوایه، وه چوّنی نارهزوو دهکهیت

⁽١) الذخائر (ص٢٠١).

مەدحى بكە بە سىفاتى كەمال و تەواوو سىفاتى جەلاليەت و ئاكارە جوانەكان، چونكە بە راستى روخسەتت دراوە بۆ ئەمانەو ھىچ شىتۆكت لەسەر نيە.

وه نهگهر ههموو تواناو دهسه لاتی خوت بخه یته کار بو شه وه می وه صفی بکه یت شه وا نه و کاته ش نه تتوانیوه ته نها که میکیش له سیفه ته به رزو جوانه کانی باس بکه یت) ده سه یری بی هوشی و که م عه قلی و نه و بی نه ده بیه یان بکه به رامبه رخوای بالا ده ست و سه یی بی هوشی و که م عه قلی و نه و بی نه ده بی یا به به رامبه رخوای بالا ده ست و پیغه مبه رکورن پیغه مبه رکورن و ماناکه ی لاده ده ن و بیرو بوچونی بوگهنی خویان پیش ده خه ن و بی شه ده بی ده نوین ده نوین نه به رامبه ریداو پاشانیش بانگه شه ی خوشویستن و به گه و ره دانان و شوین که و تنیشی ده که ن !!!

ئەوەتا پىغەمبسەر ، دەفسەرمويت (لا تطرونسي)، كەچسى شاعىرەكەشسىان دەلىيىت: رواحكم بما شئت قولاً فيه واحتكم)!!!

وه ئهم پیاوهی لهمه پخوشمان لهشه رحی ئهم شیعره دا ده نیّت: (واحکم بما شئت مدحاً من صفات الکمال و نعوت الجلال)!!!

بەراسىتى زۆر سەيرە پىغەمبەر الله دەفەرمويت زيادەرەوى مەكەن لە وەصىف كردنى مندا، كەچى ئەوان دەلىين: چۆن دەتەويت ئاوا وەصىفى بكە، تەنھا وەك گاورەكان مەلىن ئىتر قەيناكاو روخسەت دراوه!!!

وه ههروهها پینهمبهر الله نهرموده به کی تریدا ده فهرمویت: (من محمدی کوری عبدالله م، وه من عهبدو نیردراوی خوام، وه حه زناکه م له م پله و پایه یه به رزم بکه نه وه که خوای گهوره بوی داناوم) (۲).

⁽١) الذحائر (ص٣٧).

⁽٢) صحيح: رواه الإمام أحمد في المسند (١٥٣/٣)، والنسائي في عمل اليوم والنينة (ح ٢٤٨.٢٤٩)، وصــححه الامـــام الالباني (رحمه الله) في (السلسلة الصحيحة)(١٠٩٧).

وه ههروهها له بهرامبهر قسهی جاریهکهدا فهرمووی: (واز لمهوه بهیّنه و ئمه وه بلّی که پیّشتر دهت وت) (۱).

ابن حجر رهحمه تی خوای لی بیت له شهرحی ئهم فهرموده یه دا ده لیت: (واته: واز بهینه لهوه ی که پهیوه ندی به مهدح کردنی منه وه ههیه، که ئه ویش زیاده رهوی تیدایه و نه هی لی کراوه)(۲).

باشه خو ئهمانه قسه یه کان نه کردبوو وه ک گاوره کان کردیان ده رباره ی عیسی سه لامی خوای لی بینت، له گه ل ئه وه شدا پیغه مبه ر شا نه هی لی کردن له مه دح کردنیک که زیاده رهوی تیدایه و نه هی لی کراوه، که نهمه ش به لگه یه کی روون و ناشکرایه بو هه در که سینک که چاوو گویی هه بینت و حه ق و راستی پی ببینیت و ببیستیت.

که واته: بترسه ئهی موسلمانی شوین که وتووی پینه مبه ر الله وه ی به شیوه یه که مه دحی پینه مبه ر به بکه یت که خوای گهوره پینی رازی نیه و له و بواره دایه که زیاده ره وی کردنه و نه می لی کراوه .

بۆیه وریابهو ئاگاداری خوّت به، نه کهی بکه ویته ناو ئه و زیاده ره وی کردنه وه که زوریک له خه نکی تیی که وتوون جا به بی ناگایی بیّت یان ئاگادار بن.

خوای گهوره ههموو لایه کمان بپاریزیت لهوهی که زیاده رهوی بکهین له مهدحی پیغهمبه ردا شهو و امان لی بکات به م شیوه یه و مهدی بکهین که خوای گهوره ریگهی پیداوین و پیغهمبه ریش شه پینی رازیه.

⁽١) صحيح: رواه البخاري (١/٥/٧).

⁽٢) فتح الباري (٢٠٣/٩).

بەشى چوارەم:

به گەورە دانانى پێغەمبەر ﷺ دەبێت چۆن بێت؟

له زوّر ئايهتى قورئانى پيروّزدا باسى ريّزو گهورهيى پيّغهمبهر گههموو ئهم ئايهتانهش فهزلّ و گهورهيى و ريّزو پلهو پايهى پيّغهمبهر شه دهردهخهن. بوّ نمونه خواى گهوره له قورئانى پيروّزدا دهفهرمويّت: ﴿ أَلَرُ نَشَرَحُ لَكَ صَدِّرَكَ وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزُركَ اللّذِى اللّذِى اللّذِى الله ورئانى پيروّزدا دهفهرمويّت: ﴿ أَلَرُ نَشَرَحُ لَكَ صَدَركَ وَوَضَعْنَا عَنكَ وِزُركَ اللّذِى اللّذِى اللّذِى الله ورئان نهكردى بو وهرگرتنى دينى خواى گهورهو بهدهست هيّنانى پهوشته بهرزهكان؟ وه ئايا گوناهو تاوانهكانمان لهسهر لانهبرديت و له گوناهى پيشوو دواييت خوّش نهبووين كه لهسهرت قورس و گران بوون؟ وه ئايا ناوو ناوبانگى تومان بهرز نهكردهوه بهشيّوهيهك بووه به شيّك له كهليمهى (لا إله إلا الله محمد رسول الله)؟).

وه هـهروه ها ده فـهرمويّت: ﴿ وَٱلصَّحَىٰ وَٱلنَّلِ إِذَا سَجَىٰ مَاوَدَّعَكَ رَبُّكَ وَمَا قَلَىٰ وَلَلَاْخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ ٱلْأُولَىٰ وَلَسَوْفَ يُعُطِيكَ رَبُّكَ فَمَرْضَىٰ ﴾ (1) واته: (سويّند به كاتى چيشته نگاو كه كاتى كارو ئيش كردنه، وه سويّند به شهو كه كاتى ئيسراحه ت و حهوانه وه به ويّند به وانه خواى گهوره دهستى لئى هه لنه گرتويت و وازى لئى نه هيّناوى، وه ئاخيره ت و كوتايى زوّر خيرترو باشتره بن تق له دونيا، وه پاشان به خششى خواى گهوره ت بن ديّت و ليّت رازى ده بيّت).

وه هـــه روه ها ده فـــه رموينت: ﴿ إِنَّا فَتَحَنَا لَكَ فَتَحَامُ بِينَا لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا نَفَدَّمَ مِن ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِدِّ فِعْمَتَهُ مَعْ يَنْفِ مِن ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِدِّ فِعْمَتَهُ مَكِينًا كَا وَيَهْ لِمِنْ اللَّهُ مَنْ يَعْمِهُ تَوْمَان

 ⁽١) سورة الشرح: (١-٤).

⁽٢) سورة الضحى: (١-٥).

⁽٣) سورة القلم: (٤).

⁽٤) سورة الفتح: (١-٢).

سه رخست به سه رکافرو بی باوه رو موشریکه کاندا، وه هه وره ها له هه مموو گوناهه کانت خوّش بوین نه وانهی پیشوو و دواتریش، وه نیعمه تی خوّی به ته واوی به سه ردا رشتیت و هیدایه ت و ریّنومایی کردی بو ریّگای راست).

وه ههموو ئهم ئايهتانهش به لگهن له سهر فه زلّ و گهورهيى پيغهمبهر شو لي خوش بوونى خواى گهوره له ههموو گوناهه كانى پيشوو دوايى له گه ل ئه وه شدا كه پاريزراو بووه له گوناهوو تاوان، وه پيغهمبه ريش شو زوّر به مه دلخوّش بووه، هه روهك له فهرموودهى صه حيحدا هاتووه كه فهرموويه تى: (ئايه تيكم به سه ددا دابه زيوه خوّشه ويست تره له لام له ههموو دونيا) (۱) ، وه له ريوايه تيكى تردا هاتووه كه فهرموويه تى: (به راستى ئه مشه و سوره تيكم به سهردا دابه زيوه كه خوشه ويست تره له فهرموويه تى: (به راستى ئه مشه و سوره تيكم به سهردا دابه زيوه كه خوشه ويست تره له ههموو ئه و شتانه ى كه خوريان به سهردا هه لهاتووه، پاشان (إنّا فَتَحَنّا لَكَ فَتَمَا شُهِينَا)ى خوينده وه) (۱).

وه هـهروهها به نگهیـه کی تـر لهسـهر گـهورهیی و فـهزنّی پینهمبـهر شی فـهرموده دریّژه کهی شهفاعه ته که فهزنّی ههموو پینهمبـهرانی تیـادا بـاس دهکریّت، تـا دهگاتـه سهر پینههمبهری خوشهویستمان شی و پیّی ده نیّن: (به راستی خـوای گـهوره لـه هـهموو گوناهه کانی پیشوو و دواییت خوشبووه) مولی ای وه له ریوایه تی (أنس)دا رهزای خوای لیّ بیّت: عیسی سه لامی خوای لیّ بیّت ده نیّت: بچون بو لای محمد شی، چونکه به راسـتی خوای گهوره له گوناهه کانی پیشوو و دوایی خوشبووه)

⁽۱) صحيح: رواه مسلم (۱۷۸٦).

⁽٢) صحيح: رواه البخاري (٢/٧٥٤).

⁽٣) صحيح: متفق عليه. اللؤلؤ والمرحان (٤٩/١-٥).

⁽٤) صحيح: متفق عليه. اللؤلؤ والمرجان (٤٨/١).

وه ههروهها خوای گهوره فهرمان به ئیمانداران دهکات کهوا ئهدهب و ریزیان ههبینت بهرامبهر به پیفهمبهر همایی به بین بین به بین ب

خسواى گسەورە دەفسەرمونىت: ﴿ إِنَّا أَرْسَلْنَكَ شَنْهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَـذِيرًا لِتُوَّمِـنُواْ بِٱللّهِ وَرَسُولِهِ، وَتُعَـزِّرُوهُ وَتُوقِدُوهُ وَتُسَبِّحُوهُ بُكُـكُرَةً وَأَصِيلًا إِنَّ ٱلَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا

وه هه روه ها ده فه رمونیت: ﴿ يَتَأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا لُقَدِّمُواْ بَیْنَ یَدَیِ ٱللّهِ وَرَسُولِهِ ۚ وَالْقُواْ اللّهَ ۚ إِنَّ اللّهَ سَمِیعٌ عَلِیمٌ ﴾ (۲) واته: (ئهی ئه وانهی ئیمانتان هیناوه شنتیك مه لیّن که پیّچه وانهی قورئان و سوننه ت بیّت، وه له خوا بترسن، به راستی خوای گه وره زور بیسه رو زاناو به ئاگایه).

⁽١) سورة الفتح: (٨ - ١٠)

⁽٢) سورة الحجرات: (١).

وه هــهروه ها ده فــهرمويّت: ﴿ يَتَأَيُّهَا أَلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا تَرْفَعُواْ أَصَّوَتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيّ وَلَا بَحْهَرُواْ لَهُ, وَالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ لِبَعْضِ أَن تَحْبَطَ أَعْمَلُكُمْ وَأَنتُمْ لَا نَشَعُرُونَ ﴾ (()، واته: (ئهى ئهوانهى كه ئيمانتان هيّناوه دهنگى خوّتان بهسهر دهنگى پيّغهمبهردا بهرز مهكه نهوه و بهو شيّوهيه قسه لهگهل ئهودا مهكهن وهك ههنديّكتان قسه لهگهل مهنديّكتاندا دهكهن، نهوهكو كردهوهكانتان ههلبوه شيّنهوه و ئيّوه ش هيچ ههستى پىئ نهكهن).

وه هـه روه ها ده فـه رمونيت: ﴿ لَا تَجْعَلُواْ دُعَآءَ ٱلرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَآء بَعْضِكُم بَعْضَاً قَدْ يَعْــلَمُ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ يَتَسَلَّلُونَ مِنكُمْ لِوَاذًا فَلْيَحْذَرِ ٱلَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنَ ٱسْرِوءَ أَن

تُصِيبَهُمْ فِتْنَةُ أَوْيُصِيبَهُمْ عَذَابُ أَلِيمُ (۱)، واته: (وا مهزانن که دوعای پێغهمبهر الله وهك دوعای خوتان وایه لهناو یه کتریدا، چونکه دوعای ئه و راسته وخو قه بول ده بێت و رهت ناکرێته وه، وه خوای گهوره زاناو ئاگاداره به وانه ی که خویان له به رچاوان ده شارده وه و دوور ده که و تنهوه، وه با بترسن ئه وانه ی که بی فه رمانی فه رمانه کانی پێغهمبه ر ده که نه به وه ی که توشی فیتنه و شیرك بن یان توشی به لاو سزاو عه زاینکی توند و به ئێش بین له روزی دواییدا).

وه هـهروهها دهفـهرمويّت: ﴿ النَّبِيُّ أَوْلَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمٍّ وَأَزْوَ جُهُو َأُمَّهَا لَهُمْ ﴾ (")، واتـه: (پێغهمبـهر ﷺ لـه پێـشتره بسق ئيمانـداران لـه نهفـسى خوّيـشيان، وه خێزانهكانيشى دايكيانن).

⁽١) سورة الحجرات: (٢).

⁽٢) سورة النور: (٦٣).

⁽٣) سورة الأحزاب: (٦).

وه هـهروه ها ده فـهرموێت: ﴿ وَمَا كَانَ لَكَ مُ أَن تُؤَذُواْ رَسُولَــ اللّهِ وَلَا أَن تَنكِحُواْ أَرْضُولَـ اللّهِ وَلَا أَن تَنكِحُواْ أَرْضُولَــ اللّهِ وَلَا أَن تَنكِحُواْ أَرْضُولَــ اللّهِ وَلَا أَن تَنكِحُواْ أَرْضُ اللّهِ عَظِيمًا ﴾ (()، واته: (ئـهى ئهوانـهى كـه ئيمانتان هێناوه بوّتان نيه به هيچ شێوهيهك ئهزيهت و ئازارى پێغهمبهر الله بدهن، وه بههيچ شێوهيهكيش بوّتان نيه كـه لـه دواى مردنـى ئـهو خێزانـهكانى ماره بكهنـهوه، چونكه بهراستى ئهوه لاى خوا زور گهورهيه).

وه به راستی هاوه له به ریزه کان ره زای خوایان لی بیت به ته واوی مانا شه ده ب و ریزیان هه بوو به رامبه ربه پیغه مبه ربی به و شیوه یه که خوای گه وره پینی رازیه و فه رمانی پی کردووه، وه به ته واویش گویزایه لیان ده کردو شوینی ده که ورت و به گه وره یان داده نا، له گه ل هه موو شه مانه شدا له و پله و پایه یه ی خوای گه وره بن پیغه مبه ری داناوه به رزتریان نه ده کرده و هو زیاده ره و یان نه ده کرد له به رامبه ریدا وه که شه وانه ی هم ری بانگه شه ی بن ده که ن وه خوای گه وره ش له زنر شوینی قور باندا ناما ته به وه که ده که توای که وره ش له زنر شوینی قور باندا ناما ته به وه ده که تات و شاه یدیان بن ده دات:

خوای گهوره ده فه رموینت: ﴿ الَّذِینَ اسْتَجَابُواْ لِلّهِ وَالرَّسُولِ مِنْ بَعَدِ مَا أَصَابَهُمُ الْقَرْحُ لَلْهِ لِلّذِینَ اَحْسَنُواْ مِنْهُمْ وَاتَّقُواْ اَجْرُ عَظِیمٌ ﴾ (۱) واته: (نه وانه ی که به جوانی و چاکی وه لامی خواو پیغه مبه ریان دایه وه و شوین فه رمانه کانی خواو پیغه مبه رکه و تن دوای ئه وه ی که توشی ماندوو بوون و ناره حه تی بووبوون له شه ردا، به راستی ئه وانه له به رامبه رئه و کاره چاکه یانداو ئه و ته قوایه ی که هه یان بوو، ئه جرو پاداشتیکی زور گهوره یان هه یه). وه هه روه ها ده فه رموین : ﴿ لَقَد تَابَ اللهُ عَلَى النّهِ یَ وَالْمُهَا حَرِینَ وَالْمُها مِرْهُ فِی سَاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ مَا کَادَ یَزِیغُ قُلُوبُ فَرِیقِ مِنْهُمْ شُمَّ اللّهِ عَلَى اللهُ عَلَى اللّهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللهُ عَلَى اللّهُ عَلَى اللّهِ عَلَى اللّهُ اللّهُ عَلَى اللّهُ عَل

⁽١) سورة الأحزاب: (٥٣).

⁽٢) سورة آل عمران: (١٧٢).

⁽٣) سورة التوبة: (١١٧).

پینه مبه رو موها جیرو ئه نصاره کان خوش بوو، ئه وانه ی که له گه نیدا ده رچون و چون بو جیه دردن له غه زای ته بوکدا که له کاتیکی زوّر گه رم و نا په حه تدابوو، دوای ئه وه ی که هه ندیکیان خه ریك بوو دله کانیان توشی لادان بین به هوی قسه ی مونافیقه کانه و به لام خوای گه و ره دامه زراوی کردن و لیّیان خوش بوو، و ه به پاستی خوای گه و ره به زهییه).

وه هــــهروهها دهفـــهرمونيت: ﴿ لِلْفُقَرَآءِ ٱلْمُهَاجِرِينَ ٱلَذِينَ أُخْرِجُواْ مِن دِيمَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ يَبْتَغُونَ فَضَّلًا مِّنَ ٱللَّهِ وَرِضْوَنَا وَيَنصُرُونَ ٱللَّهَ وَرَسُولَهُۥ أُوْلَتِيكَ هُمُ ٱلصَّادِقُونَ وَٱلَّذِينَ تَبَوَّءُو ٱلدَّارَ

وَٱلۡإِيمَٰنَ مِن فَبۡلِهِمۡ يُحِبُّونَ مَنَ هَاجَرَ إِلَيْهِمۡ ﴾ (۱) واته: (ئه و فه قيرو هه ژارانه ی که کوچيان کردوو ماڵ و سه روه ت و سامانی خويان به جی هیشت، وه ته نها مه به ستیشیان به دهست هینانی په زامه ندی خوای گه وره بوو، وه هه ولیان ده دا له پیناو سه رخستنی دینیی خواو پیغه مه به ره که پیناو سه رخستنی دینیی خواو پیغه مه به ره که پیناو سه روه ها موسلمانانی مه دینه ش واتا ئه نصاره کان ئه وانه یان خوش ده ویستن که کوچیان کردبو و بو لای ئه وان واته موها جیره کان).

وه جگه لهم ئایه ته پیرۆزانه ش تهنانه ت دوژمنانیش شاهیدی ئهم رینز گرتن و ئهده به یان بق ده ده ن له به رامبه ریخه مبه ردا هی نه وه تا عروه ی کوری مه سعود که وه فدی قوره یش بوو له ریککه و تنی حوده یبیه ده لیّت: (ئه ی قه وم: سویّند به خوا به وه فدو نویّنه ر رویشتووم بی لای زور له پاشاو فه رمان ره واکان، رویشتووم بی لای قه یصه رو کیسراو نه جاشی، سویّند به خوا هیچ پاشاو فه رمان ره وایه کم نه بینیوه که هاوه لانی به گه و ره یان زانیبیت هینده ی ئه وه ی هاوه لانی محمد هی محمد به گه و ره ده زانن، وه سویّند به خوا ئه گه ر تف و به لغه م فری بدات ئه وه له ده ستی یه کیّك دایه له وان، وه ده یه ینین به ده م و چاوو پیستیدا، وه ئه گه رفه رمانیکیان پی بکات پیش

^{ً (}۱) سورة الحشر: (۸− ۹).

برکی ده که ن له جی به جی کردنی فه رمانه که ی وه نه گه ر ده ست نویز ده گریت نزیکه کوشتار بکه ن له سه ر ناوی ده ست نویزه که ی وه نه گه ر قسه ده کات ده نگیان نزم ده که نه وه له لای نه و وه به رده وام به چاوی ریزو گه و ره دانانه و ه تیمی ده روانن (۱۱) ، له گه ل نه وه شدا زیاده ره ویان نه کرد تیایدا.

وه ههروهها لهم نمونانهی تر که زیاتر به گهوره دانان و خوشویستنی هاوه لان دهرده خات بهرامبه ربه پیغهمبه رسی و به لگهیه لهسه رگویزایه لی و پیزگرتنیان له بهرامبه ربدا، ئهوه یه که نهنه س ره زای خوای لی بیت ده لیت: (هیچ که سیك نهبوو خوشه ویست تر بیت لای هاوه لان له پیغهمبه رسی، لهگه ل ئهوه شدا کاتیك که دهیانبینی لهبه ری هه لنه ده ستان، چونکه دهیانزانی که ئهمه ی پی ناخوش بوو)(۱).

به راستی نه مه یه به گهوره دانیان و خوشه و یستی حیه ق، نه ک نه وه ی که نه م پیاوه و هاو شیر ه کانی بانگه شه ی بو ده که ن، که هه و او ناره زوه کانی خویان پیش فه رموده کانی پیغه مبه ر استه قینه ی نه و لاده ده ن.

وه بانگهوازی پیغهمبهری خوا هی بی نهوه بوو که ههرچی شیرك و زیاده پهوی ههیه له پهگهوه هه نی بکیشیت و به ته نها خوا پهرستی جینگای نهو شیرك و گومپایی و زیاده په بگریتهوه، کهچی نهم جوره که سانه خودی پیغهمبه را هی ده که ن به شهریك و هاوه نی خوای گهوره و ده یپهرستن و قهبره کهی له مه ککه و عهرشی خوای گهوره به چاکترو گهوره تر ده زانن.

بۆ نمونه ئەم پیاوه (محمد العلوي المالكي) له وهصفی قهبری پینغهمبهردا الله دهلیّت: (والبقعة التي دفن فیها أفضل من الكعبة ومن العرش) (۱۳ ، واته: (ئهو پارچه زهویه ی که لیّی نیّرراوه چاكترو باشتره له که عبه و له عهرش).

⁽١) صحيح: رواه البخاري (٣٣٠/٥).

⁽٢) صحيح: صححه امامنا الالبان(رحمه الله) في (مشكاة المصابيح)(٢٩٨٨).

⁽٣) الذخائر (ص٢٠٦).

وه ههروهها دهليّت:

وأمـــلاك بأفـــلاك تجــول

وأفسضل من سموات وأرض

وفردوس بها خير جزيل^(١)

ومن عرش ومن جنات عدن

وه ههروهها ده لنیت: (وه سهیر کردنی حوجرهی پیروزی پیغهمبهر عیباده ته به قیاس کردنی له سهر که عبه) (۲).

ئایا پیّغهمبهر ﷺ توره نابیّت لهو زیادهرهویهو رازی دهبیّت له یهکیّك که قهبرو مالّهکهی بکات به کهعبهو قیبلهو یان بیکات به بتیّك و بپهرستریّت؟!!

وه ئایا پیخهمبهر ﷺ بق ئهوه نیردراوه که به خه لکی بلیّت واز له پهرستنی ئهم بت و پهیکهرانه بهیّنن و من و قهبرهکهم له جیاتی ئهمانه بپهرستن؟!!

وه ئایا بق ئهوه هاتووه که نههی له خه لکی بکات له زیاده پهوی له دروست کراوه کانی خوای گهور هداو فه رمانیان پی بکات به زیاده پهوی کردن له خوشویستن و به گهوره دانانی ئهودا؟!!

وه ئایا بق ئەوه هاتووه كه نههى له گاورهكان بكات و بلیّت: واز له زیاده پهوى بهیّنن له دینه كه تاندا، چونكه ئەوه سودتان پی ناگهیه نیّت، به لیّکو زیاده پهوى له مندا بکه ن به و شیّوه یه ی كه ده تانه ویّت؟!!

ههموو ئهمانه دوورن له پیخهمبهری خوشهویستمانه و ه هموو ئهمانه دوورن له پیخهمبهری خوشه ویستمانه و ه هموو به عیباده ت کردن به تهنها بو خوای گهوره، و ه نه می کردووه له و هی که زیاده پهوی تیادا بکریت و قهبره که شی بکریت به مزگهوت، چ جای ئهوه ی که جگه له خوای گهوره بپهرستریت.

⁽١) الذخائر (ص٤٤).

⁽۲) شفاء الفؤاد (پس۱۹٤).

وه ههروهها نههی کردووه له هاوه لهکانی که ههستن له پشتی ئهوهوه نوینژ بکهن له کاتیکدا که ئهو دانیشتووه، لهگه ل ئهوه شدا که ههستان بر نویزژ عیباده ت و به گهوره دانانی خوای گهورهیه.

وه نههی لی دهکردن که فهزلی ئه و بده ن به سه ر پیغه مبه رانی تردا سه لامی خوایان لی بیت ، بو نمونه کاتیک که پییان وت: (یا خیر البریق)، فه رمووی: (ئه وه ئیبراهیمی خوشه ویستی خوایه) ، وه کاتیک پرسیاریان لی کرد: (کی چاکترینی خه لکه ؟) فه رموی: (یوسفی پیغه مبه ری خوا) ،

وه پۆژنك له پۆژان به هاوه لآنى نهفهرموو: مهدحم بكهن، چ جاى ئهوهى كه فهرمانيان پى بكات به زياده پهوى، به لكو فهرمانى پى دهكردن به مهدح كردنى خواى گهورهو پى دهفهرموون: (هيچ يهكيك نيه كه مهدح كردنى به لاوه خوشهويستتر بيت له خواى گهوره، لهبهر ئهمه شه خواى گهوره مهدحى خۆى كردووه)(۱).

وه پیخه مبه ر شه له رفزه کانی کوتایی ژیانیداو له کاتیکدا که له سه ره مه رگ دابوو، نه هی لی ده کردن و وریای ده کردنه وه که قه بره که ی نه که ن بین به مزگه وت، هه روه ك دایکه عائیشه ره زای خوای گه و زهی لی بین ده نه رمویی: پیخه مبه ر شه له کاتی تووش بوونی به و نه خوشیه ی که لینی هه لنه سیتایه وه نه رمووی: (خوای گه و ره له عنه تی کردووه له جوله که و گاوره کان، گوری پیخه مبه رانیان ده کرد به مزگه و ت) (نام کردووه له جوله که و گاوره کان، گوری پیخه مبه رانیان ده کرد به مزگه و ت)

⁽١) صحيح: رواه مسلم (٢٣٦٩).

⁽٢) صحيح: متفق عليه. اللؤلؤ والمرحان (١١٩/٣).

⁽٣) صحيح: متفق عليه. حامع الأصول (٤٣١/٨).

⁽٤) سبق تخريجه.

بەشى پينجەم:

خوای گەورە بۆ ھەموو شتێك ئەندازەي داناوە

وه ئه و شته ی که ئیمه لیره دا مه به ستمانه قسه ی له سه ر بکه ین بریتیه له زیاده په وی کردن له خوشویستن و به گهوره دانانی پیغه مبه رشی وه خوای گهوره سنوریکیشی بو ئه و خوشویستن و به گهوره دانانه داناوه و دروست نیه هیچی لی زیادو که م بکریت و دروست نیه زیاده په وی لی بکریت، چونکه ئه گه ر لینی زیاد کراو زیاده په وی تیادا کرا ئه وا گومانی تیادا نیه که سه ر ده کیشیت بن شیرك و هاوبه ش بن خوا دانان.

خــوای گــهوره دهفــهرمویّت: ﴿ فَكَلاَ تَجْعَــلُواْ لِلَّهِ أَنْـدَادًا وَأَنتُمْ تَعْلَمُونَ ﴾ (()، واتــه: (هاوبهش و هاوه ل بۆ خوای گهوره دامهنیّنن، وه ئیّوه دهزانـن کـه خـوای گـهوره هـیـچ شهریك و هاوه لیّکی نیه).

وه ههروه ها ده فه مرمویت: ﴿ وَمِنَ النَّاسِ مَن یَنَّخِذُ مِن دُونِ اللّهِ أَندَادًا یُحِبُّونَهُمْ كَحُبِ اللّهِ أَلدَادًا یُحِبُّونَهُمْ كَحُبِ اللّهِ وَاللّهِ اللّهِ وَاللّهِ وَاللّهِ وَاللّهِ وَاللّهِ وَاللّهِ هَا وَاللّهُ هُورِه ده ده ده نين و خوشيان ده وين وه ك چون خواى گهوره يان خوش ده ويت، وه ئه وانه ش كه ئيمانيان هيناوه زورترين خوشه ويستيان بو خواى گهوره هه يه).

وه ههروهها خوای گهوره پیغهمبهرانی ناردووه بق نهوهی بق خه لکی روون بکهنه وه که هیچ پهرستراویکی به حهق نیه جگه له خوای گهوره، وه دلهکان خالی بکهن له خقشهویستی بق ههر شتیك جگه له خوای گهوره، واته خقشهویستی تهواویان تهنها بق خوای گهوره، بالا دهست بنت.

⁽١) سورة البقرة: (٢٢).

⁽٢) سورة البقرة: (١٦٥).

به لام موشریکه کان - نه وانه ی هاویه شیان بن خوا داده نا - بتیان له گه ل هخوای گهوره ده په رست و ده په رست و خوشیان ده ویست هه روه ک چون خوای گهوره یان خوای که دردن به شه فاعه تکار لای خوای گهوره.

به لام ئیمانداران زورترین و ته واوترین خوشه ویستیان هه یه بن خوای گه وره و هه رئه نویست به ته نها ده په رستن، وه هیچ شتیکی تریشیان وه که خوای گه وره خوش ناویست نه پیغه مبه ران و نه پیاوچاکان و نه هیچ که سیکی تر، پاشان له دوای ئه مخوشه ویستیه یان بز خوای گه وره پیغه مبه ریان که نه و مهموو که سیک زیاتر خوش ده ویش، وه ده شزانن که نه و عه بدو به نده ی خوایه و دینی خوای گه وره راده گه یه نین نه و مه والیشی به هه و گویزایه لیشی ده که ن له هه و شمید که فه رمانی پی کردبینت، وه هه والیشی به هه و شتیک دابیت نه وا به راستی ده زانن، وه هیچ نومید یکیشیان نیه ته نها به خوای گه وره نه بینین، وه جگه له خوای گه وره ش له هیچ شتیکی تر ناترسن و داوای کومه ک و یارمه تیش له هیچ که سیک ناکه ن جگه له الله (۱).

وه ههروه ها قورئانی پیرفز جیاوازی بن کردووین له نیدوان خوشه ویستی و به گهوره دانانمان بن خوای گهوره و خوشه ویستی و به گهوره دانانمان بن دروست کراوه کانی خوای گهوره، وه ك خوای گهوره ده فهرمویت: ﴿ وَلَوْ أَنَهُمْ رَضُواْ مَا ءَاتَهُمُ اللّهُ وَرَسُولُهُۥ وَقَالُواْ حَسّبُنَا ٱللّهُ سَيُؤْتِينَا ٱللّهُ مِن فَضّلِهِ وَرَسُولُهُۥ إِنّا إِلَى ٱللّهِ

رُغِبُونَ ﴾ (۱) واته: (ئهگهر ئهوان رازی بن بهوهی که خواو پیغهمبهر پینی بهخشیون، وه بلیّن: تهنها خوای گهورهمان بهسهو له داهاتوشدا خوای گهوره له فهزل و بهخششی خوّی بهشمان دهدات و پیّمان دهبهخشیّت، وه ههروهها پیّغهمبهریش الهوهی که دهستی دهکهویّت ههر پیّمان دهبهخشیّت، وه ئیّمه نومیّدمان به خوای گهوره ههیه و پشتمان ههر به و دهبهستین).

⁽۱) بروانه (بحموع الفتاوي) (۲۳/۱۱–۵۳۰).

⁽٢) سورة التوبة: (٥٩).

لیرهدا ئهوه باسی ئهوه کراوه که پازی بن بهوهی که خوای گهورهو پیغهمبهر گه پینی بهخشیون، چونکه پیغهمبهر هم هرکاریکه له نیوان ئیمهو خوای گهورهدا له گهیاندنی ئهمرو نههیهکانی خوای گهورهو پوون کردنهوهی ئهو شتانهی که حه لال و حهرامن.

پاشان خوای گهوره دهفهرمویّت: ﴿ وَقَالُواْ حَسَّبُنَا اللهُ ﴾، لیّرهدا خوای گهوره ناوی پیّغهمبهر ﷺ ناهیّنیّت، چونکه پشت و پهنای بهنده ئیماندارهکان تهنها خوای گهورهو بالا دهسته.

پاشان ده فه دمویّت: ﴿ سَیُوَیّینَا اللّهُ مِن فَضَلِهِ وَرَسُولُهُ ﴾ وه لیره شدا باس له به خشین ده کات به ته نها بن خواو پینه مبه ر ه به الله ووشه ی (فضل) ده خاته نیوانیانه و ه ، چونکه فه زلّ و به خشین ته نها هی خوای بالا ده سته .

پاشان له کوتایی تایه ته که دا ده فه رمویّت: ﴿ إِنَّاۤ إِلَى اُللَّهِ رَغِبُونَ ﴾، ئینجا پوو کردن و پشت به ستن ته نها بو خوای گهوره داده نیّت، به بی پینه مبه ر شهو جگه له ویش له دروست کراوه کانی تر (۱).

وه هـهروه ها خـوای گـهوره ده فـهرمویّت: ﴿ وَمَن یُطِع اَللّهَ وَرَسُولَهُ, وَیَخَشَ اَللّهَ وَیَتَقّهِ فَأُولَیّهِ کَ هُمُ اَلْفَایِرُونَ ﴾ (۲) واته: (ئهوانهی که گویزایه لی خـواو پینغه مبـهر دهکهن و لـه خـوای گـهوره ش ده ترسسن و تـهقوای ئـهو دهکهن، ئـهوا به راسستی ئهوانـه سـهرفرازو بهخته وه رن).

وه ئهم ئایه ته پیروزهش باسی ئه وه ده کات که پیوسیته گویزایه نی خواو پیغه مبه را هم نایه ته پیروزه شاه بین، به لام ملکه چی و ترسان و ته قوامان ته نها ده بیت بو خوای گهوره بیت و به س، هه روه ک خوای گهوره ده فه رمویت:

⁽۱) بروانه (محموع الفتاوي) (۲۹۲/۱_۲۹۳).

⁽٢) سورة النور: (٥٢).

﴿ وَإِنَى فَأَتَقُونِ ﴾ (۱)، واته: (به تهنها تهقوای من بکهن و له من بترسن)، وه ههروهها دهفهرمویّت: ﴿ فَكُلَّ تَخْشُوا النّاسَ وَاخْشُونِ ﴾ (۱)، واته: (له خه لكى مهترسن، به لكو له من بترسن) .

وه ههروه ها به هه مان شیوه پشت پی به ستن و داوای یارمه تی کردن و گه رانه و ه داوای لی خوش بوون کردن، هه موویان به ته نها حه ق و ما ف خوای په روه ردگارن، و ه هیچ که سیک له گه نیدا هاوبه ش و شه ریك نیه، نه فریشته کان و نه پیغه مبه ران و نه پیاو چاکان و نه هیچ یه کیک له دروست کراوه کانی تر، خوای گهوره ده فه رموینت: ﴿ عَلَیْهِ وَلَیْهِ أُنیبُ ﴾ (۱)، واته: (پشت هه ر به خوای گهوره ده به ستم و گه رانه وه شم هه ر بی نواک نوانه وه همه روه ها ده فه مروینت: ﴿ اِیّاكَ نَبْتُهُ وَاِیّاكَ نَسْتَعِیتُ ﴾ (۱)، وه همه روه ها ده فه رموینت: ﴿ اِیّاكَ نَبْتُهُ وَایّاكَ نَسْتَعِیتُ ﴾ (۱)، وه همه روه ها ده فه رموینت: ﴿ وَاَنِ اَسْتَغَفِّرُوا رَبَّكُو مُمّ تُونُوا إِلَیْهِ ﴾ (۱)، واته: (دوای کومه کی و یارمه تیش هه را له تنو ده که روه ها ده فه رموینت: ﴿ وَاَنِ اَسْتَغَفِّرُوا رَبَّكُو مُمّ تُونُوا إِلَیْهِ ﴾ (۱)، واته: (داوای لی خوش بوون له خوای گهوره بکهن و پاشانیش ته و به بکهن و باگه رینه وه لای خوای گهوره).

که چی به راستی نه وانه ی پیچه وانه ی حه ق و راستین به وینه ی محمد المالکی و هاوشیوه کانی، حه ق و مافه کان تیکه لاو ده که نیوان خوای گهوره و دروست کراوه کانیدا، وه به سه ر هه ر تاوانیکدا تاوانیکی گهوره تر ده هینن، وه له هه مان کاتیشدا بی ریزی و بی نه ده بی ده نوینن به رامبه ر نه وانه ی که خوای گهوره هیدایه تی

⁽١) البقرة: (٤١).

⁽٢) سورة المائدة: (٤٤).

⁽٣) بروانه (بحموع الفتاوي) (٦٨/١).

⁽٤) سورة هود: (٨٨).

⁽٥) سورة الفاتحة: (٥).

⁽١) سورة هود: (٣).

داون بق حهق و به تهنها پهرستنی خوای گهورهو به نهزان و نهفامیان له قه لهم دهدهن.

لهمه وه برّمان دهرکه و ته خوای گه وره بر هه موو شتیك ئه ندازه یه کی ته واوی داناوه ، به لام ئه مان گوی ناده ن به م ئه ندازه یه خوای گه وره و زیاده ره وی ده که ن له دروست کراوه کانیدا، به شیّوه یه که هیچ شتیکیان نه هی شتیکته وه بر خوای په روه ردگار له سیفه ت و ناوو کرداره جوانه کانیدا، وه به هه موو شیّوه یه کیش رووی خوّیان له دروست کراوه کانی خوای گه وره ده که ن و هه موو جوّره دو عاو پارانه وه یه کیان لی ده که ن و موید دروست ئومید دیکی روز ریشیان پی هه ن، وه ئه مه شیرک و ها و به شیرک و ها و به شیرک و دانان نازانن، له کاتیکدا شیرک و ها و به شد کردنی دروست کراوه کانی خوای گه وره بریتیه له: ها و به شکردنی دروست کراوه کانی خوای گه وره بریتیه له: ها و به گه وره دانان و خوشویستن و عیباده ت بر کردندا.

خوای گهوره ههموو لایهکمان بپاریزیت بهوهی که نهم نهندازه و سنورانه نهبهزینین که خوای گهوره بق دروست کراوهکانی خوی دایناون.

بەشى شەشەم:

بۆچى ئەم پياوەو ھاوشێوەكانى زيادەرەوى دەكەن لە وەصفى پێغەمبەردا ﷺ؟ لنره دا پرسیاریکی زور گرنگ دیته ناراوه، نهویش نهوهیه: مهبهستی نهم جوره کهسانه چیه کهوا زیاده رهوی ده که ن له وه صف کردنی که سایه تی پیغه مبه ردا شور نور ییداگری ده که ن و سورن له سه ری؟

وه لامی مهبه سته کهی شه وان روون و ناشکرایه، شه ویش شه وه یه که له پیشت شه م زیاده ره ویه وه ده یانه و یقت داوای به رپرسیاریتی و گه ورایه تی و پیشه وایه تی بکه ن به سه رخه لکیدا، وه هه روه ها گهیشتن به پلهی به رزو ده ست خستنی سود و قازانجه دونیاییه کان، وه له هه مان کاتیشدا ده یانه و یت بگه ن به وه ی که وا خه لکی به گه وره یان بزان و به پیر فرو چاکیان دابنین و زیاده ره وی بکه ن تیایاندا.

وه هـهروهك پێشتر ئاماژهمان پێدا يـهكێك لـهم جوٚره زيادهڕهويانـه بريتيـه لـه بهكارهێنانى چهند ناوێك بوٚ پێشهواكانيان كه دروست نين، وهك:

✓ یه کیّك له و ناوانه (العارف)ه، که بلاوترین و به ناو بانگترینیانه، وه شه وه شه لای گه وان
 شه وان مانایه کی تری هه یه جیا لهوه ی که خه لی لیّی تیده گات، شه ویش لای شه وان

ئه و که سه یه که ده زانیت خوای گه و ره بریتیه له و که ون و گه ردوونه، و هه هه ر شتیک که نه و ده یبینیت یان ده یبیستیت له هه ر شوینیک نه و هوایه، پاکو بیگه ردی بق خوای په روه ردگار له و ه که نه وان ده یلین.

ئەى با بزانىن سىيفەتەكانى (عارف) لاى ئەوان چىن؟

ههندیکیان ده لین: (عارف) ئه و که سه یه خوای گهوره شاهیدی بن زات و سیفات و کرداره کانی داوه)(۱).

وه ههندیکی تریان ده لین: (هه لسوکه و کردن له گه ل که سینك که گهیشتو ته پله ی رعسارف)، شهوه وه كه هه لسوکه و کردن وایه له گه ل خیوای گهوره دا ...... وه هه روه ها خوره و شتی خوی رازاند و به خوره و شتی خوای گهوره)(۲).

وه یهکیکی تر دهلیّت: (نهگهر بهندهیهك گهیشته ئاسسی (عارف) ئه وا خوای گهوره ئاموّرْگاری دهکات و ئهوهی مهبهستی بیّت دهیخاته دلیّهوه)^(۲).

√ وه ههروهوها یهکیکی تر لهو ناوانهی که بۆیان بهکار دههینریت بریتیه له ناوی
(الولي)، که ئهمهش له ناوه تایبهتیهکانیانه، وه دیاره مهبهستیشیان ئهو ناوه
گشتیه نیه که خه لکی ئاسایی تنی گهیشتوون، وه ئهو پلهیهش لای ئهوان زور
گهوره تره له پلهی پیغهمبهراییه تی و پهیامی خوای پهروه ردگار، بو نمونه
ده لنن:

ده لنن:

مقام النبوة في برزخ فوق الرسول ودون الولي

√ وه لهو ناوانه ی تریش که بۆیان به کار ده هینن (القطب) و (الغوث) و (الوتله) و (البلدل)و زور ناوی تریش که خوای پهروه ردگار هیچ به نگهیه کی له سهر دانه به زاندوون، وه واش گومان ده به ن که خاوه نی ئه م ناوانه به فریای خه نگ

⁽١) حاشية العروسي (١/٨).

⁽٢) الرسالة القشيرية (ص١٤٢).

⁽٣) الرسالة القشيرية (ص١٤٢).

ده کسه ون و یارمه تیان ده ده ن جگه له خوای گهوره، وه هه روه ها ده توانن کاریگه ریان له سه رگه ردوون هه بینت به هه ر شینوه یه که مه به ستیان بینت و ناره زوو بکه ن!!! په نا به خوای گهوره له گرمرایی.

وه بن سه لماندنی نهم قسانهی سه روهش به پیویستی ده زانین که چهند نمونه یه له قسه ی پیشه واکانیان بهینینه وه بن نهوه ی که س وا گومان نه بات که نهمه بوهتانه برفیان ده کریت و ده دریته یا لیان:

۱. یه کیک له پیشه واگه و ره کانیان ده لید: (هه ندی له وه لیه کان هه ن که فریشته کان سوجده ی بق ده به ن)^(۱).

۲. وه (الشعراني) باس له كهراماتى (الشويمي) دهكات و ده ليّت: (پياويّك ده سال له تهمهنى خوّى به خشى به (الشويمي)، پاشان ئهم پياوه مردو (الشويمي) لهو كاتهدا ئاماده نه بوو، دواتر كاتيك هاته و ئهم پياوه ده شوّرا، ئنجا ووتى: چوّن مرد؟ سويند به عيززهتى په روه ردگار كه من ئاماده بومايه نهم ده هيشت بمريّت) (۱).

۳. وه ههروهها (النبهاني) له شيخ جاكيرى كورديهوه دهگيريتهوه كه وتويهتى:
(به هيچ شيوهيهك پهيمانم له هيچ موريديك وهرنهگرتووه تا ئهو كاتهى كه ناوهكهيم
بينيوه له (لوح المحفوظ)دا نوسراوه)^(۳).

3. وه ههر (النبهاني) باس له كهراماتى (عبدالرحمن الجامي) دهكات و ده ليّت: (جاريّكيان له بههاردا له قهراغى رووباريّك دانيشتبوو كه پر بووبوو، لهو كاته دا لاشهى ژوشكيّكى مردوو لهسهر رووى ئاوهكه دهركه وت، پاشان شيخ جامى گرتى و دهستى به پشتيدا هيّنا، پهكسهر شويّنه وارى ژيان تيايدا دهركه وته وه).

⁽١) الفتح الرباني (ص٣٧٠).

⁽۲) الطبقات الكبرى (۱۰۳/۲).

⁽٣) جامع الكرامات (٤/٢).

⁽٤) جامع الكرامات (٤/١٥).

ههر (النبهاني) دهربارهی کهراماتی یه کیک له هاوه لانی شیخ حسین ده لیّت: (ئهم پیاوه فهرمانی به ههور کرد که باران بباریننیّت، یه کسهر لهو کاته دا بارانی باراند)، وه ههروه ها ده لیّت: (جاریّکیان هاته (الجعفریة) وه نزیکه ی په نجا مندال شوینی که و تبون و پیّی پیده که نین، ئه ویش و تسی: ئه ی عزرائیل ئه گهر روّحیان نه کینشیت ئه وا له دیوانی فریشته کان دوورت ده خهمه وه، یه کسهر ئه ویش ههمووی مراندن)، وه ههروه ها ده لیّت: (قازیه که پیّی و ت: بی ده نگ به، ئه ویش پیّی و ت: تو بی ده نگ به، یه کسه رقازیه که که پی کویرو لال بوو) (۱۰).

وه زوّر شتی زیاترو زوّرتر لهم گومرایی و دروّو دهلهسانه ی که نهوان باسی ده که ن ههیه، که پرِن له شتی ناراست و بی مانا که ههموو ئیمانداریکی راسته قینه و خاوه ن عهقلیّکی ساغ به دروّی ده زانیّت و بروا به خورافه و قسه پرو پوچه کانیان ناکات.

(وه زیاده پهوی کردنیشیان له به رامبه ر پیخه مبه ر ه هزکاریکه بز زیاده په وی کردن له شهخسی خزیانداو ده یانه ویت به گهوره بزانرین، وه سیفه تی وایان ده دریته پال که له سیفه تی په روه ردگاریتی و په رستراویتی خوای گهوره ن، وه به وینه ی ئهوه و بگره به وینه ی نهوه ش به رامبه ر به پیخه مبه ر ش نه و تراوه !!!

وه ئهمهش که پشتگیری ئهم قسانه دهکات، قسهکانی خوّیانن که بوّ نمونه ده لیّن: وه سه دولی نوّر له پیّفه مبهرو نیّردراوه کان به پیّزترن هه روه ک پیّشتر باسمان کرد، وه ههروه ها پیّیان ده لیّن: (خاتم الأولیاء) و ه واش گومان ده به نکمه نوّر به پیّزترو چاکتره له کوّتایی پیّغه مبه ران الله این الله این الله کوّتایی پیّغه مبه ران الله این اله کوّتایی پیّغه مبه ران الله که کوّتایی پی

وه ههروه ها ئهم (محمد العلوي)یهی لهمه پخوشمان ده رباره ی تایبه ت مهندیه کانی ئه م ئوممه ته ده لیّت: (لهم ئوممه ته دا خه لکانیّك هه ن که ده گه نه ئاستی فریشته کان، له وه ی که بی پیویست ده بن له خواردن و خواردنه وه به هزی ته سبیحات کردنه وه) (۳).

⁽١) جامع الكرامات (٢٨٦/٢).

⁽۲) بروانه: مجموع الفتاوي (۱۱/٤٤٤).

⁽٣) الذخائر (ص٢١٣).

وه هـهروهها خالیّکی تـریش کـه پـشتگیری ئـهوه دهکـات کـه ئهمانـه مهبهسـتیان زیاده پهوی کردنه له خودی ئهواندا، ئـهم جـۆره دوعـا کـردن و پاپانهوه پهیـه کـه ئـهم (محمد العلوي)یه له کتیّبی (شفاء الفـؤاد)داو لـه کـاتی زیـارهتی قـهبری پینهمبـهر شهد دهلیّت: (خوایـه گیـان پوّحـی مـن تـهواو بکـهو بهسـهریدا بریّیژه هـهروهك چـوّن پوّحـی تـهواو تردن کهسی ئهم ئوممه تـه تـهواو کرد)، تـا دهلیّت: (زوهدیکم پـی ببهخشه وهك زوهدی تـهواو ترینی ئـهم ئوممه تـه، وه هـهروهها وهرع و زانستی ئـهو، وه و درع و زانستی ئـهو، وه لـی قـهبول کردنی ئـهو، وه تـیگهیشتنیک وهك تیگهیشتنی ئـهو، وه لـی قـهبول کردنی ئـهو) (۱۰).

وه گومانی تیادا نیه که ئهمهش زیاده په کودنه له دوعا کردندا، وه هه روه ها بی ئهده بی کردنه له به رامبه رخوای گهوره و پیغه مبه رگ که داوای شدیک ده کات که دروست نیه و دهستی ناکه ویت، که ئه ویش داواکردنی پلهی پیغه مبه رایه تیه په نا به خوای په به به داوا کردنی عیلم و نوریک که خوای گهوره داویه تی به پیغه مبه رگ وه پینی وایه که دوعا کردن لای قه بر وه لام ده دریته وه، وه پینی وایه که هه رکه سیک ناوا بکات نه وا وه لام ده دریته وه و نورو عیلم و زانست و تیگه یشتنی وه که هم که وایه ده ست ده که ویت و ده گاته نه و ناسته ی که نه و پینی گه یشتو و هه که واته نه گه رئه م قسه یه وابیت نه ی باشه چ تاییه تا مه ندیه ک بی پیغه مبه رگ ده مینی تر جیا بکریته وه ؟!!

⁽١) شفاء الفؤاد (ص١١٨–١١٩).

بهندی پینجهم:

بەشى يەكەم ژيانى پێغەمبەران سەلامى خوايان لىّ بێت لە ناو گۆردا

بهشی دووهم شهرح و تهخریج کردنی ئهم فهرمودانهی که باسیان کردن

بەشى سێيەم روون كردنەوەى ئەم فەرمودانەى پێشوو لە ژێر رۆشنايى بەڵگە شەرعيەكاندا

بەشى يەكەم:

ژیانی پیّغهمبهران سهلامی خوایان لیّ بیّت له ناو گۆردا گهورهترین شوبهه وگومانی ئهم جوره کهسانه له بهرامبه رخه لکیدا بریتیه لهوه ی که پیغه مبهران سه لامی خوایان لی بیت له ناو گوره کانیاندا زیندوون، به شیره یه که گومانیان وایه ئهم ژیانه ی ئه وان له ناو گوره کانیان ژیانیکی ئاسایی و ته واوه و ته نها به مردنیکی کاتی مردوون و پاشان روّحیان به به ردا کراوه ته و همروه کو جاران، له سهر ئهم بنه مایه ش که ئه وان پییان وایه زیندوون و نه مردوون کومه لیک حوکمی بی بنچینه و بنه ما ده ده ن له وانه ش:

گازیارهت کردنی گۆرهکانیان وهك زیارهت کردنیان وایه له ژیانی حهقیقی و ئاساییدا.

هوره ههروه ها گومانیان وایه که سوننه ته، به لکو واجبیشه! سهفه رکردن و ههول دانیکی زوریش له و پیناوه دا به مهبه ستی زیاره تکردنیان و بگره به گهوره ترین عیباده تیشی ده زانن.

گهوه سهلام کردن لیبان به دهنگ، چونکه پیبان وایه که نهوان دهبیستن و دهزانن و تاگادارن بهوانهی که سهردانیان دهکهن، وه بگره زوّر لهو کاته زیاتر به تاگان که زیندوو بوون، به تایبهتی پینهمبهر که تاگای له نیهت و ههموو نهو شتانه ههیه که به دلی خه لکیدا دیّت!!!

الله و همهروه ها به کیکی تسر له و حوکمانه ی که دایسان نساوه و مهبه سستی سهره کیشیانه، بریتیه له وه ی که ده لین: شهرعی و دروسته که داوای شه فاعه تا له پیغه مبه ران بکه یت و دروسته ته وه سولیان پی بکه یت و لینیان بپارییته وه و داوای به فریا که و تن و بارمه تیان لی بکه یت، و ه به لکو داوای هه ر شتیک بکه یت که خوت مهبه ستته، ته نانه تا داوای لی خوش بوون له گوناه و داپرشین و لابردنی عهیبه کان و پزگار بوون له ناگرو خستنه ناو به هه شته وه.

هوه ئهوه تا ئهم پیاوه (محمد العلوي) ده لیّت: (به راستی روّحی پیخه مبه ران له دوای مردنیان لیّیان جیا نابیّته وه به لکو بوّیان ده گیردریّته وه، وه ده رناچیّت له و لاشه یه یان که نارزیّت) (۱).

گهوه ههروهها ده لیّت: (وه له فهرمودانه شهوه ئهوه دهرده کهویّت و ده زانریّت که پیّغه مبهر ها به به رده وامی زیندووه)^(۲).

گنگوه ههروهها ده لنیت: (مردنی راستهقینه بهردهوام نیه لهسهر ئهو، به هنری گهرانهوهی ژیانی تهواوهتی بنری به بهردهوامی) ...

گوه ههروه ها ده لَيْت: (قسه کردن لهسهر ئهم بابه ته زوّر دریّرْ بوّوه، چونکه ئه و کهسهی که سهردانی پیّغه مبهر ها ده کات و لهبهر دهستیدا ده وهستیّت، ده زانیّت که پیّغه مبهر شی زیندووه و ده نگی ده بیستیّت و ئاگای لیّیه تی و ده زانیّت که ئه و که سه ته و هسولی پی ده کات و داوای شه فاعه تی لی ده کات، وه داوای ئه وه ی لی ده کات که شه فاعه تی بی به روه ردگار تا لیّی رازی بیّت و خیّری دونیا و دوا روّژی پیی به خشیّت) (۵).

⁽١) شفاء الفؤاد (ص٢٨).

⁽٢) الذخائر (ص١٣٤).

⁽٣) شُفاء الفؤاد (ص١٢٩).

⁽٤) شفاء الفؤاد (ص ١٤٠).

⁽a) شفاء الفؤاد (ص٤٤).

هوره ههروه ها ده لنیت: (جیاوازی نیه له نیوان ژیان و مردنی پیغه مبه ردا ایک بینین و به ناگا بوون له نوممه ته کهی، وه ناگای له نیمت و مهبه ستیان ههیه، وه نهمه شده هایه وه نهمه شاراوه نیه) (۱).

ده نیت ده که در ها ده درباره ی سه ردانی گوری پیغه مبه ران سه لامی خوایان لی بیت ده نیت: (ئه گهر هاتی بولایان ئه وا به زهلیلی و هه ژاری بچو و خوت بشکینه وه، پاشان بیان که به وهسیله (۲) بو لای خوای په وره ردگار بو داوا کردنی پیداویستیه کان و لی خوش بوون و داوای به فریاکه و تن لیّیان، وه سوربه له سه رداواکاریه کانت بو نه وه ی به ره که تی نه وان جوابت بدریّته وه، وه گومانی باشت به م کاره هه بیّت ..... چونکه نه مانه گه وره و به ریّزن، وه که سی به ریّزیش داواکاری نه مانه ره ت ناکاته وه که داوایان لی ده که ن و پشتیان پی ده که ن و پشتیان بی ن ده که ن و پشتیان بی دو پشتیان بی د

به لام زیارهتی گهورهی یه کهمینه کان و کوتاییه کان صه لات و سه لامی خوای لی بینت ئهوه ههموو ئهوانه ی که باس کران چه ند جاره ده بنه وه ، مه به ستم خو شکاندنه وه و زهلیلی نواندن و ده رپرینی هه ژاریه .... وه هه ر که سیک ته وه سولی پی بکات یان داوای به فریا که و تنی لی بکات یان هه رپیداویستیه کی خوی داوا بکات، ئه وا هیچی په تناکریته وه و ئه و که سه بی ئومید نابیت)، تا ئه و شوینه ی که ده لیت: (وه هم که مینی بیچه وانه ی نه وه بیت، نه وه مه حروم بووه له هه مو و ئه مانه)

ئهمه حالّی ئهم جوّره که سانه بوو که بینیتان، بهم شوبهه یه ده ستیان پی کرد که پینهه مبه دان سه لامی خوایان لی بینت ژیانی بهرده وام و ته واویان هه یه له ناو گوره کانیان، وه یاشان گهیشتنه شهوی که پارانه وه و داوای به فریا که وتن و

⁽١) شفاء الفؤاد (ص٧٩).

⁽۲) له بهشه کانی داهاتودا به پشتیوانی خوای گهوره به روونی باسی (الوسیلة) ده کهین.

⁽٣) شفاء الفؤاد (ص٩٧-٩٨).

تەرەسول پى كردنىشيان دروستە، كە ئەمەش مەبەسىتى سەركيانە لەم ھەمور ھات و ھاوارو دوبارە كردنەوە دريد كردنەوەى قسەكانياندا، وە كۆمەيدىك فەرمودەش وەك بەلگە دەھىننەوە بەرەى كەوا پىغەمبەران سەلامى خوايان لى بىت ژيانيان بەردەوامەو زىندوون.

وه پستت به خوای گهوره له به شی داهاتودا شهم فهرمودانه ی که شهم پیاوه و هاوشنوه کانی ده یکه ن به به لگه بن شهوی بیسه لمینن و بلنین پیخه مبه ران سه لامی خوایان لی بیت زیندوون و نهمردوون، شهرح و لیکدانه وه ی دروستیان بن ده که ین و ته خریجی فه رموده کانیش ده که ین تا بزانین ئایا صه حیحن یان نا؟

به لام پیش ئه وه ی بینه سه ر بابه ته که و وه لامی شوبهه کانیان بده ینه وه ، با بزانین روّحی پیغه مبه ران سه لامی خوایان لی بیت له کوییه ؟

ابن رجب ره حمه تی خوای لی بینت ده لینت: (هیچ گومانی تیادا نیه که رودی پیغه مبه ران سه لامی خوایان لی بینت له لای خوای گهوره یه پله به رزه کاندا).

وه به صمحیحی هاتووه که کوتا وشهیه که پیغهمبهر له کاتی مردنیدا وتویهتی: (اللهم الرفیق الأعلی و کررها حتی قبض)(۱).

وه ههروهها پیاویّك به (ابن مسعود)ی وت: (پیّغهمبهر ه مد، نهی نیّستا له كویّیه؟ نهویش وتی: له بهههشته) (۲۰).

که واته له مه و ه برن ده رکه و ت که پیغه مبه رانیش مردوون و کوتایی به ژیانی دونیایان هاتو و هو تیستا له به رزه خدان و له نازو نیعمه تدان، به پیچه وانه ی ته وانه ی که ده لین ژیانی پیغه مبه ران له به رزه خدا هه روه ک ژیانی دونیایان وایه و مردنیان له سه ر لابراوه .

⁽١) صحيح: رواه البخاري ١٥٠/٨ (٤٤٦٣)، ومسلم (٢٤٤٤).

⁽٢) أهوال القبور (ص١٢٤).

بەشى دووەم:

شهرح و تهخریج کردنی ئهم فهرمودانهی که باسیان کردن ههروه ك پیشتر وتمان ئهم پیاوه و هاوشیوه كانی چهند فهرمودهیه ك دهكه ن به به لگه بی سه لماندنی بیدعه كانیان، ئهمه ش پاش ئهوه ی كه مانای راسته قینه ی فهرموده كانیان گوری و به شیوازیك لیكیان دانه وه و ته تویلیان كردن تا كوك بن لهگه ل بیرو بی چونه به تال و هه له كانیان، كه ئهمه ش لیكدانه وه یه كه به هیچ شیوه یه ك ئاوا لیك نه دراونه ته وه، به لكو ههمو و ئه وانه ی كه صه حیمن موافیقن له گه ل ئایه ت و فهرموده كانی تردا.

فهرموده يه كهم: (إن الله عز وجل حرم على الأرض أن تأكل أجساد الأنبياء) (١٠). ليكدانه وي فهرموده ي يه كهم:

ئهم فهرموده پیروزه به لگهیه لهسهر ریّز لیّنانیّکی گهوره که خوای گهوره له پیّغهمبهرانی ناوه سه لامی خوایان لیّ بیّت به وهی که لاشه کانیان بیاریّزیّت له رزین و شی بونه وه له دوای مردنیشیان، وه نهمه ش پیّچهوانه نیه له گهل مردن که روّحه که یا نازو ده که یا برّته وه ههروه ک چوّن مانه وهی روّحه کانیان له نازو نیعمه تدا پیچهوانه نیه له گهل مردنی خاوه نه کهی، وه نهمه ش ته نها تاییه ت نیه به پیّغه مبه رانه وه سه لامی خوایان لیّ بیّت.

ههروهك جابرى كورى عبدالله رهزاى خواى لى بينت دهگيرينتهوه كه كاتيك باوكيان دهرهينايهوه له گورهكهى دواى تيپهر بوونى شهش مانگ بهسهر شههيد بوونيداو دهلينت: (لاشهكهى وهك ئهو روژه وابوو كه خرابق ناويهوه تهنها گويي نهبينت)، وه له

⁽۱) صحيح: رواه أحمد (۸/٤)، وأبو داود (۲۳٥/۱)، والنسائي (۹۱/۳)، وأبن ماجه (۳٤٥/۱)، وابن خريمة (۱۱۸/۳)، وابن ماجه (۲۱۸/۱)، وابن خريمة (۱۱۸/۳). وابن حبان (موارد: ح.٥٥)، والحاكم (۲۷۸/۱). كلهم من طريق حسين الجعفي عن عبدالرحمن بن يزيد بن حابر عن أبي الأشعث الصنعاني عن أوس بن أوس في عن النبي في والحديث رحاله ثقات، وصححه ابن خزيمة وابسن حبان والحاكم والنووي في الأذكار (ص٩٧) وابن القيم في حلاء الأفهام (ص٣٢–٣٨) وابن عبدالهادي في الصارم المنكي (ص٩٩) والألباني في الإرواء (٣٤/١).

ریوایه تنکی تردا ده لنت: (هیچ شونننک له لاشه ی تنک نه چوبو ته نها چه ند تاله مویه ک نه بیت له ریشی که زهوی کاری تنکردبوو) (۱)

که واته لاشه ی شه هیدانیش هه ربه ته ربی ده میننیته و ه نه مه شه پیچه وانه نیه له گه ل مردنیان و گواستنه و هیان له ژیانی دونیاوه بر ژیانیکی تر، و ه پیغه مبه رانیش به هه مان شیوه، و هه و بریه شه رع دایناوه که ده بیت لاشه یان بشار دریته و هو له ژیر خول دابن.

فەرمودەي دووەم: (الأنبياء أحياء في قبورهم يصلون)^(٣).

لێكدانهومي فهرمودهي دووهم:

مەبەسىتى ئىەم قەرمودەيلەش ژيانى بەرزەخلە، وە رۆخەكانيىشيان لىە پلىە ھلەرە بەرزەكاندان، وە ابن رجب دەڭيت:

(هەندى لاشە بە بەردەوامى دەمىنىتىەوە وەك لاشەى پىغەمبەران، بەلام لە ھەمان كاتدا رۆھەكان لە لاشەكان جىا دەبنەوە)،

وه ههروهها پیشهوا ابن القیم په حمهتی خوای لی بیت ده لیّت: (وه شتیکی زانراوه که لاشه ی پینه مبه رسی هه به ته پی له زهویدا ماوه ته وه ، به لام گومانیشی تیادا نیه که پیروزی لای خوای پهروه ردگاره له پله به رزه کاندا له گه ل پودی پینه مبه ران سه لامی خوایان لی بیت).

⁽١) صحيح: رواه البخاري (٢١٤/٣)، وأبو داود (٦٦/٣).

⁽۲) وه ههنندی له زانایان ده لین: لاشه ی شههید تا ماوه یه کی دیاری کراو ده مینینه وه وه یان مانه وه شی پهیوهسته به نیهت و حالی شههیده که وه، بروانه : (شرح العقیدة الطحاویة) لاپه په ۲۶۱ .

⁽٣) صحيح: رواه البزاز (كشف الأستار ١٠١/٣) وأبو يعلى (١٤٧/١)زابن عدي في الكامل (٧٣٩/٢).

كلهم من طريق المستلم بن سعيد عن الحجاج بن أبي زياد عن ثابت البناني عن أنس ﷺ عن النبي ﷺ. وصححه البيهقي كما ذكر الحافظ في الفتح (٤٨٧/٦) وسكت هو عليه، وحسنه السيوطي في الجامع السصغير وصححه المناوي في شرحه. انظر فيض القدير (١٨٤/٣). وصححه الألباني في السلسلة الصحيحة (ح١٢١). وقال الهيثمسي في المجمع (٨١٤/٣): رحال أبي يعلى ثقات.

ئەمەيىە تۆگەيىشتنى راسىت نىەك وەك ئىەم پىياوەو ھاوشىنوەكانى دەڭىنى: (رۆھىى پىغەمبەران لە دواى مردنيان جيا نابىتەوە، بەلكو بۆ لاشەكە دەگەرىتەوەو لەو لاشەيە دەرناچىت كە نارزىت).

فهرمودهي سييهم: (مررت على موسى ليلة أسري بي عند الكثيب الأحمر وهو قائم يصلي في قبره)(١).

فهرموده ي چوارهم: (رأيتني في جماعة من الأنبياء فإذا موسى عليه السلام قائم يصلي، فإذا رجل ضرب جعد كأنه من رجال شنوءة، وإذا عسى بن مريم عليه السلام قائم يصلي، أقرب الناس به شبها عروة بن مسعود الثقفي، وإذا ابراهيم قائم يصلي، أشبه الناس به صاحبكم)(٢).

لیّکدانهوهی فهرمودهی سیّیهم و چوارهم:

وه بینینی پیخهمبهرانیش سهلامی خوایان لی بیت له لایهن پیخهمبهرهوه هاه بینینی پیخهمبهرهوه هاه میعراجداو له جیگای خویان له ناسمانه کان نهوه بینینی روّحه کانیان بووه، به لام لاشه کانیان نهوه بی گومان له ناو زهویدان، وه نهم روّحه ش پهیوه ندی به لاشه که وه ماوه، وه نویّژ کردنیشیان له ناو گوره کانیاندا به هوّی نهم پهیوه ندیه وه یه وه ههروه ها ابن القیم ده لایت: (وه روّحی پیخهمبهر شی بهرده وام له پله بهرزه کانه لای خوای گهوره ده یگیری ته وه بو ناو گوره که ی بو وه لام دانه وه سهلامی که سهلامی لی ده کهن) (۲).

وه ههروهها شیخی ئیسلام ابن تهیمیه رهحمه تی خوای لی بینت ده رباره ی نویدی پیغهمبه ران سه لامی خوایان لی بینت له ناو گزره کانیاندا ده لینت: (وه شهم نویزانه و

⁽١) صحيح: رواه مسلم (-٢٣٧٥)من حديث أنس ﷺ عن النبي ﷺ.

⁽٢) صحيح: رواه مسلم (ح١٧٢) من حديث أبي هريرة مرفوعاً.

⁽٣) الروح (ص٤٧).

هاوشيّوه كانيان له و شتانه ن كه وا مردوو چيّژى لئ وه ر ده گريّت و به هيّيه وه ده كه ويّته ناو نازو نيعمه ته وه ، هه روه ك چيّن ئه هلى به هه شت چيّژ له ته سبيحات وه ژده گرن) (۱) . فه رموده يينجه م: (ما من أحد يسلم عليّ إلاّ رد الله عليّ روحي حتى أرد عليه السلام) (۲) .

لێكدانەوەي فەرمودەي پێنجەم:

وه دهربارهی ئهم فهرمودهیهش که دهفهرمویّت: (رد الله علی روحی) ئهوهی لی وهرناگیریّت که مردنی کوّتایی هاتووه و گهراوه ته وه بو ناو ژیانی ئاسایی خوّی، ههروه که نهم پیاوه و هاوشیّوه کانی گومان دهبه ن، به لکو ئهمه وه کو ئهم فهرمودهیه وایه که پیخه مبه را همه وه کو نهم همرمویّت: (فتعاد روحه فی جسده فیأتیه ملکان فیجلسانه فیقولان من ربك؟)، وه ئهم گهرانه وهی روّحه ش کوّتایی به مردن ناهیّنیّت له و که سه مردوه داو ئه وهشی لی وه رناگیریّت که بگهریّته وه بوّ ژیان، ئه ویش به ههمان شیّوه روّحه کهی بوّده کهی بود ده گیردریّته وه بود و ه لام دانه وهی سه لامه که.

وه ههروهها ههمان ئه و به شهی فهرموده که پنچه وانه یه له گه ل قسه ی ئه م پیاوه دا که ده لایت: (و روحه لا تفارقه أبداً)، به لکو ماناکه ی ئه وه یه که پرخه که جیا ده بنته وه پاشان ده گه پنته و ه لام دانه وه ی سه لامه که، که ئه مه ش مانای پوون و ئاشکرای فه رموده که یه.

وه ههروهها که دهشلیّت: پیخهمبهر شی ژیانیکی ئاسایی و تهواو لهناو گوردا بهسهر دهبات، بهراستی ئهمه کورد دووره له راستیهوه، چونکه بهراستی ئهمه کهم کردنهوهیه له پلهو پایهو کهسایهتی پیخهمبهر شی، لهبهر ئهوهی چون عهقلی کهسیکی تیگهیشتوو ئهوه قهبول دهکات که پیخهمبهر شی ژیانیکی ئاسایی و تهواو بهسهر ببات

 ⁽۱) مجموع الفتاوی (۴/۳۳۰)، به لام شیتوهی نوییژ کردنه که بیان شتیکی غهیبیه و ته نها خوای گهوره شهیزانی.
 (م. عبدالکرم).

 ⁽۲) صحيح: رواه أحمد (۲/۷۲ه)، وأبو داود (۳٤/۲ه)، كلاهما من طريق أبي صخر حميد بن زياد بن يزيد بن عبدالله بن قسيط عن أبي هريرة فليجه عن النبي الله وصححه الألباني في (السلسلة الصحيحة) (۲۲۲٦).

ههروهك پيش مردنى، وه له ههمان كاتيشدا ئهم ژيانهى له ژير خاكدا بينت؟!! كهچى ههموو خه لكيش خوشى له ژيان ببينن و لهسهر زهوى بژين، پيغهمبهريش اله ژير زهويدا بيت و له حالهتى ژيانيكى تهواويشدا بيت ههروهك ئهو ژيانهى كه خه لكى سهر زهوى تيايدان؟!!

وه ئهم قسهیهش پیچهوانهیه لهگهل ههموو ئهو دهقانهی کهوا باس له مردنی یغهمبهر هاه دهکهن و ئهوه دهردهبرن که روّحهکهی له لاشهی جیا بوّتهوه.

فهرمودهى شهشهم: (من صلى عليَّ عند قبري سمعته، ومن صلى عليَّ نائياً أبلغته) (۱). وه فهرمودهى شهشهميش وهك له تهخريجهكهيدا دهردهكهوينت كه هيچ بنچينهيهكى نيه، بۆيه ههر ييويست به روون كردنهوه ناكات.

⁽١) ضعيف (موضوع): رواه العقيلي في الضعفاء (١٣٦/٤) من طريق محمد بن مروان السدي عن الأعمش عن أبي صالح عن أبي هريرة ﷺ مرفوعاً، وايضا قاله إمامنا الألباني (رحمه الله) في(ضعيف الجامع)(٧٦١٥).

بەشى سێيەم:

روون کردنهوهی ئهم فهرمودانهی پیشوو له ژیر روشنایی بهلگه شهرعیهکاندا ههموو نه و به نگانه ی پیشوو که باس کران و نه و و و و تانه ش که هینرانه و ه بیشت نه ستورو کی کن نه که نه په نه په پیشوو که باس کراکانی تبر له قورتانی په پیروزو فه رموده صه حیحه کانی پیروزو فه موو نه و به نگه شه رعیانه ی تبریش که هه ن و هه موروه ها به هه ست کردن و عه قلیش نه و ه ده سه لمینریت که ههموو که سیک ده مریت و نکونی نه و ه ناویشیاندا پیغه مبه ران و نیردراوانی خوای گهوره سه لامی خوایان نی بیت، و ه به نگه شه رعیه کانیش:

يه كهم: قورئانى پيرۆز: مەندىكىان گشتىن وەك:

خوای گهوره دهفهرمویدت: ﴿ كُلُّ نَفْسٍ ذَآیِقَهُ <u>اَلْمَوْتِ</u> ﴾ (۱)، واته: (ههموو نهفسینك دهبیّت بمریّت و كوتایی به ژیانی بیّت).

ههروهها دهفه رموید: ﴿ وَهُو ٱلَّذِی آخیاکُم ثُمَّ یُمِیتُکُم ثُمَّ یُحِیدیکُم ﴾ (۱) واته: (ئه و خوایهی که زیندووی کردن و ژیانی به به ردا کردن، پاشان ده تان مریّت و پاش ئه وهش زیندووتان ده کاته وه).

ههروهها دهفهرمویّت: ﴿ كُلُّ مَنَّ عَلَیْهَا فَانِ ﴾ (^(۳)، واته: (ههموو نهوانهی که لهسهر زهویدان له جنوّکهو مروّقهکان و گشت زیندهوهران ههموویان دهمرن ونامیّنن).

وه ههروهها لهو بهلگانهی تریش که تایبهتن، وهك:

خــوای گــهوره دهفــهرمویّت: ﴿ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَآءَ إِذْ حَضَرَ یَعْقُوبَ <u>ٱلْمَوْتُ ﴾ (⁽⁾)، واتــه:</u> (ئایا ئیّوه ئاماده بوون کاتیّك (یهعقوب) لهسهره مهرگ دابوو خهریکی مردن بوو).

⁽١) سورة آل عمران: (١٨٥).

⁽٢) سورة الحج: (٦٦).

⁽٣) سورة الرحمن: (٢٦).

⁽٤) سورة البقرة: (١٣٣).

ُ وه ههروه ها له سهر زمانى ئيماندارانى ئالى فيرعه ون ده فه رموينت: ﴿ وَلَهَمَدُ جَآءَ كُمْ اللَّهِ مُ اللَّهِ مُ اللَّهِ مُ اللَّهِ مُ اللَّهِ مُ اللَّهُ مَا مُلْكَ اللَّهُ مُ اللَّهُ مَا اللَّهُ اللَّالَةُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ مُ اللَّهُ اللَّ

يَبَعَثُ اللَّهُ مِنْ بَعَدِهِ رَسُولًا ﴾ (۱)، واته: (وه به راستی (یوسف)یان بو هات له پیشتردا که به لگهی روون و ناشکرای پی بوو به لام نیوه هه رگومانتان هه بوو ده ریارهی نه وه ی که مردو کوچی دوایی کرد دلخوش بوون و وتتان نیتر لیره به دواوه خوای گهوره هیچ پیغه مبه ریك نانیریت).

وه ههروهها لهسهر زمانی ابراهیم خلیل سه لامی خوای لی بیّت ده فه رمویّت: ﴿ وَٱلَّذِی يَمُ مِنْ يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحِينِ ﴾ (۲)، واته: (ئه و خوایه ی که دهم مریّنیّت و پاشان زیندووم دهکاته وه).

وه ههروه ها ده رباره ی سلیمان سه لامی خوای لی بینت ده فه رموییت: ﴿ فَلُمَّا قَضَینَا عَلَیْهِ اَلْمَوْتِ مَا دَفَهُ مَا مَا مُوْتِهِ اِلّا دَاتِهُ الْأَرْضِ تَأْحَالُ مِسَائَتُهُ ﴾ (⁽⁷⁾) واته: (کاتیک بریاری مردنمان دا بی سوله یمان و مراندمان هیچ که س له جنوکه کان نه یانزانی که مردووه نه گهرچی بانگه شهی نه وه شیان ده کرد که غه یب ده زانن، وه شه ویش به مردوویی به سه رگزچانه که یدا وه ستابوو تا نه و کاته ی که موریانه گزچانه که یان کلور کرد و سوله یمان که وته خواره وه ننجا زانیان که مردووه).

وه ههروه ها دهرباره ی یحیی سه لامی خوای لی بینت ده فه رموینت: ﴿ وَسَلَامُ عَلَیْهِ یَوْمَ وَلِدَ وَیَوْمَ بَعْثُ حَیَّا ﴾ (۱) واته: (سه لامه تی خوا له سه ریه حیا بینت له و

⁽١) سورة غافر: (٣٤).

⁽٢) سورة الشعراء: (٨١).

⁽٣) سورة سبأ: (١٤).

⁽٤) سورة مريم: (١٥).

رِپْرْهدا که لـه دایك بـووه، وه لـهو رِپْرْهدا کـه دهمریّت، وه لـهو رِپْرْهشـدا کـه زینـدوو دهکریّتهوه).

وه ههروهها دهربارهی عیسی سه لامی خوای لیّ بیّت ده فه رمویّت: ﴿ وَٱلسَّلَامُ عَلَیّ یُوْمَ وَلِدِتُ وَیَوْمَ أَمُوبِ ثُورَهُ أَمُوبِ ثُورَهُ أَمُوبِ ثُورَهُ أَمُوبِ ثُورَهُ أَمُوبِ ثُورَهُ أَمُوبِ ثُورَهُ أَمُوبِ ثَا ﴾ (۱)، واته: (سه لامه تی خوام له سه ربیّت له و پوّژه دا که له داییك بووم، وه له و پوّژه شدا که زیندوو دهکریّمه وه).

وه هـهروهها دهربارهی عهبدو کوتایی پیغهمبهرانی، پیغهمبهرمان محمد الله عمید ده مریت و گهوانیش دهمرن). ده فهرمویت: ﴿ إِنَّكَ مَیِّتُ وَإِنَّهُم مِیِّتُونَ ﴾ (۲)، واته: (تق دهمریت و نهوانیش دهمرن).

هــهروه ها ده فــهرمو يَت: ﴿ وَمَا مُحَمَّدُ إِلَّا رَسُولُ قَدْ خَلَتَ مِن قَبْلِهِ ٱلرُّسُلُ أَفَإِيْن مَا<u>تَ أَوَ</u>

وَيُسَلُ ٱنقَلَبْتُمْ عَلَىٓ أَعْقَائِكُمْ ﴾ ('')، واته: (محمد ﷺ تـه نها پينه مبه رينكه و لـه پــيش ئه ويشدا پينه مبه رانى زور ها توون، وه ئه گهر مرد يان كوژراو شه هيد بوو ئه وا ئيوه لـه دينه كه تان هه لمه گه رينه وه و سارد مه بنه وه له سه رى).

⁽۱) سورة مريم: (۳۳).

⁽٢) سورة الزمر: (٣٠).

⁽٣) سورة الأنبياء: (٣٤ - ٣٥).

⁽٤) سورة آل عمران: (٤٤).

دووهم: بەلگەكان لە فەرمودەي صەحيحى پيغەمبەر ﷺ:

۱. له (ابن عباس) هوه رهزای خوایان لی بیت که پیغهمبهر شده دهیفه رموو: (اللهم أعوذ بعزتك لا إله إلا أنت، أن تضلني، أنت الحي لا يموت، والجن والإنس يموتون) واته: (خوایه گیان پهنا ده گرم به عیزهتی تو که هیچ په رستراویکی به حهق نیه جگه له تو، له وهی که گوم رام بکهی، وه تو ئه و که سه ی که زیندووی و هه رگیز نامریت، وه جنو که و مروقه کان ده مرن).

وه لهمهوه بۆمان دهرده کهویت که پیغهمبه ران و نیر دراوانیش ده کهونه ناو بازنه ی (الإنس) هوه، وه پیغهمبه را همه وه پیغهمبه را همه وه پیغهمبه را همه وه پیغهمبه را همه و که پیغهمبه ران سه لامی خوایان لی بیت تا ئیستاش زیندوون!!!

۲. وه ههروه ها له فهرموده یه کی تردا ده فهرمویّت: (کانت بنو اسرائیل تسوسهم الأنبیاء، کلما هلك نبی خلفه نبی)^(۱) ، واته: (بهنو ئیسرائیل پیخه مبه ران به ریّوه یان دهبردن و سیاسه تیان به کار ده هینا، ههر کاتیّك پیخه مبه ریّك ده مرد پیخه مبه ریّکی تر له دوای ده هات).

ئه مه ش به نگه یه کی حاشا هه ننه گره له سه رئه وه ی که پیغه مبه رانیش سه لامی خوایان لی بیت مردنیان به سه ردا دیت و ده مرن و وه ک هه ر تاکیکی تر له مروقه کان کوتایی به ژیانیان دیت و جیا نه کراونه ته وه له هیچ مروقیک.

٣. وه ههروه ها پێغهمبهر الله عهرموده يه كى تردا ده فهرموێت: (إن الله عزوجل إذا أراد رحمة أمة من عباده قبض نبيها قبلها فجعله لها فرطاً وسلفاً بين يديها، وإذا أراد هلكة أمة عذبها ونبيها حي فأهلكها وهو ينظر فأقر عينه بهلكتها حين كمذبوه وعصوا

⁽١) صحيح: رواه البخاري (٣٦٨/١٣)، ومسلم (٢٧١٧).

^{- (}٢) صحيح؛ رواه البخاري (٦/٩٥)، ومسلم (ح١٨٤٢).

أمره)(۱) ، واته: (ئهگهر خوای گهوره ره حمه تی بق ئوممه تیك بویستبایه له عهبده كانی ئه وا پیش ئه وان پیغه مبه ره كهی ده مراندو ده یكرد به پیشه واو پیشینیك بی ئه وان، وه ئهگهر بیویستبایه ئوممه تیك به هیلاك ببات ئه وا عه زابی ده دان و پیغه مبه ره كه شیان زیندوو ده بو و به چاوه كانی خوی به هیلاك چوونی ئه وانی ده بینی كاتیك ئه وان به در قیان ده زانی و سه رپیچی فه رمانه كانیان ده كرد).

3. وه ههروهها له ئهبو هریره وه رهزای خوای لی بیّت به مهرفوعی هاتووه که: (فریشته ی روّح کیّشان هات بو لای موسی سهلامی خوای لی بیّت و پیّی ووت: وهلامی خوای گهوره بدهره وه، موسی سهلامی خوای لی بیّت له فریشته ی روّح کیّشانی داو چاوی کویر کرد^(۲)، پاشان فریشته ی روّح کیّشان گهرایه وه بو لای خوای گهوره و وتی: بهراستی تو منت نارد بو لای بهنده یه کی خوت به لام ئه و نایه ویّت بمریّت، وه چاویشی کویر کردم، پاشان خوای گهوره چاوی بو گیرایه وه و پیّی وت: بچو بو لای عهبده که م و پیّی بلیّ: ئایا ژیانت ده ویّت؟ ئهگهر ژیانت ده ویّت ئه وا دهست بخه ره سهر پشتی گایه که، ئنجا موس گایه که، ئنجا موس کایه که نخوای لی بیّت وتی: پاشان چی روو ده دات؟ وتی: پاشان ده مریت، ئه ویش وتی: که واته له ئیّستا زووتر نیه….)^(۲).

ه. وه پێغهمبهر الله نهرمودهپهكى تردا دهفهرموێت: (واللذي نفسسي بيده لوددت أني أقتل في سبيل الله ثم أحيا، ثم أقتل ثم أحيا، ثم أقتل ثم أحيا، ثم أقتل ثم أحيا، ثم أقتل)⁽³⁾ ،
 واته: (سوێند بهو كهسهى گيانى منى به دهسته، حهز دهكهم له پێناو خواى گهوره

⁽۱) صحيح: رواه مسلم (ح۲۸۸).

 ⁽۲) موسا علیه السلام نهیزانی که تهمه فریشتهی پوج کیشانه، چونکه لهسهر شیوهی پیاویک هاتبوو بن لای موسا.
 (م.عبدالکریم).

⁽٣) صحيح: رواه البخاري (٦/٠٤٤)، ومسلم (ح٢٣٧٢).

⁽٤) صحيح: رواه البخاري (٦/٦)، ومسلم (٦٧٦٠).

بكوژريم و پاشان زيندوو بكريمهوه، ديسان بكوژريم و پاشان زيندوو بكريمهوه، ديسان بكوژريم و پاشان زيندوو بكريمهوه، ديسان بكوژريمهوه).

لهم فهرموده یه دا زوّر به پوونی ده رده که ویّت که ژیان و مردن وه ك یه ك نین و به لکو جیاوازیان هه یه ، وه نهگهر هه ردووکیان یه ك شت بونایه وه ك نهم پیاوه و هاوشیوه كانی گومان ده به ن ، نه وا پیّغه مبه ر ای خیای نه ده کردنه وه ، به لکو هه ردوکیانی به یه ك شت و وه ك یه ك داده نا.

۲. وه هـهروهها پێغهمبـهر الله بهرامبـهر جولهکـهکان و دهربـارهی موسـی سهلامی خوای لی بێت دهفهرموێت: (ولو کان موسی حیاً ما وسعه إلا اتباعي) (۱) ، واته: (ئهگهر هاتباو موسی زیندوو بوایه، ئهوا هیچ بوارێکی نـهدهبوو تـهنها ئـهوه نـهبێت کـه شوێنم بکهوێت).

وه لهم فهرمودهیهشهوه تی دهگهین که موسی سهلامی خوای لی بینت ئیستا مردووه، وه ئهگهرنا ئهوا دهبوو شوین پیغهمبهر الله بکهویت، وه ئهمهش بهلگهیه کی زور راشکاوانه یه بهرامبه ربانگهشه ی ئهم پیاوه و هاوشیوه کانی.

وه ههروه ها له به سهرهاتی مردنی پیغه مبهر و شله ژانی هاوه لان په زای خوایان لی بیت و گومان بردنی ههندیکیان که وا پیغه مبهر شنه مردووه وه ک عمری کوپی خه تتاب په زای خوای لی بیت ت چوو بی په زای خوای لی بیت چوو بی سهر مینبه رو وتی: ههر که سیک له ئیوه که (محمد)ی ده ده په رست ئه وا به پاستی (محمد) مرد، وه ههر که سیکیش خوای گهوره ی ده په رست ئه وا بی گومان و به دلنیاییه وه خوای گهوره زیندووه و ههرگیز نامریت، پاشان ئه م ئایه ته ی خوینده وه: ﴿ وَمَا مُحَمَّدٌ إِلّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتَ مِن قَبْلِمِ ٱلرُّسُلُ ﴾ (۱).

 ⁽۱) حسن: رواه أحمد (۳۸۷/۳)، والبغوي في شرح السنة (۲۷۰/۱)، بإسناد ضعيڤ لكن له شواهد يتقوى بها. وقسد
 حسنه الألباني في تخريج المشكاة (۱۳/۱).

⁽٢) سورة آل عمران: (١٤٤).

ئهمهش به نگهیه کی گهورهیه له سهر ئهوه ی که وا پینهه مبه ر همه مردووه و کوتایی به زیانی هاتووه، وه ههر ئهمه ش تیگهیشتنی هاوه لانه په زای خوایان لی بینت، نه ك به و شیوه یه ی ئه م پیاوه و هاوشیوه کانی لینی تیگهیشتوون، وه هه موو ئه م به نگانه ش به سن بی که سیک که به پاستی عه قل و هی شی هه بیت و به شوین به نگه دا بگه پیت (۱).

⁽۱) ئەمەش اجماعى ھاوەلاتە رەزاى خوايان لى بىت ئەسەر مردنى پىغەمبەر ﷺو كەسىيان بۆچونى جىياوازى نىيە. (م.عبدالكرم).

بەندى شەشەم:

بهشی یهکهم سهردانی قهبران و سهفهر کردن و رِوّیشتن بوّ لایان

بهشی دووهم ههڵسهنگاندنی ئهم فهرمودانهی که دهربارهی سهردانی گۆرستان دهیان هیّننهوه

بەشى سىيەم

دروست نیه سهفهر کردن بۆ سهردانی گۆری پیغهمبهر ایک

بەشى يەكەم:

سەردانى قەبران و سەفەر كردن و رۆيشتن بۆ لايان یه کی له گهوره ترین فیل و ته نه که کانی شه یتان له به رامبه رخه نکی بریتی بووه له (فیتنه ی قه بر)، که هه ر له کونه و ه و تا ئیستاشی له گه ن بیت و هسوه سه ی خستوته دنی خه نکه و ه و شوین که و توانی خوی زیاد ده کات به و ه ی گوری پیاو چاکان به گهوره بزانریت و بایه خی زوری پی بدریت و مزگه و تی له سه ر دروست بکریت، و ه همروه ها وای له خه نکی کردووه که له جیاتی خوای گهوره پشتیان پی به ستریت و داوای کومه ک و یارمه تی و به فریا که و تنیان لی بکریت. و ه به م هزیه شه و ه خه نکیکی دوری گوری گورد که و بیه رستن.

وه ئهم فیلهی شهیتان بهردهوام بووتا گهیشته ئهوهی کهسانیك بهناوی خوشویستنیان بو پیغهمبهر کومهلیک له سیفهت و ناوه جوانه کانی خوای گهوره بو پیغهمبهر که دابنینن، وه ههروهها داوای ههموو ئهو شتانهشی لی بکریت که دروست نیه له غهیری خوای گهوره داوا بکریت، وه ههروهها قهبره کهی به گهوره بزانریت و سهردانی بکریت و نوییژی لهسهر بکریت و لینی بپارینهوه و داوای لی خوشبوون و به فریا کهوتنی لی بکریت.

وه ههروهها سهفهری تاییه بکریّت بن سهردانی گزرهکه ی و سهردان کردنی به هیجرهت دابنریّت بن لای خوای گهوره، بننمونه نهم پیاوه دهلیّت: (گومانی تیادا نیه که ههر کهسیّك کهمیّك عیلم و زانیاری ههبیّت دهزانیّت که چونه دهرهوه بن سهردان کردنی پیّفهمبهری نهوه هیجره کردنه بن لای خواو پیّغهمبهری چونکه سهردان کردنی له دوای مردنی وهك سهردان کردنیه ی که له ژیاندا بوبیّت)(۱).

وه بن شهم زیاده په ویه شیان کومه آنک فه رموده ی لاوازو هه آنبه سیراو ده هیننه و ده در باره ی فه زل و گهوره یی سه ردانی گوری پیغه مبه رسی که له به شی داماتودا باسیان ده که ین انشاءالله.

⁽١) شفاء الفؤاد (ص٥٥).

به لام سهردان کردنی گزرستان به مهبهستی بیرکردنه وه له مردن و قیامه و ههروه ها بیر کردنه وه له خوّت که وا روّژیّك دیّت توّش وهك نه وان ده چیته ناو گوره وه و کوّتایی به ژیانت دیّت و دوعای خیّر کردن بو خوّت مردووی موسولمانان دروسته و هیچ ریّگریّکی تیادا نیه، به به لگه ی چهند فه رموده یه ك که نیّمه ته نها دوو فه رموده ده هینینه وه، نه وانیش:

۱. پینه مبهر شی ده فه رمویت: (کنت نهیتکم عن زیارة القبور فزوروها فإنها تذکرة الآخرة) ، واته: (پیشتر ریگهم لی گرتن له وه ی که سه ردانی گورستان بکه ن به لام ئیستا سه ردانی بکه ن، چونکه یاد کردنه وه ی رؤژی دوایی تیادایه).

۲. وه ههروهها دهفهرمویّت: (إني نهیتکم عن زیارة القبور فزوروها فإن فیها عبرة، ولا تقولوا ما یسخط الرب)^(۲)، واته: (پیشتر ریّگهم لی گرتن لهوهی که سهردانی گرستان بکهن به لام ئیستا سهردانی بکهن چونکه په ندو ئاموّژگاری تیادایه، وه شتیك مه لیّن که خوای گهوره توره بکات).

⁽١) صحيح: أخرجه مسلم (٩٧٧)، والنسائي (٨٩/٤)، وأحمد (٥٠،٥٥).

⁽٢) صحيح: أخرجه أحمد (٣٨/٣)، والحاكم (٣٧٤/١)، و صححه وقال على شرط مسلم. وأخرجه البزاز. انظر بحمسع الزوائد (٨/٣).

بەشى دووەم:

ههڵسهنگاندنی ئهم فهرمودانهی که دهربارهی سهردانی گۆرستان دهیان هیّننهوه ئهم پیاوه له کتیبی (شفاء الفؤاد)دا چهند فهرمودهیه دهنوسیت دهربارهی سهردانی قهبری پیغهمبهر هم وه ههروهها هاوشیوهکانیشی له زوّر شویّن ئاماژه بهم فهرمودانه دهکهن و وه که به نگهیه که بو به هیز کردن و پشتیوانی کردن له بیرو باوه پو بوچونه گومراکانیان به کاریان ده هیّنن، که ئهمه ش فهرموده کانن:

فەرمودەي يەكەم:

عن ابن عمر مرفوعاً بلفظ: (من حج فزار قبري بعد وفاتي فكأنما زارني في حياتي)^(۱). فهرمودهي دووهم:

عن ابن عمر مرفوعاً بلفظ: (من زار قبري بعد موتي كان كمن زارني في حياتي)^(۱). فهرمودهي سيّيهم:

عن ابن عمر مرفوعاً بلفظ: (من حج البيت ولم يزرني فقد جفاني)(٣).

فەرمودەي چوارەم:

عن ابن عمر مرفوعاً بلفظ: (من زار قبري وجبت له شفاعتي) $^{(2)}$.

⁽۱)ضعیف (منکر): (شفاء الفؤاد ص۱۳). رواه الدار قطني (۲۷۸/۲)، والبیهقي (۲۶۹/۶)، وقال: تفرد به حفص وهسو ضعیف، وایضا قاله إمامنا الألباني (رحمه الله) في(ارواء الغلیل)(۱۲۸). وه ابن عبدالهادی له کتیبی (المسارم المنکی) لاپهره (۵۰)دا دهلیّت: بزانه که دروست نبه شهم فهرمودهیه بکریّت به بهلگه و نابیّت پشتی پئ بیه بیهستریّت، چونکه فهرمودهکه (منکر)هو ئیسنادهکهشی ساقطه.

⁽۲) ضعیف: (شفاء الفؤاد ص ۱۶). رواه الطبراني (۳۰۹/۱۲). ابن عبدالهادی له کتیبی (الصارم المنکی) لاپه په (۲) ضعیف: (شفاء الفؤاد ص ۱۹). در دهانیت: (نهم نیسناده به هیچ شیوهیه ک پشتی پی نابه ستریت).

⁽٣)ضعيف (موضوع): (شفاء الفؤاد ص١٧) رواه ابن عدي في الكامل (٢٤٨٠/٧)، قال السذهبي في المسزان (٢٦٥/٤) موضوع، وايضا قاله إمامنا الألباني (رحمه الله) في (السلسلة الضعيفة)(٤٥). وه ابن عبدالهادي له كتيبي (لسصارم المنكي) لاپه ره (٧٩)دا ده ليت: (ئهم فه رموده به (منكر)ي ته واوه و هيچ ئه صلّ و بنچينه به كي نيه، به لكو له هدلبه ستراوو مه وضوعه كانه).

⁽٤)ضعیف (موضوع): (شفاء الفؤاد ص۱۸-۲۳). رواه الدار قطني (۲۷۸/۲)، والعقیلي (الضعفاء ۲۰۷۴)، وایضا قاله إمامنا الألباني (رحمه الله) في (ضعیف الجامع)(۲۰۱۵). این عبدالهادی له کتیبی (الصارم المنکسي) لاپ، و ه۱)دا ده لایت: (ئهم فه رموده یه صهحیح نیه و جیگیر نه بووه و به لکو فه رموده یه کی (منکر) ه لای پیشه واو زانایان و به به لکه دانانریت).

فەرمودەي پينجەم:

عن ابن عمر مرفوعاً بلفظ: (من زار قبري حلت له شفاعتي)(١).

فەرمودەي شەشەم:

عن ابن عمر مرفوعاً بلفظ: (من جائني زائراً لا تعلمه حاجة إلاّ زيارتي كان حقاً عليًّ أن أكون له شفيعاً يوم القيامة) (٢).

فەرمودەي حەوتەم:

عن عمر بن الخطاب مرفوعاً بلفظ: (من زار قبري، أو قال: من زارني كنت له شفيعاً أو شهيداً) (٣).

فەرمودەي ھەشتەم:

عن حاطب مرفوعاً بلفظ: (من زارني بعد موتي فكأنما زارني في حياتي....)

فەرمودەي نۆيەم:

حديث أبي هريرة عن النبي ﴿ قَالَ: (مَا مَنَ أَحَدَ يَسَلَمُ عَلَيَّ إِلاَّ رَدَ اللهُ عَلَيَّ رَوْحَيَ حتى أرد عليه السلام) (٥٠).

⁽۱) ضعيف: (شفاء الفؤاد ص۱۳). رواه البزاز في كشف الأسستار (۷/۲ه). وه ابن عبدالهادى له كتنبى (الصارم المنكى) لاپهره (۳۳)دا دهليّت: (ئهوه فهرموده يه كى ضه عيف و منكره و ئيسناده كهى ساقطه، وه دروست نيه بكريّت به بهلگه لاى پيشه وايانى فهرموده).

⁽۲) ضعیف: (شفاء الفؤاد ص۲۳-۲۰). رواه الطبرانی (ح۱۳۱۶) قال الهیشمی فی (المجمع ۲/۶): فیه مسلمة بن سسالم، وهو ضعیف. ابن عبدالهادی له کتیبی (الصارم المنکی) لاپه په (۱۱)دا ده لیّت: (نه م فه رموده یه فیسناده کهی چهعیفه و مهتنه که شی (منکر)ه، دروست نیه بکریّت به به لگه و نابیّت پشتی پی ببه ستریّت).

⁽٣) ضعیف: (شفاء الفؤاد ص١٧). رواه الطیالسي (ح٦٥)، والبیهقي (٢٤٥/٥) وقال: (هسذا إسسناد بجهسول). ابن عبدالهادی له کتیبی (الصارم المنکي) لاپه په (٨٩)دا دهائیت: شهو فهرموده په صهحیح نیه به هنری پیچپانی سهنه ده که ی.

⁽٤) ضعيف: (شفاء الفؤاد ص ٢٧). رواد الدار قطني (٢٧٨/٢)، من طريق هارون بن أبي قزعة عن رجل من آل حاطب عن حاطب. ابن عبدالهادى له كتيبى (الصمارم المنكبي) لايمهره (١٠٢)دا دهليّت: (ئهم فهرمودهيهش وهك فهرمودهيهش وهك فهرمودهكهى ييشوو وايهو ضه عيفه).

 ⁽٥) ضعیف: (شفاء الفؤاد ص ٦٩). رواه الإمام أحمد (٢٧/٢) وأبو داود (٣٤/٢). پیشتر باسی شهم فه رموده یه
 کراوه و شی کراوه شهوه.

فەرمودەي دەيەم:

عن أبي هريرة مرفوعاً بلفظ: (من صلى عليَّ عند قبري سمعته، ومن صلى عليَّ نائيـاً أبلُغته) (١).

ئهمانه بریتی بوون له کومه لایک فهرموده که ئهم پیاوه دهیان کات به به لگه بو شهرعیه تدان به بیده و گومراییه کهی و وه ک چون خوی گومرا بووه دهیه ویت ئاواش خه لکی پی له خشته ببات و گومرایان بکات له پیناو چه ند مه رام و مه به ستیکی تایبه تی خویدا، وه هه روه ها چه ند فه رموده و ئه ثه ریکی تریش هه ن که هه ندیکیانی باس کردوون به لام به هه مان شیوه ئه وانیش ضه عیفن و هیچ بنچینه یه کیان نیه و ناکریت وه ک به لگه ته ماشا بکرین.

وه له ناو هه موو نهم فه رمودانه دا كه باسى كردن ته نها نهم فه رموده يه (ما من أحمل يسلم علي ً إلا رد الله علي روحي حتى أرد عليه السلام) صهحيحه، به لام نهويش نه بوو به به نگه به سه ريانه وه، بريه هه موو قسه كانيان وه ك سه رابيكى (۲) لي هات و به دهست به تالى مانه وه.

وه وه ك پیشتریش باسمان کرد که به شیوهیه کی گشتی سه ردانی گورستان بو مهبه ستی بیر کردنه وه له مردن و قیامه ت و ترسناکیه کانی نهم روزه و سه لام کردن له نه ملی گورستان و دوعاو پارانه وه و داوای لی خوش بوون بو کردونیان له خوای گهوره دروسته و ریگه پیدراوه، وه نه مه شه پیغه مبه ران و پیاو چاکان و غهیری نه وانیش ده گریته وه، بویه ده توانین بلین گوری پیغه مبه ریش شه له دوو حاله ت تیپه ر ناکات: یان ده خریته بازنه ی هه موو گوری که وه و دروسته به شیوه یه کی شه رعی سه ردان بکریت و سه لامی لی بکریت و بیر له حالی خوت بکه یته وه کاتیک توش ده خرییته ناو گوره وه هه

⁽۱) ضعيف: (شفاء الفؤاد ص١٣٤)، رواه العقيلي في الضعفاء (١٣٦/٤). پيشتر باسبي شهم فهرمودهيه كراوهو شسي كراوهته وه.

⁽٢) سەراب: تیشکیکه کاتی زور گەرما له بیاباندا وەك ئاو دیته پیش چاوی ریبوار.

به لام پارانه وه و دوعا بق کردنی دروست نیه وهك چون له سه رگورستان بویان ده پارینیته و ه به نکو ته نها صه لاواتی له سه ر ده ده یت و داوای نه و ه ده که یت که خوای گهوره (وه سیله)ی پی ببه خشینت وه ک له فه رموده ی صه حیحدا ها تووه که نه مه بوترینت له دوای بانگ.

وه یان گزری پیخهمبهر گل تایبهته و جیا کراوه ته وه نیوان ههمو و گوره کانی تردا، که دروست نیه زیاره ت بکریت ئه وه ش لهبه رئه وهی پی گهیشتنی زور زه حمه ته، چونکه ئه و گل له ژوره کهی خوی نیرژراوه و به سی دیوار دهوره دراوه و وه ک گوره کانی تر لهبه ر چاو نیه و دیار نیه. پاشانیش که سیک بیه ویت صه لاوات و سه لامی له سه ر بدات ئه وا ئه و که سه له هه ر شوینیک بیت هه ر پینی ده گات.

بەشى سىيەم:

دروست نیه سهفهر کردن بۆ سهردانی گۆری پێغهمبهر

سهفهر کردن و خو نامادهکردن بو سهفهر به مهبهستی سهردانی قهبری پیغهمبهر شش شتیکی نههی لی کراوه، بههوی چهند فهرمودهیهکهوه که به صهحیحی هاتوون له پیغهمبهرهوه شش، که گومان لهمهش دانیه نهم سهفهر کردنه سهردهکیشی بو شیرك و هاویهش دانان بو خوای گهوره، لهم فهرمودانهش:

 بێغهمبهر ﷺ دهفهرموێت: (سهفهرو خۆ ئامادهكرن بۆى ناكرێت تهنها بۆ سىێ مزگهوت نهبێت: مزگهوتى مهككهو مزگهوتى پێغهمبهرو مزگهوتى ئهقصا)^(۱).

۲. وه ههروهها دهفهرمويّت: (سهفهرو خن ئاماده كرن بنى ناكريّت تهنها بن سين مزگهوت نهبيّت: ئهو مزگهوتهى من و مزگهوتى مهككهو مزگهوتى ئهقصا) (۲).

٣. وه ههروهها فهرمودهی ابن عمر رهزای خوای لئ بیت له ریکهی (قزعه)هوه

ده لنت: (ویستم بروّم بوّ (طور) وه پرسیارم له ابن عمر کرد، ئهویش وتی: (ئایا نه تزانیوه که پینهمبهر شه فهرمویه تی: ....) فهرموده کهی بوّ باس کرد. وه ههموو ثهم فهرمودانه به ئاشکراو به و په پی پاشکاوانه نه هی ده که ن له سه فه رکردن بوّ جگه لهم سیّ مزگهوته، وه هیچ شویّن و جیّگایه کی تر دیباری نه کراوه و جیبا نه کراوه ته بوّ نه وه ی سه فه رو خوّ ئاماده کردنی بو بکریّت، وه نه گهر نه هی بیّجگه لهم سیّ مزگهوته کرابیّت که مزگهوت مالی خوایه بو عیباده ت کردن و به پیروّز دانانی، نه وا خوّ ئاماده کردن و سه فه رکردن بوّ سه دردانی گورو مه نزلگای پینه مهموان و پیاو

وه هـهروه ها جگه لـهم فهرمودانه ش کـۆپای هـاوه لآن و شـوین کـهوتوانیان (اجـاع الصحابة والتابعین) لهسه ر ئهوه یه که سهفه ر کردن بق سهردان و زیاره تی گورستان یان هیچ گوریک به تایبه ت دروست نیه، چونکه هیچ به نگهیه ک نه هاتووه کـه یـهکیک لـهوان

جاكان لەولاترە كە ئەم نەھى كردنە بىگرىتەرە،

⁽١) صحيح: أخرجه البخاري (١/٣٥)، ومسلم (١٣٩٧).

⁽٢) صحيح: أخرجه البخاري (٥٧/٣)، ومسلم (٨٢٧).

⁽٣) صحيح: أخرجه الأزرقي في أخبار مكة (ص٤٠٣)، كما في الإرواء (٢١٣/٣)، قال الالباني إسناده صحيح.

سهفهری کردبیّت بق سهردان و سهفهر کردن بق زیارهتی هیچ گوریّک، نه گوری پیّفهمبهر بیّفهمبهر سهفهری کردبیّت بق سهردان و سهفهر کردن بق زیارهتی هیچ گوریّک، نه گوری بی بی که سیّک تر، وه نهگهر نهمه شتیّکی دروست بوایه نهوا به دلانیاییه وه نهوان نه نجامیان دهدا، وه گومانیشی تیادا نیه که هیچ که سیّک هینده ی نهوان سور نهبوون له سهر عیبادهت و کاری چاکه بق نزیب بونه وه له خوای پهروهردگار، بقیه ده توانین بلیّین که نهم پیاوه و هاوشیّوهکانی هیچ به لگهیه کی صهریح و صهحیحیان پی نیه بق نهوه ی لهم بواره دا پشتی قسه کانی خویانی پی نیه بق نهوه ی لهم بواره دا پشتی قسه کانی خویانی پی

وه شیخی ئیسلام (ابن تهیمیه) په حمهتی خوای لی بیت ده نیت: (قهبری ابراهیم خلیل سهلامی خوای لی بیت نه نهری ابراهیم خلیل سهلامی خوای لی بیت له شامه، وه هیچ هاوه نیك سهفه ری نه کردووه بی نهوه ی زیاره تی بکات، له کاتیکدا ئه وان ها توون بی (بیت المقدس) و نویی ژیان تیادا کردووه، که چی نه چوون بی سه ردان و زیاره تی قهبری ابراهیم خلیل سهلامی خوای لی بیت). وه هه روه ها ده نیت: (وه هه وره ها هیچ ها وه نیك سهفه ری بی مهدینه نه کردووه ته نها له سه درانی کودن و زیاره تی منه دانی اله سه درانی کودن و زیاره تی مدینه دانی

لهبهر سهردان كردن و زيارهتى قهبرى پێغهمبهر ه بهڵكو چووون سهردانى مزگهوتهكهيان كردووه له نوێـژداو مهلاواتيان لهسهر لێداوه) (۱) . صهلاواتيان لهسهر لێداوه) (۱) .

وه لیرهوه ئهوهمان بر دهردهکهویت که ئهم پیاوهو هاوشیوهکانی ته نها له بواری سهردانی گورستان و سهفهر کردن بری پیچهوانهی کورای زانایان و موسلمانانیان نهکردووه، به لکو له گهورهترین و ترسناکترین بواردا پیچهوانهیان کردووه، که ئهویش جگه له سهردان و سهفهر کردنی تایبهت بر سهر گوری پیاو چاکان و پیغهمبهران سهلامی خوایان لی بیت، به لکو خاوهنی گورهکانیش دهکهن به هاویهش و شهریکی خوای گهوره و لییان دهپارینه و هو داوای یارمهتی و به فریاکهوتن و دابین کردنی پیداویستیهکانیان و لابردنی گرفت و ناره حه تیهکانیان و لی خوش بوون له گوناهو

⁽١) مجموع الفتاوي (١٨٠/٢٧) الطبعة المحققة.

تاوانه کانیان لی ده که ن، وه هه ربه وه ش واز ناهینن به لکر بانگه وازی بی ده که ن و به هزیانه و ه خه لکانیکی زوریش وه ک خویان گوم یا ده که ن و هانیان ده ده ن بی شه ریک و هاوه ل دانان بی خوای تاک و ته نهاو بالا ده ست، خوای گه و ره هه موو لایه کمان بیاریزیت له شه یو فیل و ته له که کانیان.

بهندی حهوتهم: تهوهسول (التوسل)

بەشى يەكەم تەوەسول لە دىدى ئەم پياوەو ھاوشێوەكانيەوە بەشى دووەم

مانای تەوەسول و وەسىلە

بەشى سىيەم

جۆرەكانى تەوەسول

يەكەم: تەوەسولى شەرعى (رێگە پێدراو).

دووهم: تەوەسولى ناشەرعى (رِيْگە پيّ نەدراو).

بهشى چوارەم

شوبهه کانی ئهم پیاوه و هاوشیّه کانی له تهوه سولی ریّگه پیّ نه دراوو ناشه رعیدا.

بەشى يەكەم:

تەوەسول لە دىدى ئەم پياوەو ھاوشيوەكانيەوە

له گهورهترین ئهو شوبههو گومانانهی که ئهم پیاوهو هاوشیوهکانی به پووی خه لکیدا دهدهن و پهنای بی دهبهن بی بلاو کردنه وهی ئهم شیرك و گومراییهی که له سهری دهروی، بریتیه له بابهتی تهوهسول کردن به پیغهمبهران و پیاو چاکان، بهو مانایهی که دهیان کهن به ناوهندو شهفاعهتکارو نزیك بونهوه به هویانهوه له خوای گهوره، ههر به و شیوه یه موشریکه کونهکان دهیان کردو ئه نجامیان دهدا.

وه له پیناو ئهم کارهشیاندا هه ستاون به گۆرینی مانای راسته قینه ی ئه و ده قانه ی که له سه روده که له سه روده که نه سه رعی هاتوون، وه به شیوه یه کی هه له رافه و ته نسیری بن ده که ن به پیچه وانه ی ئه و مانا راسته قینه ی که ده قه که هه یه تی.

ئهم پیاوه ده نیّت: (له گهورهترین عیبادهت و هوّکارهکانی نزیك بونهوهی ئهو کهسهی که سهردانی گوری پیّغهمبهر هی دهکات و دلّی پیّ خوّش دهبیّت، بریتیه له تهوهسول کردن به پیّغهمبهر هی چونکه به راستی تهوهسول کردن به پیّغهمبهر هی غهیری ئهویش له پیّغهمبهران و پیاو چاکان دروسته و به نکو سوننه تیشه، که ئهمهش مانای پارانه وه و داوا کردنه له خوای گهوره به و جاهو پیروزیهی که ئهوان ههیانه، وه روو کردنه خوای گهوره به هرّی ریّزو حورمهتی ئهوانه وه).

پاشان ئهم ئايه ته ده كات به به لگه كه خواى گهوره ده فه رمونيت: ﴿ يَكَأَيُّهَا ٱلَّذِينَ عَمْوُا ٱتَّـفُوا ٱلَّذِينَ عَمْوا ٱللَّهَ وَٱبْتَعُوا إِلَيْهِ ٱلْوَسِيلَةَ وَجَهِدُواْ فِي سَبِيلِهِ ـ لَعَلَّكُمْ

تُفَلِحُونَ ﴾ (۱) واته: (ئهى ئهوانهى كهوا ئيمانتان هينناوه تهقواى خواى گهوره بكهن و لينى بترسن، وه لينى نزيك ببنهوه به عيبادهت و كردهوهى چاك، وه له پيناويشيدا تيبكوشن و ههول بدهن بهلكو سهرفرازو سهربهرزبن).

کهچی ئه و ماناکهی دهگزریّت و ده لیّت: (وه مهبه ستی وه سیله بنر لای خوای گهوره بریتیه له ته وهٔ سول کردن به هه ر شتیّك که مایهی لیّ نزیك بونه وه یه تی، جا به هوّی

⁽١) سورة المائدة: (٣٥).

کرده وه وه بنت یان به هزی که سانی خاوه ن جاهو پله و پایه و بالاوه بنت)^(۱).

بینیتان که تهنها به تهوهسول کردن به پیغهمبهرهوه شخص نهوهستا، به لکو لهویشی تیپه راند بق پیاو چاکان و کهسانی خاوه ن جاهو پلهو پایه، که گومانی تیبادا نیه وه ك پیشتر ئاماژهمان پیدا لهو کارانهیاندا تهنهاو تهنها مهبهستیان زیباده رهوی کردنه له خودی خویانداو دهیانهویت خویان به یه کیک له و خاوه ن جاهو پله و پایانه له قه له مهده ن.

پاشان بهردهوام دهبیّت و زیاده په وی له سه ر زیاده په وی ده کات، چونکه به وه واز ناهیّنیّت که ته وه سول به مروّقیّك یان دروست کراویّك بکات بو لای خوای گهوره و دروستکار، به لکو ته وه سول به دروست کراویّك (مروّقیّك) ده کات بو لای دروست کراویّك (مروّقیّك) ده کات بو لای دروست کراویّك (مروّقیّه) یکی تر.

ئينجا ئهم پياوه هۆنراوهيهكى (عمر الخلوتي) دههێنێت و بهم شێوهيهش وهصفى دهكات و له دهكات و له هونراوهكهيدا دهكات و له هونراوهكهيدا دهڵێت:

يا ملاذ السورى وخسير عيسان لك وجهي وجهت يا أبيض الوجه أفترضى الرجوع لي مثلما جنتك قد توسلت عند بابك بالصديق وبفاروقك السضجيع الذي قد وبعثمان ذي الحياء شهيد السدار وبيعسوبك الإمسام على

ورجاءً لكل دان وقسي فوجّه السببي طوحّه السببي صفر اليدين يا ذا السصفي؟ والسماحب التقسي النقسي كنت ترضى بحكمه المرضي من حاز كل وصف بهي قالع الباب في الوغى الخيري(٢)

⁽١) شفاء الفؤاد (ص١٥١).

⁽٢) الذخائر (ص٦٦).

سه يركه ن ته وه سول به چوار خه ليفه ريننو مايى كراوه كان ده كات ره زاى خوايان لى بينت برق لاى پيغه مبه ر ه و كردويه تى به په رستراوى يه كه م له لاى خويه و ، وه ئه وانيشى كردووه به وه سيله و ناوه نديك و ته وه سوليان پى ده كات بى لاى پيغه مبه ر ، وه ئه وانيشى ئه وانه ى كه (يغوث و يعوق و نسرو لات و عوزاو هو به لى) يان ده په رست ئاوا جورئه تيان نه كردووه و به و شيوه يه يان نه وتووه ، چونكه هه موو ئه و وه صفانه ى كه ئه م شاعيره نوسيونى و ئه م پياوه و هاو شيوه كانى بروايان پينى هه يه و قه وانه كه ى بن لى ده ده نه وه موويان وه صفن بن په رستراوى راسته قينه كه خواى گه وره و بالا ده سته . پاشان چه ند ديرينكى تر ده هينيت كه هى شاعيريكى تريانه به ناوى (على بن محمد پاشان چه ند ديرينكى تر ده هينيت كه هى شاعيريكى تريانه به ناوى (على بن محمد المبشي) و ئه م پياوه ش له وه صفيدا ده لينت: (الإمام العارف بالله الحبيب على بن محمد الحبشي رضى الله عنه)!!! كه ده لينت:

يا كريم الأصل يا رب الحور واجود والإحسان في بحر وبر يدفسع البلواء عنا والضرر بجميع الأرض من هذا السضرر قد عرى وارحم فقد زاد الحذر(1) يا ملاذ الكل يا اهل الندى يا غياث الخلق يا ذا الفضل يا رسول الله غوثاً عساجلاً فبحق الطهر طهر سيدي وبحق الحسنين ارفسع لما

له مه وه برّمان ده رکه و ته مه م پیاوه ته وه سول ده کات به نال و به یت و منداله کانی و به حسن و حسین ره زای خوایان لی بیّت بی لای پینه مبه رشی، وه پینه مبه ریش لای نه و په رستراوی گه و ره و راسته قینه یه !!! پاکو بینگه ردی بی خوای با لا ده ست و تاکو ته نها له وه ی که موشریك و گومراکان ده یلیّن، ﴿ مَا اَتَّخَدُ اللّهُ مِن وَلَهِ وَمَا كَانَ مَعُهُ، مِنْ إِلَيْهٍ إِذَا لَدَهُ مَن كُلُهِ مِمَا خَلَق وَلَع لا بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضِ شَبّ حَن اللّهِ عَمّا مَعَهُ، مِن اللّهِ عَمّا يَضِفُون ﴾ قوم الله عَمْ الله عَمْ مندالی بی خوی بریار نه داوه و نیه تی، وه یَصِفُون ﴾ (۱۱)، واته: (خوای گه وره هیچ مندالی بی خوی بریار نه داوه و نیه تی، وه

⁽١) شفاء الفؤاد (ص٢٣٠-٢٣١).

⁽٢) سورة المؤمنون: (٩١).

هیچ پهرسترایکی تریشی لهگه لدا نیه و تاك و ته نهایه، وه ئهگه ر خوایه کی تری لهگه لدا بوایه و شهریکی هه بوایه ئه وا هه ریه که یان ده سنی ده گرت به سنه ر دروست کراوه کانی خویداو ئه م گهردونه ئاوا به ریوه نه ده چوو، وه پاکوبینگه ردی بن خوای گهوره له وه ی که موشریکه کان وه صفی ده که ن).

بەشى دووەم:

مانای تهوهسول و وهسیله

يه كهم: ماناي وهسيله له زماني عهرهبيدا:

له کتیبی (لسان العرب)دا هاتووه که (الوسیلة) به مانای: (پلهو پایهیهك دیّت له لای پاشا، وه یان پلهو دهرهجه، وه یان نزیکی، وهك: فلان کهس نزیك بوّوه له خوای گهوره به وهسیلهیهك، ئهمه ئهگهر کردهوهیه کی کرد به هزیهوه لیّی نزیك بوّوه،. وه (الواسل)یش به مانای: ئهو کهسهی که دهیهویّت بگات به خواو لیّی نزیك بیّتهوه)(۱).

دووهم: مانای وهسیله له قورئانی پیروزدا:

وشهى (الوسيلة) له دوو ئايهتى قورئاني پيرۆزدا هاتووه:

يه كه من خواى گه وره ده فه رمونيت: ﴿ يَمَا أَيُهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱتَّـَقُواْ ٱللَّهَ وَٱبْتَغُوَاْ إِلَيْهِ ٱلْوَسِيلَةَ وَجَهِدُواْ فِي سَبِيلِهِ ِ لَعَلَّكُمْ تُقْلِحُونَ ﴾ (").

ووتەي موفەسىرو راقەكارانى قورئان دەربارەي ئەم ئايەتە:

ابن جریر په حمه تی خوای لی بیت له ته فسیری نه م نایه ته دا ده نیت: (نه ی نه وانه ی که واده و پاداشت و سزاکانی خوای گه وره و پیغه مبه ر شی به پاست داده نین (اَتَقُوا الله)، وه وه لامی خوای گه وره بده نه وه له وه ی که نه مرو فه رمانتان پی ده کات و دوور بکه و نه و نیمان و بپواتان دابمه زرینن و بکه و نه و له و شیمان و بپواتان دابمه زرینن و بکه و نه و نیمان و بپواتان دابمه زرینن و جینگیری بکه ن به خواو پیغه مبه ره که ی به کرده وه ی چاك، وه (وَاَبَتَغُوا إِلَیْهِ جینگیری بکه ن به خواو پیغه مبه ره که ی به کرده وه ی چاك، وه (وَاَبَتَغُوا إِلَیْهِ بینی الله خوای گه وره به و کرده وانه ی که پینی پینی بینی درونه و به به نه به نوونه و به به نازیه به و کرده وانه ی که پینی پینی بازیه).

پاشان ههر ابن جریر له ئهبو وائیلهوهو له مانای ئهم برگهیه (وَآبَتَغُوٓا إِلَیّهِ ٱلْوَسِیلَةَ) دهگیریّتهوه که وتویهتی: (به واتای نزیك بونهوه به هـنی کردهوهکانهوه، وه هـهمان

⁽١) لسان العرب (١١/٧٢٤) وسل.

⁽٢) سورة المائدة: (٣٥).

شیّوه له عطاء و السدي و مجاهد و الحسن دههیّنیّت. وه قهتاده دهلیّنیّ: واته له خوای گهوره نزیك ببنهوه به هیّی گویّرایه لی كردن و عیبادهت كردنهوه، وه بههیّی تهو كردهوانهی كه پیّی رازیه)(۱).

وه هـهروهها (البغـوي) رهحمـهتى خـواى لـيّ بيّت دهليّت: (الوسـيلة: واتـه: نزيـك بونهوه)(۲).

وه ههروهها ابن كثير له تهفسيرى ئهم ئايهتهدا ده لنيت: (خواى گهوره فهرمان دهكات به بهنده ئيماندارهكانى كه له خوا بترسن، وه ههروهها كه دهفهرمونيت: (وَاتَبَتَغُواْ إِلَيْكِ اللهِ بهنده ئيماندارهكانى كه له خوا بترسن، وه ههروهها كه دهفهرمونيت: (وَاتَبَتَغُواْ إِلَيْكِ اللّهِ اللّهِ مَهْ به وَلَيْتَ: باوكم بـ فرى گيراينه وه شهويش له (المن عباس)هوه: به واتاى: نزيك بونهوه، (طلحة)هوه ئهويش له (ابن عباس)هوه: به واتاى: نزيك بونهوه، وه ههروهها مجاهدو ئهبو وائيل و الحسن و قهتادهو عبدالله بن كثيرو السدي و ابس زيد به ههمان شيوهيان وتوه)(۳).

وه ههروه ها زوربه ی زاناو موفه سیرانی تریش وه ک: (القرطیی و ابن الجوزی و أبو حیان) و زوری کی تریش به هه مان شیوه ته فسیری (الوسیلة)یان کردووه و وایان لیکداوه ته وی به ته که نه مان ویست ته فسیری هه موو زاناکان و هریگرین و باسیان بکهین.

وه نهم زانایانهش که دهفهرمون (الوسیلة) به مانای نزیك بوونهوه (القربة) دینت، ئهوا ههموویان کوّکن لهسهر ئهوهی که مانای (القربة) ئهوهیه کهوا بریتیه له: نزیك بوونهوه له خوای گهوره به عیبادهت کردن و طاعهت و گویّرایهلّی کردنی خوای گهوره، چونگه مروّق له خوا نزیك نابیّتهوه تهنها به عیبادهت کردن و طاعهت و کردهوهی چاك نهبیّت.

⁽١) تفسير ابن حرير (١٠/ ٢٨٩-٢٩١).

⁽٢) معالم التنزيل (٣٤/٢).

^{. (}٣) تفسير القرآن العظيم (٩٦/٣-٩٨) باحتصار.

هۆي ھاتنەوە خوارەوەي ئايەتەكە:

بوخاری (۲) و موسلیم (۲) پیوایه تیان کردووه له پیگهی (أبو معمر) ئهویش له (عبدالله ی کوپی مسعود) هوه پهرای خوایان لی بیت که و تویه تی: (کی مه لیک مروق پهرستنیان بو کیمه لیک جنو که نه نجام ده دا، پاشان ئهم کیمه له جنو که موسلمان بوون، به لام مروقه کان بهرده وام بوون له عیباده ت کردن بویان، ننجا خوای گهوره نهم نایه ته دابه زاند.

وه موسلیم له ریّگایه کی ترهوه هیّناویه تی که: (جنوّکه کان موسلمان بوون، وه تُهم مروّقانه ش که پهرستنیان بوّ ده کردن هه ستیان به وه نه کردبوو).

ابن حجر په حمه تی خوای لی بیت له (فتح الباری)دا ده لیّت: (مروّقه کان به رده وام بوون له سه رپه رستن و عیباده ت کردن بن جنن که کان، به لام جنن که کان رازی نه بوون به مه "چونکه موسلمان ببوون) (۱۰).

⁽١) سورة الإسراء: (٧٥).

⁽٢)صحيح: البخاري (٣٩٧/٨).

⁽٣) صحيح: مسلم (٢٣٢١/٤).

⁽٤) فتح الباري (٣٩٧/٨).

ووتدى موفهسيرو راقه كارانى قورئان دەربارەي ئەم ئايەتە:

وه (البغوي) له مانای (الوسیلة)دا ده لیّت: (به مانای نزیك بوونه وه دیّت، وه و تراویشه به مانای پله (الدرجة) دیّت، واته: داوای پله به رزه كان ده كه ن له خوای گهوره، وه و تراوه: (الوسیلة) هه موو شتیّكه كه پیّی له خوای گهوره نزیك ده بیته وه)(۲).

وه ههروهها (القرطيي) دهلّید: (یبتغون: واته: داوای نزیك بوونهوه دهکهن لـه خـوای گهوره، وه ههروهها دهپاریّنهوهو داوای بهههشت دهکهن)^(۲).

وه پوختهی پاقه کارانی قورئان ده ربارهی مانای (الوسیلة) ئه وه یه که: به مانای نزیك بوونه وه عیباده ت و طاعه ت و کرده وهی چاك دیّت، واته به م شدتانه مروّق ده توانیّت له خوای گه وره نزیك ببیّته وه و داوای په زامه ندی و لیّ خوّش بوونی لیّ بکات، نه ك به مشیّوه یه ی که به م پیاوه و هاوشیّوه کانی گومان ده به ن و لیّکی ده ده نه وه، چونکه یه کیّك نه توانیّت خرابه و به لاو نا په حه تی له سه ر خوّی لاببات، چون ده توانیّت له سه ر خوّی لاببات، چون ده توانیّت له سه ر خوّی لاببات، چون ده توانیّت له سه ر خوّی لاببات، تری لاببات؟!!

⁽۱) تفسير ابن جرير (۱۰۳/۹).

⁽٢) معالم التتريل (٣/١٢٠).

⁽٣) تفسير القرطبي (١٠)٢٧٩/١).

سيّيهم: ماناي وەسيلە لە فەرمودەي يېغەمبەر ﷺ:

یه که م: پیغه مبه ر ها ده فه رموید: (من قال حین یسمع النداء: اللهم رب هذه الدعوة التامة والصلاة القائمة آت محمداً الوسیلة والفضیلة، وابعثه مقاماً محموداً الذی و عدته، حلت له شفاعتی یوم القیامة (۱٬۰۰۰) ، واته: (هه رکه سین که گویی له بانگ بوو دوای بانگه که بلینت: ئهی په روه ردگاری ئه م بانگه ته واوو ئه و نویده ی که ئه نجام ده درینت، (وه سیله و فه ضعیله) ببه خشه به محمد هی وه بیگهیه نه ئه و پله به رزو سوپاس کراوه ی که به لینت پیداوه، ئه واله قیامه تداشه فاعه تی منی بر ده بین).

وه پیشه وا ابن حجر له (فتح الباري) دا ده لیّت: (وه سیله: بریتیه له و شته ی که به هزیه و ه نزیك ده بیته ده بی لای که سیّکی گه و ره و و تراوه: (توسلت)؛ واته: نزیك بومه و ه نه نه ه شه زیات ربّ پله و پایه ی به رز به کار ده هینریّت).

وه ههروه ها ده لیّت: (وه (الفضیلة) به واتای: پله و پایه یه کی زیاتر به سه رهه موو خه لکیه وه ده گونجیّت پله یه کی به رزتر بیّت، یان ته فسیرو لیّکدانه وه بیّت بیّ و هسیله) (۹).

⁽۱) صحيح: رواه البخاري (۹٤/۳).

⁽٢)صحيح: رواه مسلم (٣٨٤).

⁽٣) فتح الباري (٢/٥٩٥).

بەشى سێيەم:

جۆرەكانى تەوەسول

,

-

.

يەكەم: تەوەسولى شەرعى (رِيْگە پِيْدراو).

تهوهسولی شهرعی بریتیه له نزیك بوونهوه له خوای پهروهردگار بهههر شتیك كه پینی خوشهو لینی پازیه له ووتهو كرداری دیارو نادیار، وه ههروهها ههموو نهو عیبادهت و خوا پهرستیانهی كه به لگهی شهرعیان لهسهره.

وه دهشتوانريت تهوهسول كردن بن دوو شيوهو مهبهست ئهنجام بدريت:

أ. تەوەسول كردن بۆ بەدەست هينانى پاداشتى خواى گەورەو بەھەشت و خۆشويستن
 و رەزامەندى خواى پەروەردگار، وە بەلگەى شەرعى زۆر ھاتووە كە ئىمان و كىردەوەى
 چاك دوو وەسىلەى گرنگن بۆ گەيشتن بە بەختەوەرى لە دونياو دوارۆژدا.

خوای گهوره ده فه رمویّت: ﴿ إِنَّ الَّذِینَ ءَامَنُواْ وَعَمِلُواْ الصَّلِحَتِ كَانَتَ لَمُمْ جَنَّتُ الْفِرْدَوْسِ نُرُلًا خَلِدِینَ فِیهَا لَا یَبْغُونَ عَنْهَا حِولًا ﴾ (۱) واته: (ئه وانه ی که ئیمانی ته واویان هیناوه له دله کانیانداو به لاشه ش کرده وه ی چاك ئه نجام ده ده ن، وه ئه وانه ی خاوه نی ئه م ئیمانه ته واوه بن ئه وا خوای گهوره به رزترین و باشترین شویّنی به هه شستی بق داناون، وه به به رده وامی تیایدا ده میّننه و هو له به رخوشی شویّنه که هه رگیز حه زناکه ن له ویّوه بگوازریّنه و ه بق شویّنی کی تر).

وه هه روه ها ده فه رمویّت: ﴿ مَنْ عَمِلَ صَلِمًا مِّن ذَكِرٍ أَوْ أُنثَىٰ وَهُو مُؤْمِنٌ فَلَنُحْبِیَتُهُ،

حَیُوٰةً طَیِّبَةً وَلَنَجْزِیَنَهُم أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَاكَانُواْیَعْمَلُونَ ﴾ (۱) واته: (هه ركه سیّك كرده وه ی چاك ثه نجام بدات جا ئه و كه سه نیر بیّت یان میّ، ئه وه له ژیانیکی خوشدا دهیژینین و ده یخه ینه ناو ئاسوده یی و به خته وه ریه وه له قیامه تیشدا پاداشتی ده دونیادا ئه نجامی داوه).

⁽١) سورة الكهف: (١٠٧– ١٠٨).

⁽٢) سورة النحل: (٩٧).

وه هه روه ها ده فه رموید: ﴿ وَعَدَ اللّهُ الّذِینَ ءَامَنُواْ مِنكُرُّ وَعَمِلُواْ الصّلِحَدِ لَیَسَتُخُلِفَ الّذِینَ مِن قَبَلِهِمْ وَلَیْمَکِنَنَ هُمُّ دِینَهُمُ النّزِی ارتَضَیٰ هُمُّم فِی الْاَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الّذِینَ مِن قَبَلِهِمْ وَلَیْمَکِنَنَ هُمُّ دِینَهُمُ النّزِی ارتَضَیٰ هُمُّم وَلِیُبَدِلنَهُم مِّنْ بَعَدِ خَوفِهِمْ اَمَنَا یَعْبُدُونَنِی لَا یُشَرِکُونَ بِی شَیْتًا یُهُ (۱) واته: (خوای گهوره به لیّن و پهیمانی به وانه داوه که ئیمانیان هیناوه و کرده وهی چاك ئه نجام ده ده به به وهی که ده یانکات به خهلیفه و جینشین له سهر زهوی هه روه ك چون ئه وهی به ئوممه تانی پیشوو به خشی، وه هه روه ها ئه و دینه ی که پینی رازیه بویان سه رده خات و پهره ی پی ده دات، وه ثه و ترس و نا ره حه تیه ی که له سه ریان بوو بویان ده گوریدت به به من و ناسایش، وه هه موو ثه وانه ش بو نه و که سانه یه که به ته نها ده یپه رستن و هاوه نی بو دانانین).

وه هه روه ها ده فه رمویّت: ﴿ یَتَأَیُّهَا الَّذِینَ ءَامَنُواْ اَتَّقُواْ اَللّهُ وَءَامِنُواْ بِرَسُولِهِ مِیُوْتِکُمْ کِفُلَیْنِ مِن رَدِّمْتِهِ وَیَجْعَل لَکُمْ نُورًا تَمَشُونَ بِهِ وَیَغَفِر لَکُمْ وَاللّهُ غَفُورٌ رَحِیمٌ ﴾ ('') واته: (شهی ئه وانهی که وا ئیمانتان هینناوه به خوا (که لیّره مه به ست نه وانه ن که ئیمانیان به موساو عیسا هینابوو سه لامی خوایان لی بیّت) وه ئیمانتان هیناوه به پیغه مبه ره کهی، ئه وا به راستی خوای گه وره دوو نه جرو پاداشتان بی ده نوسیّت، پیغه مبه ره کهی نه وا به راستی خوای گه وره دوو نه جرو پاداشتان بی ده نوسیّت، یه کیکیان له سه رئه و می که شویّن پیغه مبه رانی پیشوو که و تبوون و ئیمانتان پی هینابوون، وه نه وی تریشیان له سه رئه وه ی که وا ئیمانتان به پیغه مبه رمحمد هیناوه، وه خوای گه و ره عیلم و زانست و نوریّکتان پی ده به خشیّت تا له تاریکایی جه هیناوه، وه خوای گه و ره و به ره بیت، وه لیّتان خوش ده بیّت که به راستی خوای گه و ره زور لی خوش بو و و به ره یه).

⁽١) سورة النور: (٥٥).

⁽٢) سورة الحديد: (٢٨).

وه ههروه ها پیغه مبهر شگ ده فه مرمویّت: (أشهد أن لا إله إلا الله وأني رسول الله، لا یلقی الله بهما عبد غیر شائد فیحجب عن الجندی (شاهیّدی ده ده می هیچ په رستراویّکی به حه ق نیه جگه له الله وه منیش نیردراوی خوام،).

<u>ب.</u> تەوەسۇل كردن بەمانە بۆ گيرابوون و قەبول بوونى پارانەوەو پى بەخىشىنى ئىەو شتەي كە داوا دەكريّت.

وه ئهم جۆرى تەوەسىول كردنهش شەرعيه به بەلگهى قورئان وسىوننەت و كۆراى زانايان (إجماع العلماء)، واته دروسته تەوەسول كردن بۆ لاى خواى گەورە به ئيمان و كردەوەى چاك بۆ وەلام دانەوەى ئەو دوعاو يارانەوەيەى كە دەكريت.

ئهمه له کاتیکدا خودی دوعا کردن و پارانهوه یه کیکن له گهوره ترین وهسیله کانی نزیك بوونه وه و گهیشتن به خوشه و بستی و به ده ست هینانی به هه شت و ره زامه ندی خوای گهوره، چونکه دوعاو پارانه وه شهر له ناو طاعه ت و عیباده ت و کرده وه چاکه کانن، و ه بگره له گهوره تزین عیباده ت و کرده وه چاکه کانه که هو کارن بر نزیك بوونه وه بگره له گهوره تزین عیباده ت و کرده وه چاکه کانه که هو کارن بر نزیك بوونه وه له خوای گهوره، هه روه ك چون هو کاریکیشه بو به ده ست هینانی ئه و شتانه ی که له خوای گهوره داوا ده کرین.

خسوای گسهوره ده فسه رموینت: ﴿ وَقَالَ رَبُّكُمُ اَدْعُونِ آسَتَجِبُ لَكُوْ إِنَّ الَّذِینَ يَسَتَكُمِرُونَ عَنْ عِبَادَقِ سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِینَ ﴾ (۱) واتسه: (خسوای گسهوره یَسَتَکُمِرُونَ عَنْ عِبَادَقِ سَیَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِینَ ﴾ (۱) واتسه: (خسوای گسهوره ده فهرمویت تیوه لیم بیارینه وه منیش وه لامتان ده ده مهوه، وه به راستی ته وانهی خویان به گهوره ده زانن له عیباده ت کردن بو من، ته وا ده خرینه دوزه خه وه له گه ل ته و که سانه ی که ده خرینه ناویه وه).

لهم ئایه ته دا خوای گهوره فهرمان به به نده کانی ده کات به پارانه وه، وه ناویشی دهنیت به عیباده ت، وه ههروه ها به ناگریش هه ره شه له و که سانه ی ده کات که وازی

⁽١) صحيح: رواه مسلم (ح٤٦).

⁽٢) سورة غافر: (٦٠).

لی ده هنینن، ئه مهش به نگهیه له سه رخالی یه که م که ته وه سول کردن به م شتانه دروسته بی به ده سول کردن به م شتانه دروسته بی به ده ستانی خوای که ورده . گهوره .

وه هه دوه ها خوای گهوره به لینیش ده دات به به نده کانی که وه لامیان ده داته وه، ئه مه ش به لگه یه له سه رخالی دووه م که ئه ویش ته وه سول کردنه بن و ه لام دانه و هی دوعاو یا رانه و ه کان.

خـوای گـهوره دهفهرمویدت: ﴿ اللَّذِینَ یَقُولُونَ رَبُّنَاۤ إِنَّنَآ ءَامَنَا فَٱغْفِـرْ لَنَا دُنُوبَنَا وَقِنَا عَذَابَ ٱلنَّارِ ﴾ (۱)، واته: (ئهوانهی که دهیان وت: خوایه گیان ئیمه ئیمان و بروامان هیناوه، له گوناهو تاوانه کانمان خوشبه و بمانپاریزه له ئاگری دوزه خ).

وه هـهروهها دهفـهرمونيت: ﴿ رَّبَنَا إِنَّنَا سَمِعَنَا مُنَادِيًا يُنَادِى لِلْإِيمَانِ أَنَّ عَامِنُوا بِرَتِكُمُ فَعَامَنَا مُنَادِيًا يُنَادِى لِلْإِيمَانِ أَنَّ عَامِنُوا بِرَتِكُمُ فَعَامَنَا مَا كُلَّ بَرَارِ ﴾ (``)، واتــــه: (خوايه گيان ئيمه گويمان له بانگهوازكاريك بوو كه محمده ﷺ بانگى خه لكى دهكرد بو ئيمان هينان به پهروهردگارو ئيمهش وه لاممان دايه وه و ئيمانمان هينا، خوايه گيان

⁽١) سورة آل عمران: (١٦).

⁽٢) سورة آل عمران: (١٩٣).

لهبهر ئه و ئيمان هيننانهمان له گوناهو تاوانه كانمان خوشبه و بيان سـپهوه لهسـهرمان و جينگرمان بكه لهسهر حهق و لهگه ل جاكه كاران بمان مرينه).

دەبىنىن ئەمانە لە دوعاكانياندا تەرەسوليان كرد بەر ئىمانەى كە ھەيانە، كە ئەمەش گەررەترىن ھۆكارە بۆ قەبول بورنى دوعار رەلام دانەرەيان.

وه لیره شدا خوای پهروه ردگار فه رمان به به نده کانی ده کات که به ناوه جوانه کانی لینی بپارینه وه، که نهمه ش ههردوو جوری دوعای عیباده ت و دوعای مهسته له و دواکاری ده گریته وه.

وه ههروهها له فهرموده ی صهحیحی پیخهمبه ر هست ده رباره ی دوعای دانه دانه و غهمباری هاتووه که دهفه رموید: (اسألك بكل اسم هو لك سمیت به نفسك أو أنزلته في کتابك أو علمته أحداً من خلقك....) (۲) ، واته: (لیّت ده پاریّمه وه و داوات لیّ ده که م به ههموو نه و ناوانه ی هی توّن و خوّت پی ناو ناون، وه نه وانه ی له قورنانی پیروّندا دات به زاندوون وه نه وانه ی که فیری هه ر دروستکراویکی خوّت کردووه ....).

وه ئەمەش بە ھەمان شنوه تەوەسول كردنە بە ھەموو ناوە جوانەكانى خواى گەورە، كە ئەمانەش گەورترىن شتنكن بۆ ئەوانەى كە دەپارىننەوە تەوەسولى پى بكەن، وە قەرمودەش لە بارەپەوە زۆر ھاتوون و بالاون لەناو موسلماناندا.

⁽١) سورة الأعراف: (١٨٠).

⁽٢) صحيح: رواه أحمد (٣٩١/١)، وصححه إمامنا الألباني (رحمه الله) في (السلسلة الصحيحة) (١٩٩).

وه ههروه ها (بریدة الأسلمي) په زای خوای لی بیّت ده نیّت: (پیّغه مبه رسی گویّی له پیاویّك بوو ده پارایه وه و ده ی وت: (اللهم إني أسألك بأني أشهد أنك أنت الله الله الله الله الله الله إلا أنت الأحد الصمد الذي لم یلد ولم یولد ولم یكن له كفوا أحد). پاشان پیغه مبه رسی فه رمووی: سویند به و خوایه ی گیانی منی به ده سته به پاراستی ئه و كه سه به ناوه گهوره كه ی خوای گهوره داوای كرد، ئه و ناوه ی كه ئه گه رپیّی پارایته وه وه لامت ده دریته وه، وه ئه گه رپیّی پارایته وه وه لامت ده دریته وه، وه ئه گه رپیّت داوا كرد ئه وا پیّت ده به خشریّت) (۱).

وه ههروهها نهم تهوهسول کردنه به نیمان و کردهوهی چاك بق وه لام دانهوهی دوعاو پارانهوهکان، شهریعهتی پینههمبهرانی تریش سه لامی خوایان لی بینت له گه لیدا هاوراو کوکن، ههروه ک پینههمبهری خوشهویستمان شک ههوالی پیداوین، لهوانه ش:

البه سهرهاتی ابراهیم سه لامی خوای لی بینت که پیغهمبه الله دورباره که به سهرهاتی ابراهیم سه لامی خوای لی بینت له گه ل خیزانه که ی فهرمویه تی: (کاتیک ابراهیم سه لامی خوای لی بینت له گه ل خیزانه کهی (ساره) خاتوون ده چن بق گوندیک شهو گونده ش پاشایه کی سته مکاری لییه ، کاتیک باسی جوانی ساره خاتوونی پی ده گات داوا ده کات و دهیه وینت بینت بین بین بینت به ویس هه لاده ستا ده ست نوینژی ده گرت و سته مکاره که ده یه وینت ده ستی بی بینات شهویش هه لاده ستا ده ست نوینژی ده گرت و نویزژی ده کرد و و احصنت فرجی الا علی زوجی فلا تسلط علی الکافر) ، خوای گهوره ش پاراستی لینی بیاشان بی جاری دووه م هه ولی دایه وه شهویش هه مان کاری جاری یه که می دووباره کرده وه ، ده ستی شه و رائم و سته مکاره پزگاری کرد) .

⁽١) صحيح: رواه أبو داود (١٦٧/٢)، والترمذي (٤٨١/)، وصححه إمامنا الألباني (رحمه الله) في (مــشكاة المــصابيح)

⁽٢) صغيح: رواه البخاري (٢٢١٧)، واللفظ له، ومسلم (٢٣٧١).

تنگهیشتین که نهم نافره به به به دوعاکانیدا ته وه سولی کرد به و نیمانه ی که به خوای گهوره و پنغه مبه به دوه و به و داوین پاکیه ی که همهیبووه، وه همه به وه ها به و کرده و همایانه شکه به کرده و هموه ایمانه و به کرده و می دان وه که ده ست نویز گرتن و نویز کردن و پارانه وه که ی و به دانیاییشه و همه که و شهریعه ته و هیری بووه که بن پیاوه که ی هاتووه و لهسه ری بووه .

وه مهروه ما چیروکی (جریجی پراهب)، کاتیک نافره تیکی خراب و داوین پیس ویستی بوهتانی پی بکات به وه که شه و منداله ی له شوانیک ببوی ویستی بیخاته نه سبتوی شهو، پاشان (جریج) ده سبت نویش گرت و نویشی کردو له به رخوای پهروه ردگار پارایه و ه، پاشان به منداله کهی وت کی باوکته ؟ له کاتیکدا منداله که له بیشکه دا بوو، نه ویش وتی: شوانه که) (۱).

اللهم وه مهروه ها چیروکی ئه و سی که سه ی که چونه ئه شکه و ته که وه باشان به ردیکی گهوره ده رگای ئه شکه و ته که که نه نیا به یه کتریان ووت: بپارینه وه به چاکترین کرده وه که ئه نجامتان داوه، یه کتریان و تی خوایه گیان من دایك و باوکیکی پیرو به سالا چووم هه بوون ... ننجا باسی چاکه ی خوایه گیان من دایك و باوکیکی پیرو به سالا چووم هه بوون ... ننجا باسی چاکه ی خوی ده کات له گه نیانداو پاشان ده نین: (اللهم إن کنت تعلم آنی فعلت ذلك ابتغاء وجهك فافر ج عنا فرجة نری منها السماء)، ده فه رموین: که نینیکیان بو کرایه وه که میکی ده رگاکه بوره، وه دووه میشیان ته وه سولی به داوین پاکی خوی کرد که له ترسی خوای گهوره داوین پیسی نه کردووه له کاتیکدا بریشی ئاسان بووه، وه سییه میشیان ته وه سولی کرد به گهیاندنه وه و گیرانه وه ی نه مانه ت وسیارده و چاکه کردنی له گه ن کریکاره کانیدا، پاشان ده رگاکه یان به ته واوی به سه ردا کرایه وه (۱).

⁽١) صحيح: رواه البخاري (٣٤٣٦)، ومسلم (٢٥٥٠).

⁽٢) صحيح: متفق عليه. اللؤلؤ والمرحان (٢٣٦/٣).

وه ههروهها دروسته تهوهسول کردن به وئیمانهی که کهسیک به پینهمبهر علیه میناویه تی و به و خوشویستن و گویرایه لی کردنهی که بوی ههیه:

خــوای گــهوره دهفــهرمونیت:﴿ وَرَحْـمَتِی وَسِعَتْ كُلُّ شَیْءٍ فَسَأَحُــُهُمَا لِلَّذِينَ يَنَّقُونَ وَيُوْتُونَ ٱلزَّكُوةَ وَالَّذِينَ هُم بِعَايَنِنَا يُؤْمِنُونَ ٱلَّذِينَ يَتَّبِعُونَ ٱلرَّسُولَ ٱلنَّبَّ ٱلْأُمِّيِ ٱلَّذِي يَجِدُونَهُ، مَكْنُوبًا عِندَهُمْ فِي ٱلتَّوْرَئِةِ وَٱلْإِنجِيلِ يَأْمُرُهُم بِٱلْمَعْرُوفِ وَيَنْهَا هُمْ عَنِ الْمُنكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ ٱلْخَبْيَةِ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَٱلْأَغْلَالُ ٱلَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ بِهِ. وَعَزَّرُوهُ وَنَصَكُرُوهُ وَٱتَّبَعُواْ ٱلنُّورَ ٱلَّذِي أُنزِلَ مَعَهُمْ أُولَئِيكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ ﴾ (١)، واته: (وه رهحمهت و بهزهيي من زور فراوانه و ههموو شبتیك دهگریتهوه، وه ئه و به دهه و به زهییه شده به خشم بهوانهی که تهقوای خوا دهکهن و زهکاتی مالهکانیان دهدهن و باوه پیشیان به ئایهت و فەرمانەكانمان ھەيە، ئەوانەي كەوا شوين ئەو پيغەمبەرە كەوتن كە نەيدەزانى بنوسيت و بخويننيتهوه، وه له لاى ئهوانيش له تهورات و ئينجيلدا باسى ئهو پيغهمبهره كراوه، وه فهرمانیان یی دهکات به کاری چاکه و ریگرییان دهکات له ئهنجامدانی کاری چهوت و خراپ، وه چې پاکو خاوينه بزې حه لال کردوون و چېې پيس و بيزراويشه لهسهري حه رام کردوون، بزیه نهوانهی که نیمانی پی ده هینن و به گهورهی ده زانن و سهری دهخهن و شوین ئه و قورئانه دهکهون که بوی دابهزاندووه، به راستی نائه وانه سه رفرازو سەربەرز دەبن)،

وه هـــهروه ها ده فـــهرموێت: ﴿ قُلُ إِن كُنتُمْ تُحِبُّونَ اللّهَ فَاتَّيِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللّهُ وَيَغْفِر لَكُرْ دُنُوبَكُر ﴾ (٢)، واته: (ئهى محمد بلني: كه به راستى ئنيوه خواتان خوش دهويّت، شهوا

⁽١) سورة الأعراف: (١٥٦ - ١٥٧).

⁽۲) سورة آل عمران: (۳۱).

شوینی من بکهون خوای گهورهش ئیوهی خوش دهوییت و له گوناهو تاوانه کانتان خوش دهبیت).

وه هــهروه ها ده فـــهرمويّت: ﴿ وَمَن يُطِع اللّهَ وَرَسُولَهُ, وَيَخْسُ اللّهَ وَيَتَقّهِ فَأُولَيّكَ هُمُ اللّهَ وَيَخْسُ اللّهَ وَيَخْسُ اللّهَ وَيَتَقّهِ فَأُولَيّكَ هُمُ اللّهَ وَيَرْكِ اللّهَ عَلَى خَدُواو بِيغهمبهر دهكهن و لـه خواى گهوره شده تربسن و ته قواى ثه و دهكهن، ثه وا به راستى ثه وانه سه رفرازو به خته وه وه ههروه ها بيغه مبه ر الله عنه ده وجد حلاوة الإيمان، أن يكون الله ورسوله أحب إليه مما سواهما، وأن يحب المرء لا يحبه إلا لله، وأن يكره أن يعود في الكفر بعد أن أنقذه الله منه كما يكره أن يقذف في النار) أن واته: (سي سيفه ته مه مهرو شتيك تيايدا بن ثه واله زهت و شيريني ئيمان ده چيّريّيّت، خواو بيغه مبه ري له له همموو شتيك لا خرشه ويست ته وا ته نها له به رها خوشي بويّت، وه كه كه سيكيشي خوش ويست ته وا ته نها له به رواى ثه وهي كه خواى گهوره برزگاري كرد ليّي ههروه ك چوّن بيّي ناخوشه كه بخريّته دواى ثه وه يه بخريّته دواى ثه وه يه بخريّته دواى گهوره برزگاري كرد ليّي ههروه كه چوّن بيّي ناخوشه كه بخريّته نافر ناگرهوه).

وه ههر له فهرموده یه کی تردا ده فه رمویّت: (لایؤمن أحدکم حتی اکون أحب إلیه من والده و ولده والناس أجمعین) (۱) ، واته: (ئیمانی هیچ یه کیّکتان ته واو نابیّت تا ئه و کاته ی منی خوّشتر نه ویّت له دایك وباوك و مندال و هه موو خه لکی).

⁽١) سورة النور: (٥٢).

⁽٢) صحيح: رواه البخاري (١٠/١)، ومسلم (٤٣).

⁽٣) صحيح: رواه البخاري (٥٨/١)، ومسلم (٤٤).

لنرەوە دەتوانىن تەرەسولى شەرعى بكەين بەچەند بەشنىكەوە، ئەوانىش(۱):

- أ. تەوھسول كردن بەو ئىمانەي كە ئىماندار ھێناويەتى.
- ب. تەوەسول كردن بە تەوحىدو تەنھا پەرستنى خواى گەورە.
- ت. تەوەسول كردن بە ناوو سىفەتە جوانەكانى خواى گەورە.
  - پ. تەرەسول كردن بە كردەوەى چاك.
- ج. تەرەسىول كىردن بە وازھينان لە گوناھو تاوان رەك وازھينان لە عەرەق خواردنەوەو زيناو...ھتد.
- ح. تەرەسول كىردن بە دوعاى خيرى پيغەمبەران و پياو چاكان بەلام تا ئەو كاتەى كە لە ژياندان.

دووهم: تەوەسولى ناشەرعى (رِيْگە پى نەدراو):

ههروهك پیشتر باسمان كرد كه (وهسیله) بریتیه له نزیك بوونهوه و طاعهت و عیبادهت، وه ههروهها پهیوهستیشه به دلسوزی و نیهت پاکی له و عیبادهت و كردهوانهی كه دهكرین بهوهی كه تهنها بو خوای گهوره بینت و هاوهلی بو دانهنریت، وه شوین كهوتنیش بینت بو پیغهمبهر شاه له ههموو نهمرو نههی و كردارهكانیدا.

ئا ئەمە ئەو (وەسىلە)يەيە كە خواى گەورە فەرمانى پۆكىردووەو كردويەتى بە شەرىعەت بۆ بەندەكانى لەسەر زمانى پۆغەمبەران سەلامى خوايان لى بۆت، ھەروەك خىواى گەورە دەفسەرمويّت: ﴿ شَرَعَ لَكُم مِّنَ ٱلدِّينِ مَا وَصَّىٰ بِهِ، نُوحًا وَٱلَّذِى أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّىٰ بِهِ، نُوحًا وَٱلَّذِى أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَّىٰ بِهِ، نُوحًا وَالَّذِى أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَمَا وَصَيْنَا بِهِ، إِبْرَهِيمَ وَمُوسَىٰ وَعِيسَى ۖ أَنْ أَقِيمُوا ٱلدِّينَ وَلَا نَنَفَرَّقُوا فِيهِ ﴾ (١٠)، واتسسە:

⁽۱) به كورت كراوهين و كهميك دهستكاريهوه وهرگيراوه له (منهاج الفرقة الناجية والطائفة المنصورة)، توسييني شبيخ محمد بن جميل زينو.

⁽۲) سورة الشورى: (۱۳).

(خوای گهوره بۆی به شهرع و دین داناون ههر ئهوهی که بۆ نوحی ناردووهو فهرمانی پیکردووه، وه ئهو دینهی که بۆ تۆمان ناردووه ههر ئهوهیه که ابراهیم و موساو عیسای پی ئامۆژگاری کراوه و داوایان لی کراوه، ئهویش ئهوهیه که دهست بگرن به ههموو دینه که وه وه فهرمانه کانی جی بهجی بکهن و دوور بکهونهوه له نههیه کانی و ناکۆك و جیاواز نهبن تیایدا).

که واته هه رشتیک خوای گه وره به شه رعی دانابیت نه وه وهسیله یه بر نزیک بوونه وه و گهیشتن به مه به ست، وه هه رشتیکیش خوای گه وره ریگه ی پی نه دابیت نه وا دروست نیه بکریت به وهسیله و هر کاریک بر نزیک بوونه وه له خوای په روه ردگار، وه نه گه رگومانیش ببریت که نه مه وهسیله و هرکاریکه بر نزیک بوونه وه له په روه ردگار، نه وا به در نیاییه وه گومانیش ببریت که نه مه وهسیله و هرکاریکه بر نزیک بوونه وه له په روه ردگار، نه وا به در نیاییه وه گومان هیچ نیعتبارو بنچینه یه کی نیه و هر و اِن الظّن لایمنی مِن اَلَحْق شَیّا که دره و هم که می که وره شه میباده ت بکات و خوای گه وره شه به عیباده تی دانه نابیت و فه رمانی نه وی له سه رنه بیت، نه وا به راستی هه له یه کی گه وره ی کردووه و ریگا راسته که ی لی وون بووه و تووره بوون و سزای خوای گه وره چاوه رییه تی.

خسوای گسهوره ده فسه رموینت: ﴿ وَأَنَّ هَلْذَا صِرَطِی مُسْتَقِیمًا فَأَتَیِعُوهُ وَلَا تَنَیِعُوا اَلسُّبُلَ فَنَفَرَقَ یِکُمْ عَن سَیِیلِهِ قَالِکُمْ وَصَّلَکُم یِدِ لَعَلَّکُمْ تَنَقُونَ ﴾ (۱) وات، (به راستی هم رشهوه ریگای راستی منه و شوینی بکه ون، وه شوین ریدچکه و کویره ریگاکان مهکه ون، چونکه شهم ریچکانه له ریگا راسته که لاتان دهدن، وه ههر به وهش نام قردگاری کراون به لکو له و که سانه بن که ته قوای خوا ده که ن و له خوا ده ترسن).

وه هه روه ها ده فه رمویّت: ﴿ وَمَن یُشَاقِقِ ٱلرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا نَبَیَّنَ لَهُ ٱلْهُدَیٰ وَیَتَّبِعُ غَیْرَ سَبِیلِ ٱلْمُؤْمِنِینَ نُوَلِهِ۔ مَا تَوَلَّى وَنُصَّـلِهِ۔ جَهَـنَّمَّ وَسَآءَتْ مَصِیرًا ﴾ ('')، واتـه: (هـه رکه سـیّك

⁽١) سورة الأنعام: (١٥٣).

⁽٢) سورة النساء: (١١٥).

پنچهوانه و درایه تی پنغه مبه رسی بکات له وه ی که هنناویه تی دوای شه وه ی که رینومایی و هیدایه تی بن پوون کرایه وه و شوین شه و رینبازه نه که وت که شیماندارانی لهسه رن، شه وا وازی لی ده هنینین بن شه و شیمه ی که خنوی دوای که وتووه و پاشانیش ده یخه ینه دنزه خه وه، که شه وه شخرایترین جنگا و شوینه).

به راستی هه در ریگهای راست ریگهای خوای گهورهیه و هه در تهویش ریگهای راستی میاد ارانه، وه هه در تهوهیش ته و وهسیلهیه یه خوای گهوره ره زامه ندی لهسه ده در بریوه و به شه ریعه تی داناوه بن به نده کانی، وه غهیری ته و ریگها راسته رینچکه و کویره ریگای سه رلی شیواوو گوم راکانه.

وه به لگهش لهسه رحه رام بوون و ریکه یی نه دانی ته وه سول کردن به بیدعه و عیباده ت و کرده و هی داهینراو روزن، له وانه ش:

وه هـهروهها ده فـهرمونيت: ﴿ ثُمَّ قَفَيْتَنَا عَلَىٰٓ ءَانَـٰرِهِـم بِرُسُلِنَـا وَقَفَيْـنَا بِعِيسَى آبَنِ مَرْيَـمَ وَءَاتَيْنَـٰـهُ ٱلْإِنجِيــلَ وَجَعَلْنَا فِى قُلُوبِ ٱلَّذِينَ ٱتَبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهْبَانِيَّةُ ٱبْتَدَعُوهِا مَا كَنْبْنَهَا عَلَيْهِـمْ إِلَّا ٱبْنِفَاءَ رِضْوَانِ ٱللَّهِ فَمَارَعُوهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا ﴾ (")، واتــه: (باشــان بــه

⁽۱) سورة الشورى: (۲۱).

ي (٢) سورة الحديد: (٢٧).

دوای ئه و پیخه مبه رانه دا چه ندان پیخه مبه ری ترمان ناردووه وه ك عیسای كوری مه ریه م كه ئینجیلمان بن ناردووه وه ره حمه ت و به زهییمان خسته ناو دلی شوین كه و توانیه وه وه كرمه نیك له شوین كه و توانی وازیان له ناو خه لکی هینا و لییان دوور كه و تنه وه وه ئیمه ئه وه مان له سه رپیویست نه كردبوون به لكو خویان دایانه ی نابو و به مه به سستی به ده ست هینانی ره زامه ندی خوای گه وره، به لام كه میكیان نه بن به چاكی ئه نجامیان نه دا).

وه ههروه ها پینه مبه ریش الله کاتی و تارو ناموژگاریه کانی ده یفه رموو: (أما بعد: فإن خیر الحدیث کتاب الله، وخیر الهدی هدی محمد، وشر الأمور محا، ثاتها، و کل بدعة ضلالة) (۱) ، واته: (پاش نهمه: به راستی باشترین و ته کتیبی خوای گهوره یه، وه باشترین هیدایه تا و رینومایی هیدایه تو و رینومایی محمده الله، وه خراپترین کار شتی تازه داهینزاوه (۲)، وه ههموو داهینزاویکیش گرمراییه).

وه ههروهها فهرمویهتی: (وإیاکم ومحدثات الأمور، فیان کیل بدعیة ضیلالة) داد: (وریابن له ههموو ئهو شتانهی که تازهو داهیندراون، چونکه به راستی ههموو داهیندراویک گومراییه).

وه ههروه ها فهرمویه تی: (من أحدث في امرنا هذا ما لیس منه فهو رد)، وفي لفظ مسلم: (من عمل عملاً لیس علیه أمرنا فهو رد) (د) ، واته: (ههر كه سيّك شتيّك له و دينه ي

⁽١) صحيح: رواه مسلم (٨٦٧).

⁽۲) مهبهست له شتی تازه داهپنداو ههموو نه و شتانه دهگریته وه که به ناوی عیباده ته وه ده کرین و خراونه ته ناو دینه وه، به نام دینه وه، به نام به بنچینه شدا کهمو روّر هیچ په یوه ندیه کیان به دینه وه نیه و له دیندا نین. وه ههموو نه و شته داهپنداوانه ی تسر که په یوه ندیان به ریانی دونیاو کاروباری به ریّوه بردنه وه ههیمه ناگریته وه، وهك: ریّنوماییه کانی ماتوچو و پیشکه و تنی ته کنه او روست کردنی کومپیوته رو هوکاره کانی گهیاندن....هتد.

⁽٣) صحيح: رواه أبو داود (٤٦٠٧)، والترمذي (٢٦٧٨)، وصححه إمامنا الألباني (رحمسه الله) في (صـــحيح الترغيـــب والترهيب) (٣٧).

⁽٤) صحيح: رواه البخاري (٣٠١/٥)، ومسلم (١٧١٨).

ئیمه دا دابهینیت و تیایدا نه بیت، ئه وا رهت ده کریته وه)، وه له ریوایه تی (مسلم) دا (هه رکه سین که سینت کرده و هیه که بکات و فه رمانی ئیمه ی له سه ر نه بینت، ئه وا رهت ده کریته وه).

ئیمامی نهوهوی په حمه تی خوای لی بینت ده نینت: (الرد: نیره دا به مانای په ت ده کریته وه، یان به مانای: ئه وه باطل و بی بنه مایه و پشتی پی نابه ستریت، وه ئه م فهرموده یه بنچینه یه کورویه له بنچینه کانی ئیسلام و له ووته کوکراوه و پ ماناکانی پیغه مبه ره هموو بید عه و داهینراویک پهت ده کاته وه).

وه ههروهها ئیمامی ابن حجر پهحمهتی خوای لی بینت ده نینت: (ئهم فهرمودهیه بهبنچینه یه کی گرنگ ده ژمیردرینت له بنچینه کانی ئیسلام)، تا ده نینت: (وه ههموو داهیندراویک پهت ده کاتهوه و نههیش له فه ساد ده کات، چونکه شتی نه هی لیکراو هیچیان فه رمانی دینیان له سه رنیه) (۲).

وه به نگهش له سهر دوورکه و تنه وه بیدعه و شدی داهیندراو له قورنان و سوننه و کورای زانایان و پیشه وایان زورن و زیاترن له وهی که بژمیردرین، وه به ووردبونه وهش له هه موو نه و به نور گرنگمان به مهموو نه و به نگانه ی که ووریایی ده ده ن ده رباره ی بیدعه ، دوو خالی زور گرنگمان بو روون ده بینه وه :

یه کهم: به تالی ته وه سولی داهیندراوو ناشه رعی و خراپیه که ی ، وه شه وه شه وه شه وه ده ده کریته و به سه ریشی توشی حه سره ت و په شیمانی و په نج خه ساری ده بینت، وه خوای گه و ره ش ده نه دم و یک نی ای که و ره شام که یک که و ره شام که یک که و ره شام که یک بی با و ده کرده و ی چاکی بی با وه په کان ده که ین به ته پ و تو و ی به مه ده در پویشتو و وه له دوا پوژدا هیچ سودیکی لی نابینن).

⁽۱) شرح مسلم (۱٦/۱۲).

⁽٢) الفتح (٣٠٣/٥).

⁽٣) سُورة الفرقان: (٣٣).

دووهم: وه ئه و که سه ش که ته وه سول به شتی داهیندراوو ناشه رعی ده کات هه پهشه ی لی کراوه به سزادان له دواپوژدا، وه له گه ل ئه و دل پهشی و دل توندی و ناپه مه ته که له دونیادا توشی ده بینت، وه هه رئه مه شبه س نیه که کرده وه کانی پهت بکرینه وه و پاداشتی له سه رده ست نه که ویت و ماندویونه که ی به فیرو بچیت، به ناکه ویت و ماندویونه که ی به فیرو بچیت، به ناکه ویت و به رده وام ده بیت له سه ری زیاد ده کات و به رده وام ده بیت له سه ری دو ده که ویت و به رده وام ده بیت له سه ری دو به که وی و سزای خوای گه و ره له سه ری زیاد ده کات و به رده وام ده بیت له سه ری دو به که وی و سرای خوای گه و ده له سه ری زیاد ده کات و به رده وام ده بیت له سه ری دو به که وی و سرای خوای گه و ده نیت دو به دو به

وه دهتوانین تهوهسولی ناشه رعی و ریّگه پی نه دراویش دابه ش بکه ین به چه ند به شدیکه وه ، نه وانیش (۲) :

أ. تهوهسول كردن به مردوان و داواى كۆمهكى كردن و پيداويستيهكان لييان، وهك
 له روژگارى ئەمرۆدا به چاوى خۆمان زۆرى لى دەبينين.

ب. تەرەسول كردن بە جاھو پايەى پێغەمبەر ، وەك ئەرەى يەكێك بڵێت: (خوايە گيان بۆ خاترى جاھى پێغەمبەر شە شىفام بدە)، ئەرە بىدعەيەر ھاوەلان رەزاى خوايان لى بێت نەپانكردورە.

ج. تەرەسول كردن بە دوعاى پيغەمبەر الله كىلى مردنى، وەك ئەوەى يەكىك بىلىت: (ئەي يېغەمبەر الله دوعام بۆ بكەو بۆم بپاريرەوە).

⁽١) سورة الكهف: (١٠٢–١٠٤).

⁽۲) به كورت كراوهبى و كهميك دهستكاريهوه وهرگيراوه له (منهاج الفرقة الناحية والطائفة المنصورة)، توسعيني شعيخ محمد بن جميل زينو.

بەشى چوارەم:

شوبهه کانی ئهم پیاوهو هاوشیّوه کانی له تهوه سولی ریّگه پیّ نه دراوو ناشه رعیدا ئهم پیاوه و هاوشیّوه کانی بیّ سه لماندنی بیرو برّچونه پوچه لّ و ناشه رعیه کانیان و ئهم جرّری ته وه سوله داهیّنداو و ناشه رعیه دا پشت به کومه لیّك به لگه -به گومانی خوّیان - ده به ستن، و ه لیّره دا به پیّویستی ده زانم که ناماژه بهم شوبهانه یان بدهم و و و و تهی زانایان و پیّشه و ایان ده رباره یان بهیّنمه و ه، چونکه شوبهه کانیان یان صه حیحن به لاّم نه و ان لیّکدانه و می هه له می بو ده که ن، و ه یان هه د له بنچینه دا ضه عیفن و پشتیان پی نابه ستریّت، و ه به کورتی شوبهه کانیشیان نه مانه ن:

شوبههی پهکهم:

ئهم پیاوه دهربارهی ئهو ئایه ته ی که خوای گهوره ده فه رمویّت: ﴿ یَتَأَیّهُ اللَّذِینَ عَامَنُوا اَنَّقُوا اَلنَّهَ وَاَبْتَعُوا إِلَیْهِ اللَّوسِیلَةَ ﴾ (۱) ده لیّت: (ده ست گرتن به وه سیله و برّلای خوای په روه ردگار هه موو ئه و وه سیلانه ده گریّته و ه هر کاری نزیك بوونه و ه لیّی، جا جیاوازی نیه له نیّوان ئه وه ی که ئه م وه سیلانه کرده و ه بن، یان ئه و که سانه بن که خاوه ن پله و جاهن لای خوای گهوره) (۱).

ودڵم:

پیشتر ماناو ته فسیری نهم نایه ته مان باس کرد، وه بوّمان روون بوّوه که (وهسیله) بریتیه له نزیك بوونه وه له خوای گهوره به عیباده ت و طاعه ت کردن، وه زانایانی ته فسیرو زمانه وانیش له سه ر نه وه کوّك و هاوران، وه هیچ یه کیّکیش له مانه نهی ووتوه که ته وه سول به که سانی خاوه ن جاهو پله و پایه ش ده گریّته و ه.

وه ئهم پیاوهو هاوشنوهکانیشی وا گومان دهبهن که تهوهسول کردن به کهسانی خاوهن پلهو پایهو جاههوه، دوو مانا دهگریته خوّی:

⁽١) سورة المائدة: (٣٥).

⁽٢) شفاء الفؤاد (ص٥١١).

یه که م: دهیان که ن به ناوه ندو واسیته یه ک و لنیان ده پارینه و ه و اربیان ده که نی و گومیدیان پنیان هه یه و داوای به فریا که و تنیان لی ده که ن جگه له خوای گهوره، تهمه ش بر ته وه ی له خوای گهوره نزیکیان بکه نه و نهمه ش کروّ و ناوه روّکی شیرک و هاویه ش دانانه بر خوای گهوره، وه دینی موشریک و هاویه ش دانه ره کونه کانه، هه روه ک پنشتر روونمان کردوّته وه.

دووهم: وه مانای دووهمی لای نهم پیاوه و هاوشیوهکانی نهوه یه ده نین: نیمه داوا له خوای گهوره دهکه ین به لام به جاهو مهنزیله و پله و پایه ی نهوان لای خوای گهوره، ههروه ک چون له دوعاکانیاندا ده لین: (اللهم إنی أسألك بحق فلان و جاهه عندك أن تغفر لی)، که نهم و ته یه شریدعه یه، به لام نهوان وا گومان ده به ن که نهمه به لگه ی له سهره، وه دوات رئه م شوبهه یه شیان هه لده وه شینینه وه و ره ددی ده ده ده ینه و به پشتیوانی خوای گهوره.

شوبههی حووم:

شوبههیهکی تریان نهوهیه که ده لین: (عومهری کوپی خهتتاب په زای خوای لی بینت کاتیک که باران نه دهباری داوای له (عهباسی کوپی عبدالمطلب) کرد که ده کاته مامی پینه مبهر شب بی نهوهی دوعای باران بارین بکات و پینی وت: (خوایه گیان نیمه تهوه سولمان به پینه مبهر شب کردو بارانت بی باراندین، وه نیستاش تهوه سول به مامی پینه مبهر شبه ده کهین و بارانمان بی ببارینه) (۱).

وەلام:

ئهم ئەثەرە ئەوە ناگەيەنىت وەك ئەم پىاوەو ھاوشىنوەكانى لىنى تىنگەيشتوون و وا گومان دەبەن كە تەرەسول كردن دروستە بە جاھو پلەر پايەى كەسانىك كە خارەنى ئەر جاھر پلەر پايەيە بن، بەلكى ھەررەك پىنشتر روونمان كردەرە ئەمە پىنچەرانەى قسەكەى ئەرانە، چونكە ئەگەر قسەكەى ئەران رابىت و دروست بوايە ئەرا ھارەلان

⁽١) صحيح: رواه البخاري (٤٩٤/٢).

رهزای خوایان لی بیت نهدهچون بق لای کهسیکی ترو ههر تهوهسولیان به پیغهمبهر گشده دوای مردنیشی، چونکه جاهو پلهو پایهی پیغهمبهر شس له دوای مردنیشی ههروه کوی ماوه ته وه لای خوای پهروه ردگارو کهم نه بقته وه .

وه که خهلیفه (عمر)یش پهزای خوای لی بینت ده لیّت: (إنا کنا نتوسل بنینا) واته: به دوعای پیّغهمبهر هی، ههروه ک به لگه کانی تر ناماژه به وه ده کهن که پیّشتر باسکراون، که نهمه ش به مردنی پیّغهمبهر که کوتایی هات، بوّیه (عمر) پهزای خوای لیّ بیّت به (عباس)ی وت پهزای خوای لیّ بیّت.

وه ههورهها که ده لاّیت: (إنا نتوسل الیك بعم نبینا)، واته: به دوعای مامی پیّغهمبهر شی ههروه که ده لاّیت: (إنا نتوسل الیك بعم نبینا)، واته: به دوعای مامی پیّغهمبهر شی ههروه که روزی که به لگه کانی تردا ده رده که ویّت، پاشان (عباس) ره زای خوای لیّ بیّت ده پاریّته وه و ده لیّت: (اللهم إنه لم ینزل بلاء إلاّ بذنب...) الح.

وه ههر بهم شیوه یه ی که هاوه لان په زای خوایان لی بیت له سه رده می (عمر) دا په زای خوای لی بیت له سه رده می (عمر) دا خوای لی بیت کردو چوون بی لای خوای لی بیت کردیان، موسلمانان له سه رده می زید ده ست به رز بکه وه بی لای خوای گهوره، نه ویش ده ستی به رز کرده وه و دوعای کرد، خوای گهوره بارانی بی باراندن.

ههموو شه و به لگانه و به لی ووردبونه و لییان، بوّمان دهرده که ویّت و پوون دهبیته و می به که ته وه سولیان کردووه به دوعای شهوان نه که به که سایه تی و جاهو پله و پایه یان لای خوای گهوره، وه که مهیاوه و هاوشیّوه کانی ته حریفی ده که ن و به هه له لیّکی دهده نه وه و خویان و خه لکیشی پی گومرا ده که ن.

شوبههی سیبیهم:

شوبهه یه کی تریان نه وه یه که ده لین: گوایه ناده م سه لامی خوای لی بینت ته وه سولی به حه قی پینه مبه رایسته به کردووه، نه ویش له و به ناو فه رموده یه ی گوایه پینه مبه رایسته به مرمویه تی: (نا اقترف آدم الخطیئة قال: یا رب أسألك بحق محمد لما غفرت لی، فقال

الله: یا آدم کیف عرفت محمداً ولم أخلقه؟...)(۱) واته: (کاتیّك ئادهم توشی هه له که بوو وتی: ئه ی خوایه گیان به حهقی محمد داوات لی ده که م که لیّم خوش بیت، خوای گهورهش فه رموی: ئه ی ئادهم چون محمدت ناسی له کاتیّک دا دروستم نه کردووه ؟....).

ئهم پیاوه (وه هاوشیّوهکانیشی ههمان گومان و برّچونیان ههیه) د الیّت: (لهم فهرمودهیهدا دهردهکهویّت که تهوهسول به پیّغهمبهر کی کراوه پیّش ئهوهی جیهانیش به له دایك بوونی ئهو شاد بیّت.....)، تا ئهو شویّنهی که دهلیّت: (وه لهوهوه ئهوه فیّر دهبین که ئهوانهی دهلیّن تهوهسول دروست نیه به هیچ کهسیّك تهنها له کاتی ژیانیدا نهبیّت، ئهوه قسهی کهسانیکه که شویّن ههواو ئاره زووی خوّیان کهوتون و نهك ریّنوماییهکانی خوای گهوره)(۲۰).

وەڭم:

ئه وه ی نه م پیاوه و هاوشنیوه کانی ده یکه ن به به لگه فه رموده یه کی باطل و مه وضوعه ، وه نه م قسه یه شکه ده یکات و ده لیّت: (ئه وانه شویّن هه واو ئاره زووی خوّیان که وتوون) ، ئه وه به راستی خوّی و هاوشیوه کانی شایانترن که ئه مه یان پی بوتریّت و وه صف بکریّن به وه ی که وا شویّن هه واو ئاره زووی خوّیان و بگره شویّن ریّبازی شه یتان که وتوون!!! هه روه ک دواتر روونی ده که ینه و ه انشاء الله.

⁽١) ضعيف (موضوع): أخرجه الحاكم في (المستدرك) (٦١٥/٢)، وه ههروهها تيمامي ذهههبي و عهسقه لاني حوكمي به الله الأحاديث الضعيفة والموضوعة رقم (٢٥).

⁽٢) شفاء الفؤاد (ص١٥٨-١٥٩).

وهك خسواى گسهوره ده فسه رمويّت: ﴿ فَنَلَقَّىٰ ءَادَمُ مِن رَبِهِ عَلَامَتِ فَنَابَ عَلَيْهُ إِنَّهُ هُو النَّوَابُ الرَّحِيمُ ﴾ (۱) ، واته: (ئادهم به چهند كهليمهو وشهيهك له خواى گهوره پارايهوهو شهويش تهويهكهى لى قىهبول كرد، بهراستى خواى گهوره زوّر به بهزهييهو تهويه قىهبول دهكات).

وه ئهم وشانهش که به کاری هیناون له به رامبه رخوای گهوره دا بر ئه وه ی لینی خوش بینت، ئه وه یه خوای گهوره له ئایه تیکی تردا ده فه رموینت: ﴿ قَالَا رَبَّنَا ظَامَنَا آَنفُسنَا وَإِن لَّرَ تَغَفِرُ لَنَا وَرَرَّحَمَّنَا لَنَكُونَنَ مِنَ ٱلْحَسِرِينَ ﴾ (۱) واته: (وتیان: پهروه ردگارا ئیمه نولاممان له نه فسی خومان کردووه و نه گهر تو لیمان خوش نه بیت و به زهییت پیماندا نهیاته وه، نه وا ئیمه له خه ساره تمه ندو زه ره ره ه ندان ده بین).

کهوابوو بهم به نگانه ده رکهوت که شاده م سه لامی خوای لی بینت ته وه سولی به گهوره ترینی شه و شنتانه کرد که ته وه سولی پی ده کرینت که شه ویش ناوی خوای په روه ردگاره، وه وتنی (رَبَّنَا) له گه ن دان نان به تاوان و بی ده سه ناتی خیری بی ره حمه ت و سوزو لی خوش بوونی په روه ردگاری، که شهمه ش ته وه سولی پیغه مبه ران و پیاو چاکانه، که قورشان و سوننه ت و هه موو به نگه کان به نگه نه له سه ری، نه ک به میشوه یه که مه می پیاوه و هاوشیوه کانی لینی تیگه یشتوون و باسی ده که ن.

شوبههی چوارمی:

ئهم شوبهه یه شیان بریتیه له و ئه ثه ره ی گوایه (ابن عباس) ره زای خوای لی بیت ده یگیریته وه و ده نیت: (جوله که کانی خه یبه رشه ریان ده کرد له گه ل (غطفان)، هه رکاتیک روو به رووی یه کتر ده بونه وه جوله که کانی خه یبه رشکستیان ده هینا، پاشان جوله که کان داوای په نا گرتنیان ده کرد به م دوعایه: (اللهم إنا نسألك بحق محمله النبی

⁽١) سورة البقرة: (٣٧).

⁽٢) سورة الأعراف: (٢٣).

الأمي الذي وعدتنا أن تخرجه لنا في آخر الزمان إلا نصرتنا عليهم)، پاشان ده ليّت: ئنجا ههر كه به يهك ده گهيشتن به هنرى ئهم دوعايه وه سهرده كه وتن به سهريانداو شكستيان پي ده هيّنان، كاتيكيش خواى گهوره پيّغه مبهرى الله بيّ ناردن كافر بوون پيّ و بروايان پي نه هيّنا، خواى گهورهش ئه مهى دابه زاند: (وقد كانوا يستفتحون بك يا محمد على الكافرين) (۱).

وەڭم:

گومانی تیادا نیه که ئهم ئه ثه رهش مهوضوعه و به هیچ شیوه یه پیشتی پین نابه ستریّت و ناکرّکه له گه ل به نگه راسته کانی تردا که هه موویان پیچه وانه ی ئه ون، به لام ئه وه ی جینگای سه رسورمان و لی وورد بونه وه یه نه وه یه که که سیّك خوی به عالم و زانا بزانیّت و که چی شتیّکی ثاوا بکات به به نگه بی کاره کانی!!! وه ئه گه ر صه حیح و راستیش بوایه خی ئه وه ته نها کارو کرده وه ی جوله که کانه ، که واته چ کاتیّك بووه کارو کرده وه ی جوله که کان بوبیّت به به نگه له ناو دیندا؟

جگه لهمانهش چهندین شوبههو گومانی تریشیان ههنه که دهیانکهن به به نگهو پاساو هینانهوه بق کاره بهدو ناشهرعیه کانیان، به لام لهبهر دریزبونه وهی بابه ته که ههر بهو شوبهانه واز ده هینین وه ههر که سینکیش ده یه ویت ههموو شوبهه کانیان ببینیت و شاره زایان بیت، نه وا ده توانیت بگهرینته وه سهر کتیبی (التوسل أنواعه وأحکامه) له نوسینی زانای فهرموده ناس و پایه به رزشیخ محمد ناصر الدین الألبانی په حمه نی

⁽١) شفاء الفؤاد (ص٩٥١)،

⁽٢) ضعيف (موضوع): رواه الحاكم في المستدرك (٢٦٣/٢)، من طريق عبدالملك بن هارون بن عنرة عن أبيه عن جده عن سعيد بن جبير عن ابن عباس. قال الحاكم: (أدت الضرورة إلى إخراجه في التفسير، وهو غريب مسن حديث، وتعقبه الذهبي فقال: (لا ضرورة في ذلك، فعبد الملك متروك هالك). وعبد الملك بن هارون، كذبه ابسن معسين والسعدي وابن حبان وضعفه غيرهم، وقال الحاكم عنه: (ذاهب الحديث حداً، روى عن أبيه أحاديث موضوعة). وأنظر الميزان (٢١/٢٤)، والمسان (٢١/٤)، والمحروحين (١٣٣/٢).

بهندى ههشتهم

شهفاعهت

بهشی یهکهم شهفاعهت له دیدی ئهم پیاوهو هاوشیّوه کانی بهشی دووهم شهفاعهت لای ئوممهتانی پیّشوو بهشی سیّیهم مهرجهکانی شهفاعهت کردن بهشی چوارهم جوّرهکانی شهفاعهت

بەشى يەكەم:

شەفاعەت لە دىدى ئەم پياوەو ھاوشيوەكانى

یه کی له م شوبهانه ی که نه م پیاوه و هاوشیّوه کانی هه ر له کونه وه تا نیّستاش که باسی ده که ن و به هه له خه لکی لی تی ده گهیه نن "بریتیه له بابه تی شه فاعه ت نه ویش به وه ی که هه ندی له و به لگانه ی که باس له جیّگیر بوونی شه فاعه تی پیّغه مبه ر هه که ن که حه ق و راستن و گومانیان تیادا نیه ، به لام نه وان دیّن ماناکه ی ده گورن و له مه به سبته راسته قینه که ی خری لای ده ده ن و به هه مان شدیوه ی نه و موشریکه گومرایانه لیّکی ده ده نه و ه و ته فیری خوای شه فاعه تیان له غهیری خوای گه و ره ده کورد و ماوارو دو عاو پارانه و هو نومیّد و هیوایان به غهیری خوای گه و ره داوای به هاناوه هاتن و فریا که و تن و کومه کیان لیّ ده کردن .

وه نهم پیاوه ش له کتیبه که پیدا ناونیشانیکی هیناوه به ناوی: (زیارة النبویة)، که ده لایت: (هاتووم بر لات و زیاره تکردنت و په نات پی ده گرم و هاتووم له گوناهه کانم خوش بیت، وه داوات لی ده کهم گه شه فاعه تم بر بکه پیت له لای په روه ردگارم، وه تی شه فاعه تکاری تاوانبارانی و شه فاعه تی تی قه بوله له لای په روره دگاری جیهانیان، وه نه وه تا من دان ده نیم به تاوان و گوناهه کانم و تی ده کهم به وه سیله بی لای خوای گهوره، وه تیش ده کهم به شه فاعه تکار لای نه و است ده سا شه فاعه تم بی بکه نه ی نیم روره دگاری جیهانیان و شه فاعه تکاری تاوانباران، وه نه وه من له خزمه تی تودام و له به رده رگای تی دام سین و ده لیت:

وقد رجوتك يا ذا الفضل تشفع لي الآ جنابك يا سؤلي ويا أملي ومستجير بكم يا سادة السعرب ويا غوث الفقير ومرمى القصد والطلب وأنتم في السرجا من أعظم السسب (١)

أنت الشفيع وآمالي معلقة هذا نزيلك اضحى لا ملاذ له ضعيف غريب قد أناح بكم يا مكرمي الضيف يا عون الزمان هذا مقاما الذي ضاقت مذاهبه

⁽١) شفاء الفؤاد (ص١٠٩).

وه ههروهها له شویّنیّکی تردا ده آیّت: (ئیّمه هاتوینه ته لات نهی پیّغهمبهری خوا هی بیّ سهردانت، هاتوین بیّ به جی گهیاندنی حه قی تیّو تهبهروك كردن به سهردانی تیّ، وه داوای شه فاعه ت ده كه ین به هیّی تیّوه له و باره گرانه ی كه له سهرمانه و له و ساته مه ی كه له دله كانی خیّمانمان كردووه، وه هیچ شه فاعه تكاریّكمان نیه جگه له تیّ كه هیوامان پیّی بیّت، وه هیچ نومیّدیّکیشمان نیه جگه له ده رگای تی كه بمان گهیه نیّمان خیّشبه و شه فاعه تمان بیّ بکه لای پهروه ردگارت)(۱).

ئهمه ئهم شته بی بنهماو پر له شیرکه یه که نهم پیاوه باسیان ده کات و له زور شوینی تریش دروباردیان ده کاته وه و بابه ته که ی پی درین ده کاته وه، وه هاوشیوه کانیشی لیره و له وی ههمان قه وانه سواوه که ی نه و لی ده ده نه وه و دو پاتی ده که نه وه، له کاتیکدا نهمه هه ر نه و شیرکه یه که موشریکه کونه کانی له سه ر بوون و جگه له خوای گهوره چه نده ها په رستراوی تریان بن خویان داده ناو ناویان ده نان شه فاعه تکارو پیاو چاك و هاواریان ده کردنی و ته وه سولیان پی ده کردن و داوای شه فاعه تیان لی ده کردن بی نه وه ی که وره یان نزیك بکه نه وه.

وه ئهمه شه نهم شه فاعه ته شیرکیه یه که قورئانی پیروز نه هی لی ده کات که میرات و جیدماوی موشریکه کونه کانه له ههموو سه رده مه کاندا، وه پیچه وانه ی نهم شه فاعه ته یه که به به نگه ی قورئان و فه رموده جیگیر بووه و سه لمینزاوه و دانی پیادانزاوه، که له به شه کانی داها تودا به پشتیوانی خوای گهوره باسی ده که ین.

⁽١) شفاء الفؤاد (ص١١٧).

بەشى دووەم:

شەفاعەت لاي ئوممەتانى پېشوو

له بهشهکانی پیشوودا ئهوهمان بی پوون بی وه موشریکهکانی پیشوو، وه ئهوانهش که خوای گهوره پیغهمبهری بی ناردن، بروایان وانهبوو کهوا ئهو پهرستراوانهی ئهوان دهیانپهرستن دروستکارو پوزی دهرو ژیینهرو مرینهرو بهریوهبهری کاروباری دونیابن، به لکو به پیچهوانه وه دلنیا بوون و دانیان دهنا بهوهی که ههموو ئهمانه تایبه تمهندی خوای گهورهن به تهنها، وه ئهمهش قسهیه نیه بی به لگهو له خورا بکریت، به لکو چهنده ها به لگه ههیه لهسهر ئهمه و له زور شوینی قورئانی پیروزدا باس کراوه.

بِهِ نمونه خواى گهوره دهفه رمونيت: ﴿ قُلْ مَن يَرْزُقُكُمْ مِّنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ أَمَّن يَمْلِكُ ٱلسَّمْعَ وَٱلْأَبْصَنَرَ وَمَن يُخْرِجُ ٱلْمَيِّ مِنَ ٱلْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ ٱلْمَيِّتَ مِنَ ٱلْخُيِّ وَمَن يُدَبِّرُ ٱلْأَمْنَ

به لام ئه مان په رستراوه کانیان ده کردن به شه فاعه تکارو ته وه سولیان پی ده کردن به بر لای په روه ردگاری ئاسمانه کان و زهوی، وه ک خوای گهوره له زوّر شویندا باسی ئه وه مان بو ده که رووه ردگاری ئاسمانه کان و زهوی، وه ک خوای گهوره له زوّر شویندا باسی ئه وه مان بو ده که رموینت: ﴿ وَالَّذِینَ اَشِّنَدُوا مِن دُونِهِ اَوْلِیا اَ مَا نَعْبُدُهُمْ اِلَّا لِیُقَرِّبُونَا اِلَی اللّهِ زُلْفَی ﴾ (۱۱)، واته: (ئه وانه ی که غهیری خوای گهوره یان ده کرد به شه فاعه تکار ده یان وت: خو ئیمه نایان په رستین به لکو بو نه وه یه که که خوامان نزیك بخه نه وه یه .

⁽١) سورة يونس: (٣١).

۴ (۲) سورة الزمر: (۳).

وه هـهروه ها نه فـهرموينت: ﴿ وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنفَعُهُمُ وَيَكُونَ اللّهَ بِمَا لَا يَصَّرُهُمْ وَلَا يَنفَعُهُمُ وَيَكُونَ اللّهَ بِمَا لَا يَعْلَمُ فِي السّمَونِ وَلَا فِي اللّهُ فِي السّمَونِ وَلَا فِي اللّهُ وَيَعْلَمُ وَيَعْلَمُ عُمَّا يُشْرِكُونَ ﴾ (() واته: (موشريكه كان جگه له خواى گهوره عيباده ت بن شتيك دهكه ن كه نه قازانجيان پئ دهگهيه نيت وه نه زهره بو زيانيشيان لهسهر لاده بات، وه ده لين: ثهمانه شهفاعه تكارمانن لاى خواو له خوامان نزيك دهخه نهوه وه ئايا ثيره ريكا بن خوا داده نينن و شتيكى فير دهكه ن كه خيى نهيزانيت؟ به لكو خواى گهوره زاناو شاره زايه به ههموو ئه و شتانه ى كه له ئاسمانه كان و زهويدان، وه پاك و بينگه ردى بن خواى گهوره لهوه ى كه موشريك و هاوبه ش دانه ران دهيكه ن و دهيكه ن و دهيكن و دهيدين).

ئەوەتا خواى گەورە نەھى لى كردن كە غەيرى خواى گەورە بكەن بە شەفاعەتكارو ھاواريان بكەنى و ئومىدو ھيوايان پېيان بېت، چونكە ئەمە عيبادەت كردن بىق بىت و پەرستراوەكانيان، وە خواى گەورەش بە ھاوبەش دانان (الشرك) ناوى بىردو فەرموى:
﴿ سُبُحَننَهُ، وَتَعَلَىٰ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴾.

وه که خوای گهوره دهفه رموینت: ﴿ مِن دُونِ اللّهِ ﴾ ، واته: به بی نیزن و فه رمان و رینگه پیدانی خوای گهوره ، بویه نه هی لی کردن که بیان که ن به شه فاعه تکار به م شیوه یه چونکه شه فاعه ت به هیچ شیره یه ک ناکریت ته نها به ره زامه ندی و نیزنی خوای گهوره نه بیت ، که واته ته نها به م شیره یه شه فاعه ت قه بول ده بیت لای خوای گهوره .

وه هه روه ها خواى گه وره له ثابه تنكى تردا ده فه رمونيت: ﴿ أَمِر اَتَّخَذُواْ مِن دُونِ اللَّهِ شُفَعَآ اَ قُلُ اللَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا لَهُ، شُفَعَآ اَ قُلُ اللَّهِ الشَّفَعَةُ جَمِيعًا لَهُ، مُلْكُ السَّمَوَتِ وَٱلاَرْضِ ثُمُ إِلَيْهِ أَنْهُ وَكَا يَعْقِلُونَ قُلُ اللهِ اللهِ موشريكانه جگه له مُلْكُ السَّمَوَتِ وَٱلاَرْضِ ثُمُ إِلَيْهِ تُرْجَعُونِ ﴾ ﴿ "، واته: (ثابا ثه و موشريكانه جگه له

⁽۱) سورة يونس: (۱۸).

⁽٢) سورة الزمر: (٤٣–٤٤).

خوای گهوره نهوانهی که دهیان پهرستن و دهیان کهن به شهفاعهتکارو هاواریان دهکهنی تا پنی له خوا نزیك ببنهوه ؟ نهی محمد شبه به و موشریکانه بلی: ئایا نهوانه به شهفاعهتکاری خوتان دهزانن له کاتیکدا هیچیان به دهست نیهو ناگاشیان له هاوار کردنی نیوه نیه، وه پنیان بلی: شهفاعهت ههمووی مولکی خوایه و ههر خوی خاوهنی تهوهنیه ی زهوی و ناسمانهکانه، وه له کوتاییشدا گهرانه وه ههر بو لای نهوه).

وه خوای گهوره نهمه زیاتر ته نکید ده کاتهوه و ده نه مروید: ﴿ قُل لِلّهِ ٱلشَّفَعَةُ جَمِيعًا ﴾ واته: ته نها خوای گهوره خاوه نی ههموو شه فاعه تیکه، نه که هی نه وانه بینت که نیوه هاواریان لی ده که ن و لیّیان ده پاریّنه وه وه هیچ شتیکیشیان بی ناکریّت نه گهرچی نه وانه خاوه ن جاهو پله و پایه ی به رزو نزیکیش بن لای خوای گهوره، وه ناتوانن شه فاعه ت بکه ن و سه ربه خو نین تیایدا ته نها دوای په زامه ندی و نیزنی خوای گهوره نه به یوه ههروه ها ده بیّت پازیش بیّت له سه رئه وه ی که شهم شه فاعه ته بی چ که سنک ده کریّت.

پاشان خوای گهوره نهمه زیاتر تهنگید دهکاتهوه، وهك دهفهرمویّت: ﴿ لَهُۥ مُلْكُ السَّمَوْتِ وَالْأَرْضِ ثُمُّ اِلْیَهِ تُرْجَعُونِ ﴾ بهمهش ههموو نهمانه بهتال دهکاتهوه که نهوان لهسهری بوون لهوهی که نهوانیان کردوون به شهفاعهتکارو شهفاعهتیان پی کردوون، چونکه مادام خوای گهوره خاوهنی ههموو شتیکهو شهفاعهتیش ههمووی به دهستی نهوه، کهواته ههموو نهمانه بهتال دهبنهوه نهگهرچی شهفاعهتکارو شهفاعهت برق خراو ههر کهسیّك بن و خاوهنی ههر جاهو پلهو پایهیهکی بهرزیش بن.

بەشى سىيەم:

مەرجەكانى شەفاعەت كردن

وهك پيشتر باسمان كرد كه شهفاعهت كردن ههروا شتيكى ئاسان نيهو ههر كهسيك راست بوّوه خوّى بكات به شهفاعهتكار يان داواى شهفاعهت له كهسيكى تر بكات، بهلكو بوّ قهبول بوونى شهفاعهت دهبيّت دوو مهرجى سهرهكى ههبن تا ئهو شهفاعهت كردنه دابمهزريّت، ئهوانيش:

يەكەم: ئەو كەسەي كە شەفاعەتەكە دەكات دەبيّت خواي گەورە ئيزنى بدات:

له زوّر شویننی قورئانی پیروزدا خوای گهوره باسی شهفاعه تی کردووه و مهرجیکی سهره کیش که له گه لیدا باسی کردووه بریتیه لهوه ی که پیّویسته خوای گهوره نیزنی نهو که سه بدات که شهفاعه ت ده کات، و ه ك خوای گهوره ده فه رمویّت: ﴿ مَا مِن شَفِیعِ إِلّا مِنْ بَعَدِ إِذْنِهِ عَلَيْ لَلْكُ رُبُّكُمُ اللّهُ رَبُّكُمُ مَ فَأَعَبُدُوهُ أَفَلا تَذَكّرُون ﴾ (۱) واته: (هسیچ کهسیّك ناتوانیّت شهفاعه ت بکات تا ئه و کاته ی خوای گهوره ئیزنی ده دات، وه هه رئه و پهروه ردگارتانه و به تهنهاش ئه و بپهرستن، ئه ی که وایه بی بیر ناکه نه و ؟).

وه ههورهها ده فه رمویّت: ﴿ لَهُ مَا فِي ٱلسَّمَوَاتِ وَمَا فِي ٱلْأَرْضُ مَن ذَا ٱلَّذِي یَشَفَعُ عِندُهُ وَ إِلَّا بِإِذْنِهِ $^{(7)}$ واته: (ههرچی له تاسمانه کان و زهویدایه مولّکی خوای گهورهیه، وه کی ده توانیّت شه فاعه ت بکات لای خوای گهوره تا خوای گهوره تیزن و فه رمانی له سه رنه دات؟).

ئه م ئایه ته ش نه فی شه فاعه تی شیر کی ده کات، ئه ویش به وه ی که که سانیک ده که ن به شه فاعه تی شیر کی ده کات، نه ویش به وه ی که ورد، وه هه روه ها شه فاعه تی شه رعی و ریکه پیدراویش جینگیر ده کات و ده یسه لمینیت که ریگه پیدراوه بی هه رکه سیک که خوای گه ورده بیه ویت له پیغه مبه ران و پیاو چاکان.

⁽۱) سورة يونس: (۳).

⁽٢) سورة البقرة: (٢٥٥).

يَشَّفَعُونَ إِلَّا لِمَنِ اَرْتَضَىٰ وَهُم مِّنَ خَشَيَتِهِ مُشُفِقُونَ ﴾ (۱) واته: (وه موشريكه كان دهيان وت: خوا مندالي هه يه و فريشته كان كچى ئه ون، پاكو بينگه ردى بۆ خواى گهوره لهوهى كه ئه وان دهيلين، به لكو ئه و فريشتانه عه بدو به ندهى به پيزى خواى گهورهن، وه پيش هيچ و ته يه كى خواى گهوره ناكه ون و هه موو ئه مرو فه رمانه كانى جى به جى ده كه ن، خواى گهوره زاناو به ئاگايه به هه موو كاره رابردوو داها تووه كانى به نده كانى وه شه فاعه ت ناكه ن ته نها بۆ ئه و كه سه نه بيت كه خواى گهوره لينى رازيه).

که واته پوخته ی بابه ته که به به به به به به به به که به به به به به به به به که جینگیره و خوای گه وره له قورئانی پیروزدا باسی کردووه، وابه سته یه به دوو مه رجه وه:

يەكەم: ئىزنى پەروەردگار بۆ ئەو كەسەى كە شەفاعەت دەكات.

دووهم: رازی بوونی خوای پهروهردگار بهو کهسهی که شهفاعهتی بق دهکریت.

وه گومانیشی تیادا نیه که وا خوای گه وره رازی نابیّت ته نها بق نیماندارانی راسته قینه نهبیّت، وه نیزن نادات که شه فاعه ت بق کافرو موشریك و مونافیقان بکریّت، نه گه رچی شه فاعه تکار خاوه ن جاهو پله و پایه ی به رز بیّت و نزیکیش بیّت له خوای گهوره، وه ك فریشته و ییّغه مبه ران سه لامی خوایان لیّ بیّت.

⁽١) سورة الأنبياء: (٢٦ – ٢٨).

دووهم: شەفاعەت ناكريْت بۆ ھيچ كەسيْك تا خواى گەورە پيْي رازى نەبيْت:

وه مهرجیکی تر بی قهبول بوونی شهفاعه جگه له و مهرجه ی پیشوو، نه وهیه که ده بیت خوای په روه ردگار رازی بیت که نه و شهفاعه ته بی چ که سیک ده کریت، وه ك خوای گهوره ده فه رمویت: ﴿ وَكُمْ مِن مَّلَكِ فِی السَّمَوَتِ لَا تُغَنِی شَفَعَنُهُم شَیْعًا إِلَّا مِنْ بَعْدِ أَن یَأْذَنَ الله لُیمَن یَشَاء وَیَرَضَی ﴾ (۱)، واته: (چه نده ها فریشته له ناسمانه کاندا هه ن، وه نه گه ر شهفاعه ته بی سودیک ناگه به نیت تا نه و کاته ی که خوای گهوره نیزنی له سه رده دات بی نه و که سانه ی که ناره زووی لیّه ی رازیه).

خوای گهوره نهق شهفاعهتی فریشته نزیکهکانی کرد تا دوای ئیرن پیدانی به شهفاعهت کردن و رازی بوونیشی لهسهر ئهو کهسهی که شهفاعهتی بی دهکریت، وه دیسان لیرهشدا خوای گهوره دوو مهرجی باس کرد که ئهوانیش: ئیزن دان و رازی. بوونه.

(ابن الجوزي) ده لنت: (ئەمە بە واتاى ئەوەيە كە ئەوان شەفاعەت ناكەن تـەنھا بـۆ ئـەو كەسە نەبنت كە خواى گەورە بىنى رازىيە)(٢).

وه هــــــهروه عا دهفــــهرمویّت: ﴿ يَوْمَبِلْ لَا نَنفَعُ ٱلشَّفَاعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ ٱلرَّحْمَٰنُ وَرَضَى لَهُ، قَوْلًا ﴾ (۲)، واته: (لهو رفره دا واته له قیامه تـدا هـیچ شهفاعه تکاریّك سودی نیـه تـه نها ئه وه نه بیّت که خوای گهوره ثیرنی ده دات و رازیه به شهفاعه ته کهی).

وه هـه روه ها ده فـه رمويّت: ﴿ وَقَالُواْ التَّخَـٰذَ الرَّمْنُ وَلَدًا ۚ سُبْحَنَهُۥ بَلْ عِبَادٌ مُّكُرَمُونَ لَا يَسْبِقُونَهُۥ بِٱلْقَوْلِ وَهُم بِأَمْرِهِ لَ يَعْمَلُونَ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيمِ مَ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا

⁽١) سورة النجم: (٢٦).

⁽٢) زاد المسير (٧٤/٨).

⁽٣) سورة طه: (١٠٩).

بەشى چوارەم:

جۆرەكانى شەفاعەت⁽¹⁾

⁽۱) به كورت كراوهيي و كهميّك دهسكاريه وه كتيبي (خواپه رستي نهك شهخس په رستي) وه رگيراوه .

ئەگەر وردبىنەوە لە ئايەتە پىرۆزەكانى قورئان دەبىنىن دوو جۆر شەفاعەت باسىكراوە لە قورئاندا:

جۆرى يەكەم: ئەو شەفاعەتەي كە داواكردنى شيركە (الشفاعة الشركية):

ئهم جزریان ئهوهیه که داوا بکریّت له غهیری خواو هاوار بکریّته پیاو چاکان و فریشته و جنزکه و قهبر، بق ئهوهی شهفاعه تبکه ن لای خوا بق ئه و که سه ی که هاوارکه ره، واته به به بی ئیزن و فه رمانی خوا واسیته و شهفاعه تکار دابنریّت بق ئهوهی شهفاعه تبکه ن لای خواو شهفاعه تدانه ریش سه ربرین و مال به خشین و هاوار کردن و به گهوره دانان بیات که بکات بق ئه م شهفاعه تکارانه، وه دلّی ببه ستیته وه به وان و ئیعتقادی پیّیان بیّت که سوودی بق دابین بکه ن و زهره ری له سهر لابده ن به هوی شهفاعه تکردنیانه وه لای خوا، وه شهفیعه کانی خوش بویّت له گه ل لی ترسان و به گهوره دانانیان و پشت پی خوا، وه شهفیعه کانی خوش بویّت له گه ل لی ترسان و به گهوره دانانیان و پشت پی

وه ئهم جوّرهش خوای گهوره به شیرکی داناوهو کوفرهو دینی موشریکهکانی کونهو له خوا کونهوه له خوا کونهوه له خوا دوورت دهخاته و مناندن زهرهر دهگهیهنیّت، وه له جیاتی نزیك کردنهوه له خوا دوورت دهخاته وه لیّی.

وه پهروهدگار له چهندان ئاپهتدا ئهم شهفاعهته شیرکیهی باس کردووه، بق نمونه:

خوای گهوره ده فه رموینت: ﴿ وَیَوْمَ تَقُومُ اَلسَّاعَةُ یُبِیْسُ اَلْمُجْرِمُونَ وَلَمْ یَکُن لَهُم مِن شُکَایِهِمْ شُکَایِهِمْ شُکَایِهِمْ صَکیْفِرِین ﴾ (۱)، واته: (لهو رفزه دا که کاتی زیندوو بونه وه یه تاوانباره کان بی تومید ده بن له پزگار بوونیان له سزا، وه سه رسام ده مینن و هیچ یه ناو د دوازه یه کیان ده ست ناکه ویت و به لگه یه کیان نامینییت).

وه لهو روّژهدا ئهو مهعبودانهی که له دونیا دهیان پهرستن و هاواریان دهکردنی و ئومیّدی شهفاعهت کردنیان پییان بوو جوّیه جوّرهها پهرستنیان بو دهکردن و

⁽١) سورة الروم: (١٢– ١٣).

کردبویانن به شهریك بق خوا له پهرستن و پشت پی بهستندا= له و پوژه دا شه فاعه تیان بق ناکه ن و نابن به شه فاعه تکاریان به لکو به پیچه وانه و ه ده بن به دوژمنیان و به پائه تی خویان ده رده برن له و هاوبه ش پهیداکه رانه ی که له دونیادا هاواریان ده کردنی و کردبویانن به شه فاعه تکارو شهریکی خوا" چونکه شه فاعه تا مولکی خوایه و نابیت بکریته مولکی غهیری نه و.

⁽١) سورة الأنعام: (٩٤).

جۆرى دووەم: شەفاعەتى شەرعى:

شه فاعه تی شه رعی ئه و جوّره شه فاعه ته یه که قورنان و حه دیس ناماژه یان به بوونی کردووه له روّژی قیامه تدا، وه مانای ئه م شه فاعه ته شه نه مه یه که: (په روره دگار خوّی ریّزو چاکه و فه زلّ ده نویّنی له سه رئه هلی ئیخلاس و ته نها خوا په رستدا، به وه ی که لیّیان ده بوریّت به هوّی دوعاو تکای نه و تکاکاره ی که خوّی روخسه تی داوه تکا بکات بوّ نه وه ی ریّز بنیّت له تکاکارو بیگه یه نیّت به پله ی سوپاس کراو به هوّی تکا کردنه که ی) (۱).

وه ههروهها شیخ عبدالرهن بن ناصر السعدي ده نیت: (ئه و شهفاعه ته که هه یه ئه وه یه پوخسه تی خوا ده بیت، وه بریتیه له و شهفاعه ته که ته نها بی تههای ئیدخلاس (ته نها خوا په رستان) ده کریت به تاییه تی، وه ئه و شهفاعه ت کردنه شهمووی هه ر له خواوه یه و مه به ستیش له و پوخسه ت دانی تکا کردنه: پیز لینان و په حم کردنه به تکاکار، نه له (ترسان له تکاکار، یا خود ئیش پی بوونی، یا خود ناچاری بیت. وه ههروه ها ئه م پوخسه ت دانی شهفاعه ت کردنه ش په حمی خوایه بی شهفاعه ت بی کراوو عه فو کردنیه تی، که واته په روه ردگار هه ر ته نها خیری سوپاس کراوه له سه روخسه ت دانی تکا کردنه، وه هه رخیشی ئیزنی پیغه مه رسوپاس کراوه له سه به م پوخسه ت دانی تکا کردنه، وه هه رخیشی ئیزنی پیغه مه رسوپاس کراوه له سه بکات بی نه وه ی بگات به پله ی به رزی سوپاس کراو) (۲۰)

ئهمه یه شه فاعه تی شه رعی و رینگه پیدراو، وه ته نها نه و که سانه شده که و به و نه و شه فاعه تی شه رعی و رینگه پیدراو، وه شه فاعه ته و به خته و به خته و به خالیسی، وه شه ریکیان بی دانه ناوه و له غه یری شه و هاواریان نه کردی ته که س بی شه فاعه ت کردن، وه كه مه و موده یه دا ده رده که ویت:

⁽١) وتهى شيخ الإسلام ابن تيمية، بروانه (محموع الفناوى).

⁽٢) القول السديد لمفسر العلامة عبدالرحمن بن ناصر السعدي (ص٦٣).

أبو هريره ده گيريّته وه و ده ليّت: وبم ئهى پيّغه مبه رى الله الساس بشفاعتك؟)، واته: كى به خته وه رترين كه س ده بيّت به شه فاعه تى توّ؟ (قال: من قال: لا إله إلاّ الله خالصاً من قلبه)، واته: ئه و كه سهى كه بلّى: (لا إله إلاّ الله) واته: هيچ په رستراويكى حه ق نيه ته نها (الله) نه بيّت وه به خاليسى له دلله وه ئه م شاهيدى دانه ده ربييّت.

كەواتە ئەگەر وتنى (لا إله إلا الله) لە دلىنكى بە ئىخلاس و تەنھا روو لە خواو ئىعتىقاد بە خوا بوو دەرنەچىنت، بەختەرەر نابىت بە شەفاعەتى پىغەمبەر الله .

وه ههر كهسيّك شهريك بق خوا دابنيّت و هاوار بكاته غهيرى خواو ئيعتيقادى به غهيرى خوا بيّت، ئهوه به هيچ شيّوهيهك بهر شهفاعهتى پيّغهمبهر الله ناكهويّت، وهك لهم فهرمودهيهدا دهردهكهويّت:

⁽١) صحيح: رواه مسلم

كـۆتايــى:

خوینهری گران و سهنگین:

دوای ئه وه ی گهیشتیت به کوتایی ئه م کتیبه و له خویندنه وه ی بویته وه ، بینیت و بوت ده رکه وت که ئه مه چه ند قسه یه کی ئه م پیاوه (محمد العلوی المالکی) بوو که ته نه اله دوو کتیبه ی وه رگیرابوون و به س، که پرن له کوفری ئاشکراو شیرك و دژایه تی کردنی بنچینه کانی ئیمان و پایه کانی ئیسلام، ئه ی باشه ئه گه ر بگه ریینه وه سه رکتیبه کانی تری و ئه و کتیبانه ش که هاوشیوه کانی و ده رویشه کانی ئه م پیاوه نوسویانن، ده بیت چه ند زیاترو زورتر له مه کوفرو گوم راییان تیادابیت؟

وه برّمان ده رکه و که نه م به نگانه ی ده یانه یننه و بر پستگیری کردن و سه رخستنی بیرو برّچونه گوم پاکانیان، یان به نگه یه کی صه ریح و پاشکاوانه یه به لام صه حیح و پاست نیه، یان صه حیحه به لام به پاشتگاری و صه ریحی پستگیری له بیروبر چونه کانیان ناکات، به نگو به پینی ئاره زوو به رژه وه ندی خریان ته حریفی ده که ن و ده یگرن، وه هه ندینکیسشیان نه صه حیمن و نه به نگه شدن له سه داره کاره کاره کانیان.

⁽١) سورة النور: (٣٩).

🞇 بن نمونه ئەو بەلگانەي كە دەيان ھىنىنەوە بن خۇشويسىتنى يىغەمبەر 🕮، هیچ ئاماژهیه کیان تیادا نهبوو بق دروست بوونی زیاده رهوی کردن و تیپه راندن له مهدح و باس کردنیدا، وه ههروهها نایهتهکانیش که به گهوره دانان و خوشویستنی ينغهمب ريان 🥮 به واجب دادهنا، هيچ ماناو مهبه ستنكيان تيادا نهبوو بق زیاده رهوی کردن تبایدا، به لکو هه موو به لگه کان کوك و هاورا بوون له سه و نههی کردن لهم زیاده ره وی و تیپه راندنه، وه به ههمان شیوهش نیمانداران کوك و هاوران لهسه ر خوشویستنی بیغهمبه ر ایس می می دانانی و زانینی نه و پله و پایهیه ی که شایان وشایستهی پیغهمبهره هی وه به بنجینهیه کی ئیمانیشی دهزانن، وه هیچ ناكركيهكيش له نيوانياندا نيه لهسهر نهمه، وه نهوان له ييشترو شايستهترن له يروياگەندە و قسە باق و بريقەدارەكانى ئەم پياوە و ھاوشىيومكانى كە بە گومانى خۆيان خۆشەويستى و بە گەورەدانانى پىغەمبەر الله دەردەبىرن، وە بانگەوازى دەكەن بۆ زىدادەرەوى كىردن لە كەسىايەتى بىغەمبەرى خۆشەويسىتماندا ، 🕮، وە وهك باسيشمان كرد كه تاكه مهبهستيان لهم زياده رهوى كردنه تهنها بز ئهوهيه كه خەلكى بە گەررە يېرۆزيان دابنين و بگەن بە جاھو يلە يايەى بەرز تا بتوانن مەبەستە دونياييەكانيانى يى دابين بكەن.

اسه لامی خوایان لی بیت له ناو گزره کانیاندا زیندوون، که نهمه شه و ژبانه نیسه که شهوان گومانیان بی بیت له ناو گزره کانیاندا زیندوون، که نهمه شه و ژبانه نیسه که نهوان گومانیان بی ده بردو ده بیانکرد به شوبهه له پووی خه لکدا، تبا ته وه سولی پی بکه ن و داوای شه فاعه ت و کی مه کو و به فریا که و تنی لی بکه ن جگه له خوای گهوره، به لکو شهم به لگانه به لگه نه له سهر ژبانیک که پهیوه ندی به به رزه خه و هه به به کو شهر نهوی چی نه نازان و لیبان نادیاره، وه نهمه شه فی مردن و به رده و اماویان له سه رئه و هاویان له سه رئه و هیچ ناکی کی و پاجیاییه ک نیه له سه ری .

هوه بزمان دهرکهوت که سهردانی گزرستانیش بریتی بوو له سی جزر:

۱. سهردان کردنیکی شهرعی: که ئهویش بق سهلام کردن له مردووان و دوعا کردن بقیان و یادکردنهوه ی دوا رق که زقر فهرموده ههنه ناماژه به و جقرهیان دهکهن، وه سهردانی گوری پیغهمبهرانیش سهلامی خوایان لی بیت دهچیته پال نهم بهشهیان، چونکه ههروهك زقر له زانایان دهفهرموون حوکمی سهردانی گوری پیغهمبهران سهلامی خوایان لی بیت ههمان حوکمی سهردانی گورستانی ههیه.

۲. سهردان کردنی بیدعهیی و داهیندراو: ئهوهیه که مهبهست تیایدا دوعا کردن بیت لای ئه و گورانه و بکریت به مزگه وت و سهفه ر بکریت بو سهردان کردنیان، وه زور شمتی تاری هاوشیوهی ئهمانه شکه زوریک له خه لکی نه نجامی دهدهن، وه هممو و ئهمانه شنه هی لی کراون" چونکه سه ر ده کیشن بو شیرك و هاوبه شبو خوا دانان.

۳. جۆرى سنيهميان زۆر لهوانى تر ترسناكترو گهورهتره، چونكه مهبهست لهم سهردان كردنه دا بريتيه له پاړانهوه له مردوان و داوا كردنى شهفاعهت و به فريا كهورتن و لى خۆش بوون لنيان و زۆر شتى تريش، كه ئهمهش شيرك و هاوبهش داناننكى ئاشكراو روونه، چونكه چهندهها به لگه ههيه له قورئان و سوننهت و ووتهى زانايان دهربارهى ئهم كارانه، وه وتيشمان كه هيچ جياوازيهك نيه له نيوان گۆرى پيغهمبهران و پياو چاكان و جگه لهوانيش.

د مهروهها برّمان روون برّوه که تهوهسول کردنیش چهند جوّریّکه: ﷺ وه مهروهها برّمان روون برّوه که تهوهسول کردنیش

۱. ته وهسولی شه رعی: که بریتی بو و له ئیمان و باوه پ به خوای گه و ره و شوین که و تن و گویزایه لی کردنی پیغه مبه ره ها و ها دروه ها نزیك بوونه و های گه و ره به گه و ره به همو و نه و شتانه ی که هرکاری پی نزیك بوونه و های نوای گه و ره و به عیباده ت حیسابن، و ه هه رئه مه ش گه و ره ترین و هسیله و گه یه نه ره به و شته ی که داو! د ه کریت.

وه ههروهها پارانهوه به ناوه جوانه کانی خوای گهوره و صیفاته به رزو پیروزه کانی و ئیمان و کردهوه چاکه کان به شینکن له ته و هسولی شه رعی.

وه به هه مان شنوه پارانه وه ی پینه مبه ران و پیاو چاکان له کاتی ژیانیان و ئاماده بونیاندا، به واتای داوا بکریت له وان که له به رخوای گهوره بپارینه وه که نهمه ش دروسته به کورای زانایان.

۲. تەوەسولى ناشەرعى: كە ئەمەش بريتيە لە تەوەسول كردن بە مىردوان و پيغەمبەران سەلامى خوايان لى بيت، وەك ئەوەى كە تەوەسوليان پى بكريت و داوايان لى بكريت كە بي بيرينەوە لە خواى گەورە لە كاتيكدا ئەوان مىردوون و تواناى ھىچ شتىكىان نيە، كە ئەمەش بىدعەيەكى روونەو لە سەردەمى پيغەمبەر ماوەلان و دواى ئەوانىش شتى وا باس نەكراوەو نەبووە، كەچى ئەمىي ئەمىي پياوەو ھاوشيوەكانى بانگەشەى بى دەكەن و خۇيان و خەلكىشى پى گومرا دەكەن وم بەھەمان شيوه كردنيان به واسىتەو ناوەنديك و پارانەوەو داواى بە فرياكەوتن لىيان و جىگاى ئومىيد بوون جگە لە خواى گەورە، بەراسىتى ئەرە ئەو شىرك و ھاوبەش بى خوا دانانه راستەقىنەيەيە كە ئەو موشرىكانەى لەسەر بوون كە خواى گەورە، يېغەمبەرى چى بى ناردن.

الله و دیسان بومان دهرکهوت که شهفاعه تیش دوو جوّره:

۱. شهفاعه تی شهرعی: ئهمه ش رینگه پیدراوه و جینگیره به به نگه ی قورئان و فهرموده ی صهحیحی پیغهمبه رشی که ئهمه شحه ق و راسته، وه ک شهفاعه تی فریشته کان و پینه مبه ران و پیاوچاکان، وه ئهم شهفاعه ته ش نایاته دی ته نها به ئیزن و فهرمانی خوای گهوره نه بیت بی ئه و که سه ی که شهفاعه ته که ده کات، وه رازیش بیت بی ئه و که سه ی که شهفاعه تی بی ده کریت.

۲. شەفاعەتى ناشەرعى: ئەمەش كە چەندەھا شەفاعەتكار دادەنريّت جگە لە خواى گەورە كە ئەمەش دىنى موشرىكە كۆنەكانە، جا ئەم داوا كردنى شەفاعەت و

لیّ پارانه وه یه له پیخه مبه ران بن سه لامی خوایان لیّ بیّت، یان که سیّکی تری مردوو بیّت یان که سیّکی زیندووش بیّت به لام له و کاته دا ناماده نه بیّ و هاواری بکریّتی، هه موو نه مانه ده چنه ناو بازنه ی شیرك و هاو به ش بیّ خوا دانانه و ه.

وه به راستی نه وه ی جنگای سه یرو سه ر سورمانه پنداگری و سووربوونی نه م پیاوه و هاوشنوه کانیه تی له سه ر نه م بید عه و گومراییه ی که له سه رنی به وه ی به رده وامن له سه ر هننانه وه ی شوبهه و پاساو بر بیرو بر چونه گومراکانیان، له کاتنکدا هه موو عهیب و عاره کانیان ناشکرا بوون و شوبهه کانیان هه لوه شینرانه و هو بوونه بلقی سه ر ناوو چزکیان دادا له به رامبه ر به لگه راست و دروسته کاندا.

به لام ئه م جوّره که سانه له نه فامی و نه زانینه وه ئه م قسان ناکه ن، به لکو زوریه یان شاره زان و دینی راسته قینه ده ناسن، وه بینیتان که ئه م به لگانه ی به روویاندا درایه وه له بنچینه کانی شه رع وه رگیرابوون و وه ك دیواریکی به رز وانه به رامبه ر شوبهه و بیرباوه ره پوچه له کانیان، به لام ئه مان شتی وا سه برو سه مه ره ده لین که خه ته دلی هیچ که سیکی خاوه ن عه قلدا ناکات، به لکو به خه یالی مندالانی شدا نایات، ئه ی باشه چون ئه مانه ئه م شتانه یان لا په سنده ؟!!

به لاّم گومانی تیادا نیه که خاوهن و هه لگرانی ئه م بیرو باوه ره بوّگهن و به تاله شویّنکه و به تاله شویّنکه و ته و به تاله شویّنکه و ته و به تاله مُن اَنَّخَذَ إِلَنْهَا لَهُ وَأَضَلَهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمِ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمّعِهِ ـ وَقَلْیِهِ ـ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ ـ غِشَنَوةً فَمَن

یَهْدِیهِ مِنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا تَذَکَّرُونَ ﴾ (۱)، واته: (ئایا ئه و که سه نابینیت که هه واو ئاره زوی خوی ده کات به په رستراوو خوای خوی، وه خوای گه وره ش گوم رای ده کیات که ئه وه شدایه شایانی هیدایه ت

⁽١) سورة الجاثية: (٢٣).

نیه و مۆر دەدات له گوئ و دلای و پهرده بهسه ر چاوه کانیدا دهدات، وه جگه له خوای گهوره کی ده توانیت هیدایه تی بدات)،

وه ئەوەش كە دەرىدەخات كە ھەلگرانى ئەم بىرو باوەپە بۆگەن و پپل شىركە بە بوونى زانياريەوە ئەم قسانە دەكەن و سوورن لەسەر ئەم بىرو بۆچۈنە گرەپايەيان، ئەوەيە ئەم شوبھانەى كە دەيھىننەوە ئەو حەقەى كە تىايدايەتى دەيشارنەوبەو لەمانا راستەقىنەكەى خۆى لايدەدەن و تەحرىفى دەكەن، وە قسەى ناحەق و نابەجى بە ناوى خواى گەورەو پىغەمبەرەوە كەدەۋە دەكەن، وە ھەروەھا كۆمەلىكىك قسەو كردەۋە دەخەنە پال ھاوەلان رەزاى خوايان لى بىت و پىتشەوايانى ئىسلام كە بەراستى ئەوان بەرىنە لە ھەموو ئەمانە، ھەر ئەم بەلگە ھىنانەۋەشىيانە كە ئەۋە دەسەلمىنىتىت ئەوان لە نەزانى و جەھلەۋە ئەم قسانە ناكەن، چونكە ئەم قسانە لە كەسىك دەرناچىت كە جاھىل و نەزان بىت بە بنچىنەو بنەماكانى ئىسلام، ۋە كەسى جاھىل و نەزان ھەرچەندە ھەلەۋ كەموكورتىشى ھەبىت، ئەۋا ناتوانىت كە ئەم ھەلانەي خۆى بېرشىت و بەلگەيان بۇ بھىنىتەۋەۋ ماناكەيان بگۆرىت بى سەرخسىتنى ھەلەكانى.

وه ههروه ها هیچ رینی تی ناچیت که که سیکی نه شاره زاو نه زان بتوانیت لیکولینه وه بکات له کتیبه کانی ته فسیرو فهرموده و میژوو جگه له وانیش بو ده رهینانی نه و قسه ده گمه ن و فه رموده غهریب و هه لبه ستراوو ..... هتد، وه به کاریان بهینیت بو یشتگیری له بیرو بوچونه هه له کانی.

بق نمونه ئایه تیک و هربگره که ده یه یننه وه و ده یکه ن به به لگه بق ئه وه ی بیسه لمینن که دروسته سه ردانی گوری پیغه مبه رشگ و سه فه رکردن بقی و ته و هسول پی کردنی و داوا کردنی شه فاعه ت لینی و داوای لی خوش بوون کردن لینی (۱)، ئه ویش ئه م

⁽۱) من خوّم ئهم پیاوه م بینی (محمد العلري) له کهنالی ئاسمانی (اقرأ) که سهر به تـاقمی (اِحوان المــسلمین)ه، له عاویدیکه و تنیک و تنیک الله که لیدا ئه تجامیان دابوو، ئهم ئایه تهی هینایه و ه و تی: (داوای لی خوّش بوون کردن و

ئايه ته پيرۆزه يه كه خواى گهوره ده فه رمويد: ﴿ وَلَوّ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ الْهَ يَوَابُ الرَّحِيمًا ﴾ (١)، جَاءُ وك فَاسَتَغْفَرُوا اللّه وَاسْتَغْفَر لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللّه تَوَابًا رَحِيمًا ﴾ (١)، واته: (وه ئه گهر ئه وانه ى كه زولم و سته ميان له نه فسى خويان كردووه بين بو لات و داواى لى خوش بوون بكه ن له خواى گهوره و وه پيغه مبه ريش داواى لى خوش بوونى بو كردن كه ئه مه ش تايبه ته به و كاته ى كه پيغه مبه ر الله له ژياندا بووه – ئه و كاته بويان ده رده كه ويت كه خواى گهوره زور ته و به قه بول ده كات و به سۆزو به زهيه له به رامبه ر به نده كانى).

وه ئهم ئايهته پيرۆزه هيچ ئاماژهيهكى تيادا نيه نه له دورو نه له نزيك دهريارهى ئهوهى كه ئهوان دهيلاين، وه ئهمهشيان نه له هاوهلان و نه له شوين كهوتوانى ئهوان وهرنهگرتووه، وه هيچ بهلگهيهكيان پئ نيه كهوا ئهم ئايهته بهم شيرهيه تهفسس بكريد.

وه ئهم ریبازه ش که ئهم پیاوه و هاوشیوه کانی و دهرویشه کانیانی بی بانگ ده که ین، مهزهه بیکی تازه داهیندراوو دینیکی تازه نیه، به لکو شهر شاریگه به که ده به ستریته وه به پیغه مبهر و هاوه له به پیزه کانی و شوین که و توانیان، که هه رئه مه شهر مه زهه به و ریبازی پیشه و او زانا به ریزو پایه به رزه کانی وه ک ئیمامی مالیك و ئه بو حه نیفه و ئیمامی شافیعی و ئیمامی ئه حمه دو چه نده ها زانای پایه به رزی تری شهم ئهمه ته یه ماوشیوه کانیان له هه لگرانی سوننه تی پاك و بیگه ردی یغه مبه ری خوا هی .

وه بۆمان دەركەوت كە ئەم پىياوەو ھاوشىنوەكانى ھىچ بەلگەيەكىان پى نىيە كىە لـەو ئىمام و پىشەوا باوەر پىكرانەيان وەرگرتبىت كىە فىمتوايان دابىيت و بللىن دروسىتە

سەردان كردنى پێغەمبەر 🏶 دروستەر ھىچ جياوازيەك نيـە لـە نێـوان ئـەوەى كـە لـﻪ ژياندا بێـت يـان ئـا) (نوسەر).

⁽١) سورة النساء: (٦٤).

زیاده په وی کردن له پیغه مبه ردی و پاپانه وه لینی و داوای به فریا که و تنی لی بکریت، وه نه یان و تووه دروسته داوای لی خوش بوون بکریت له لای گوره کهی یان دوور له گوره که ی نغه مبه ردی به میچ کام له م پیشه وا به پیزانه نه یان و تووه که پیغه مبه ردی به نیان و تووه که پیغه مبه ردی به نیان و تووه که پیغه مبه ردی به نیان و کلیله کانی غه یب و پوخ ده زانیت، و ه نه یان و تووه که پیغه مبه ردی ناونراوه به زیاتر له (۷۰) ناوی خوای گهوره و ه ك (الأول و الآخر و الظاهر و الباطن) ..... هند.

وه هیچ کام لهمانه نهیان ووتوه که گۆپی پیغهمبهر الله گهورهترو پیرۆزتره له عهرشی خوای گهورهو فیردهوس، یان فریشتهکان لهبهر خاتری پیغهمبهر سوجدهیان بو ئادهم بردووه.

وه له کوتاییدا داواکارم له خوای گهوره و بالا دهست و لینی دهپاریمه وه به ناوه جوان و صیفاته به رزو پپروزه کانی که هیدایه ت و رینومایی ههمو لایه کمان بکات بو ریگا راسته که کوی له قسه کان ده گرن و

شوین باشترین قسه یان ده که ون، وه هه موولایه کمان بیار یزیت و دوورمان بخاته وه له فیتنه و به لاو موصیبه ت و لاری بوون و سه رلی شیوان و گوم رایی، وه ئه وه شی که توشی هه له و لادان و لاری بوون بووه و شهیتان فیللی لی کردووه و که وتوته ناو زونگاوی شیرك و هاویه ش بی خوا دانان و گوم راییه وه و توشی گیراوی به هیلاك ده ری بید عه بووه، بیگه رینیته وه سه رشاریگه راست و دروسته که ی خوی به جوانترین و باشترین گیرانه وه ..... آمین

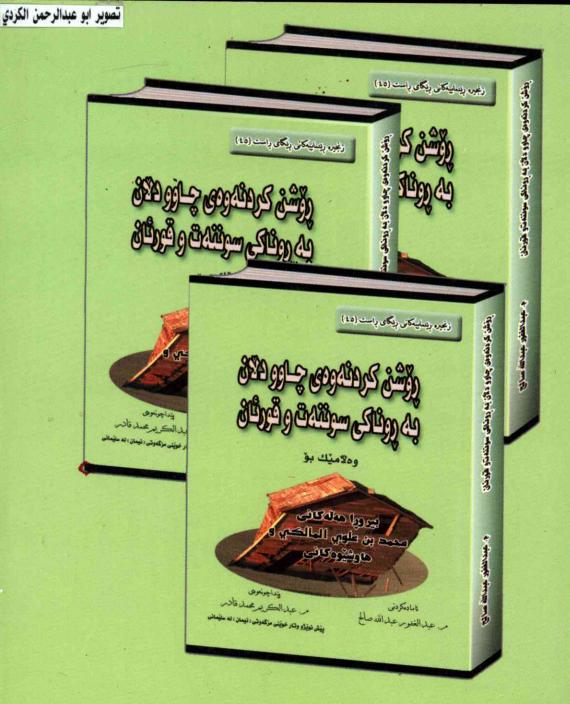
وصلى الله و سلم وبارك على سيد الأنام، نبينا محمد وعلى آل، وصحبه والتابعين لهم بإحسان.

۱۲/شعبان/۱۶۳۰کۆچى ۳/ئاب/۲۰۰۹زايينى

پیرستی بابهتهکان

<u> </u>	لاپەرە
ێۣۺٚۿػؽ	٥
ی <mark>شهکی نوسه</mark> ر	18
دى پەكەم:	
<u> ختمیهك دەربارەی بیروباوەری راستەقینه</u>	
» په تهنها خوا پهرستي	*1
وشريكهكانيش دميان ووت خوا ئيمهى درووست كردووه	40
مەرەتاي سەرھەڭدانى ھاوەل و شەرىك بۆ خوا دانـان	44
یگری کردن له هوکارهکانی هاوبهش بو خوا دانان	٣٠
 تەپرەكان مەكەن بە مزگەوت و شوپننى سوجدە بردن بۆ خوا	71
يادەرەوى ئە دىنەكەتاندا مەكەن	40
تَدى دووهم:	
<u>گەوازى كردن بۆ ھاوبەش بۆ خوا دانان</u>	
شى يەكەم:	
ماوبهش بوّ خوا دانان له عیبادهتدا	ŧŧ
چەند نمونەيەك ئە وتەكانى ئەم پياوە ئە يركى عيبادەتدا	£7
کامیان گومرا ترن؟!	٥٨
شى دوومم :	
شیرک و هاوپهش بو خوا دانان له پهرومردگاریْتیدا	77
ووتدى پيشينه چاكدكان سەبارەت به عيلمي غەيب	Y0
شی سیپیهم:	,
هاويهش به خوا دانان له ناوو سيفهته جوانهكانيدا.	AT

بهشی سیّیهم:	
– دروست نیه سهفهر کردن بۆ سهردانی گۆری پیغهمبهر 🍩	171
بەندى ھەوتەم:	
تەوەسول (التوسل)	
بهشى يەكەم:	
- تەوەسول ئە دىدى ئەم پياوەو ھاوشێوەكانيەوە	144
بەشى دووەم :	
– مانای تهوهسول و وهسیله	141
پهشی سێیهم:	
- جۆرەكانى ت ەوە <i>سو</i> ل	149
پەشى چوارەم:	
– شوبههكانى ئەم پياومو هاوشێومكانى لە تەومسولى رێگە پێ ئەدراوو ناشەرعيدا	Y+0
بەندى ھەشتەم:	
شهفاعهت	
پەشى يەكەم:	
– شەھاعەت ئە دىدى ئەم پياومو ھاوشێومكانى	*1*
پەشى دوومم:	
	717
بهشى سيّيهم:	
– مەرجەكانى شەفاعەت كردن	***
<i>بەشى چ</i> وارەم:	
	775
– كۆتايى	779
– پيرستى بابەتەكان	Y Y Y

≤ 12T1 /j T.1.

چاپی یهکهم

ژمارهی سپاردن (۳٤٦)